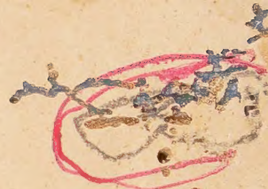

1878 - JAN - FEB -

உ

கடவுள்துணை.

தாயுமான சுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருப்பாடற்றிரட்டு.

இஃது

காஞ்சிபுரம்

திருச்சிற்றம்பல ஞானியாரால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு

பாதரக்குடி

ஆ. சொக்கலிங்கம் பிள்ளையால்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஈச்சுரஞு தைமீ.

உ

கடவுள் துணை.

தாயுமானசுவாமிகளது

சரித்திரச்சுருக்கம்.

தென்னாடுகள் பலவற்றினும் சிறந்து விளங்குகின்ற சோழமண்டலத்திலே உள்ள வேதாரணியமென்னும் வடமொழிப்பெயரையுடைய திருமறைக்காடாகிய சிவஸ்தலத்திலே சற்றேறக்குறைய ௧௮௦ - வருஷத்துக்கு முன்பாக வேளாண்குலதிலகராயும், குருலிங்கசங்கமபத்தியிலேசிறந்தவராயும், கேடிலியப்பப் பிள்ளையென்பவரொருவர் இருந்தார். அவராலே அந்தச் சிவஸ்தலவிசாரணை நடத்தப்பட்டுக்கொண்டிருந்தது. அக்காலத்திலே திரிசிரபுரத்திலே அரசாட்சிசெய்துக்கொண்டிருந்தவிஜயரகுநாதசொக்கலிங்கநாயகரென்பவர்கேடிலியப்பப்பிள்ளையினுடைய நற்குணங்களையும் கணக்கு வல்லமையையும் கேள்வியுற்று அவரை அழைப்பித்துப் பரீக்ஷித்து, அவருக்குப் பெரிய சம்பிரதியுத்தியோகங்கொடுத்துத் தம்மிடத்தே வைத்துக்கொண்டார். அந்தக் கேடிலியப்பப்பிள்ளையானவர் சந்ததியில்லாதவராயிருந்த தமயனாருக்குத் தம்முடைய ஒரேபேறாகிய சிவசிதம்பரபிள்ளையென்னும் குமாரனைக் கொடுத்துவிட்டிருந்ததினால் தமக்குச் சந்ததி உண்டாக அருள்செய்யும்படிக்கு அந்தத் திரிசிரபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற தாயுமானேசுரரைத் தெரிசித்துக் கொண்டுவந்தார். அக்கடவுளது திருவருளினாலே ஓராண்பிள்ளை பிறந்தது. அதுகண்டு தகப்பனார் மகிழ்கூர்ந்து அக்கடவுளுக்குக் காணிக்கைமுதலானவை செலுத்திக் குமாரனுக்குத் தாயுமானவரென்கிற அக்கடவுளது பெயரைக்கொடுத்தார். அந்தத்தாயுமானவர் தந்தகப்பனாருக்கு மிகவும் மனமகிழ்ச்சியுண்டாகும்படிக்கு அவர்செய்யு முயற்சியளவிற்கு அதிகமான கீர்வாணம் தமிழ்முதலிய கல்விப்

பயிற்சியிலே சிறந்தவரானர். உண்மை, அன்பு, பொறுமை, அடக்கம், இரக்கம் இவைமுதலிய நற்குணங்களெல்லாம் அவரோடுகூடவே வளர்ந்தன. ஓர் அஞ்ஞானியினது மனமானது நிலையில்லாத செல்வப்பொருளை எப்படி விரும்புமோ அப்படியே இவரது மனமானது தத்துவப்பொருளையே விரும்பிநின்றது. அப்படி யிருக்கையில் திருமூலநாயனர் மரபிலே எழுந்தருளிய மௌனதேசிகர் தாயுமானவரைச் சந்தித்து அவரது அதிதீவிரபக்குவத்தைக்கண்டு வேதாகமங்களின் முடிவான தத்துவப்பொருளை உபதேசித்தருளினர். அதுமுதலாகத் தாயுமானவர் தமது ஞானசாரியரிடத்தேமிகுந்த பத்தியுடையவராய் அவ்வுபதேசப்பொருளைச் சிந்தித்துத் தெளிந்து தினந்தோறும் தக்ஷிணமூர்த்தி சன்னிதியிலே நிஷ்டை செய்துகொண்டு வந்தார். பின்பு தாயுமானவருக்குத் தகப்பனர் தேகவியோகத்தை அடைதலினலே அவரது லௌகிகத்தொழிலை அரசனது வேண்டுதல்பற்றி அதில் விருப்பமில்லாதவரா யிருந்தும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. அரசனனவன் அவரை முதலிலே ஞானவானென்று அறிந்திலனகினும் கேடிலியப்பப் பிள்ளையினும் இவர் யோக்கியரென்று நன்குமதித்து மிகவுஞ் சிறப்புச்செய்துவைத்திருந்தான். ஆனல் கழைக்கூத்தனுடைய கருத்து உடல்காப்பிலும் அவனது செய்கை கூத்திலும் எப்படி வைக்கப்பட்டிருக்குமோ அப்படியே தாயுமானவரது கருத்துச் சிவத்திலும் அவரது செய்கை லௌகிகத்திலும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. இப்படிக்குச் சிலநாள்கள்சென்றன. மேல் அரசன் அவரிடத்தேவிளங்கிய அபூர்வமான சில செய்கைகளைக்கண்டு அச்சமும் அன்பும் அடைந்து அவரை அழைப்பித்து உயர்ந்த ஆதனத்தின்மேல் இருந்தருளப்பண்ணி சுவாமீ அடியேன் இதுவரையிலே தேவரீரது மகிமையைக்கண்டுகொள்ளமாட்டாதவன யிருந்ததனலே எனது ஊழியத்திலேவைத்திருந்தேன். ஆயினும் இது பெரிய குற்றமாதலின் கிருபாமூர்த்தியாகியதேவரீர் இக்குற்றத்தைப் பொறுத்தருளி இன்றுமுதலாக அடியேனல்

ஆகவேண்டியவற்றைச் செய்வித்துக்கொண்டு நிஷ்டைக்குக் குறைவுபடாமல் இருந்தருளலாமென்றுவேண்டுதல்செய்தான். அது கேட்டவுடனே தாயுமானவர் திருவுளமகிழ்ந்து அன்றுமுதலாக அலைவற்ற ஞானயோகத்திலே இருந்துக்கொண்டு கடவுளையும் குருவையும் அற்புத சின்மய மதுரமானதமிழ்ச்செம்பாடல்களைப் பாடித் துதிசெய்துக்கொண்டுவந்தார். இப்படியிருக்கையில் அவ்வரசன் இறந்துபோய்விட்டான். அவ்வரசன் மனைவி தாயுமானவரது திருமேனியின்கண்ணேயுள்ள அழகைக்கேள்விப்பட்டு அவரை அழைப்பித்துக் கண்களிகூரநோக்கிக் கேள்விப்பட்டவளவினும் அதிகமாய் விளங்குதலால் உளமருண்டு அவரைத்தன்னரசாட்சிக்குத் தலைவராக்கவும் தன்னால் விரும்பப்பட்டதகாதசெய்கைக்கு உடன்படுத்தவும், தான்கொண்ட கருத்தைக்குறிப்பித்தாள். அக்கருத்தை அறிந்த தாயுமானவரோ வென்றால் உடனே ஒருபாயவழியினாலே அங்கிருந்து தம்மைவிடுவித்துக்கொண்டு அவள் அரசாட்சியினெல்லையைக்கடந்து இராமநாதபுரத்துச்சீமைக்கு எழுந்தருளினார். இதுசெய்தி சிவசிதம்பரபிள்ளையின் செவியை அடைந்ததனாலே அவரும் சிறியதாய்குமாரராகிய அருளையப்பிள்ளையும் தேடிக் கண்டுபிடித்துச் சந்ததிவிளங்கவேண்டுமென்னும் கருத்தைக் கொண்டு திருக்கல்யாணம் செய்யும்படி முயற்சிசெய்தார்கள். தாயுமானசுவாமிகளுக்கு அதுகாரியத்திலேசிறிதும் திருவுளமில்லாதிருந்தும் தமையனாரது வேண்டுதலின் மிகுதியினாலே உடன்படவேண்டியதாயிற்று. உடனே பத்தினியார் ஓராண்பிள்ளையைப் பெற்று வைத்துச் சிவபதம் அடைந்தார். அந்தப்பிள்ளைக்குக் கனகசபாபதிப்பிள்ளையென்றுபெயர் இடப்பட்டது. அதுமுதலாகத் தாயுமானசுவாமிகள் கௌபீனத்தோடு டரிசுத்த சிவஸ்தலந்தோறும் சஞ்சரித்துக்கொண்டு இவ்வுலகத்திலுள்ள மனிதர்களெல்லாம் மெய்ஞ்ஞான ஒளியைப்பெற்று உய்யும்படிக்குப் பலவகைப்பட்ட அற்புதமான பாடல்களைச்செய்தருளினார். அருளையரென்பவரும் அவரி

டத்தே தத்துவோபதேசம் பெற்றுக்கொண்டு அவரைவிட்டு நீங்காமல் பணிவிடை செய்துக்கொண்டு வந்தார்.

தாயுமானசுவாமிகள் அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த சொரூபத்திலே கலந்தபின்பு அருளையசுவாமிகள் அகவற்பாவிலே குருவைத்துதித்துச் சிவயோகத்திலே யிருந்து தமக்குப்பின் பக்குவப்பட்டுவரும் அடியார்களுக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்யும்படி ஷிகனகசபாபதிப்பிள்ளைக்கு அபிஷேகம் செய்தருளினர். இக்குரு பரம்பரையில் தஞ்சைமாநகரத்துக்குக்கீழ்பால் அன்னப்பன்பேட்டையி லுள்ள மடாலயத்தில் முன்னிருந்த அம்பலவாணசுவாமிகளுடைய அடியார்கூட்டத்திலே ஒருவராகியும் அந்த ஆதீனத்துக்கு உரியவராகியும் உள்ள எடுத்துக்கட்டி அருணாசலநாயனாரவர்களிடத்திலிருந்த ஆதீன புஸ்தகத்தையும் மற்றும் சில புஸ்தகங்களையும் அழைப்பித்து ஒப்பிட்டு அச்சிற் பதிப்பித்ததெனவறிக.

கா. திரு.

உ

சிவமயம்.

நூலினுட்பிரிவு.

நூலினுட்பிரிவு.

பரிபூரணனந்தம்.

வாசாகயிங்கரிய மன்றியொருசாதன
　　மனோவாயுநிற்கும்வண்ணம்
வாலாயமாகவும் பழகியறியேன்றுறவு
　　மார்க்கத்தினிச்சைபோல
நேசானுசாரியாய் விவகரிப்பேனந்த
　　நினைவையுமறந்தபோது
நித்திரைகொள்வேன்றேக நிலையுமல்லாதொளிமேவ
　　நெஞ்சந்துடித்தயருவேன்
பேசாதவானந்த நிஷ்டைக்குமறிவிலாப்
　　பேதைக்கும்வெகுதூரமே
பேய்க்குணமறிந்திந்த நாய்க்குமொருவழிகாட்டி
　　பேரின்பநிஷ்டையருள்வாய்
பாசாடவிக்குளே செல்லாதவர்க்கருள்
　　பழுத்தொழுகுதேவதருவே
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
　　பரிபூரணானந்தமே. (௧)

தெரிவாகவூர்வன நடப்பனபறப்பன
　　செயற்கொண்டிருப்பனமுதற்
றேகங்களத்தனையு மோகங்கொள்பௌதிகஞ்
　　செனித்தவாங்கிறக்கும்
விரிவாயபூதங்க ளொன்றோடொன்றாயழியு
　　மேற்கொண்டசேடமதுவே
வெறுவெளிநிராலம்ப நிறைசூன்யமுபசாந்த
　　வேதவேதாந்தஞானம்
பிரியாதபேரொளி பிறக்கின்றவருளருட்
　　பெற்றோர்கள்பெற்றபெருமை
பிறவாமையென்றைக்கு மிறவாமையாய்வந்து
　　பேசாமையாகுமெனவே

பரிவாயெனக்குநீ யறிவிக்கவந்ததே
பரிபாககாலமலவோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. (௭)

ஆராயும்வேளையிற் பிரமாதியாராலு
மையவொருசெயலுமில்லை
யமைதியொருபோதும் [illegible]
ராமெனவிருந்தபேரு
நேராகவொருகோப மொருவேளைவரவந்த
நிறைவொன்றுமில்லாமலே
நெட்டுயிர்த்துத்தட் டழிந்துளறுவார்வசன
நிர்வாகமொன்றபேரும்
பூராயமாயொன்று பேசுமிடமொன்றைப்
புலம்புவார்சிவராத்திரிப்
போதுதுயிலேமென்ற விரதியருமறிதுயிற்
போலேயிருந்துதுயில்வார்
பாராதிதனிலுள்ள செயலெலாமுடிவிலே
பார்க்கினின்செயலல்லவோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. (௮)

அண்டபகிரண்டமும் மாயாவிகாரமே
யம்மாயையில்லாமையே
யாமெனவுமறிவுமுண் டப்பாலுமறிகின்ற
வறிவினையறிந்துபார்க்கி
னெண்டிசைவிளக்குமொரு தெய்வவருளல்லாம
லில்லையெனுநினைவுமுண்டிங்

கியானெனதறத்துரிய நிறைவாகிநிற்பதே
யின்பமெனுமன்புமுண்டு
கண்டனவெலாமல்ல வென்றுகண்டனை செய்து
கருவிகரணங்களோயக்
கண்முடியொருகண மிருக்கவென்றும்பாழ்த்த
கர்மங்கள்போராடுதே
பண்டையுளகர்மமே கர்த்தாவெனும்பெயர்ப்
பக்ஷநானிச்சிப்பனோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. (௨)

சந்ததமுமெனது செயனினது செயலாயுமென்
தன்மைநினையன்றியில்லாத்
தன்மையால்வேறலேன் வேதாந்தசித்தாந்த
சமரசசுபாவமிதுவே
யிந்தநிலைதெளியநா னெக்குருகிவாடிய
வியற்கைதிருவுளமறியுமே
யிந்நிலையிலேசற் றிருக்கவென்றான்மடமை
யிதசத்ருவாகவந்து
சிந்தைக்குடிகொள்ளுதே மலமாயைகன்மந்
திரும்புமோதொடுவழக்காய்ச்
சென்மம்வருமோவெனவும் யோசிக்குதேமனது
சிரத்தையெனும்வாளுமுதவிப்
பந்தமறமெய்ஞ்ஞான தீரமுந்தந்தெனைப்
பாதுகாத்தருள்செய்குவாய்
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. (௩)

நிலையமாகின்ற மாயைமுதலென்பர்சிலர்
பொறிபுலனடங்குமிடமே

பொருளென்பர்சிலர்கரண முடிவென்பர்சிலர்குணம்
    போனவிடமென்பர்சிலபேர்
நாதவடிவென்பர்சிலர் விந்துமயமென்பர்சிலர்
    நட்டநடுவேயிருந்த
நாமென்பர்சிலருருவமாமென்பர்சிலர்கருதி
    நாடிலருளென்பர்சிலபேர்
பேதமறவுயிர்கெட்ட நிலையமென்றிடுவர்சிலர்
    பேசினருவென்பர்சிலபேர்
பின்னுமுன்னுங்கெட்ட சூனியமதென்பர்சிலர்
    பிறவுமேமொழிவரிவையாற்
பாதரசமாய்மனது சஞ்சலப்படுமலாற்
    பரமசுகநிஷ்டைபெறுமோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
    பரிபூரணானந்தமே. (சு)

அந்தகாரத்தையோ ரகமாக்கிமின்போலென்
    னறிவைச்சுருக்கினவரா
ரவ்வறிவுதானுமே பற்றினதுபற்று
    யழுந்தவுந்தலைமீதிலே
சொந்தமாயெழுதப் படித்ததார்மெய்ஞ்ஞான
    சுகநிஷ்டைசேராமலே
சோற்றுத்துருத்தியைச் சதமெனவுமுண்டுண்டு
    தூங்கவைத்தவரார்கொலோ
தந்தைதாய்முதலான வகிலப்ரபஞ்சந்
    தனைத்தந்ததெனதாசையோ
தன்னையேநோவனோ பிறரையேநோவனோ
    தற்காலமதைநோவனோ
பந்தமானதுதந்த வினையையேநோவனோ
    பரமார்த்தமேதுமறியேன்

பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. (௧)

[illegible]
மனமாட்சியதாகவே
மருவுமிந்தத்தோற்றமும் வேதாந்தசித்தாந்த
சமரசமதாகவே
பூரணமாயுணர வூகமுந்தந்தும்
பொய்ப்புடலையிலையன்றெமைப்
போதநெறிதந்ததுஞ் சாசுவதவானந்த
போகமேயீதென்னவே
நீராளமாயுருக வுள்ளன்புதந்தது
நின்னதருளின்னுமின்னு
[illegible]
நினைவுசற்றுண்டாகிலோ
பாராதியறியாத மோனமேயிடைவிடாப்
[illegible]
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. (௨)

[illegible]
வாலமமுதாகவில்லையோ
வக்கடலின்மீதுவட வனலிற்கவில்லையோ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]ங்களும் வச்ரதரனாணையிற்
சஞ்சரித்திடவில்லையோ
[illegible]
[illegible]மங்கையாகவில்லையோ

பொருளென்பர்சிலர்கரண முடிவென்பர்சிலர்குணம்
போனவிடமென்பர்சிலபேர்
நாதவடிவென்பர்சிலர் விந்துமயமென்பர்சிலர்
நட்டநடுவேயிருந்த
நாமென்பர்சிலருருவமாமென்பர்சிலர்கருதி
நாடிலருளென்பர்சிலபேர்
பேதமறவுயிர்கெட்ட நிலையமென்றிடுவர்சிலர்
பேசினருவென்பர்சிலபேர்
பின்னுமுன்னுங்கெட்ட சூனியமதென்பர்சிலர்
பிறவுமேமொழிவரிவையாற்
பாதரசமாய்மனது சஞ்சலப்படுமலாற்
பரமசுகநிஷ்டைபெறுமோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. (ா)

அந்தகாரத்தையோ ரகமாக்கிமின்போலென்
னறிவைச்சுருக்கினவரா
ரவ்வறிவுதானுமே பற்றினதுபற்றா
யழுந்தவுந்தலைமீதிலே
சொந்தமாயெழுதப் படித்ததார்மெய்ஞ்ஞான
சுகநிஷ்டைசேராமலே
சோற்றுத்துருத்தியைச் சதமெனவுமுண்டுண்டு
தூங்கவைத்தவரார்கொலோ
தந்தைதாய்முதலான வகிலப்ரபஞ்சந்
தனைத்தந்ததெனதாசையோ
தன்னையேநோவனோ பிறரையேநோவனோ
தற்காலமதைநோவனோ
பந்தமானதுதந்த வினையையேநோவனோ
பரமார்த்தமேதுமறியேன்

பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
　　பரிபூரணானந்தமே. (ஏ)

வாராதெலாமொழிய வருவனவெலாமெய்த
　　மனதுசாட்சியதாகவே
மருவநிலைதந்ததும் வேதாந்தசித்தாந்த
　　மரபுசமரசமாகவே
பூராயமாயுணர வூகமதுதந்ததும்
　　பொய்யுடலைநிலையன்றெனப்
போதநெறிதந்ததுஞ் சாசுவதவானந்த
　　போகமேவீடென்னவே
நீராளமாயுருக வுள்ளன்புதந்தது
　　நின்னதருளின்னுமின்னு
நின்னையேதுணையென்ற வென்னையேகாக்கவொரு
　　நினைவுசற்றுண்டாகிலோ
பாராதியறியாத மோனமேயிடைவிடாப்
　　பற்றாகநிற்கவருள்வாய்
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
　　பரிபூரணானந்தமே. (அ)

ஆழாழிகரையின்றி நிற்கவிலையோகொடிய
　　வாலமமுதாகவிலையோ
வக்கடலின்மீதுவட வனனிற்கவில்லையோ
　　வந்தரத்தகிலகோடி
தாழாமனிலைநிற்க வில்லையோமேருவுந்
　　தனுவாகவளையவிலையோ
சப்தமேகங்களும் வச்ரதரனாணையிற்
　　சஞ்சரித்திடவில்லையோ
வாழாதுவாழவே யிராமனடியாற்சிலையு
　　மடமங்கையாகவிலையோ

மணிமந்த்ரமாதியால் வேண்டுசித்திகளுலக
        மார்க்கத்தில்வைக்கவிலையோ
பாழானவென்மனங் குவியவொருதந்திரம்
        பண்ணுவதுனக்கருமையோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
        பரிபூரணானந்தமே. (௯)

ஆசைக்கொரளவில்லை யகிலமெல்லாங்கட்டி
        யாளினுங்கடன்மீதிலே
யாணைசெலவேநினைவ ரளகேசநிகராக
        வம்பொன்மிகவைத்தபேரு
நேசித்துரசவாத வித்தைக்கலைந்திடுவர்
        நெடுநாளிருந்தபேரு
நிலையாகவேயினுங் காயகற்பந்தேடி
        நெஞ்சுபுண்ணாவரெல்லாம்
யோசிக்கும்வேளையிற் பசிதீரவுண்பது
        முறங்குவதுமாகமுடியு
முள்ளதேபோதுநா ஞனெனக்குளறியே
        யொன்றைவிட்டொன்றுபற்றிப்
பாசக்கடற்குளே வீழாமன்மனதற்ற
        பரிசுத்தநிலையையருள்வாய்
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
        பரிபூரணானந்தமே. (௧௦)

பொருள்வணக்கம்.

நித்தியமாய்நிர்மலமாய் நிட்களமாய்நிராமயமாய்
        நிறைவாய்நீங்காச்
சுத்தமுமாய்த்தூரமுமாய்ச் சமீபமுமாய்த்துரியநிறை
        சுடராயெல்லாம்

வைத்திருந்ததாரகமா யானந்தமயமாகி
மனவாக்கெட்டாச்
சித்துருவாய்நின்றவொன்றைச் சுகாரம்பப்பெருவெளியைச்
சிந்தைசெய்வாம். (௧)

யாதுமனநினைவுமந்த நினைவுக்குநினைவாகி
யாதின்பாலும்
பேதமறநின்றுயிருக் குயிராகியன்பருக்கே
பேரானந்தக்
கோதிலமுதூற்றரும்பிக் குணங்குறியொன்றறத்தன்னைக்
கொடுத்துக்காட்டுந்
தீதில்பராபரமான சித்தாந்தப்பேரொளியைச்
சிந்தைசெய்வாம். (௨)

பெருவெளியாயைம்பூதம் பிறப்பிடமாய்ப்பேசாத
பெரியமோனம்
வருமிடமாய்மனமாதிக் கெட்டாதபேரின்ப
மயமாய்ஞானக்
குருவருளாற்காட்டிடவு மன்பரைக்கோத்தறவிழுங்கிக்
கொண்டப்பாலுந்
தெரிவரிதாய்க்கலந்ததெந்தப் பொருளந்தப்பொருளினையாஞ்
சிந்தைசெய்வாம் (௩)

இகபரமுமுயிர்க்குயிரா யானெனதற்றவருறவை
யெந்தநாளுஞ்
சுகபரிபூரணமான நிராலம்பகோசரத்தைத்
துரியவாழ்வை
யகமகிழவருந்தேனை முக்கனியைக்கற்கண்டை
யமிர்தைநாடி
மொகுமொகென்னவிருவிழிநீர் முத்திறைப்பக்கரமலர்கண்
முகிழ்த்துநிற்பாம். (௪)

சாதிகுலம்பிறப்பிறப்புப் பந்தமுத்தியருவுருவத்
தன்மைநாம
மேதுமின்றியெப்பொருட்கு மெவ்விடத்தும்பிரிவறநின்
றியக்கஞ்செய்யுஞ்
சோதியைமாத்தூவெளியை மனதவிழநிறைவான
துரியவாழ்வைத்
தீதில்பரமாம்பொருளைத் திருவருளேநினைவாகச்
சிந்தைசெய்வாம். (ரு)

இந்திரசாலங்கனவு கானலினீரெனவுலக
மெமக்குத்தோன்றச்
சந்ததமுஞ்சிற்பரத்தா லழியாததற்பரத்தைச்
சார்ந்துவாழ்க
புந்திமகிழுறநாளுந் தடையறவானந்தவெள்ளம்
பொலிகவென்றே
வந்தருளுங்குருமௌனி மலர்த்தாளையனுதினமும்
வழுத்தல்செய்வாம். (சா)

பொருளாகக்கண்டபொரு ளெவைக்குமுதற்பொருளாகிப்
போதமாகித்
தெருளாகிக்கருதுமன்பர் மிடிதீரப்பருகவந்த
செழுந்தேனாகி
மருளாதிதீர்ந்தோர்க்ககம்புறமென் றிரண்டற்றபூரணவா
னந்தமாகி
யிருளகலவிளங்குபொரு ளியாதந்தப்பொருளினையா
மிறைஞ்சிநிற்பாம். (எ)

அருமறையின்சிரப்பொருளாய் [illegible]
ராதியானோர்

தெரிவரியபூரணமாய்க் காரணங்கற்பனைகடந்த
செல்வமாகிக்
கருதரியமலரின்மண மெள்ளிலெண்ணெயுடலுயிர்போற்
கலந்தெந்நாளுந்
துரியநடுவூடிருந்த பெரியபொருளியாததனைத்
தொழுதல்செய்வாம். (அ)

விண்ணாதிபூதமெல்லாந் தன்னகத்திலடக்கிவெறு
வெளியாய்ஞானக்
கண்ணாரக்கண்டவன்பர் கண்ணூடேயானந்தக்
கடலாய்வேறொன்
றெண்ணாதபடிக்கிரங்கித் தானாகச்செய்தருளு
மிறையேயுன்றன்
றண்ணாருஞ்சாந்தவரு டனைநினைந்துகரமலர்க
டலைமேற்கொள்வாம். (௯)

விண்ணிறைந்தவெளியாயென் மனவெளியிற்கலந்தறிவாம்
வெளியினூடுந்
தண்ணிறைந்தபேரமுதாய்ச் சதானந்தமானபெருந்
தகையேநின்பா
லுண்ணிறைந்தபேரன்பா லுள்ளுருகிமொழிகுளறி
யுவகையாகிக்
கண்ணிறைந்தபுனலுகுப்பக் கரமுகிழ்ப்பநின்னருளைக்
கருத்தில்வைப்பாம். (௧௦)

(வேறு.)

ஆதியந்தங்காட்டாதமுதலெம்மை
யடிமைக்காவளர்த்தெடுத்தவன்னைபோல
நீதிபெறுங்குருவாகிமனவாக்கெட்டா
நிச்சயமாய்ச்சொச்சமதாய் நிமலமாகி

வாதமிடுஞ்சமயநெறிக்கரியதாகி
　　மௌனத்தோர்பால்வெளியாய்வயங்காநின்ற
சோதியையென்னுயிர்த்துணையைநாடிக்கண்ணீர்
　　சொரியவிருகரங்குவித்துத்தொழுதல்செய்வாம். (௪௧)

அகரவுயிரெழுத்தனைத்துமாகிவேறு
　　யமர்ந்ததெனவகிலாண்டமனைத்துமாகிப்
பகர்வனவெல்லாமாகியல்லவாகிப்
　　பரமாகிச்சொல்லரியபான்மையாகித்
துகளறுசங்கற்பவிகற்பங்களெல்லாந்
　　தோயாதவறிவாகிச்சுத்தமாகி
நிகரில்பசுபதியானபொருளைநாடி
　　நெட்டுயிர்த்துப்பேரன்பானினைதல்செய்வாம். (௪௨)

சின்மயானந்தகுரு.

அங்கைகொடுமலர்தூவி யங்கமதுபுளகிப்ப
　　வன்பினாலுருகிவிழிநீ
ராறாகவாராத முத்தியினதாவேச
　　வாசைக்கடற்குண்மூழ்கிச்
சங்கரசுயம்புவே சம்புவேயெனவுமொழி
　　தழுதழுத்திடவணங்குஞ்
சன்மார்க்கநெறியிலாத் துன்மார்க்கனேனையுந்
　　தண்ணருள்கொடுத்தாள்வையோ
துங்கமிகுபக்குவச் சனகன்முதன்முனிவோர்க
　　டொழுதருகில்வீற்றிருக்கச்
சொல்லரியநெறியையொரு சொல்லாலுணர்த்தியே
　　சொரூபானுபூதிகாட்டிச்
செங்கமலபீடமேற் கல்லாலடிக்குள்வளர்
　　சித்தாந்தமுத்திமுதலே

சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௪)

ஆக்கையெனுமிடிகரையை மெய்யென்றுநம்பியே
னத்துவிதவாஞ்சையாத
லரியகொம்பிற்றேனை முடவனிச்சித்தபடி
யார்குமறிவவிழவின்பந்
தாக்கும்வகையேதிநாட் சரியைகிரியாயோக
சாதனம்விடுத்ததெல்லாஞ்
சன்மார்க்கமல்லவிவை நிற்கவென்மார்க்கமுஞ்
சாராதபேரறிவதாய்
வாக்குமனமணுகாத பூரணப்பொருள்வந்து
வாய்க்கும்படிக்குபாயம்
வருவித்துவட்டாத பேரின்பமானசுக
வாரியினைவாய்மடுத்துத்
தேக்கித்திளைக்கநீ முன்னிற்பதென்றுகாண்
சித்தாந்தமுத்திமுதலே.
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௫)

ஒளியிருக்கநா னென்னின்றவாணவ
மடைந்திட்டிருக்கலோப
மருளின்மைகூடக் கலந்துள்ளிருக்கமே
லாசாபசாசமுதலாம்
வெவ்வியகுணம்பல விருக்குமென்னறிவூடு
மெய்யணிவீற்றிருக்க
வீற்றில்லையென்னிலோ பூரணமெனும்பெயர்
விட்டிலுரைவேறுமுளதோ
கவ்வியமலமாகின்ற நாகபாசத்தினுங்
கட்டுண்டவுயிர்கண்மூர்ச்சை

கடந்தகலவியவரு ஞானசற்சிவமே
கதியெனப்புரிந்திடவிவேட்
செவ்விநின்னவர்க்கொக்கு நிட்டகுணமேருவே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௬)

ஐவகையெனும்பூத மாதியைவகுத்ததனு
ளசரசரபேதமான
[illegible]
யாதிநூலையும்வகுத்துச்
சைவமுதலாமளவில் சமயமும்வகுத்துமேற்
[illegible]
சமரசம்வகுத்தநீ யுன்னையானணுகவுந்
தண்ணருள்வகுக்கவிலையோ
பொய்வளருநெஞ்சினர்கள் காணாதகாட்சியே
பொய்யிலாமெய்யரறிவிற்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
[illegible]
சின்மயானந்தகுருவே. (௭)

[illegible]
லாகின்றவர்க்கனைத்தீமை
லயர்வின்றுருகிமிஞ்செயல நிற்கின் றநிதனாமை
னறியாதகாலமெல்லாம்
[illegible]
போக்கிநெறியெயன்றிருந்தேன்

பூராயமாகநின் றருள்வந்து [illegible]
போனவழிதெரியவில்லை
வெந்தநிலைபேசினு மிணங்கவிலையல்லா
விருப்பொருபிறப்பையுள்ளே
யெண்ணரிதுமென்னத்தரு பிறவெனுந்துயர்நூறு
இருவிழிபுரியிரவுபகலாய்ச்
செந்தழலின்மெழுகான [illegible]
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (எ)

காரிட்ட வாணவக் கருவறையி லறிவற்ற
கண்ணிலாக் குழவியைப்போற்
கட்டுண்டிருந்தவெமை வெளியில்விட் டல்லலாங்
காப்பிட்டதற் கிசைந்த
பேரிட்டுமெய்யென்று பேசுபாழ்ம்பொய்யுடல்
பெலக்கவிளையமுதமூட்டிப்
பெரியபுவனத்தினிடை போக்குவரவுறுகின்ற
பெரியவிளையாட்டமைத்திட்
டேரிட்டதன்சுருதி மொழிதப்பினமனைவிட்
டிடருறவுறுக்கியிடர்தீர்த்
திரவுபகலில்லாத பேரின்பவீட்டினி
லிசைந்துதுயில்கொண்மினென்று
சீரிட்டவுலகன்னை வடிவானவெந்தையே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (அ)

கருமருவுகுகையனைய காயத்தினடுவுட்
களிம்புதோய்செம்பனையயான்

காண்டகவிருக்கநீ ஞானவனன்மூட்டியே
கனிவுபெறவுள்ளுருக்கிப்
பருவமதறிந்துநின் னருளானகுளிகைகொடு
பரிசித்துவேதிசெய்து
பத்துமாற்றுத்தங்க மாக்கியேபணிகொண்ட
பக்ஷத்தையென்சொல்லுகே
னருமைபெறுபுகழ்பெற்ற வேதாந்தசித்தாந்த
மாதியாமந்தமீது
மத்துவிதநிலையரா யென்னையாண்டுன்னடியை
யானவர்களறிவினூடுந்
திருமருவுகல்லா லடிக்கீழும்வளர்கின்ற
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (எ)

கூடுதலுடன்பிரித லற்றுநிர்த்தொந்தமாய்க்
குவிதலுடன்விரிதலற்றுக்
குணமற்றுவரவினொடு போக்கற்றுநிலையான
குறியற்றுமலமுமற்று
நாடுதலுமற்றுமேல் கீழ்நடுப்பக்கமென
நண்ணுதலுமற்றுவிந்து
நாதமற்றைவகைப் பூதபேதமுமற்று
ஞாதுருவின்ஞானமற்று
வாடுதலுமற்றுமே லொன்றற்றிரண்டற்று
வாக்கற்றுமனமுமற்று
மன்னுபரிபூரணச் சுகவாரிதன்னிலே
வாய்மடுத்துண்டவசமாய்த்
தேடுதலுமற்றவிட நிலையென்றமௌனியே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே

சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (அ)

தாராதவருளெலாந் தந்தருள மௌனியாய்த்
தாயனையகருணைகாட்டித்
தாளிணையென்முடிசூட்டி யறிவிற்சமாதியே
சாசுவதசம்ப்ரதாய
நேராமன்மந்திரமு முன்னோமன்றுத்திரியு
மொன்றோடிரண்டெனும
லொளியெனவும்வெளியெனவு முருவெனவுமரூப
மொழியெனவுமுணர்வுருவும்
பாராதுபார்ப்பதே யேதுசாதனமற்ற
பரமவனுபூதிவாய்க்கும்
பண்பென் றுணர்த்தியது பாராமலந்நிலை
பதிந்தநின்பழவடியர்தஞ்
சீராயிருக்கநின் தருள்வேண்டுமையனே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (கூ)

போதமாயாதிநடு வந்தமுமிலாததாய்ப்
புனிதமாயவிகாரமாய்ப்
போக்குவரவில்லாத வின்பமாய்நின்றநின்
பூரணம்புகலிடமதா
வாதரவுவையாம லறிவினைமறைப்பதுநி
னருள்பின்னுமறிவின்மைதீர்த்
தறிவித்துநிற்பதுநி னருளாகிலெளியனேற்
கறிவாவதேதறிவிலா
வேதம்வருவதேயேது வினையேதுவினைதனக்
கீடானகாயமேதென்

ணிச்சாசுதந்தரஞ் சிறிது மிலையிகபர
மிரண்டினுன் மலைவுதீரத்
தீதிலருள்கொண்டினி புணர்த்தியெனையாள்வையோ
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (கO)

பத்திநெறிநிலைநின்று நவகண்டபூமிப்
பரப்பைவலமாகவந்து
பரவையிடைமூழ்கியு நதிகளிடைமூழ்கியும்
பசிதாகமின்றியெழுநா
மத்தியிடைநின்றுமுதிர் சருகுபுன்ல்வாயுவினை
வன்பசிதனக்கடைத்து
மௌனத்திருந்துமுயர் மலைநுழைவுபுக்கியு
மன்னுதசநாடிமுற்றுஞ்
சுத்திசெய்தும்மூல ப்ராணனோடங்கியைச்
சோமவட்டத்தடைத்துஞ்
சொல்லரியவமுதுண்டு மற்பவுடல்கற்பங்க
டோறுநிலைநிற்கவீறு
சித்திசெய்துஞ்ஞான மலதுகதிகூடுமோ
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (கக)

மௌனகுருவணக்கம்.

ஆ[illegible]
[illegible]
யத்துவிதமதமாகி மதமாறுமாறுக
வங்கையின்விலாழியாக்கிப்

பாசவிருடன்விழ லெனச்சுளித்தார்த்துமேம்
பார்த்துப்பரந்தமனதைப்
பாரித்தகவளமாய்ப் பூரிக்கவுண்டுமுக
படாமன்னமாயைநூறித்
தேசுபெறநீவைத்த சின்முத்திராங்குசச்
செங்கைக்குளேயடங்கிச்
சின்மயானந்தசுக வெள்ளம்படிந்துநின்
றிருவருட்பூர்த்தியான
வாசமுறுசற்சார மீதென்னையொருஞான
மத்தகஜமெனவளர்த்தாய்
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (௧)

ஐந்துவகையாகின்ற பூதமுதனாதமு
மடங்கவெளியாகவெளிசெய்
தறியாமையறிவாதி பிறிவாகவறிவார்க
ளறிவாகநின்றநிலையிற்
சிந்தையறநில்லென்று சும்மாவிருத்திமேற்
சின்மயானந்தவெள்ளந்
தேக்கித்திளைத்துநா னதுவாயிருக்கநீ
செய்சித்ர மிகநன்றுகா
ணெந்தைவடவாற்பரம குருவாழ்கவாழ்வரு
ளியநந்திமரபுவாழ்க
வென்றடியர்மனமகிழ வேதாகமத்துணி
பிரண்டில்லையொன்றென்னவே
வந்தகுருவேவீறு சிவஞானசித்திநெறி
மௌனோபதேசகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (௨)

ஆதிக்கநல்கினவ ராரிந்தமாயைக்கெ
னறிவின்றியிட மில்லையோ
வந்தரப்புஷ்பமுங் கானலின்னீருமோ
ரவசரத்துபயோகமோ
போதித்தநிலையையு மயக்குதேயபயானன
புக்கவருடோற்றிடாமம்
பொய்யானவுலகத்தை மெய்யாநிறுத்தியென்
புந்திக்குளிந்த்ரஜாலஞ்
சாதிக்குதேயிதனை வெல்லவும்பாயநீ
தந்தருள்வதென்றுபுகல்வாய்
சண்மதஸ்தாபனமும் வேதாந்தசித்தாந்த
சமரசநிர்வாகநிலையு
மாதிக்கொடண்டப் பரப்பெலாமறியவே
வந்தருளுஞானகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவே மூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (௩)

மின்னனையபொய்யுடலை நிலையென்றுமையிலகு
விழிகொண்டுமையல்பூட்டு
மின்னார்களின்பமே மெய்யென்றும்வளர்மாட
மேல்வீடுசொர்க்கமென்றும்
பொன்னையழியாதுவளர் பொருளென்றுபோற்றிப்
பொய்வேஷமிகுதிகாட்டிப்
பொறையறிவுதுறவீத லாதிநற்குணமெலாம்
போக்கிலேபோகவிட்டுத்
தன்னிகரிலோபாதி பாழ்ம்பேய்பிடித்திடத்
தரணிமிசைலோகாயதன்
சமயநடைசாராமல் வேதாந்தசித்தாந்த
சமரசசிவானுபூதி

மன்னும்வாருசொற்சொன் படனைத்துத்தாணொடன்பின்
வாழ்வித்தஞானகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (ச)

போனகமிருக்கின்ற சாலையிடைவேண்டிய
புசித்தற்கிருக்குமதுபோற்
புருஷர்பெறுதர்மாதி வேதமுடனாகமம்
புகலுமதிலாம்பயன்
ஞானநெறிமுக்யநெறி காட்சியனுமானமூத
னுவிதங்கடோர்ந்து
நானெனக்குளறு படைபுடைபெயர்ந்திடவு
நான்குசாதனமுமோர்ந்திட்
டானநெறியாஞ்சரியை யாதிசோபானமுற்
றனுபக்ஷசம்புபக்ஷ
மாமிருவிகற்பமு மாயாதிசேவையு
மறிந்திரண்டொன்றென்னுமோர்
மானதவிகற்பமற வென்றுநிற்பதுநமது
மரபென்றபரமகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (ரு)

கல்லாதவறிவுமேற் கேளாதகேள்வியுங்
கருணைசிறுதேது மில்லாக்
காட்சியுங்கொலைகளவு கட்காமமாட்சியாய்க்
காதலித்திடுநெஞ்சமும்
பொல்லாதபொய்ம்மொழியு மல்லாதுநன்மைகள்
பொருந்துகுணமேதுமறியேன்
புருஷர்வடிவானதே யல்லாதுகனவிலும்
புருஷார்த்தமேது மில்லை

னெல்லாமறிந்தநீ யறியாததன்றெனக்
கெவ்வண்ணமுய்வண்ணமோ
விருளையிருளென்றவர்க் கொளிதாரகம்பெறு
மெனக்குநின்னருடாரகம்
வல்லானெனும்பெய ருனக்குள்ளதேயிந்த
வஞ்சகனையாளநினையாய்
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (சு)

கானகமிலங்குபுலி பசுவொடுகுலாவுநின்
கண்காணமதயானைநீ
கைகாட்டவுங்கையா னெகிடிக்கெனப்பெரிய
கட்டைமிகவேந்திவருமே
போனகமமைந்ததென வக்காமதேனுநின்
பொன்னடியினின்றுசொலுமே
புவிராஜர்கவிராஜர் தவராஜனென்றுனைப்
போற்றிஜயபோற்றியென்பார்
ஞானகருணைகர முகங்கண்டபோதிலே
நவநாதசித்தர்களுமுன்
னட்பினைவிரும்புவார் சுகர்வாமதேவர்முதன்
ஞானிகளுமுனைமெச்சுவார்
வானகமுமண்ணகமும் வந்தெதிர்வணங்குநின்
மகிமையதுசொல்லவெளிதோ
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (எ)

சருகுசலபக்ஷணிக ளொருகோடியல்லாற்
சகோரபட்சிகள்போலவே
தவளநிலவொழுகமிர்த தாரையுண்டழியாத
தன்மையரனந்தகோடி

யிருவினைகளற்றிரவு பகலென்பதறியாத
வேகாந்தமோனஞான
வின்பநிஷ்டையர்கோடி மணிமந்த்ரசித்திநிலை
யெய்தினர்கள்கோடிசூழக்
குருமணியிழைத்திட்ட சிங்காதனத்தின்மிசை
கொலுவீற்றிருக்குநின்னைக்
கும்பிட்டனந்தமுறை தெண்டனிட்டென்மனக்
குறையெலாந்தீரும்வண்ண
மருமலரெடுத்துனிரு தாளையர்ச்சிக்கவெனை
வாவென்றழைப்பதென்நாண்
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (அ)

ஆங்காரமானகுல வேடவெம்பேய்பாழ்த்த
வாணவத்தினும்வலிதுகா
ணறிவினைமயக்கிடு நடுவறியவொட்டாதி
யாதொன்றுதொடினுமதுவாய்த்
தாங்காதுமொழிபேசு மரிகரப்பிரமாதி
தம்மொடுசமானமென்னுந்
தடையற்றதேரிலஞ் சுருவாணிபோலவே
தன்னிலசையாதுநிற்கு
மீங்காரெனக்குநிக ரென்னப்ரதாபித்
திராவணாகாரமாகி
யிதயவெளியெங்கணுந் தன்னரசுநாடுசெய்
திருக்குமிதனொடெநேரமும்
வாங்காவிலாவடிமை போராடமுடியுமோ
மௌனோபதேசகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (கூ)

பற்றுவெகுவிதமாகி யொன்றைவிட்டொன்றனைப்
பற்றிபுழல்கிருமிபோலப்
பாழுஞ்சிந்தைபெற்றநான் வெளியாகநின்றருள்
பகர்ந்துமறியென்றுவிதமோ
சிற்றறிவதன்றியு மெவரேனுமொருமொழி
திடுக்கென்றுரைத்தபோது
சிந்தைசெவியாகவே பறையறையவுதரவெந்
தீநெஞ்சமளவளாவ
வுற்றுணரவுணர்வற்றுள் மத்தவெறியினர்போல
வுளறுவேன்முத்திமார்க்க
முணர்வதெப்படியின்ப துன்பஞ்சமானமா
யுறுவதெப்படியாயினு
மற்றெனக்கையநீ சொன்னவொருவார்த்தைதனை
மலையிலக்கெனநம்பினேன்
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (௧௦)

கருணாகரக்கடவுள்.

நிர்க்குணநிராமய நிரஞ்சனநிராலம்ப
நிர்விஷயகைவல்யமா
நிஷ்களவசங்கசஞ் சலரகிதநிர்வசன
நிர்த்தொந்தநித்தமுக்த
தற்பரவிஸ்வாதீத வ்யோமபரிபூரண
சதானந்தஞானபகவ
சம்புசிவசங்கர சர்வேசவென்றுநான்
சர்வகாலமுநினைவனோ
வற்புதவகோசர நிவர்த்திபெறுமன்பருக்
கானந்தபூர்த்தியான

வத்துவிதநிச்சய சொரூபசாக்ஷாத்கார
வநுபூதியநுபூதமுங்
கற்பனையறக்காண முக்கணுடன்வடநிழற்
கண்ணூடிருந்தகுருவே
கருதரியசிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (௧)

மண்ணாதியைந்தொடு புறத்திலுளகருவியும்
வாக்காதிசுரோத்ராதியும்
வளர்கின்றசப்தாதி மனமாதிகலையாதி
மன்னுசுத்தாதியுடனே
தொன்னூற்றெட்டாறுமற் றுள்ளனவுமெனவியாச்
சொன்னவொருசொற்கொண்டதே
தூவெளியதாயகண் டானந்தசுகவாரி
தோற்றுமதையென்சொல்லுவேன்
பண்ணாரு மிசையினொடு பாடிப்படித்தருட்
பான்மைநெறிநின்றுதவரூப்
பக்குவவிசேஷராய் நெக்குநெக்குருகிப்
பணிந்தெழுந்திருகைகூப்பிக்
கண்ணாறுகரைபுரள நின்றவன்பரையெலாங்
கைவிடாக்காட்சியுறவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (௨)

எல்லாமுனடிமையே யெல்லாமுனுடைமையே
யெல்லாமுனுடையசெயலே
யெங்கணும்வியாபி நீ யெனறுசொலுமியல்பென்
றிருக்காதிவேதமெல்லாஞ்
சொல்லான்முழக்கியது மிக்கவுபகாரமாய்ச்
சொல்லிறந்தவரும்விண்டு

சொன்னவையுமிவைநல்ல குருவானபேருந்
தொகுத்தநெறிதானுமிவையே
யல்லாமலில்லையென நன்றுவறிந்தே
னறிந்தபடிநின்றுசுகநா
ளுகாதவண்ணமே யிவ்வண்ணமாயினே
னதுவுநினதருளென்னவே
கல்லாதவறிஞனுக் குள்ளேயுணர்த்தினை
கதிக்குவகையேதுபுகலாய்
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (௯)

பட்டப்பகற்பொழுதை யிருளென்றமருளர்தம்
பக்ஷமோவெனதுபக்ஷம்
பார்த்தவிடமெங்கணுங் கோத்தறிலகுலையாது
ப்ரமவெளியாகவொருசொற்
றிட்டமுடன்மௌனியா யருள்செய்திருக்கவுஞ்
சேராமலாராக்நான்
சிறுவீடுகட்டியதி னடுசோற்றையுண்டுண்டு
தேக்குசிறியார்கள்போல
நட்டணையதாக்கற்ற கல்வியும்விவேகமு
நன்னிலயமாகவுன்னி
நானென்றுநீயென் றிரண்டில்லையென்னவே
நடுவேமுளைத்தமனதைக்
கட்டவறியாமலே வாடினேனெப்போது
கருணைக்குரித்தாவனோ
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (௰)

மெய்விடாநாவுள்ள மெய்யருளிருந்துநீ
மெய்யானமெய்யையெல்லா

மெய்யெனவுணர்த்தியது மெய்யிதற்கையமிலை
 மெய்யேதுமறியாவெறும்
பொய்விடாப்பொய்யினே னுள்ளத்திருந்துதான்
 பொய்யான்பொய்யையெல்லாம்
பொய்யெனுவண்ணமே புகலவைத்தாயெனிற்
 புன்மையேனென்செய்குவேன்
மைவிடாதெழுநீல கண்டகுருவேவிஷ்ணு
 வடிவானஞானகுருவே
மலர்மேவிமறையோது நான்முகக்குருவே
 மதங்கடொறுநின்றகுருவே
கைவிடாதேயென்ற வன்பருக்கன்பாய்க்
 கருத்தூடுணர்த்துகுருவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
 கருணாகரக்கடவுளே. (௬)

பண்ணேனுனக்கான பூசையொருவடிவிலே
 பாவித்திறைஞ்சவாங்கே
பார்க்கின்றமலருடு நீயேயிருத்தியப்
 பனிமலரெடுக்கமனமு
நண்ணேனலாமலிரு கைதான்குவிக்கவெனி
 னாணுமென்னுளநிற்றிநீ
நான்கும்பிடும்போ தரைக்கும்பிடாதலா
 லுன்பூசைசெய்யன்முறையோ
விண்ணேவிணுதியாம் பூதமேநாதமே
 வேதமேவேதாந்தமே
மேதக்ககேள்வியே கேள்வியாம்பூமிக்குள்
 வித்தேயவித்தின்முளையே
கண்ணேகருத்தேயெ னெண்ணேயெழுத்தே
 கதிக்கானமோனவடிவே

கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (சு)

சந்ததமும்வேதமொழி யாதொன்றுபற்றினது
தான்வந்துமுற்றுமெனலாற்
சகத்திருந்தாலு மரணமுண்டென்பது
சதாநிஷ்டர்நினைவதில்லை
சிந்தையறியார்க்கிது போதிப்பதல்லவே
செப்பிலும் வெகுதர்க்கமாந்
திவ்யகுணமார்க்கண்டர் சுகாதிமுனிவோர்கள்
சித்தாந்தசித்யரலவோ
விந்த்ராதிதேவதைகள் பிரமாதிகடவுள
ரிருக்காதிவேதமுனிவ
ரெண்ணரியகணநாதர் நவநாதசித்தர்க
ளிரவிமதியாதியோர்கள்
கந்தருவர்கின்னரர்கண் மற்றையர்களியாவருங்
கைகுவித்திடுதெய்வமே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே (எ)

துள்ளுமறியாமனது பலிகொடுத்தேன்கர்ம
துஷ்டதேவதைகளில்லை
துரியநிறைசாந்ததே வதையாமுனக்கே
தொழும்பனன்பபிஷேகநீ
ருள்ளுறையிலென்னாவி நைவேத்தியம்ப்ராண
னோங்குமதிதூபதீப
மொருகாலமன்றிது சதாகாலபூசையா
வொப்புவித்தேன்கருணைகூர்
தெள்ளிமறைவடியிட்ட வமுதப்பிழம்பே
தெளிந்ததேனே சீனியே

திவ்யரசமியாவுந் திரண்டொழுகுபாகே
தெவிட்டாதவானந்தமே
உள்ளறிவூடுமே மெள்ளமெளவெளியாய்க்
கலக்கவருநல்லவுறவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (௫)

உடல்குழையவென்பெலா நெக்குருகவிழிநீர்க
ளூற்றெனவெதும்பியூற்ற
வூசிகாந்தத்தினைக் கண்டணுகல்போலவே
யோருறவுமுன்னியுன்னிப்
படபடெனநெஞ்சம் பதைத்துண்ணடுக்குறப்
பாடியாடிக்குதித்துப்
பனிமதிமுகத்திலே நிலவனையபுன்னகை
பரப்பியார்த்தார்த்தெழுந்து
மடலவிழுமலரனைய கைவிரித்துக்கூப்பி
வானேயவானிலின்ப
மழையேமழைத்தாரை வெள்ளமேநீடூழி
வாழியெனவாழ்த்தியேத்துங்
கடன்மடைதிறந்தனைய வன்பரன்புக்கெளியை
கன்னெஞ்சனுக்கெளியையோ
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (௬)

இங்கற்றபடியங்கு மெனவறியுநல்லறிஞ
ரெக்காலமும்முதவவா
ரின்சொறவறுர்பொய்மை யாமிழுக்குறையா
ரிரங்குவூர்கொலைகள்பயிலார்
சங்கற்பசித்தரவ ருள்ளக்கருத்திலுறை
சாட்சிநீயிகபரத்துஞ்

சந்தானகற்பக் தேவாயிருந்தே
சமஸ்தவின்பமுமுதவுவாய்
சிங்க்த்தையொத்தெனைப் பாயவருவினையினைச்
சேதிக்கவருசிம்புளே
சிந்தாகுலத்திமிர மகலவருபானுவே
தீனனேன்கரையேறவே
க்ங்கற்றபேராசை வெள்ளத்தின்வளரருட்
ககனவட்டக்கப்பலே
க்ருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (௧0)

சித்தர்கணம்.

திக்கொடுதிகந்தமும் மனவேகமென்னவே
சென்றோடியாடிவருவீர்
செம்பொன்மகமேருவொடு குணமேருவென்னவே
திக்ழ்துருவனளவளாவி
யுக்ரமிகுசக்ரதர னென்னநிற்பீர்கையி
லுழுந்தமிழுமாசமனமா
வோரேழுகடலையும் பருகவல்லீரிந்த்ர
னுலகுமயிராவதமுமே
கைக்கெளியபந்தா வெடுத்துவிளையாடுவீர்
க்கனவட்டத்தையெல்லாங்
கடுகிடையிருத்தியே யஷ்டகுலவெற்பையுங்
காட்டுவீர்மேலுமேலு
மிக்கசித்திகளெலாம் வல்லநீரடிமைமுன்
விளங்கவருசித்தியிலையோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (௧)

பாட்டளிதுதைந்துவளர் கற்பகநனீழலைப்
பாரினிடைவரவழைப்பீர்
பத்மநிதிசங்கநிதி யிருபாரிசத்திலும்
பணிசெயுந்தொழிலாளர்போற்
கேட்டதுகொடுத்துவர நிற்கவைப்பீர்பிச்சை
கேட்டுப்பிழைப்போரையுங்
கிரீடபதியாக்குவீர் கற்பாந்தவெள்ளமொரு
கேணியிடைகுறுகவைப்பீ
ரோட்டினையெடுத்தா யிரத்தெட்டுமாற்றாக
வொளிவிடும்பொன்னாக்குவீ
ராகனுமிளைப்பாற யோகதண்டத்திலே
யுலகுசுமையாகவருளான்
மீட்டிடவும்வல்லநீ ரென்மனக்கல்லினை
மெழுகாக்கிவைப்பதரிதோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (உ)

பாரொடுநன்னீராதி யொன்றொடொன்றாகவே
பற்றிலயமாகுபோது
பரவெளியின்மருவுவீர் கற்பாந்தவெள்ளம்
பரந்திடினதற்குமீதே
நீரிலுறைவண்டாய்த் துவண்டுசிவயோகநிலை
நிற்பீர்விகற்பமாகி
நெடியமுகிலேழும் பரந்துவருஷிக்கிலோ
நிலவுமதிமண்டலமதே
யூரெனவிளங்குவீர் பிரமாதிமுடிவில்விடை
யூர்தியருளாலுலவுவீ
ருலகங்கள்கீழ்மேல தாகப்பெருங்காற்
றுலாவினற்றாரணியினான்

மேருவெனவசையாம னிற்கவல்லீருமது
மேதக்கசித்திவெளிதோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (௩)

எண்ணரியபிறவிதனின் மாணிடப்பிறவிதா
னியாதினும்மரிதரிதுகா
ணிப்பிறவிதப்பினு லெப்பிறவிவாய்க்குமோ
வேதுவருமோவறிகிலேன்
கண்ணகனிலத்துநா னுள்ளபொழுதேயருட்
ககனவட்டத்தினின்று
காலூன்றிநின்றுபொழி யானந்தமுகிலொடு
கலந்துமதியவசமுறவே
பண்ணுவதுநன்மையிந் நிலைபதியுமட்டுமே
பதியாயிருந்ததேகப்
பவுரிகுலையாமலே சௌரிகுண்டலியாயி
பண்ணவிதனருளினாலே
விண்ணிலவுமதியமுத மொழியாதுபொழியவே
வேண்டுவேனுமதடிமைநான்
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (௪)

பொய்திகழுலகநடை யென்சொல்கேனென்சொல்கேன்
பொழுதுபோக்கேதென்னிலோ
பொய்யுடனிமித்தம் புசிப்புக்கலைந்திடல்
புசித்தபின்கண்ணுறங்கல்
கைதவமலாமலிது செய்தவமதல்லவே
கண்கெட்டபேர்க்கும்வெளியாய்க்
கண்டதிதுவிதுவுடைத் [illegible]
காலமோவதையறிகிலேன்

மைதிகழுமுகிலினங் குடைநிழற்றிடவட்ட
வரையிநெடுசெம்பொன்மேரு
நால்வரையின்முதுகூடும் யோகதண்டக்கோல்
வரைந்துசயவிருதுகாட்டி
மெய்திகழுமஷ்டாங்க யோகபூமிக்குள்வளர்
வேந்தரோகுணசாந்தரோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (௫)

கெசதுரகமுதலான சதுரங்கமனமாதி
கேள்வியினிசைந்துநிற்பக்
கெடிகொண்டதலமாறு மும்மண்டலத்திலுங்
கிள்ளாக்குசெல்லமிக்க
தெசவிதமதாய்நின்ற நாதங்களோலிடச்
சிங்காசனாதிபர்களாய்த்
திக்குத்திகந்தமும் பூரணமதிக்குடை
திகழ்ந்திடவசந்தகால
மிசையமலர்மீதுறை மணம்போலவானந்த
மிதயமேற்கொள்ளும்வண்ண
மென்றைக்குமழியாத சிவராசயோகமா
யிந்த்ராதிதேவர்களெலாம்
விஜயஜயஜயவென்ன வாசிசொலவேகொலு
விருக்குநும்பெருமையெளிதோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (௬)

ஆணிலேபெண்ணிலே யென்போலவொருபேதை
யகிலத்தின் மிசையுள்ளதோ
வாடியகறங்குபோ லோடியுழல்சிந்தையை
யடக்கியொருகணமேனும்யான்

காணிலேன்றிருவருளை யல்லாதுமௌனியாய்க்
கண்மூடியோமூச்சைக்
கட்டிக்கலாமதியை முட்டவேமூலவெங்
கனலினையெழுப்பநினைவும்
பூணிலேனிற்றைநாட் கற்றதுங்கேட்டதும்
போக்கிலேபோகவிட்டுப்
பொய்யுலகனாயினே னாயினுங்கடையான
புன்மையேனின்ன மின்னம்
வீணிலேயலையாமன் மலையிலக்காகநீர்
வெளிப்படத்தோற்றல்வேண்டும்
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. ( )

கன்னலமுதெனவுமுக் கனியெனவும்வாயூறு
கண்டெனவுமடியெடுத்துக்
கடவுளீர்கட்டந்தல வழுதழுதுபேய்போற்
கருத்திலெழுகின்றதெல்லா
மென்னதறியாமையறி வென்னுமிருபகுதியா
லீட்டுதமிழென்றமிழினுக்
கின்னல்பகராதுலக மாராமைமேவிட்
டிருத்தலாலித்தமிழையே
சொன்னவனியாவனவன் முத்திசித்திகளெலாந்
தோய்ந்தநெறியேபடித்தீர்
சொல்லுமெனவவர்நீங்கள் சொன்னவவையிற்றிறிது
தோய்ந்தருணசாந்தமௌனவே
மின்னல்பெறவேசொல்ல வச்சொல்கேட்டிமைமௌனம்
விகசிப்பதெந்தநாளோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (அ)

பொற்பிறங்குகைகாலில் வள்ளுகிர்படைத்தலாற்
பொங்கிடையொடுக்கமுறலாற்
பொலிவானவெண்ணீறு பூசியேயருள்கொண்டு
பூரித்தவெண்ணீர்மையா
லெற்படவிளங்குகக னத்திலிமையாவிழி
யிசைந்துமேனோக்கமுறலா
லிரவுபகலிருளான கனதந்திபடநூறி
யிதயங்களித்திடுதலாற்
பற்பலவிதங்கொண்ட புலிகலையினுரியது
படைத்துப்ரதாபமுறலாற்
பனிவெயில்கள்புகுதாம னெடியவான்றொடர்நெடிய
பருமரவனங்களாரும்
வெற்பினிடையுறைதலாற் றவராசசிங்கமென
மிக்கோருமைப்புகழ்வர்காண்
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர் கணமே. (௫)

கல்லாதபேர்களே நல்லவர்கணல்லவர்கள்
கற்றுமறிவில்லாதவென்
கர்மத்தையென்சொல்கேன் மதியையென்சொல்லுகேன்
கைவல்யஞானநீதி
நல்லோருணர்க்கிலோ கர்மமுக்கியமென்று
நாட்டுவேன்கர்மமொருவ
னுட்டினலோபழைய ஞானமுக்கியமென்று
நவிலுவேன்வடமொழியிலே
வல்லானொருத்தன்வர வுந்த்ராவிடத்திலே
வந்ததாவிவகரிப்பேன்
வல்லதமிழறிஞர்வரி னங்ஙனேவடமொழியின்
வசனங்கள்சிறிதுபுகல்வேன்

வெல்லாமலெவரையு மருட்டிவிடவகைவந்த
வித்தையென்முத்திதருமோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (௧௦)

ஆனந்தமானபரம்.

கொல்லாமையெத்தனை குணக்கேட்டைநீக்குமக்
குணமொன்றுமொன்றிலேன்பாற்
கோரமெத்தனைபக்ஷ பாதமெத்தனைவன்
குணங்களெத்தனைகொடியபாழ்ங்
கல்லாமையெத்தனை யகந்தையெத்தனைமனக்
கள்ளமெத்தனையுள்ளசற்
காரியஞ்சொல்லிடினு மறியாமையெத்தனை
கதிக்கென்றமைத்தவருளிற்
செல்லாமையெத்தனை விர்தாகோஷ்டியென்னிலோ
செல்வமெத்தனைமுயற்சி
சிந்தையெத்தனைசலன மிந்த்ரஜாலம்போன்ற
தேகத்தில்வாஞ்சைமுதலா
யல்லாமையெத்தனை யமைத்தனையுனக்கடிமை
யானேனிவைக்குமாளோ
வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (௧)

தெருளர்கிமருளாகி யுழலுமனமாய்மனஞ்
சேர்ந்துவளர்சித்தாகியச்
சித்தெலாஞ்சூழ்ந்தசிவ சித்தாய்விசித்ரமாய்த்
திரமாகிநானுவிதப்
பொருளாகியப்பொருளை யறிபொறியுமாகியைம்
புலனுமாயைந்துமாய்ப்

புறமுமாயகமுமாய்த் தூரஞ்சமீபமாய்ப்
போக்கொடுவரத்துமாகி
[illegible]மாகியொளியாகி நன்மைதீமையுமாகி
யின்றாகிநாளையாகி
யென்றுமாயொன்றுமாய்ப் பலவுமாயாவுமா
யிவையல்லவாயநின்னை
யருளாகிநின்றவர்க ளறிவதல்லாலொருவ
[illegible]வதற்கெளிதாகுமோ
யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யாநந்தமானபரமே. (௨)

மாறுபடுதர்க்கந் தொடுக்கவறிவார்சாண்
வயிற்றின்பொருட்டதாக
மண்டலமும்விண்டலமு மொன்றாகிமனதுழல
மாலாகிநிற்கவறிவார்
வேறுபடுவேடங்கள் கொள்ளவறிவாரொன்றை
மெணமெணென்றகம்வேறதாம்
வித்தையறிவாரெமைப் போலவேசந்தைபோன்
மெய்ந்நூல்விரிக்கவறிவார்
சீறுபுலிபோற்சீறி மூச்சைப்பிடித்துவிழி
செக்கச்சிவக்கவறிவார்
திரமென்றுதந்தம் மதத்தையேதாமதச்
செய்கைகொடுமுளறவறிவா
ராறுசமயங்கடொறும் வேறுவேறாகிவிளை
[illegible]யாடுமுனையாவரறிவா
ரண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யாநந்தமானபரமே. (௩)

காரியயுதிர்ந்தகனி சருகுபுனன்மண்டிய
கடும்பசிதனக்கடைத்துங்

கார்வரையின்முழையிற் கருங்கல்போலசையாது
கண்மூடிநெடிதிருந்துந்
தீயினிடைவைகியுந் தோயமதின்மூழ்கியுந்
தேகங்களென்பெலும்பாய்த்
தெரியநின்றுஞ்சென்னி மயிர்கள்கூடாக்குருவி
தெற்றவெயிலூடிருந்தும்
வாயுவையடக்கியு மனதினையடக்கியு
மௌனத்திலேயிருந்து
மதிமண்டலத்திலே கனல்செல்லவமுதுண்டு
வனமூடிருந்துமறிஞ
ராயுமறைமுடிவான வருணடிஞானடிமை
யகிலத்தைநாடன்முறையோ
வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யாநந்தமானபரமே. (ச)

சுத்தமுமசுத்தமுந் துக்கசுகபேதமுந்
தொந்தமுடனிர்த்தொந்தமும்
ஸ்தூலமொடுசூக்ஷமமு மாசையுநிராசையுஞ்
சொல்லுமொருசொல்லின்முடிவும்
பெத்தமொடுமுத்தியும் பாவமொடபாவமும்
பேதமொடபேதநிலையும்
பெருமையொடுசிறுமையு மருமையுடனெளிமையும்
[illegible]
நித்தமுமநித்தமு மஞ்சனநிரஞ்சனமு
நிஷ்களமுநிகழ்சகளமு
நீதியுமநீதியு மாதியொடனாதியு
நிர்விஷயவிஷயவடிவு
[illegible]
யாங்களுனையன்றியுண்டோ

யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யாநந்தமானபரமே. (௫)

காராருமாணவக் காட்டைக்களைந்தக்
கண்டகங்காரமென்னுங்
கல்லைப்பிளந்துநெஞ் சகமானபூமிவெளி
காணத்திருத்திமேன்மேற்
பாராதியறியாத மோனமாம்வித்தைப்
பதித்தன்புநீராகவே
பாய்ச்சியதுபயிராகு மட்டுமோர்நாளையவன்
பறவையணுகாதவண்ண
நேராகநின்றுவிளை போகம்புசித்துண்ட
நின்னன்பர்கூட்டமெய்த
நினைவின்படிக்குநீ முன்னின்றுகாப்பதே
நின்னருட்பாரமென்று
மாராருமறியாத ஞானவெளியில்வெளி
யாகின்றதுரியமயமே
யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யாநந்தமானபரமே. (௬)

வானாதிபூதமா யகிலாண்டகோடியாய்
மலையாகிவளைகடலுமாய்
மதியாகியிரவியாய் மற்றுளவெலாமாகி
வான்கருணைவெள்ளமாகி
நானாகிநின்றவனு நீயாகிநின்றிடவு
நானென்பதற்றிடாதே
நானென்னக்குளறி நானுவிகாரியாய்
நானறிந்தறியாமையாய்ப்
போனாலதிட்டவலி வெல்லவெளிதோபகற்
பொழுதுபுகுமுன்கண்மூடிப்

பொய்த்துயில்கொள்வான்றனை யெழுப்பவசமோவினிப்
 போதிப்பதெந்தநெறியை
யாறுலுமென்கொடுமை யனியாயமனியாய
 மார்பாலெடுத்துமொழிவே
னண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
 யாநந்தமானபரமே. (எ)

பொய்யனேன் புலையனேன் கொலையனேனின்னருள்
 புலப்படவறிந்துநிலையாப்
புன்மையேன்கல்லாத தன்மையேனன்மைபோற்
 பொருளலாப்பொருளைநாடும்
வெய்யனேன்வெகுளியேன் வெறியனேன்சிறியனேன்
 வினையினேனென்றென்னைநீ
விட்டுவிடநினைவையேற் றட்டழிவதல்லாது
 வேறுகதியேதுபுகலாய்
துய்யனேமெய்யனே யுயிரினுக்குயிரான
 துணைவனேயிணையொன்றிலாத்
துரியனே துரியமுங் கா[illegible]
 சுருதிமுடிமீதிருந்த
வையனேயப்பனே யெனுமறிஞரறிவைவிட்
 டகலாதகருணைவடிவே
யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
 யாநந்தமானபரமே. (அ)

எத்தனைவிதங்கடான் கற்கினுங்கேட்கினுமென்
 னிதயமுமொடுங்கவில்லை
யானெனுமகந்தைதா னெள்ளளவுமாறவில்லை
 யாதினும்மபிமானமென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட தீகையொடிரக்கமென்
 சென்மத்துநானறிகிலேன்

சீலமொடுதவவிரத மொருகணவிலாயினுந்
தரிசனங்கண்டுமறியேன்
பொய்த்தமொழியல்லான் மருந்துக்குமெய்ம்மொழி
புகன்றிடேன்பிறர்கேட்கவே
போதிப்பதல்லாது சும்மாவிருந்தருள்
பொருந்திடாப்பேதைநானே
யத்தனைகுணக்கேடர் கண்டதாக்கேட்டதா
வவனிமிசையுண்டோசொலா
யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (௯)

எக்காலுமுந்தனக் கென்னவொருசெயலிலா
வேழைநீயென்றிருந்திட்
டெனதாவியுடல்பொருளு மௌனியாய்வந்துடக
யேற்றுநமதென்றவன்றே
பொய்க்காலதேசமும் பொய்ப்பொருளில்வாஞ்சையும்
பொய்யுடலைமெய்யென்னலும்
பொய்யுறவுபற்றலும் பொய்யாகுநானென்னல்
பொய்யினும்பொய்யாகையான்
மைக்காவிருட்டனைய விருளில்லையிருவினைகள்
வந்தேறவழியுமில்லை
மனமில்லையம்மனத் தினமில்லைவேறுமொரு
வரவில்லைபோக்குமில்லை
யக்காலமிக்கால மென்பதிலையெல்லா
மதீதமயமானதன்றோ
வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (௧0)

சுகவாரி.

இன்னமுதுகனிபாகு கற்கண்டுசீனிதே
னென்னருசித்திடவலியவந்
தின்பங்கொடுத்தநினை யெந்நேரநின்னன்ப
ரிடையருது நுகிநாடி
யுன்னியகருத்தவிழ வுரைகுளறியுடலெங்கு
மோய்ந்தயர்ந்தவசமாகி
யுணர்வரியபேரின்ப வநுபூதியுணர்விலே
யுணர்வார்களுள்ளபடிகாண்
கன்னிகையொருத்திசிற் றின்பம்வேம்பென்னினுங்
கைக்கொள்வள்பக்குவத்திற்
கணவனருள்பெறின்முனே சொன்னவாறென்னெனக்
கருதிநகையாவளதுபோற்
சொன்னபடிகேட்குமிப் பேதைக்குநின்கருணை
தோற்றிற்சுகாரம்பமாஞ்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (க)

அன்பின்வழியறியாத வென்னைத்தொடர்ந்தென்னை
யறியாதபக்குவத்தே
யாசைப்பெருக்கைப் பெருக்கிக்கொடுத்துநா
னற்றேனலந்தேனென
வென்புலமயங்கவே பித்தேற்றிவிட்டா
யிரங்கியொருவழியாயினு
மின்பவெளமாகவந் துள்ளங்களிக்கவே
யெனைநீகலந்ததுண்டோ
தன்பருவமலருக்கு மணமுண்டுவண்டுண்டு
தண்முகைதனக்குமுண்டோ
தமியனேற்கிவ்வணந் திருவுளமிரங்காத
தன்மையாற்றனியிருந்து

துன்பமுறினெங்ஙனே யழியாதநின்னன்பர்
சுகம்வந்துவாய்க்குமுறையாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (௨)

கல்லேனுமையவொரு காலத்திலுருகுமென்
கன்னெஞ்சமுருகவிலையே
கருணைக்கிணங்காத வன்மையையுநான்முகன்
கற்பிக்கவொருகடவுளோ
வல்லான்வகுத்ததே வாய்க்காலெனும்பெரு
வழக்குக்கிழுக்குமுண்டோ
வானமாய்நின்றின்ப மழையாயிரங்கியெனை
வாழ்விப்பதுன்பரங்காண்
பொல்லாதசேயெனிற் றாய்தள்ளனீதமோ
புகலிடம்பிறிதுமுண்டோ
பொய்வார்த்தைசொல்லிலோ திருவருட்கயலுமாய்ப்
புன்மையேனுவணந்தோ
சொல்லான்முழக்கிலோ சுகமில்லைமௌனியாய்ச்
சும்மாவிருக்கவருளாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (௩)

என்பெலாநெக்குடைய ரோமஞ்சிலிர்ப்பவுட
லிளகமனதழலின்மெழுகா
யிடையறாதுருகவரு மழைபோலிரங்கியே
யிருவிழிகணீரிறைப்ப
வன்பினான்மூர்ச்சித்த வன்பருக்கங்ஙனே
யமிர்தசஞ்சீவிபோல்வந்
தானந்தமழைபொழிவை யுள்ளன்பிலாதவெனை
யார்க்காகவடிமைகொண்டாய்.

புன்புலான்மயிர்தோ ளரம்பென்புமொய்த்திடு
புலைக்குடிலிலருவருப்புப்
பொய்யல்லவேயிதனை மெய்யென்றுநம்பியென்
புந்திசெலுமோபாழிலே
துன்பமாயலையவோ வுலகநடையையவொரு
சொற்பனத்திலும்வேண்டிலேன்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (௪)

வெந்நீர்பொருதெனுடல் காலின்முட்டைக்கவும்
வெடுக்கென்றசைத்தெடுத்தால்
விழியிமைத்தங்ஙனே தன்னருளைநாடுவேன்
வேறொன்றையொருவர்சொல்லி
னந்நேரமையோவென் முகம்வாடிநிற்பதுவு
மையநின்னருளறியுமே
யானுமெத்தப் பயந்தவனியானென்னை
யாண்டநீகைவிடாதே
யிந்நேரமென்றிலை யுடற்சுமையதாகவு
மெடுத்தாலிறக்கவென்றே
யெங்கெங்குமொருதீர்வை யாயுண்டாயினு
மிறைஞ்சுசுகராதியான
தொன்னீர்மையாளர்க்கு மானிடம்வகுத்தவரு
டுணையென்றுநம்புகின்றேன்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (௫)

பற்றுவனவற்றிடு நிராசையென்றொருபூமி
பற்றிப்பிடிக்குமியோகப்
பாங்கிற்பிராணலய மென்னுமொருபூமியிவை
பற்றின்மனமறுமென்னலே

கற்றையஞ்சடைமௌனி தானேகனிந்தகனி
கனிவிக்கவந்தகனிபோற்
கண்டதிற் கேற்றியெனைத் திருவருட்கனிவிலிட்டு
கனிவாய்திறந்துமொன்றைப்
பெற்றவனுமல்லேன் பெருதவனுமல்லேன்
பெருக்கத்தவித்துளறியே
கண்ணீர்மையென்னவிரு கண்ணீர்நிறைத்துநான்
பேய்போலிருக்கவுலகஞ்
சுற்றிநகைசெய்யவே புலையிட்டாயெனிற்
சொல்லவினிவாயுமுண்டோ
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (சு)

அரும்பொனேமணியே யென்னன்பேயென்னன்பான
வறிவேயெனறிவிலூறு
மாநந்தவெள்ளமே யென்றென்றுபாடினே
னாடினேனாடிநாடி
விரும்பியேகூவினே னுலறினேனலறினேன்
மெய்சிலிர்த்திருகைகூப்பி
விண்மாரியெனவெனிரு கண்மாரிபெய்யவே
வேசற்றயர்ந்தேனியா
னிரும்புநேர்நெஞ்சகக் கள்வனாயினுமினை
யிடைவிட்டுநின்றதுண்டோ
வென்றுமேயென்றுநா னுன்னடிமையல்லவோ
யாதேனுமறியாவெறுந்
துரும்பனேனென்னினுங் கைவிடுதனீதியோ
தொண்டரொடுகூட்டுகண்டாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (எ)

பாராதியண்டங்க ளத்தனையும்வைக்கின்ற
ப்ரவெளியினுண்மைகாட்டிப்
பற்றுமனவெளிகாட்டி மனவெளியினிற்றோய்ந்த
பாவியேன்பரிசுகாட்டித்
தாராளமாய்நிற்க நிச்சிந்தைகாட்டிச்
சதாகாலநிஷ்டையெனவே
சகசநிலைகாட்டினை சுகாதீதநிலயந்
தனைக்காட்டநாட்செல்லுமோ
காராரவெண்ணரு மனந்தகோடிகணின்று
காலூன்றிமழைபொழிதல்போற்
கால்வீசிமின்னிப் படர்ந்துபரவெளியெலாங்
கம்மியாநந்தவெள்ளஞ்
சோராதுபொழியவே கருணையின்முழங்கியே
தொண்டரைக்கூவுமுகிலே
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுக்வாரியே. (அ)

பேதித்தசமயமோ வொன்றுசொனபடியொன்று
பேசாதுதுறவாகியே
பேசாதபெரியோர்க ளிருவிகற்பத்தினும்
பேசார்கள்பரமகுருவாய்ப்
போதிக்குமுக்கணிறை நேர்மையாய்க்கைக்கொண்டு
போதிப்பதாச்சறிவிலே
போக்குவரவறவின்ப நீக்கமறவசனமாப்
போதிப்பதெவனையனே
சாதித்தசாதனமு மியோகியர்கணமதென்று
சங்கிப்பராதலாலே
தன்னிலேதானு யயர்ந்துவிடுவோமெனத்
தனியிருந்திடினங்ஙனே

சோதிக்கமன மாயை தனையேவிஞலடிமை
சுகமாவதெப்படிசொலாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (கூ)

அண்டமுடிதன்னிலோ பகிரண்டமதனிலோ
வலரிமண்டலநடுவிலோ
வானடுவிலோவமிர்த மதிநடுவிலோவன்ப
ரகமுருகிமலர்கடுவித்
தெண்டமிடவருமூர்த்தி நிலையிலோதிக்குத்
திகந்தத்திலோவெளியிலோ
திகழ்விந்துநாதநிலை தன்னிலோவேதாந்த
சித்தாந்தநிலைதன்னிலோ
கண்டபலபொருளிலோ காணுதநிலையிலோக்
கண்டசூனியமதனிலோ
காலமொருமூன்றிலோ பிறவிநிலைதன்னிலோ
கருவிகரணங்களோய்ந்த
தொண்டர்களிடத்திலோ நீவீற்றிருப்பது
தொழும்பனேற்குளவுபுகலாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (கo)

எந்தநாள்கருணைக் குரித்தாகுநாளெனவு
மென்னிதயமெனைவாட்டுதே
யேதென்றுசொல்லுவேன் முன்னெடுபின்பில்லவுறவு
மிற்றைவரையாதுபெற்றேன்
பந்தமானதிலிட்ட மெழுகாகியுள்ளம்
பதைத்துப்பதைத்துருகவோ
பரமசுகமானது பொருந்தாரியதுயரமாய்ப்
பலகாலுமூர்ச்சிப்பதோ

சிந்தையானதுமறிவை யென்னறிவிலறிவான
தெய்வமீயன்றியுளதோ
தேகமிலையல்லவே யுடைகப்பல்கப்பலாய்த்
திரையாழியூடுசெலுமோ
சொந்தமாயாண்டநீ யறியார்கள்போலவே
துன்பத்திலாழ்த்தன்முறையோ
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (கக)

எந்நாளுமுடலிலே யுயிராமுனைப்போ
லிருக்கவிலையோமனதெனு
மியானுமென்னட்பாம் பிராணனுமெமைச்சடம
தென்றுநினைச்சித்தென்றுமே
யந்நாளிலெவனோ பிரித்தானதைக்கேட்ட
வன்றுமுதலின்றுவரையு
மரியாயமாயெமை யடக்கிக்குறுக்கே
யடர்ந்தரசுபண்ணியெங்கண்
முன்னேகமீயென்ன கோட்டைகொண்டாயென்று
மூடமன மிகவுமேச
மூண்டெரியுமனவிட்ட மெழுக்காயுளங்கருக்கின்
முறைமையோபதிலுயிரஞ்
சொன்னாலுமின்னரு ளிரங்கவிலையேயினிச்
சுகம்வருவதெப்படிசொலாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (கஉ)

எங்குநிறைகின்றபொருள்.

அவனன்றியோரணுவு மசையாதெனும்பெரிய
வாப்த்தர்மொழியொன்றுகண்டா

லறிவாவதேதுசில வறியாமையேதிவை
யறிந்தார்களறியார்களார்
மௌனமொடிருந்ததா ரென்போ லுடம்பெலாம்
வாயாய்ப்பிதற்றுமவரார்
மனதெனவுமொருமாயை யெங்கேயிருந்துவரும்
வன்மையொடிரக்கமெங்கே
வணம்படைப்பதென் கர்த்தவியமெவ்விடம்
பூதபேதங்களெவிடம்
[illegible]ய்மைபிதமிதின்மேல் வருநன்மைதீமையொடு
பொறைபொருமையுமெவ்விட
மெவர்சிறியரெவர்பெரிய ரெவருறவரெவர்பகைஞ
ரியாதுமுனையன்றியுண்டோ
விகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகு
மெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௧)

அக்கேயமேனெனுஞ் சிலசமயங்கிளையே
யையாவையாவென்னவே
யலறிடுஞ்சிலசமய மல்லாதுபேய்போல
வலறியேயொன்றுமிலவாய்ப்
பின்னேதுமறியாம லொன்றைவிட்டொன்றைப்
பிதற்றிடுஞ்சிலசமயமேற்
பேசரியவொளியென்றும் வெளியென்றுநாதாதி
பிறவுமேநிலயமென்றுந்
தன்னேரிலாததோ ரணுவென்றுமூவிதத்
தன்மையாங்காலமென்றுஞ்
சாற்றிடுஞ்சிலசமய மிவையாகிவேறதாய்ச்
சதாஞானவானந்தமா
யென்னையென்னைகருணை விளையாட்டிருந்தவா
றெம்மனோர்புகலவெளிதோ

விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௨)

வேதமுடனாகம புராணமிதிகாசமுதல்
வேறுமுளகலைகளெல்லா
மிக்காகவத்துவித துவிதமார்க்கத்தையே
விரிவாவெடுத்துரைக்கு
மோதரியதுவிதமே யத்துவிதஞானத்தை
யுண்டுபண்ணுஞானமாகு
மூகமநுபவவசன மூன்றுக்குமொவ்வுமீ
துபயவாதிகள்சம்மத
மாதலினெனக்கினிச் சரியையாதிகள்போது
மியாதொன்றுபாவிக்கநா
னதுவாதலாலுன்னை நானென்றுபாவிக்கி
னத்துவிதமார்க்கமுறலா
மேதுபாவித்திடினு மதுவாகிவந்தருள்செ
யெ[illegible]
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. ( )

சொல்லானதிற்சற்றும் வாராதபிள்ளையைத்
தொட்டில்வைத்தாட்டியாட்டித்
துடையினைக்கிள்ளல்போற் சங்கற்பமொன்றிற்
றெடுக்குந்தொடுத்தழிக்கும்
[illegible]ல்லாதவாதனை யெனுஞ்சப்தபூ[illegible]
போந்துதலைசுற்றியாடும்
புருஷனிலடங்காத பூவைபோற்றனே
புறம்போந்துசஞ்சரிக்குங்
கல்லோடிரும்புக்கு மிகவன்மைகாட்டிடுங்
காணுதுகேட்டவெல்லாங்

கண்டதாக்காட்டியே யனுவாச்சுருக்கிடுங்
　　கபடநாடகசாலமோ
யெல்லாமும்வலதிந்த மனமாயையேயழியா
　　மென்னலடக்கவசமோ
விக்பரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
　　யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௪)

கண்ணாரநீர்மல்கி யுள்ளநெக்குருகாத
　　கள்ளனேனானுமோ
கைகுவித்தாடியும் பாடியும்விடாமலே
　　கண்பனித்தாரைகாட்டி
யண்ணபரஞ்சோதி யப்பாவுனக்கடிமை
　　யானெனவுமேலெழுந்த
வன்பாகிநாடக நடித்ததோகுறைவில்லை
　　யகிலமுஞ்சிறிதறியுமேற்
றண்ணருநின்னருளறியாததல்லவே
　　சற்றேனுமினிதிரங்கிச்
சாசுவதமுத்திநிலை யீதென்றுணர்த்தியே
　　சகசநிலைதந்துவேறொன்
றெண்ணமலுள்ளபடி சுகமாயிருக்கவே
　　யேழையேற்கருள்செய்கண்டா
யிக்பர மிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
　　யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௫)

கர்சமானதுகோடி கூடுகின்றாலுமொரு
　　கல்லின்முன்னெதிர்நிற்குமோ
கர்மமானதுகோர்டி முன்னேசெய்தாலுநின்
　　கருணைப்ரவாகவருளைத்
தாகமாய்நாடினரை வாதிக்கவல்லதோ
　　தமியேற்கருட்டாகமோ

சற்றுமிலையென்பதுவும் வெளியாச்சுவினையெலாஞ்
சங்கேதமாய்க்கூடியே
தேகமானதை மிகவும் வாட்டுதேதுன்பங்கள்
சேராமலியோகமார்க்க
சித்தியோவரவில்லை சகசநிஷ்டைக்குமென்
சிந்தைக்கும்வெகுதூரநா
ளேகமாய்நின்றே டிருக்குநாளெந்தநா
ளிந்நாளின்முற்றுருதோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௯)

ஒருமைமனதாகியே யல்லலறநின்னருளி
லொருவனுன்வந்திருக்கி
னுலகம்பொருதேதோ மாயாவிசித்ரமெண்
வோயுமோவிடமில்லையோ
வருளுடையநின்னன்பர் சங்கைசெய்திடுவரோ
வல்லதுக்ர்த்தியகர்த்தரா
யகிலம்படைத்தெம்மை யாள்கின்றபேர்சில
ரடாதென்பரோவகண்ட
பெருமைபெறுபூரணங் குறையுமோபூதங்கள்
பேய்க்கோலமாய்விதண்டை
பேசுமோவலதுதான் பரிபாககாலம்
பிறக்கவில்லையோதொல்லையா
மிருமைசெறிசடவினை யெதிர்த்துவாய்பேசுமோ
வேறுளவுசிறிதுபுகலா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௰)

நில்லாதுதேகமெனு நினைவுண்டுதேகநிலை
நின்றிடவுமௌனியாகி

நேரேயுபாயமொன் றருளினையையோவிதனை
நின்றனுட்டிக்கவென்றாற்
கல்லாதமனமோ வொடுங்கியுபரதிபெறக்
காணவிலையாகையாலே
கையேற்றுணும்புசிப் பொவ்வாதெநாளுமுன்
காட்சியிலிருந்துகொண்டு
வல்லாளராயியம நியமாதிமேற்கொண்ட
மாதவர்க்கேவல்செய்து
மனதின்படிக்கெலாஞ் சித்திபெறலாஞானம்
வாய்க்குமொருமருந்தெனக்கெங்
இல்லாமையொன்றினையு மில்லாமையாகவே
யிப்போதிரங்குகண்டாய்
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராய
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௪)

மரவுரியுடுத்துமலை வனமெங்கொளாந்திரிந்துமுதிர்
வனசருகுவாயில்வந்தால்
வன்பசிதவிர்த்துமனல் வெயிலாதிமழையால்
வருந்தியுமூலவனலைச்
சிரமளவெழுப்பியு நீரினிடைமூழ்கியுந்
தேகநமதல்லவென்று
சிற்சுகவபேக்ஷயாய் நின்னன்பர்யோகஞ்
செலுத்தினாரியாம்பாவியேம்
விரவுமறுசுவையினொடு வேண்டுவபுசித்தவாயில்
வேண்டுவவெல்லாமுடித்தி
மேடைமாளிகையாதி வீட்டினிடைவைகியே
வேறொருவருத்தமின்றி
யிரவுபகலேழையர்கள் சையோகமாயினே
மெப்படிபிழைப்பதையா

யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௯)

மூத்தனையமூரலும் பவளவாயின்சொலு
முகத்திலகுபசுமஞ்சளு
மூர்ச்சிக்கவிரகசந் நதமேற்றவிருகும்ப
முலையின்மணிமாலைநால
வைத்தெமைமயக்கியிரு கண்வலைவீசியே
மாயாவிலாசமோக
வாரிதியிலாழ்த்திடும் பாழானசிற்றிடை
மடந்தையர்கள்சிற்றின்பமோ
புத்தமிர்தபோகம் புசித்துவிழியிமையாத
பொன்னாட்டும்வந்ததென்றாற்
போராட்டமல்லவோ பேரின்பமுத்தியிப்
பூமியிலிருந்துகாண
வித்தனைவிகாதம்வரு மென்றுசுகர்சென்றநெறி
யிவ்வுலகமறியாததோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௧௦)

உன்னிலையுமென்னிலையு மொருநிலையெனக்கிடந்
துளறிடுமவத்தையாகி
யுருவுதான்காட்டாத வாணவமுமொளிகண்
டொளிக்கின்றவிருளென்னவே
தன்னிலைமைகாட்டா தொருங்கவிருவினையிறாம்
ருவுசுகதுக்கவேலை
தட்டழியமுற்றுமில் லாமாயையதனாற்
றடித்தகிலபேதமான
முன்னிலையொழிந்திட வகண்டிதாகாரமாய்
மூதறிவுமேலுதிப்ப

முன்பின்னொருங்கிழுமை னடுப்பக்கமென்றுமன்

முற்றுமானந்தநிறைவே

யென்னிலைமையாய்நிற்க வியல்புகூடருவவடிவ

மென்நாளும்வாழிவாழி

யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி (௧௦)

யெங்குநிறைகின்றபொருளே.

சச்சிதானந்தசிவம்.

பாராதிககளைப் பரப்புமுண்டோவென்று

படர்வெளியதாகியெழுநாப்

பரிதிமதிகாணுச் சுயஞ்சோதியாயண்ட

பகிரண்டவுயிரெவைக்கு

நேராகவறிவா யகண்டமாயேகமாய்

நித்தமாய்நிர்த்தொந்தமாய்

நிர்க்குணவிலாசமாய் வாக்குமனமணுகாத

நிர்மலானந்தமயமாய்ப்

பேராதுநிற்றிநீ சும்மாவிருந்துதான்

பேரின்பமெய்திடாமற்

பேய்மனதையண்டியே தாயிலாப்பிள்ளைபோற்

பித்தாகவோமனதைநான்

சாராதபடியறிவி னிருவிகற்பாங்கமாஞ்

சாசுவதநிஷ்டையருளாய்

சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான

சச்சிதானந்தசிவமே. (௧)

கூடக்கொடுகுணக்காதி திக்கினையுழக்கூடு

கொள்ளல்போலைந்துபூதங்

கூடுஞ்சுருங்கிலைச் சாலேகமொன்பது

குலாடநடைமனையைநாறும்

வடக்கயிறுவெண்ணாரம் பாவென்புதசையினான்
மதவேள்விழாநடத்த
வைக்கின்றகைத்தேரை வெண்ணீர்செநீர்கணீர்
மலநீர்புணீரிறைக்கும்
விடக்குத்துருத்தியைக் கருமருந்துக்கூட்டை
வெட்டவெட்டத்தளிர்க்கும்
வேட்கைமாறுகின்ற சுடுகாட்டைமுடிவிலே
மெய்போலிருந்துபொய்யாஞ்
சடக்கைச்சடக்கெனச் சதமென்றுசின்மயந்
தானாகிநிற்பதென்றோ
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௨)

பாகத்தினாற்கவிதை பாடிப்படிக்கவோ
பத்திநெறியில்லைவேத
பாராயணப்பனுவன் மூவர்செய்பனுவலது
பகரவோவிசையுமில்லை
யோகத்திலேசிறிது முயலவென்றாற்றேக
மொவ்வாதிவூண்வெறுத்தா
லுயிர்வெறுத்திடலொக்கு மல்லாதுகிரியைக
ளுபாயத்தினாற்செய்யவோ
மோகத்திலேசிறிது மொழியவிலைமெய்ஞ்ஞான
மோனத்திலிருக்கவென்றாற்
முற்றுதுபரிபாக சத்திகளனேகநின்
மூதறிவிலேயெழுந்த
தாகத்திலேவாய்க்கு மமிர்தப்ரவாகமே
தன்னந்தனிப்பெருமையே
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௩)

இமையளவுபோதையொரு கற்பகாலம்பண்ணு
மிவ்வுலகமெவ்வுலகமோ
வன்றெண்ணம்வருவிக்கு மாதர்சிற்றின்பமோ
வென்னின்மகமேருவாக்கிச்
சுமையெடுமினென்றுதான் சும்மாடுமாயையைச்
சுமையாளுமாக்கினாளுந்
துப்புத்திபண்ணியுள நற்புத்தியாவையுந்
சூறையிட்டிந்த்ரஜால
மமையவொருகூத்துஞ் சமைந்தாடுமனமாயை
யம்மம்மவெல்லலெளிதோ
வருள்பெற்றபேர்க்கெலா மொளிபெற்றுநிற்குமீ
தருளோவலாதுமருளோ
சமையநெறிகாணாத சாக்ஷிநீசூக்ஷ்மமாத்
தமியனேற்குளவுபுகலாய்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௬)

இனியேதெமக்குனருள் வருமோவெனக்கருதி
யேங்குதேநெஞ்சமையோ
வின்றைக்கிருந்தாரை நாளைக்கிருப்பரென்
றெண்ணவோதிடமில்லையே
யனியாயமாயிந்த வுடலைநானென்றுவரு
மந்தகற்காளாகவோ
வாடித்திரிந்துநான் கற்றதுங்கேட்டது
மவலமாய்ப்போதனன்றோ
கனியேனும்வறியசெங் காயேனுமுதிர்சருகு
கந்தமூலங்களேனுங்
கனல்வாதவந்தெய்தி னள்ளிப்புசித்துநான்
கண்மூடிமௌனியாகித்

தனியேயிருப்பதற் கெண்ணினேனெண்ண மிது
சாமிநீயறியாததோ
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (ரு)

மத்தமதகரிமுகிற் குலமென்னநின்றிலகு
வாயிலுடன்மதியகடுதோய்
மாடகூடச்சிகர மொய்த்தசந்திரகாந்த
மணிமேடையுச்சிமீது
முத்தமிழ்முழக்கமுடனீ முத்தநகையார்களொடு
முத்துமுத்தாய்க்குலாவி
மோகத்திருந்துமென் யோகத்தினிலைநின்று
மூச்சைப்பிடித்தடைத்துக்
கைத்தலநகப்படை விரித்தபுலிசிங்கமொடு
கரடிநுழைநூழைகொண்ட
கானமலையுச்சியிற் குகையூடிருந்துமென்
கரதலாமலகமென்னச்
சத்தமறமோனநிலை பெற்றவர்களுய்வர்காண்
சனகாதிதுணிவிதன்றோ
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (சு)

கைத்தலம்விளங்குமொரு நெல்லியங்கனியெனக்
கண்டவேதாகமத்தின்
காட்சிபுருஷார்த்தமதின் மாட்சிபெறுமுத்தியது
கருதினனுமானமாதி
யுத்திபலவாநிரு விகற்பமேயில்லையா
லொன்றோடிரண்டென்னவோ
வுனையுமிலைநீயுமிலை நானுமிலையென்பது
முபாயநீயுண்டுநானுஞ்

சித்தமுளநாளில்லை யெனும்வசனநீயறிவை
　　தெரியார்க்கடெரியவசமோ
செப்புகேவலநீதி யொப்புவமையல்லவே
　　சின்முத்திராங்கமரபிற்
சத்தமறவெனையாண்ட குருமௌனிகையினாற்
　　றமியனேற்குதவுபொருளே
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
　　சச்சிதானந்தசிவமே. (௭)

காரியாதமரமீது கல்லேறுசெல்லுமோ
　　கடவுணீயாங்களடியேங்
கர்மபந்தத்தினாற் சன்மபந்தம்பெறக்
　　கற்பித்ததுன்னதருளே
வாயாரவுண்டபேர் வாழ்த்துவதுநொந்தபேர்
　　வைவதுவுமெங்களுலக
வாய்பாடுநிற்கநின் வைதிகவொழுங்குநினை
　　வாழ்த்தினாற்பெறுபேறுதா
னேயாதுபெறுவரென முறையிட்டதாற்பின்ன
　　ருளறுவதுகருமமன்று
முப்பயநெறியிதென்னி னுசிதநெறியெந்தநெறி
　　யுலகிலேபிழைபொறுக்குந்
தாயானகருணையு முனக்குண்டெனக்கினிச்
　　சஞ்சலங்கெடவருள்செய்வாய்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
　　சச்சிதானந்தசிவமே. (௮)

இன்னம்பிறப்பதற் கிடமென்னினிவ்வுடல
　　மிறவாதிருப்பமூலத்
தெழுமங்கியமிர்தொழுகு மதிமண்டலத்திலுற
　　வென்னம்மைகுண்டலினிபாற்

பின்னம்பிறக்காது சேயனைவளர்த்திடப்
பேயனைநல்கவேண்டும்
பிறவாதநெறியெனக் குண்டென்னினிம்மையே
பேசுகர்ப்பூரதீப
மின்னும்படிக்ககண் டாகாரவன்னைபால்
வினையேனையொப்புவித்து
வீட்டுநெறிகூட்டிடுதன் மிகவுநன்றிவையன்றி
விவகாரமுண்டென்னிலோ
தன்னந்தனிச்சிறிய னாற்றிலேன்போற்றிவளர்
சன்மார்க்கமுத்திமுதலே
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே, (௯)

வேதாவையிவ்வணம் விதித்ததேதென்னிலுன்
வினைப்பகுதியென்பனந்த
வினைபேசவறியாது நிற்கவிவைமன்றால்
விளைந்ததான்மனதைநாடிற்
போதமேநிற்குமப் போதத்தைநாடிலோ
போதமுநின்னல்விளக்கம்
பொய்யன்றுதெய்வமறை யாவுமேநீயென்று
போக்குவரவறநிகழ்த்து
மாதாரவாதேய முழுதுநீயாதலா
லகிலமீதென்னையாட்டி
யாடல்கண்டவனுநீ யாடுகின்றவனுநீ
யருளுநீமௌனஞான
தாதாவுநீபெற்ற தாய்தந்தைதாமுநீ
தமருநீயாவுநீகாண்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௧௦)

கொந்தவிழ்மலர்ச்சோலை நன்னீழல்வைகிலுங்
குளிர்தீம்புனற்கையள்ளிக்
கொள்ளுகினுமந்நீ ரிடைத்திளைத்தாடினுங்
குளிர்சந்தவாடைமடவார்
வந்துலவுகின்றதென முன்றிலிடையுலவவே
வசதிபெறுபோதும்வெள்ளை
வட்டமதிபட்டப் பகற்போலநிலவுதர
மகிழ்போதும்வேலையமுதம்
விந்தைபெறவறுசுவையில் வந்ததெனவமுதுண்ணும்
வேளையிலுமாலைகந்தம்
வெள்ளிலையடைக்காய் விரும்பிவேண்டியவெல்லாம்
விளையாடிவிழிதுயிலினுஞ்
சந்ததமுநின்னருளை மறவாவரந்தந்து
தமியேனைரக்ஷைபுரிவாய்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௧௧)

தேசோமயானந்தம்.

மருமலர்ச்சோலைசெறி நன்னீழன்மலையாதி
மன்னுமுனிவர்க்கேவலாய்
மந்த்ரமாலிகைசொல்லு மியமநியமாதியா
மார்க்கத்தினின்றுகொண்டு
கருமருவுகாயத்தை நிர்மலமதாகவே
கமலாசனதிசேர்த்துக்
காலைப்பிடித்தனலை யம்மைகுண்டலியடிக்
கலைமதியினூடுதாக்கி
யுருகிவருமமிர்தத்தை யுண்டுண்டுறங்காம
லுணர்வானவிழியைநாடி

யொன்றேடிரண்டெனுஞ் சமரசசொரூபசுக
முற்றிடவென்மனதின்வண்ணந்
திருவருண்முடிக்கவித் தேகமொடுகொண்படுறை
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (க)

இப்பிறவியென்னுமொ ரிருட்கடலின்மூழ்கிநா
னென்னுமொருமகரவாய்ப்பட்
டிருவினையெனுந்திரையி னெற்றுண்டுபுற்புத
மெனக்கொங்கைவரிசைகாட்டுந்
துப்பிதழ்மடந்தையர் மயற்சண்டமாருதச்
சுழல்வந்துவந்தடிப்பச்
சோராதவாசையாங் கானுறுவினதி
சுரந்ததெனமேலுமார்ப்பக்
கைப்பரிசுகாரர்போ லறிவானவங்கமுங்
கைவிட்டுமதிமயங்கிக்
கள்ளவங்கக்காலர் வருவரென்றஞ்சியே
கண்ணருவிகாட்டுமெளியேன்
செப்பரியமுத்தியாங் கரைசேரவுங்கருணை
செய்வையோசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (உ)

தந்தைதாய்தமர்தார மகவென்னுமிவையெலாஞ்
சந்தையிற்கூட்ட மிதிலோ
சந்தேகமில்லைமணி மாடமாளிகைமேடை
சதுரங்கசேனையுடனே
வந்ததோர்வாழ்வுமோ ரிந்த்ரசாலக்கோலம்
வஞ்சனைபொருமைலோபம்

வைத்தமனமாங்கிருமி சேர்ந்தமலபாண்டமோ
    வாஞ்சனையிலாதகனவே
[illegible]ந்தநாளுஞ்சரி யெனத்தேர்ந்துதேர்ந்துமே
    யிரவுபகலில்லாவிடத்
தேகமாய்நின் றநின் னருள்வெள்ளமீதிலே
    யானென்பதறவுமூழ்கிச்
[illegible]ததா[illegible]ரியாது சூழும்வகையென்கொலோ
    தே[illegible]ரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
    தேசோமயானந்தமே. (௮)

ஆடாமலோய்ந்திட்ட பம்பரம்போல்விசை
    யடங்கிமனம்வீழநேரே
யறியாமையாகின்ற விருளகலவிருளொளியு
    மல்லாதிருந்தவெளிபோற்
கோடாதெனைக்கண் டெனக்குணிறைசாந்தவெளி
    கூடியின்பாதீதமுங்
கூடினேனேசரியை கிரியையின்முயன்றுநெறி
    கூடினேனேவல்லனியா
னீடாகவேயாறு வீட்டினினிரம்பியே
    யிலகிவளர்பிராணனென்னு
மிருநிதியினைக்கட்டி யோகபாரஞ்சுமா
    லேழைக்குடும்பனாகித்
தேடாதழிக்கவொரு மதிவந்ததென்கொலோ
    தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
    தேசோமயானந்தமே. (௯)

பாடாதுபாடிப் படித்தளவில்சமயமும்
    பஞ்சுபடுசொல்லனிவனைப்

பார்மினோபார்மினோ வென்றுசபைகூடவும்
பரமார்த்தமிதுவென்னவே
யாடாதுமாடிநெஞ் சுருகிநெக்காடவே
யமலமேயேகமேயெம்
மாதியேசோதியே யெங்குநிறைகடவுளே
யரசேயெனக்கூவிநான்
வாடாதுவாடுமென் முகவாட்டமுங்கண்டு
வாடாவெனக்கருணைநீ
வைத்திடாவண்ணமேசங்கேதமாவிந்த
வன்மையைவளர்ப்பித்ததார்
தேடாதுதேடுவோர் தேட்டற்றதேட்டமே
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (௫)

பிரியாததண்ணருட் சிவஞானியாய்வந்து
பேசரியவாசியாலே
பேரின்பவுண்மையை யளித்தனையென்மனதும்
பேரம்பலக்கடவுளா
யறிவாயிருந்திடந் நாதவொலிகாட்டியே
யமிர்தப்ரவாகசித்தி
யருளினையலாதுதிரு வம்பலமுமாகியென்னை
யாண்டனைபினெய்திநெறியாய்க்
குறிதானளித்தனைநன் மரவுரிகொளந்தணக்
கோலமாயசபாநலங்
கூறினைபின்மௌனியாய்ச் சும்மாவிருக்கநெறி
கூட்டினையெலாமிருக்கச்
சிறியேன்மயங்கியிக வறிவின்மையாவனோ
தேடரியசத்தாகியென்

சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (௮)

ஆராரெனக்கென்ன போதித்துமென்னையென்
னறிவினைமயக்கவசமோ
வண்டகோடியையெலாங் கருப்பவறைபோலவு
மடுக்கடுக்காவமைத்துப்
பேராமனின்றபர வெளியிலேமனவெளி
பிறங்குவதலாதொன்றிலும்
பின்னமுறமருவாது நன்னயத்தாலினிப்
பேரின்பமுத்திநிலையுந்
தாராதுதள்ளவும் போகாதுநலது
தள்ளினும்போகேனியான்
றடையேதுமில்லையாண் டவனடிமையென்னுமிரு
தன்மையிலுமென்வழக்குத்
தீராதுவிடுவதிலை நடுவானகடவுளே
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (௯)

கந்துகமதக்கரியை வசமாநடத்தலாங்
கரடிவெம்புலிவாயையுங்
கட்டலாமொருசிங்க முதுகின்மேற்கொள்ளலாங்
கட்செவியெடுத்தாட்டலாம்
வெந்தழலினிரதம்வைத் தைந்துலோகத்தையும்
வேதித்துவிற்றுண்ணலாம்
வேறொருவர்காணாம லுலகத்துலாவலாம்
விண்ணவரையேவல்கொளலாஞ்
சந்ததமுமிளமையோ டிருக்கலாமற்றொரு
சரீரத்தினும்புகுதலாஞ்

சலமேனடக்கலாங் கனன்மேலிருக்கலாந்
 தன்னிகரில்சித்திபெறலாஞ்
சிந்தையையடக்கியே சும்மாவிருக்கின்ற
 திறமரிதுசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
 தேசோமயானந்தமே. (உ)

எல்லாமறிந்தவரு மேதுமறியாதவரு
 மில்லையெனுமிவ்வுலகமீ
தேதுமறியாதவ னெனப்பெயர்தரித்துமிக
 வேழைக்குளேழையாகிக்
கல்லாதவறிவிற் கடைப்பட்டநானன்று
 கையினுலுண்மைஞானங்
கற்பித்தநின்னருளி னுக்கென்னகைம்மாறு
 காட்டுவேன்குற்றேவனு
னல்லார்ந்தமேனியொடு குண்டுகட்டினுமெயிற்
 றுப்பாசவடிவமான
வந்தகாநீயொரு பகட்டாற்பகட்டுவ
 தடாதடாகாசுநம்பாற்
செல்லாதடாவென்று பேசவாயதுதந்த
 செல்வமேசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
 தேசோமயானந்தமே. (கூ)

மின்போலுமிடையொடிபு மொடிபுமெனமொழிதல்போல
 மென்சிலம்பொலிகளார்ப்ப
வீங்கிப்புடைத்துவிழு சுமையன்னகொங்கைமட
 மின்னார்கள்பின்னேவலா
லென்போலலைந்தவர்கள் கற்றார்கள்கல்லார்க
 ளிருவர்களிலொருவருண்டோ

என்செய்கேனம்மம்ம வென்பாவமென்கொடுமை
யேதென்றெடுத்துமொழிவே
னன்பால்வியந்துருகி யடியற்றமரமென்ன
வடியிலேவீழ்ந்துவீழ்ந்தெம்
மடிகளேயுமதடிமை யாங்களெனுநால்வருக்
கறமாதிபொருளுரைப்பத்
தென்பாலின்முகமாகி வடவாலிருக்கின்ற
செல்வமேசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (கo)

புத்தமிர்தபோகமுங் கற்பகநனீழலிற்
பொலிவுறவிருக்குமியல்பும்
பொன்னுலகிலயிரா வதத்தேறுவரிசையும்
பூமண்டலாதிக்கமு
மத்தவெறியினர்வேண்டு மாலென்றுதள்ளவுமெ
மாலுமொருசுட்டுமறவே
வைக்கின்றவைப்பாளன் மௌனதேசிகனென்ன
வந்தநின்னருள்வாழிகாண்
சுத்தபரிபூரண வகண்டமேயேகமே
சுருதிமுடிவானபொருளே
சொல்லரியவுயிரினிடை யங்கங்குநின்றருள்
சுரந்துபொழிகருணைமுகிலே
சித்திநிலைமுத்திநிலை விளைகின்றபூமியே
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (கக)

சிற்சுகோதயவிலாசம்.

காகமோடுகழு கலகைநாய்நரிகள்
சுற்றுசோறிடுதுருத்தியைக்
காலிரண்டுநவ வாசல்பெற்றுவளர்
காமவேணடனசாலையை
மோகவாசைமுறி யிட்டபெட்டியைமு
மலமிருந்தொழுகுகேணியை
மொய்த்துவெங்கிருமி தத்துகும்பியை
முடங்கலார்கிடைசரக்கினை
மாகவிந்த்ரதனு மின்னையொத்திலக
வேதமோதியகுலாலனூர்
வனையவெய்யதடி காரணையமன்
வந்தடிக்குமொருமட்கலத்
தேகமானபொயை மெய்யெனக்கருதி
யையவையமிசைவாடவோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (க)

நெறிகளோடுகுண மேதுமின்றியவ
லொழுக்கின்றிடுமிரும்பனற்
கூடலின்றியது வாயிருந்தபடி
கொடியவாணவவறைக்குளே
யறிவதேதுமற வறிவிலாமையய
மாயிருக்குமெனையருளினு
லளவிலாததனு கரணமாதியை
யளித்தபோதுனை யறிந்துநான்
பிறிவிலாதவண நின்றிடாதபடி
பலநிறங்கவருமுபலமாய்ப்
பெரியமாயையி லழுந்திமின்னது
பிரசாதநல்லருண்மற[illegible]

சிறியனேனுமுனை வந்தணைந்துசுக
மாயிருப்பதினியென் றுகாண்
டெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (௨)

ஐந்துபூதமொரு காரணமென
வடங்கவந்தபெருவானமே
யந்தியந்தநடு வேதுமின்றியரு
ளாய்நிறைந்திலகுசோதியே
தொந்தரூபமுட னருபமாதிகுறி
குணமிறந்துவளர்வஸ்துவே
துரியமேதுரிய வுயிரினுக்குணர்வு
தோன்றநின்றருள்சுபாவமே
யெந்தநாளுநடு வாகிநின்றொளிரு
மாதியேகருணைநீதியே
யெந்தையேயென விடைந்திடைந்துருகு
மெளியனேன்கவலைதீரவுஞ்
சிந்தையானதை யறிந்துநீயுனருள்
செய்யநானுமினியுய்வனோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (௩)

ஐவரென்றபுல வேடர்கொட்டம
தடங்கமர்க்கடவன்முட்டியா
யடவிநின்றுமலை யருகினின்றுசரு
காதிதின்றுபனிவெயிலினுன்
மெய்வருந்துதவ மில்லைநற்சரியை
கிரியையோகமெனுமூன்றதாய்
மேவுகின்றசவு பானநன்னெறி
விரும்பவில்லையுலகத்திலே

பொய்முடங்குதொழில் யாததற்குநல
சாரதித்தொழினடத்திடும்
புத்தியூகமறி வற்றமூகமிவை
பொருளெனக்கருதுமருளனியான்
றெய்வநல்லருள் படைத்தவன்பரொடு
சேரவுங்கருணைகூர்வையோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (௪)

ஏகமானவுரு வானீயருளி
னலனேகவுருவாகியே
யெந்தனுளகில கோடிசிர்ஷ்டிசெய
விசையுநாள்வரையநாண்முத
லாகநாளது வரைக்குமுன்னடிமை
கூடவேசனனமானதோ
வனந்தமுண்டுநல சனனமீதிதனு
ளறியவேண்டுவனவறியலா
மோகமாதிதரு பாசமானதை
யறிந்துவிட்டுனையுமெனையுமே
முழுதுணர்ந்துபர மானவின்பவெள
மூழ்கவேண்டுமிதுவின்றியே
தேகமேநழுவி நானுமோநழுவின்
பின்னையுய்யும்வகையுள்ளதோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (௫)

நியமலக்ஷணமு மியமலக்ஷணமு
மாசனத்விவிதபேதமு
நெடிதுணர்ந்திதய பத்மபீடமிசை
நின்றிலங்குமசபானலத்

நிறைந்துவளர் மூலகுண்டலியை
யினிதிறைஞ்சியவளருளினு
லெல்லைபெற்றுவளர் சோதிமூலவண
லெங்கண்மோனமனுமுறையிலே
வயயிருந்துவரு மமிர்தமண்டல
மதிக்குளேமதியைவைத்துநான்
வாய்மடுத்தமிர்த வாரியைப்பருகி
மன்னுமாரமிர்தவடிவமாய்ச்
செயமிருந்துவரு சித்தயோகநிலை
பெற்றுஞானநெறியடைவனே
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (சு)

எறிதிரைக்கட னிகர்த்தசெல்வமிக
வல்லலென்றொருவர்பின்செலா
தில்லையென்னுமுரை பேசிடாதுலகி
லெவருமாமெனமதிக்கவே
நெறியின்வைகிவளர் செல்வமும்முதவி
நோய்களற்றசுகவாழ்க்கையாய்
நியமமாதிநிலை நின்றுஞானநெறி
நிஷ்டைகூடவுமெந்நாளுமே
யறிவினின்றுகுரு வாயுணர்த்தியது
மன்றிமோனகுருவாகியே
பக்கலிருந்துவர வந்தசீரருளை
யையவையவினியென்சொல்கேன்
சிறியனேனைநம தடிமையென்றுனது
திருவுளத்தினிலிருந்ததோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (எ)

எவ்வுயிர்த்திரளு முலகிலென்னுயி
ரெனக்குழைந்துருகிநன்மையர்
யிதமுரைப்பவென தென்றயாவையு
மெடுத்தெறிந்துமதயானைபோற்
கவ்வையற்றநடை பயிலவன்பரடி
கண்டதேவருளின்வடிவமாக்
கண்டயாவையு மகண்டமென்னவிரு
கைகுவித்துமலர்தூவியே
பவ்வவெண்டிரை கொழித்ததண்டரளம்
விழியுதிர்ப்பமொழிகுளறியே
பாடியாடியு ளுடைந்துடைந்தெழுது
பாவையொத்தசைதலின்றியே
திவ்யவன்புருவ மாகியன்பரொடு
மின்பவீட்டினிலிருப்பனோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (அ)

மத்தர்பேயரொடு பாலர்தன்மையது
மருவியேதுரியவடிவமாய்
மன்னுதேசமொடு காலமாதியை
மறந்துநின்னடியரடியிலே
பத்தியாய்நெடிது நம்புமென்னையொரு
மையறந்தகிலமாயையைப்
பாருபாரென நடத்தவந்ததென
பாரதத்திலுமிதுள்ளதோ
சுத்தமிந்தவியல் பாகுபோவுணர்
விசுவமானையாநடுவாகவே
சொல்லவேணும்வகை நல்லகாதைத
சொல்லுமாயையினுமில்லையென்

சித்தமிப்படி மயங்குமோவருளை
நம்பினோர்கள்பெறுபேறிதோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (௯)

பன்முகச்சமய நெறிபடைத்தவரு
மியாங்களேகடவுளென்றிடும்
பாதகத்தவரும் வாததர்க்கமிடு
படிறருந்தலைவணங்கிடத்
தன்முகத்தினுயிர் வரவழைக்குமெம
தருமனும்பகடுமேய்க்கியாய்த்
தனியிருப்பவட னீழலூடுவளர்
சனகனாதிமுனிவோர்கடஞ்
சொன்மயக்கமது தீரவங்கைகொடு
மோனஞானமதுணர்த்தியே
சுத்தநித்தவரு ளியல்பதாகவுள
சோமசேகரகிர்பானுவாய்த்
தென்முகத்தின்முக மாயிருந்தகொலு
வெம்முகத்தினும்வணங்குவேன்
றெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (௰)

ஆகாரபுவனம்.

சிதம்பரரகசியம்.

ஆகாரபுவனமிரட்டாகாரமாக
வங்குமெனையொருமொழியாலகண்டாகார
யோகானுபூதிபெறவன்பராகிக்
குருதுணையேயென்னளவுமுகந்தநட்பே

வாகாரும்படிக்கிசைகிண்கிணிவாயென்ன
மலர்ந்தமலரிடைவாசம்வயங்குமாபோற்
றேகாதியுலகமெங்குங்கலந்துதானே
திகழனந்தானந்தமயத்தெய்வக்குன்றே. (க)

அனந்தபதவுயிர்கடொறுமுயிராயென்று
மானந்தநிலையாகியளவைக்கெட்டாத்
தனந்தனிச்சின்மாத்திரமாய்க்கீழ்மேல்காட்டாச்
சதசத்தாயருட்கோயிற்றழைத்ததேவே
யினம்பிரிந்தமான்போலுன்னிடையாவண்ண
மின்புமுறவன்பர்பக்கலிருத்திவைத்துக்
கனந்தருமாகனமேதண்ணருளிற்றானே
கனிபலித்தவானந்தக்கட்டிப்பேறே. (உ)

பேறனைத்துமணுவென்னவேயுதறித்தள்ளப்
பேரின்பமாகவந்தபெருக்கேபேசா
வீறனைத்துமிந்நெறிக்கேயென்னவென்னை
மேவென்றவரத்தேபாழ்வெய்யமாயைக்
கூறனைத்துங்கடந்தவெல்லைச்சேடமாகிக்
குறைவறநின்றிடுநிறைவேகுலவாநின்ற
வாறனைத்தும்புகுங்கடல்போற்சமயகோடி
யத்தனையுந்தொடர்ந்துபுகுமாதிநட்பே. (௩)

ஆதியந்தமெனுமெழுவாயீற்றோங்கி
யருமறையின்னமுங்காணாதரற்றநாளு
பேதமதங்களுமலையமலைபோல்வாதப்
பெற்றியரும்வாய்வாதப்பேயராகச்
சாதகமோனத்திலென்னவடவானீழற்
றன்னருட்சந்திரவொளிதடக்கைக்கேற்க
வேதகசின்மாத்திரமாயெம்மனோர்க்கும்
வெளியாகவந்தவொன்றேவிமலவாழ்வே. (௪)

விமலமுதற்குணமாகிநூற்றெட்டாதி
வேதமெடுத்தெடுத்துரைத்தவிருத்திக்கேற்க
வளமையுமிலக்கணவடிவாயதுவும்போதா
தப்பாலுக்கப்பாலாயருட்கண்ணாகிச்
சமமுமுடன்கலப்புமவிழ்தலுமியாங்காணத்
தன்னைநடந்தெனைக்காக்குஞ்சாக்ஷிப்பேற்
றிமையளவுமுபகாரமல்லால்வேறொன்
றிடங்காணிற்குறைக்கடலாயிருந்தவொன்றே. (ரு)

ஒன்றாகிப்பலவாகிப்பலவாக்கண்ட
வொளியாகிவெளியாகியுருவுமாகி
நன்றாகித்தீதாகிமற்றுமாகி
நாசமுடனுற்பத்திநன்றதாகி
யின்றாகிநாளையுமாய்மேலுமான
வெந்தையேயெம்மானேயென்றென்றோதிக்
கன்றாகிக்கதறினர்க்குச்சேதாவாகிக்
கடிதினில்வந்தருள்கூருங்கருணைவின்னே. (சு)

அருள்பழுத்தபழச்சுவையேகரும்பேதேனே
யாரமிர்தேயென்கண்ணேயரியவான
பொருளனைத்துந்தரும்பொருளேகருணைநிறைப்
பூரணமாய்நின்றவொன்றேபுனிதவாழ்வே
கருதரியகருத்ததனுட்கருத்தாய்மேவிக்
காலமுந்தேசமும்வகுத்துக்கருவியாதி
விரிவினையுங்கூட்டியுயிர்த்திரளையாட்டும்
விழுப்பொருளேயான்சொலும்விண்ணப்பங்கேளே. (எ)

விண்ணவரிந்திரன்முதலோர்நாரதாதி
விளங்குசப்தருஷிகள்கணவீணைவல்லோர்
பெண்ணரியசித்தர்மனுவாதிவேந்த
ரிருக்காதிமறைமுனிவரெல்லாமிந்தக்

கண்ணகன்ஞாலம்மதிக்கத்தானேயுள்ளங்
கையினெல்லிக்கனிபோலக்காட்சியாகத்
திண்ணியநல்லறிவாலிச்சமயத்தன்றோ
செப்பரியசித்திமுத்திசேர்ந்தாரொன்றும். (அ)

செப்பரியசமயநெறியெல்லாந்தன்றன்
றெய்வமேதெய்வமெனுஞ்செயற்கையான
வப்பரிசர்ளருமஃதேபிடித்தாலிப்பா
லடுத்ததந்நூல்களும்விரித்தேயனுமானாதி
யொப்பவிரித்துரைப்பரிங்ஙன்பொய்மெய்யென்ன
வொன்றிலையொன்றெனப்பார்ப்பதொவ்வாதார்க்கு
மிப்பரிசாஞ்சமயமுமாயல்லவாகி
யாதுசமயமும்வணங்குமியல்பதாகி. (கூ)

இயல்பென்றுந்திரியாமலியமமாதி
யெண்குணமுங்காட்டியன்பாலின்பமாகிப்
பயனருள்ப்பொருள்கள்பரிவாரமாகிப்
பண்புறுஞ்செ[illegible]க்ஷ[illegible]காட்டி
மயலறுமந்திரஞ்சி[illegible]க்ஷசோதி[illegible]ாதி
மற்றங்கநூல்வணங்கமௌனமோலி
யயர்வறச்சென்னியில்வைத்துராசாங்கத்தி
லமர்ந்ததுவைதிகசைவமழகிதந்தோ. (கய)

அந்தோவீததிசயமிச்சமயம்போலின்
றறிஞரெல்லாநடுவறியவணிமாவாதி
வந்தாடித்திரிபவர்க்கும்பேசாமோனம்
வைத்திருந்தமாதவர்க்குமற்றுமற்று
மிந்த்ராதிபோகநலம்பெற்றபேர்க்கு
மிதுவன்றித்தாயகம்வேறில்லையில்லை
சந்தானகற்பகம்போலருளைக்காட்டத்
தக்கநெறியிந்நெறியேதான்சன்மார்க்கம். (கக)

சன்மார்க்கஞானமதின்பொருளும்வீறு
சமயசங்கேதப்பொருளுந்தானென்றாகப்
பன்மார்க்கநெறியினிலுங்கண்டதில்லை
பகர்வரியதில்லைமன்றுட்பார்த்தபோதங்
கென்மார்க்கமிருக்குதெல்லாம்வெளியேயென்ன
வெச்சமயத்தவர்களும்வந்திறைஞ்சாநிற்பர்
கன்மார்க்கநெஞ்சமுளவெனக்குந்தானே
கண்டவுடனானந்தங்காண்டலாகும். (கஉ)

காண்டல்பெறப்புறத்தினுள்ளபடியேயுள்ளுங்
காட்சிமெய்ந்நூல்சொலும்பதியாங்கடவுளேநீ
நீண்டநெடுமையுமகலக்குறுக்குங்காட்டா
நிறைபரிபூரணவறிவாய்நித்தமாகி
வேண்டுவிருப்பொடுவெறுப்புச்சமீபந்தூரம்
விலகலணுகுதன்முதலாம்விவகாரங்கள்
பூண்டவளவைகண்மனவாக்காதியெல்லாம்
பொருந்தாமலகம்புறமும்புணர்க்கையாகி (கங)

ஆகியசற்காரியவூகத்துக்கேற்ற
வமலமாய்நடுவாகியனந்தசத்தி
யோகமுறுமானந்தமயமதாகி
யுயிர்க்குயிராயெந்நாளுமோங்காநிற்ப
மோகவிருண்மாயைவினையுயிர்கட்கெல்லா
மொய்த்ததென்கொலுபகாரமுயற்சியாகப்
பாகமிகவருளவொருசத்திவந்து
பதிந்ததென்கொலெனுமப்பான்மையென்சொல். (கச)

நானென்னுமோரகந்தையெவர்க்கும்வந்து
நலிந்தவுடன்சகமாயைநானாவாகித்
தான்வந்துதொடருமித்தால்வளருந்துன்பச்
சாகரத்தின்பெருமையெவர்சாற்றவல்லா

ரூனென்றுமுடலென்றுங்கரணமென்று
முள்ளென்றும்புறமென்றுமொழியாநின்ற
வானென்றுங்காலென்றுந்தீநீரென்று
மண்ணென்றுமலையென்றும்வனமதென்றும். (சரு)

மலைமலையாங்காட்சிகண்காணுமையாதி
மறப்பென்றுநினைப்பென்றுமாயாவாரி
யலையலையாயடிக்குமின்பதுன்பமென்று
மதைவிளைக்கும்வினைகளென்றுமதனைத்தீர்க்கத்
தலைபலவாஞ்சமயமென்றுந்தெய்வமென்றுஞ்
சாதகமென்றும்மதற்குச்சாக்ஷியாகக்
கலைபலவாநெறியென்றுந்தர்க்கமென்றுங்
கடலுறுநுண்மணலெண்ணிக்காணும்போதும். (சசு)

காணரியவல்லவெல்லாந்தானேகட்டுக்
கட்டாகவிளையுமதைக்கட்டோடேதான்
வீணினிற்கர்ப்பூரமலைபடுதீப்பட்ட
விந்தையெனக்காணவொருவிவேகங்காட்ட
வூணுறக்கமின்பதுன்பம்பேருராதி
யொவ்விடவுமெனைப்போலவுருவங்காட்டி
கோணறவோர்மான்காட்டிமானையீர்க்குங்
கொள்கையெனவருமென்மௌனகுருவாய்வந்து. (சஎ)

வந்தெனுடல்பொருளாவிமூன்றுந்தன்கை
வசமெனவேயத்துவாமார்க்கநோக்கி
யைந்துபுலனைம்பூதங்கரணமாதி
யடுத்தகுணமத்தனையுமல்லையல்லை
யிந்தவுடலறிவறியாமையுநீயல்லை
யாதொன்றுபற்றினதனியல்பாய்நின்று
பந்தமறும்பளிங்கனையசித்துநீயுன்
பக்குவங்கண்டறிக்குஞ்சாக்ஷியுமாம். (சஅ)

அறிவாகியானந்தமயமாயென்று
மழியாதநிலையாகியாதின்பாலும்
பிறியாமற்றன்னருளேகோயிலான
உரியபரம்பதியதனைப்பெறநீயென்று
னெறியாகக்கூறுவன்கேளெந்தநாளு
நிர்க்குணநிற்குளம்வாய்த்துநீடுவாழ்க
செறிவானவறியாமையெல்லாநீங்க
சிற்சுகம்பெற்றிடுகபந்தந்தீர்கவென்றே. (க௯)

பந்தமறுமெய்ஞ்ஞானமானமோனப்
பண்பொன்றையருளிடந்தப்பண்புக்கேதான
சிந்தையில்லைநானென்னும்பான்மையில்லை
தேசமில்லைகாலமில்லைதிக்குமில்லை
தொந்தமில்லைநீக்கமில்லைபிரிவுமில்லை
சொல்லுமில்லையிராப்பகலாந்தோற்றமில்லை
யந்தமில்லையாதியில்லைநடுவுமில்லை
யகமுமில்லைபுறமுமில்லையனைத்துமில்லை. (உ0)

இல்லையில்லையென்னினென்றுமில்லாதல்ல
வியல்பாகியென்றுமுள்ளவியற்கையாகிச்
சொல்லரியதன்மையதாயான்றானென்னத்
தோன்றுதெல்லாம்விழுங்குஞ்சொரூபமாகி
யல்லையுண்டபகல்போலவவித்தையெல்லா
மடையவுண்டுதடையறவுன்னறிவைத்தானே
வெல்லவுண்டிங்குன்னையுந்தானாகக்கொண்டு
வேதகமாய்ப்பேசாமைவிளக்குந்தானே. (உக)

தானானதன்மயமேயல்லாலொன்றைத்
தலையெடுக்கவொட்டாதுதலைப்பட்டாங்கே
போனாலுங்கர்ப்பூரதீபம்போலப்
போயொளிப்பதல்லாதுபுலம்வேறின்று

ஞானாகாரத்தினொடுஞேயமற்ற
ஞாதுருவுநழுவாமனழுவிநிற்கு
மானாலுமிதன்பெருமையெவர்க்கார்சொல்வா
ரதுவானாலதுவாவரதுவேசொல்லும். (உ௨)

அதுவென்றாலதுவெனவொன்றடுக்குஞ்சங்கை
யாதலினாலதுவெனலுமறவேவிட்டு
மதுவுண்டவண்டெனவுஞ்சனகனாதி
மன்னவர்கள்சுகர்முதலோர்வாழ்ந்தாரென்றும்
பதியிந்தநிலையெனவுமென்னையாண்ட
படிக்குநிருவிகற்பத்தாற்பரமானந்த
கதிகண்டுகொள்ளவுநின்னருள்கூறிந்தக்
கதியன்றியுறங்கேன்மேற்கருமம்பாரேன். (உ௩)

பாராதிவிண்ணனைத்துநீயாச்சிந்தை
பரியமடலாவெழுதிப்பார்த்துப்பார்த்து
வாராயோவென்ப்ராணநாதாவென்பேன்
வளைத்துவளைத்தெனைநீயாவைத்துக்கொண்டு
பூராயமாமேலொன்றறியாவண்ணம்
புண்ணுளர்போனெஞ்சம்புலம்பியுள்ளே
நீராளமாயுருகிக்கண்ணீர்சோர
நெட்டுயிர்த்துமெய்ம்மறந்தோர்நிலையாயிருப்பேன். (உ௪)

ஆயுமறிவாகியுன்னைப்பிரியாவண்ண
மணைந்துசுகம்பெற்றவன்பனையோவென்னத்
தீயகொலைச்சமயத்துஞ்செல்லச்சிந்தை
தெளிந்திடவுஞ்சமாதானஞ்செய்வேன்வாழ்வான்
காயிலைபுன்சருகாதியருந்தக்கானங்
கடன்மலையெங்கேயெனவுங்கவலையாவேன்
வாயில்குப்பைபோற்கிடந்துபுரள்வேன்வானின்
மதிகதிரைமுன்னிலையாவைத்துநேரே. (உ௫)

நேரேதானிரவுபகல்கோடாவண்ண
    நித்தம்வரவுங்களையிந்நிலைக்கேவைத்தா
ராரேயங்கவர்பெருமையென்னேயென்பே
    வீசுகின்றகாற்றேநீயாராலேதான்
பேராதேசுழல்கின்றாயென்பேன்வந்து
    பெய்கின்றமுகில்காளெம்பெருமானும்போற்
றாராளமாக்கருணைபொழியச்செய்யுஞ்
    சாதகமென்னேகருதிச்சாற்றுமென்பேன் (உ௬)

கருதரியவிண்ணேநீயெங்குமாகிக்
    கலந்தனையேயுன்முடிவின்காட்சியாக்
வருபொருளெப்படியிருக்குஞ்சொல்லாயென்பேன்
    மண்ணேயுன்முடிவிலெதுவயங்குமாங்கே
துரியவறிவுடைச்சேடனீற்றினுண்மை
    சொல்லானோசொல்லென்பேன்சுருதியேநீ
யொருவரைப்போலனைவருக்குமுண்மையாமுன்
    னுரையன்றோவுன்முடிவையுரைநீயென்பேன். (உ௭)

உரையிறந்துபெருமைபெற்றுத்திரைக்கைநீட்டி
    யொலிக்கின்றகடலேயிவ்வுலகஞ்சூழக்
கரையுமின்றிப்புன்னைவைத்தாரியாரோவென்பேன்
    கானகத்திற்பைங்கிளிகாள்கமலமேவும்
வரிசிறைவண்டினங்காளோதிமங்காடூது
    மார்க்கமன்றோநீங்களிதுவரையிலேயும்
பெரியபரிபூரணமாம்பொருளைக்கண்டு
    பேசியதுண்டோவொருகாற்பேசுமென்பேன். (உ௮)

ஒருவனவன்யானைகடக்குடத்துட்சங்கைக
    யோட்டுதல்போனுன்பேதையுப்போடப்பை
ம்ருவவிட்டுங்கர்ப்பூரமதனிற்றீபம்
    வயங்கவிட்டுமைக்கியமுன்னிவருந்திநிற்பே

ணருளுடையபரமென்றேவன்றுதானே
யானுமானென்றுமெனக்கேயாணவாதி
பெருகுவினைக்கட்டென்றுமென்னாற்கட்டிப்
பேசியதன்றேயருணூல்பேசிற்றன்றே. (உகூ)

ஒன்றுமுதலின்றவரைச்சனனகோடி
யடைந்தடைந்திங்கியாதனையாலழிந்ததல்லா
லின்றவரைமுத்தியின்றேயெடுத்ததேக
மெப்போதோதெரியாதேயிப்போதேதான்
றுன்றுமனக்கவலைகெடப்புலைநாயேனைத்
தொழும்புகொளச்சீகாழித்துறையேதூது
சென்றிடவேபொருளைவைத்தநாவலோய்நஞ்
சிவனப்பாவென்றவருட்செல்வத்தேவே. (௩௦)

தேவர்தொழும்வாதவூர்த்தேவேயென்பேன்
றிருமூலத்தேவேயிச்சகத்தோர்முத்திக்
காவலுறச்சிவவென்வாக்குடனேவந்த
வரசேசும்மாவிருந்துன்னருளைச்சாரப்
பூவுலகில்வளரருணகிரியேமற்றைப்
புண்ணியர்காளோவென்பேன்புனையொன்றில்லா
வோவியம்போலசைவறவுந்தானேநிற்பே
னேதரியதுயர்கெடவேயுரைக்குமுன்னே. (௩௧)

ஓதரியசுகர்போலவேனேனென்ன
யொருவரிலையோவெனவுமுரைப்பேன்றனே
பேதமபேதங்கெடவுமொருபேசாமை
பிறவாதோவாலடியிற்பெரியமோன
நாதனொருதரமுலகம்பார்க்கவிச்சை
நண்ணானேவென்றென்றேநானுவாக்
காதன்மிகுமணியிழையாளனவாடுற்றேன்
[illegible] (௩௨)

காலமொடுதேசவர்த்தமானமாதி
கலந்துநின்றநிலைவாழி கருணைவாழி
மாலறவுஞ்சைவமுதன்மதங்களாகி
மதாதீதமானவருண்மரபுவாழி
சாலமிகுமெளியேனிவ்வழக்குப்பேசத்
தயவுவைத்துவளர்த்தவருட்டன்மைவாழி
யாலடியிற்பரமகுருவாழிவாழி
யகண்டிதாகாரவருளடியார்வாழி. (௩௩)

தேன்முகம்.

தேன்முகம்பிலிற்றும்பைந்தாட்செய்யபங்கயத்தின்மேவு
நான்முகத்தேவேநின்னுடைட்டியவகிலமாயை
கான்முயற்கொம்பேயென்கோ கானலம்புனலேயென்கோ
வான்முகமுளரியென்கோமுற்றென்கோவிளம்பல்வேண்டும் (௧)

வேண்டுவபடைத்தாய்நுந்தைவிதிப்படிபராந்தானத்தைக்
காண்டகவழித்தான்முக்கட்கடவுடானினையவாற்று
லாண்டவினைவனேயென்னவறிகிலாதகிலநீயே
யீண்டியவல்லறீரவெம்மனோர்க்கியம்புகண்டாய். (௨)

கண்டவல்லவென்றேகழித்திடுமிறுதிக்கண்ணே
கொண்டதுபரமானந்தக்கோதிலாமுத்தியத்தாற்
பண்டையிற்படைப்புங்காப்பும்பறந்தனமாயையோடே
வெண்டலைவிழிகைகாலில்விளங்கிடநின்றான்யாவன் (௩)

விளங்கவெண்ணீறுபூசிவிரிசடைக்கங்கைதாங்கித்
துளங்குநன்னுதற்கண்டோன்றச்சுழல்வளிநெடுமூச்சாகக்
களங்கமிலுருவந்தானேககனமாய்ப்பொலியப்பூமி
வளர்ந்ததாளென்னவுள்ளமன்றெனமறையொன்றின்றி. (௪)

மறைமுழக்கொலிப்பத்தானேவரதமோடபயக்கைகளு
முறைமையிலேந்தநாதமுரசெனக்கறங்கவெங்குங்
குறைவிலாவணநிறைந்துமேகாதிலாநடனஞ்செய்வா
னிறையவனெனலாம்யார்க்குமிதயசம்மதமீதல்லால். (ரு)

அல்லலாந்தொழில்படைத்தேயடிக்கடியுருவெடுத்தே
மல்லன்மாஞாலங்காக்கவருபவர்கடவுளென்னிம்
மெல்லையாம்பிறவிவேலைதொலைந்திடாதிருணீங்காது
நல்லதுமாயைதானுநானெனவந்துநிற்கும். (சு)

நானெனநிற்குஞானஞானமன்றந்தஞான
மோனமாயிருக்கவொட்டாமோனமின்றாகவேதான்
றேனெனவுருகிக்குமன்பாற்சிந்தைநைந்துருகும்வண்ணம்
வானெனநிறைந்தானந்தமாகடல்வளைவதின்றே. (எ)

இன்றெனவிருப்போமென்னினென்றுஞ்சூனியமாமுத்தி
நன்றெனுதிதுமன்றிநாமுன்னேபெறுமவித்தை
நின்றதுபெத்தந்தானேநிரந்தரமுத்தியென்னி
லென்றொருவனாநாங்கேட்கவுணர்வில்லைகுருவுமில்லை. (அ)

இல்லையென்றிடினிப்பூமியிருந்தவாறிருப்போமென்னி
னல்லவன்சாருவாகனன்சொலுநெறிக்குவீணிற்
செல்லையேனுசமாதிதொடுப்பதேன்மயக்கமேயிதிற்
கொல்லைவந்திருமினென்னவுறவுசெய்திடுவராம்மே. (கூ)

அந்தணர்நால்வர்காணவருட்குருவாகிவந்த
வெந்தையேயெல்லாந்தானென்றியம்பினனெனைப்படைத்த
தந்தைதீயெம்மைக்காக்குந்தலைவனேநுந்தையன்றோ
பந்தநீக்கிமுத்திபடைக்கின்றருள்பாலிப்பாய். (௧0)

பன்மாலை.

பன்மாலைத்திரளிருக்கத்தமையுணர்ந்தோர்
பாமாலைக்கேநீதான்பக்ஷமென்று
நன்மாலையாவெடுத்துச்சொன்னார்நல்லோர்
நலமறிந்துகல்லாதநானுஞ்சொன்னேன்
சொன்மாலைமாலையாக்கண்ணீர்சோரத்
தொண்டனேனெந்நாளுந்துதித்துநிற்பே
னென்மாலையறிந்திங்கேவாவாவென்றே
யெனைக்கலப்பாய்திருக்கருணையெம்பிரானே. (க)

கருணைமொழிசிறிதில்லேனிதயத்தில்லேன்
கண்ணீர்கம்பலையென்றன்கருத்துக்கேற்க
வொருபொழுதும்பெற்றறியேனென்னையாள
மொருவாவுன்னடிமைநானொருத்தனுக்கோகா
விருவினையுமுக்குணமுங்கரணநான்கு
மிடர்செயுமைம்புலனுங்காமாதியாறும்
வரவரவுமேழைக்கோரொட்டதான
மதத்தொடும்வந்தெதிர்த்தனவடியமன்றே. (உ)

வடிவனைத்துந்தந்தவடிவில்லாச்சுத்த
வான்பொருளேயெளியனேன்மனமாமாயைக்
குடிகெடுக்கத்துசங்கட்டிக்கொண்டமோன
குருவேயென்றெய்வமேகோதிலாத
படியெனக்கானந்தவெள்ளம்வந்துதேக்கும்
படியெனக்குன்றிருக்கருணைபற்றுமாறே
யடியெடுத்தென்முடியிலின்னம்வைக்கவேண்டு
மடிமுடியொன்றில்லாதவகண்டவாழ்வே. (ந)

வாழ்வனைத்துமயக்கமெனத்தேர்ந்தேன்றேர்ந்த
வாறேநானப்பாலோர்வழிபாராமற்

ருழ்வுபெற்றிங்கிருந்தேனீதென்னமாயந்
    தடையுற்றான்மேற்கதியுந்தடையதாமே
யூழ்வலியோவல்லதுன்றன்றிருக்கூத்தோவிங்
    கொருதமியேன்மேற்குறையோவுணர்ந்தாயின்னம்
பாழ்வழிப்படவெனக்குமுடியாதெல்லாம்
    படைத்தளித்துத்துடைக்கவல்லபரிசினனே. (௪)

நாறுனிற்கெனுமகந்தையெனக்கேன்வைத்தாய்
    நல்வினைதீவினையெனவேநடுவேநாட்டி
யூனுறுமுடற்சுமையென்மீதேன்வைத்தா
    யுயிரெனவுமென்னையொன்றாயுள்ளேன்வைத்தா
யானுமையாயகிலநிகிலபேத
    மனைத்தினுள்ளுந்தானாகியறிவானந்தத்
தேனாகிப்பாலாகிக்கனியாய்க்கன்னற்
    செழும்பாகாய்க்கற்கண்டாய்த்திகழ்ந்தவொன்றே. (௫)

ஒன்றியொன்றிநின்றுநின்றுமென்னையென்னை
    யுன்னியுன்னும்பொருளலைநீயுன்பாலன்பா
னின்றதன்மைக்கிரங்கும்வைராக்கியனல்லே
    னிவர்த்தியைவேண்டுமிந்தநிலனுக்கே
யென்றுமென்றுமிந்நெறியோர்குணமுமில்லே
    யிடுக்குவார்கைப்பிள்ளையேதோவேதோ
கன்றுமனத்துடனுடுதழைதின்றாற்போற்
    கல்வியுங்கேள்வியுமாகிக்கலக்குற்றேனே. (௬)

உற்றதுணைநீயல்லாற்பற்றுவேறொன்
    றுன்னேன்பன்னூலகத்தோடியாடிக்
கற்றதுங்கேட்டதுமிதனுக்கேதுவாகுங்
    கற்பதுங்கேட்பதுமமையுங்காணீத
நற்றுணையேயருட்டாயேயின்பமான
    நாதாந்தபரம்பொருளே[illegible]

சுற்றமுமாய்நல்லன்பர்தமைச்சேயாகத்
தொழும்புகொள்ளுங்கருணைகனமேசோதிக்குன்றே. (௭)

குன்றுதமுவுருவாயருவாய்ஞானக்
கொழுந்தாகியறுசமயக்கூத்துமாடி
நின்றுயேமாயையெனுந்திரையைநீக்கி
நின்னையாரறியவல்லார்நினைப்போர்நெஞ்ச
மன்றாகவின்பக்கூத்தாடவல்ல
மணியேயென்கண்ணேமாமருந்தேநால்வர்க்
கன்றாலின்கீழிருந்துமோனஞான
மமைத்தசின்முத்திரைக்கடலேயமரரேறே. (௮)

திரையில்லாக்கடல்போலச்சலனந்தீர்ந்து
தெளிந்தருகும்பொன்போலச்செகத்தையெல்லாங்
கரையவேகனிந்துருக்குமுகத்திலேநீ
கனிந்தபராமானந்தக்கட்டியிந்நாள்
வரையிலேவரக்காணேனென்னாற்கட்டி
வார்த்தைசொன்னாற்சுகம்வருமோவன்றிச்சேர்வை
யிரையிலேயிருத்திநிருவிகற்பமான
வின்பநிஷ்டைகொடுப்பதையாவெந்நாளோ. (௯)

எந்நாளுனக்கடிமையானநாளோ
வெந்நாளோகதிவருநாளெளியனேன்றன்
சிந்தைநாளதுவரைக்குமயங்கிற்றல்லாற்
றெளிந்ததுன்போமெளியாய்த்தெரியவோர்சொற்
றந்தநாண்முதலின்பக்கால்சற்றல்லாற்
றடையறவானந்தவெள்ளந்தானேபொங்கி
வந்தநாளில்லைமெத்தவலைந்தேனுன்னை
மறவாவின்பத்தாலேவாழ்கின்றேனே. (௰)

நினைவொன்று.

ஞானிகளிடம்பொருளேவல்.

நினைவொன்றுநினையாமனிற்கினகமென்பார்
　　நிற்குமிடமேயருணிஷ்டையருளொட்டுந்
தனையென்றுமறந்திருப்பவருள்வடிவானதுமேற்
　　றட்டியெழுந்திருக்குமின்பந்தன்மயமேயதுவாம்
பினையொன்றுமிலையந்தவின்பமெனுநிலயம்
　　பெற்றாரேபிறவாமைபெற்றார்மற்றுந்தான்
மனையென்றுமகவென்றுஞ்சுற்றமென்றுமசுத்த
　　வாதனையாமாசையொழிமன்னருசொற்கொண்டே. (க)

ஒருமொழியேபலமொழிக்குமிடங்கொடுக்குமந்த
　　வொருமொழியேமலமொழிக்குமொழிக்குமெனமொழிந்த
குருமொழியேமலையிலக்குமற்றைமொழியெல்லாங்
　　கோடின்றிவட்டாடல்கொள்வதொக்குங்கண்டாய்
கருமொழியிக்குனக்கில்லைமொழிக்குமொழிருசிக்கக்
　　கரும்பனையசொற்கொடுனைக்காட்டவுங்கண்டனைமேற்
றருமொழியிங்குனக்கில்லையுன்னைவிட்டுநீக்காத்
　　தற்பரமாயானந்தப்பொற்பொதுவாய்நில்லே. (உ)

நில்லாதவாக்கைநிலையன்றெனவேகண்டாய்
　　நேயவருண்மெய்யன்றேநிலயமதாநிற்கக்
கல்லாதேயென்படித்தாய்கற்றதெல்லாமூடங்
　　கற்றதெல்லாமூடமென்றேகண்டனையுமன்று
சொல்லாமேபயனில்லைசொன்முடிவைத்தாவே
　　தொடர்ந்துபிடிமற்கடம்போற்றொட்டதுபற்றுநில்
லெல்லாருமறிந்திடவேவாய்ப்பறைகொண்டடிநீ
　　பிரபஞ்சமில்லைவிட[illegible]வென்றறிந்தே. (ந)

இடம்பொருளேவலைக்குறித்துமடம்புகுநாயெனவே
யெங்கேநீயகப்பட்டாயிங்கேநீவாடா
மடம்பெறுபாழ்நெஞ்சாலேயஞ்சாதேநிராசை
மன்னிடமேயிடமந்தமானிலத்தேபொருளுந்
திடம்பெறநீவைத்திருக்கினெல்லாவுலகமும்வந்தேவல்
செய்யுநிந்தநிலைநின்றோர்சனகன்முதன்முனிவர்
கடம்பெறுமாமதயானையென்னவுநீபாசக்
கட்டானநிகளபந்தக்கட்டவிழ்ப்பாரே. (௪)

பாராதியண்டமெலாம்படர்காணச்சலம்போற்
பார்த்தனையேமுடிவினின்றுபார்த்தானின்ற
தாராலுமறியாதசத்தன்றோவதுவா
யங்கிருநீயெங்கிருந்துமதுவாவைக்கண்டாய்
பூராயமாகவுநீமற்றொன்றைவிரித்துப்
புலம்பாதேசஞ்சலமாப்புத்தியைநாட்டாதே
போராதேயொன்றையுநீமுன்னிலைவையாதே
யுள்ளபடிமுடியுமெலாமுள்ளபடிகாணே. (௫)

உள்ளபடியென்னவுநீமற்றொன்றைத்தொடர்ந்திட்
டுளங்கருதவேண்டாநிஷ்களங்கமதியாகிக்
கள்ளமனத்துறவைவிட்டெல்லாந்துறந்ததுறவோர்
கற்பித்தமொழிப்படியேகங்குல்பகலற்ற
வெள்ளவெளிக்கடன்மூழ்கியின்பமயப்பொருளாய்
விரவியெடுத்தெடுத்தெடுத்துவிள்ளவும்வாயின்றிக்
கொள்ளைகொண்டகண்ணீருங்கம்பலையுமாகிக்
கும்பிட்டுச்சகம்பொயெனத்தம்பட்டமடியே. (௬)

அடிமுடியுநடுவுமற்றபரவெளிமேற்கொண்டா
லத்துவிதவானந்தசித்தமுண்டாநமது
குடிமுழுதும்பிழைக்குமொருகுறையுமில்லையெடுத்த
கோலமெல்லாநன்றாகுங்குறையுநிறைவறவே

விடியுமுதயம்போலவருளுதயம்பெற்ற
　　வித்தகரோடுங்கூடிவிளையாடலாகும்
படிமுழுதும்விண்முழுதுந்தந்தாலுங்கலியாப்
　　பாலருடனுன்மத்தர்பசாசர்குணம்வருமே. (எ)

வரும்போதெப்பனவுமின்றியென்றுமொருபடித்தாய்
　　வானுதித்துவத்தைவளைந்தருந்திவெளியா
யிரும்போகல்லோமரமோவென்னுநெஞ்சைக்
　　கனன்மேலிட்டமெழுகாவுருக்குமின்பவெள்ளமாகிக்
கரும்போகற்கண்டோசீனிசருக்கரையோதேனோ
　　கனியோவென்றுருசிக்குங்கருத்தவிழ்ந்தோருணர்வா
ரரும்போநன்மணங்காட்டுங்காமரசங்கன்னி
　　யறிவாரோவடிக்குவர்க்கோவசலந்தான்விளங்கும். (௯)

தானேயுமிவ்வுலகமொருமுதலுமாகாத்
　　தன்மையினாற்படைத்தளிக்குந்தலைமையதுவான
கோனுகவொருமுதலிங்குண்டெனவும்யூகங்
　　கூட்டியதுஞ்சகமுடிவிற்குலவுறுமெய்ஞ்ஞான
வானுகவம்முதலேநிற்குநிலைநமமான்
　　மதிப்பரிதாமெனமோனம்வைத்ததுமுன்மனமே
யானுலுமனஞ்சடமென்றழுங்காதேயுண்மை
　　யறிவித்தவிடங்குருவாமருளிலதொன்றிலையே. (௰)

பொன்னைமாதரை.

பொன்னைமாதரைப்பூமியைநாடிடே
னென்னைநாடியவென்னுயிர்நாதனே
யுன்னைநாடுவனுன்னருள்கூடவே
தன்னைநாடுவன்றன்னந்தனியனே. (க)

தன்னதென்றுரைசாற்றுவனவெலா
நின்னதென்றனைநின்னிடத்தேதந்தே
னின்னமென்னையிடருறக்கூட்டினும்
பின்னையுய்கிலன்பேதையனாவியே. (௨)

ஆவியேயுனையானறிவாய்நின்று
சேவியேன்களச்சிந்தைதிறைகொடேன்
பாவியேனுளபான்மையைக்கண்டுநீ
கூவியாளெனையாட்கொண்டகோலமே. (௩)

கோலமின்றிக்குணமின்றிநின்னருட்
சீலமின்றிச்சிறியன்பிழைப்பனோ
வாலமூன்றுமுயிர்துருவாய்வந்த
காலமெத்தனைதகதிநிலைகாண்பதே. (௪)

காணுங்கலணிற்கலந்தகண்ணேயுனைச்
சேணும்பாருந்திரிபவர்காண்பரோ
வாணும்பெண்ணுமதுவெனும்பான்மையும்
பூணுங்கோலம்பொருந்தியுணிற்கவே. (௫)

நிற்குநன்னிலைநிற்கப்பெற்றாருள்
வர்க்கமன்றிமரிதரன்றேனையா
துர்க்குணக்கடம்சோங்கன்னபாவியேம்
கெற்குணங்கண்டெனபெயர்சொல்வதே. (௬)

சொல்லையுன்னித்துடித்ததலாலரு
ளெல்லையுன்னியெனையங்குவைத்திலேன்
வல்லைநீயென்னைவாவென்றிடாவிடிற்
கல்லையாமிக்கருமநடக்கையே. (௭)

ஐயுமெய்ப்படருத்தாற்கிசைபவே
யையந்தந்தநங்கையனியுண்டோ

பொய்யனேன்சிந்தைப்பொய்கெடப்பூரண
மெய்யதாமின்பமென்றுவிளைவதே (அ)

என்றுமுன்னையிதயவெளிக்குளே
துன்றவைத்தனனேயருட்சோதிநீ
நின்றதன்மைநிலைக்கென்னைநேர்மையா
நன்றுதீதறவைத்தநடுவதே. (கூ)

வைத்ததேக்ம்வருந்தவருந்திடும்
பித்தனானருள்பெற்றுந்திடமிலேன்
சித்தமோனசிவசின்மயானந்தம்
வைத்தவையவருட்செம்பொற்சோதியே. (௧௦)

செம்பொன்மேனிச்செழுஞ்சுடரேமுடு
வம்பனேனுனைவாழ்த்துமதியின்றி
யிம்பர்வாழ்வினுக்கிச்சைவைத்தேன்மன
நம்பிவாவெனிறுனென்கொல்செய்வதே. (௧௧)

செய்யுஞ்செய்கையுஞ்சிந்திக்குஞ்சிந்தையு
மையநின்னதென்றெண்ணுமறிவின்றி
வெய்யகாமவெகுளிமயக்கமாம்
பொய்யிலேசுழன்றேனென்னபுன்மையே (௧௨)

புன்புலானரம்பென்புடைப்பொய்யுட
லன்பர்யார்க்குமருவருப்பல்லவோ
வென்பொலாமணியேயிறையேயித்தாற்
றுன்பமன்றிச்சுகமொன்றுமில்லையே. (௧௩)

இல்லையுண்டென்றெவர்பக்கமாயினுஞ்
சொல்லவோவறியாததொழும்பன்யான்
செல்லவேறொருதிக்கறியேனெலாம்
வல்லநீயெனைவாழ்விக்கவேண்டுமே. (௧௪)

வேண்டுஞ்சீருண்மெய்யன்பர்க்கேயன்பு
பூண்டநானென்புலமறியாததோ
வாண்டநீயுன்னடியவனென்று
தூண்டுவேனன்றித்தொண்டனென்சொல்வதே (௪௫)

எனக்குளேயுயிரென்னவிருந்தநீ
மனக்கிலேசத்தைமாற்றல்வழக்கன்றோ
கனத்தசீரருட்காட்சியலாதொன்றை
நினைக்கவோவறியாதென்றனெஞ்சமே. (௪௬)

நெஞ்சுக்குனைநேசித்தமார்க்கண்டர்க்
கஞ்சலென்றவருளறிந்தேயையா
தஞ்சமென்றுன்சரணடைந்தேனெனக்குஞ்
செஞ்செவேநின்றசிற்சுகவாரியே. (௪௭)

வாரியேழுமலையும்பிறவுந்தான்
சீரிதானநின்சின்மயத்தேயென்று
லாரிலேயுளதாவித்திரளதை
யோரிலேனெனையாண்டவொருவனே (௪௮)

ஒருவரென்னுளத்துள்ளுங்குறிப்பறிந்
தருள்வரோவெனையாளுடையண்ணலே
மருளனேன்பட்டவாதைவிரிக்கினோ
பெருகுநாளினிப்பேசவிதியின்றே. (௪௯)

இன்றுனக்கன்பிழைத்திலனென்றே
யன்றுதொட்டெனையாளரசேயென்று
நின்றரற்றியநீலனைக்கைவிட்டான்
மன்றமெப்படிநின்னருள்வாழ்த்துமே. (௫௦)

வாழ்த்துநின்னருள்வாரம்வைத்தாலன்றிப்
பாழ்த்தசிந்தைப்பதகனுமுய்வனோ

சூழ்த்துநின்றதொழும்பரையானந்தத்
தாழ்த்துமுக்கணருட்செம்பொற்சோதியே. (உக)

சோதியேசுடரேசுகமேதுணை
நீதியேநிசமேநிறைவேநிலை
யாதியேயுனையானடைந்தேனகம்
வாதியாதருள்வாயருள்வானையே. (உஉ)

வானைப்போலவளைந்துகொண்டானந்தத்
தேனைத்தந்தெனைச்சேர்ந்துகலந்தமெய்ஞ்
ஞானத்தெய்வத்தைநாடுவனுனெனும்
ஈனப்பாழ்கெடவென்றுமிருப்பனே. (உ௩)

இரும்பைக்காந்தமிழுக்கின்றவாறெனைத்
திரும்பிப்பார்க்கவொ[illegible]டாமற்றிருவடிக்
கரும்பைத்தந்துகண்ணீர்கம்பலையொரா
மரும்பச்செய்யெனதன்னையொப்பாமனே. (உ௪)

அன்னையப்பனென்னுவித்துணையெனுந்
தன்னையொப்பற்றசற்குருவென்பதென்
னென்னைப்பூரணவின்பவெளிக்குளே
துன்னவைத்தசுடரொனத்தக்கதே. (உ௫)

தக்ககேள்வியிற்சார்ந்தநற்பூமியின்
மிக்கதாகவிளங்குமுதலொன்றே
யெக்கணுந்தொழயாவையும்பூத்துக்காய்த்
தொக்கநின்றுமொன்றாய்நிறைவானதே, (உ௬)

ஆனமானசமயங்களாறுக்குந்
தானமாய்நின்றுதன்மயங்காட்டிய
ஞானபூரணநாதனைநாடியே
தீனனேனின்பந்தேக்கித்திளைப்பனே. (உ௭)

தேக்கியின்பந்திளைக்கத்திளைக்கவே
யாக்கமாயெனக்கானந்தமாகியே
போக்கினோடுவரவற்றபூரணந்
தாக்கிநின்றவாதன்மயமாமதே (௨௮)

அதுவென்றுன்னுமதுவுமறநின்ற
முதியஞானிகண்மோனப்பொருளது
வெதுவென்றெண்ணியிறைஞ்சுவனேழையேன்
மதியுணின்றின்பவாரிவழங்குமே. (௨௯)

வாரிக்கொண்டெனைவாய்மடுத்தின்பமாய்ப்
பாரிற்கண்டவையாவும்பருகினே
யோரிற்கண்டிடுமூமன்கனவென
யாருக்குஞ்சொல்வாயிலையையனே. (௩௦)

ஐயமற்றவதிவருணர்க்கெலாங்
கையிலாமலகக்கனியாகிய
மெய்யனேயிந்தமேதினிமீதுழல்
பொய்யனேற்குப்புகலிடமெங்ஙனே. (௩௧)

எங்ஙனேயுய்யயானெனதென்பதற்
றங்ஙனேயுன்னருண்மயமாகிலேன்
றிங்கள்பாதிதிகழப்பணியணி
கங்கைவார்சடைக்கண்ணுதலெந்தையே. (௩௨)

கண்ணிற்காண்பதுன்காட்சிகையாற்றொழில்
பண்ணல்பூசைப்பகர்வதுமந்திரம்
மண்ணுடைத்தும்வழங்குயிர்யாவுமே
யண்ணலேநின்னருள்வடிவாகுமே. (௩௩)

வடிவெலாநின்வடிவெனவாழ்த்திடாக்
கடியனேனுமுன்காரணங்காண்பனோ

நெடியவானெனவெங்குநிறைந்தொளி
ரடிகளேயரசேயருளத்தனே. (௯௪)

அத்தனேயகண்டானந்தனேயருட்
சுத்தனேயெனவுன்னைத்தொடர்ந்திலேன்
மத்தனேன்பெருமாமலமாயவான்
கத்தனேகல்வியாததுகற்கவே. (௯௫)

கற்றுமென்பலன்கற்றிடுநான்முறை
சொற்றசொற்க்கள்சுகாரம்பமோநெறி
நிற்றல்வேண்டுநிருவிகற்பச்சுகம்
பெற்றபேர்பெற்றபேசாப்பெருமையே. (௯௬)

பெருமைக்கேயிறுமாந்துபிதற்றிய
கருமிக்கையகதியுமுண்டாங்கொலோ
வருமைச்சீரன்பர்க்கன்னையொப்பாகவே
வருமப்பேரொளியேயுன்மனுந்தமே. (௯௭)

உன்மனிக்குளொளிர்பரஞ்சோதியாஞ்
சின்மயப்பொருளேப்பழஞ்செல்வமே
புன்மலத்துப்புழுவனபாவியேன்
கன்மனத்தைக்கரைக்கக்கடவதே. (௯௮)

கரையிலின்பக்கடலமுதேயிது
வரையினுனைவந்துகலந்திலே
னுரையிலாவின்பமுள்ளவர்போலவித்
தரையிலேநடித்தேனென்னதன்மையே. (௯௯)

மையுலாம்விழிமாதர்கடோதகப்
பொய்யிலாழும்புலையினிப்பூரைகாண்
கையிலாமலகக்கனிபோன்றவென்
னையனேயெனையாளுடையண்ணலே. (௪௦)

அண்ணலேயுன்னடியவர்போலருட்
கண்ணினாலுனைக்காணவும்வாவெனப்
பண்ணினாலென்பசுத்துவம்போயுயும்
வண்ணமாகமனோலயம்வாய்க்குமே. (சக)

வாய்க்குங்கைக்குமௌனமௌனமென்
றேய்க்குஞ்சொற்கொண்டிராப்பகலற்றிடா
நாய்க்குமின்பமுண்டோநல்லடியரைத்
தோய்க்குமானந்தத்தூவெளிவெள்ளமே. (சஉ)

தூயதானதுரியவறிவெனுந்
தாயுநீயின்பத்தந்தையுநீயென்றாற்
சேயதாமிந்தச்சீவத்திரளன்றோ
வாயும்பேரொளியானவகண்டமே. (சங)

அகண்டமென்னவருமறையாகமம்
புகன்றநின்றன்மைபோதத்தடங்குமோ
செகங்களெங்குந்திரிந்துநன்மோனத்தை
யுகந்தபேருனையொன்றுவரையனே. (சச)

ஐயனேயுனையன்றியொருதெய்வங்
கையினாற்றொழுவுங்கருதேன்கண்டாய்
பொய்யனாகிலும்பொய்யுரையேன்சுத்த
மெய்யனாமுனக்கேவெளியாகுமே. (சரு)

வெளியினின்றவெளியாய்விளங்கிய
வொளியினின்றவொளியாமுன்றன்னைநான்
றெளிவுதந்தகல்லாலடித்தேவென்று
களிபொருந்தவன்றோகற்றகல்வியே. (சசா)

கல்லையுற்றகருத்தினர்கார்நிறத்
தல்லையொத்தகுழலினராசையா

லெல்லையற்றமயல்கொளுவோவெழிற்
றில்லையிற்றிகழுந்திருப்பாதனே. (௪௭)

திருவருட்டெய்வச்செல்விமலைமக
ளுருவிருக்கின்றமேனியொருபரங்
குருவைமுக்கணெங்கோவைப்பணிநெஞ்சே
கருவிருக்கின்றகன்மமிங்கில்லையே. (௪௮)

கன்மமேதுகடுநரகேதுமேற்
சென்மமேதெனைத்தீண்டக்கடவதோ
வென்மனோரதமெய்தும்படிக்கரு
ணன்மைகூர்முக்கணுதலிருக்கவே. (௪௯)

நாதகீதனென்னுதன்முக்கட்பிரான்
வேதவேதியன்வெள்விடையூர்திமெய்ப்
போதமாய்நின்றபுண்ணியன்பூந்திருப்
பாதமேகதிமற்றிலைபாழ்நெஞ்சே (௫௰)

மற்றுனக்குமயக்கமென்வன்னெஞ்சே
கற்றைவார்சடைக்கண்ணுதலோனருள்
பெற்றபேரவரோபெரியோரெலா
முற்றுமோர்ந்தவர்மூதுரையர்த்தமே. (௫௧)

உரையிறந்துளத்துள்ளவிகாரமாந்
திரைகடந்தவர்தேடுமுக்கட்பிரான்
பரைநிறைந்தபரப்பெங்குணங்குனே
கரைகடந்தின்பமாகக்கலப்பனே. (௫௨)

கலந்தமுத்திகருதினுங்கேட்பினு
நிலங்களாதியுநின்றனமைப்போலவே
யலந்துபோயினமென்னுமருமறை
மலர்ந்தவாய் முக்கண [illegible] (௫௩)

சோதியாதெனைத்தொண்டருட்கூட்டியே
போதியாதவெல்லாமெளப்போதிக்க
வாதிகாலத்திலுன்னடிக்காந்தவ
மேதுநான்முயன்றேன்முக்கண்ணெந்தையே. (௫௪)

ஏந்தநாளைக்குமீன்றருடாயென
வந்தசீரருள்வாழ்கவென்றுன்னுவேன்
சிந்தைநோக்கந்தெரிந்துகுறிப்பெலாந்
தந்துகாக்குந்தயாமுக்கணாதியே. (௫௫)

கண்ணகன்றவிக்காசினியூடெங்கும்
பெண்ணொடாண்முதலாமென்பிறவியை
யெண்ணவோவரிதேழைகதிபெறும்
வண்ணமுக்கண்மணிவந்துகாக்குமே. (௫௬)

காக்குநின்னருட்காட்சியல்லாலொரு
போக்குமில்லையென்புந்திக்கிலேசத்தை
நீக்கியாளுகைநின்பரமன்பினை
ராக்கமேமுக்கணானந்தமூர்த்தியே. (௫௭)

ஆனந்தங்கதியென்னவென்றானந்த
மோனஞ்சொன்னமுறைபெறமுக்கணாங்
கோனிகசிந்தகுறிப்பதனல்வெறுந்
தீனன்செய்கைதிருவருட்செய்கையே. (௫௮)

கையினாற்றொழுதேத்திக்கசிந்துள
மெய்யினாலுனைக்காணவிரும்பினே
னையனேயரசேயருளையருட்
டையலோர்புறம்வாழ்சகநாதனே. (௫௯)

சகத்தின்வாழ்வைச்சதமெனவெண்ணியே
[illegible]

னகத்துளாரமுதாமையநின்முத்தி
சுகத்தினுன்வந்துதோய்வதெக்காலமே. (௬0)

காலமூன்றுங்கடந்தொளிராநின்ற
சீலமேநின்றிருவருளாலிந்த்ர
சாலமாமிச்சகமெனவெண்ணிநின்
கோலநாடுதலென்றுகொடியனே. (௬௧)

கொடியவெவ்வினைக்கூற்றைத்துரந்திடு
மடிகளாம்பொருளேநினக்கன்பின்றிப்
படியிலேழைமைபற்றுகின்றேன்வெறு
மிடியினேன்கதிமேவும்விதியின்றே. (௬௨)

விதியையும்விதித்தென்னைவிதித்திட்ட
மதியையும்விதித்தயம்திமாயையிற்
பதியவைத்தபசுபதிநின்னருட்
கதியையெப்படிக்கண்டுகளிப்பதே. (௬௩)

கண்டகண்ணுக்குக்காட்டுங்கதிரெனப்
பண்டுமின்றுமென்பானின்றுணர்த்திடு
மண்டனேயுனக்கோர்பதினுயிரந்
தெண்டனென்பொய்மைதீர்த்திடல்வேண்டுமே. (௬௪)

வேண்டும்யாவுமிறந்துவெளியிடைத்
தூண்டுவாரற்றசோதிப்பிரானின்பாற்
பூண்டவன்பர்தம்பொற்பணிவாய்க்குமே
லீண்டுசென்மமெடுப்பனனந்தமே. (௬௫)

எடுத்ததேகமிறக்குமுனேயெனைக்
கொடுத்துநின்னையுங்கூடவுங்காண்பனோ
வடுத்தபேரறிவாயறியாமையைக்
கெடுத்தவின்பக்கிளர்மணிக்குன்றமே. (௬௬)

குன்றிடாதசொழுஞ்சுடரேமணி
மன்றுளாடியமாணிக்கமேயுனை
யன்றியார்துணையாருமவார்கதி
யென்றுநீயெனக்கின்னருள்செய்வதே. (௬௭)

அருளெலாந்திரண்டோர்வடிவாகிய
பொருளெலாம்வல்லபொற்பொதுநாதவென்
மருளெலாங்கெடுத்தேயுளமன்னலா
விருளெலாமிரிந்தெங்கொளித்திட்டதே. (௬௮)

ஏற்குமென்னையிகழுறவாட்டியே
பங்கஞ்செய்தபழவினைபற்றற்று
லங்கணுவுன்னடியிணையன்றியே
தங்கவேறிடமுண்டோசகத்திலே. (௬௯)

உண்டவர்க்கன்றியுட்பசியோயுமோ
கண்டவர்க்கன்றிக்காதலடங்குமோ
தொண்டருக்கெளியானென்றுதோன்றுவான்
வண்டமிழ்க்கிசைவாகமதிக்கவே (௭௦)

மதியுங்கங்கையுங்கொன்றையுமத்தமும்
பொதியுஞ்சென்னிப்புனிதநின்பொன்னடிக்
கதியைவிட்டிந்தக்காமத்திலாழ்ந்தவென்
விதியையெண்ணிவிழிதுயிலாதன்றே. (௭௧)

அன்றெனச்சொலவாமெனவற்புத
நன்றெனச்சொலநண்ணியநன்மையை
யொன்றெனச்சொனவொண்பொருளேயொளி
யின்றெனக்கருள்வாயிருளேகவே (௭௨)

இருவரோடுகழ்ந்தேத்தற்கினியரா
மொருவரோதுணையென்றுணராய்நெஞ்சே

வருவரோகொடுங்காலர்கள்வந்தெதிர்
பொருவரோயவர்க்கென்சொல்புகல்வதே. (எ௩)

புகழுங்கல்வியும்போதமும்பொய்யிலா
வகமும்வாய்மையுமன்புமளித்தவே
சுகவிலாசத்துணைப்பொருடோற்றமாங்
ககனமேனியைக்கண்டனகண்களே. (எ௪)

கண்ணுணின்றவொளியைக்கருத்தினை
விண்ணுணின்றுவிளங்கியமெய்ப்பினை
யெண்ணியெண்ணியிரவும்பகலுமே
நண்ணுகின்றவர்நான்றொழுந்தெய்வமே. (எ௫)

தெய்வம்வேறுளதென்பவர்சிந்தனை
நைவொன்பதுநற்பரதற்பர
சைவசிற்சிவனோய்னைச்சார்ந்தவ
ருய்வொன்பதும்யானுணர்ந்தேனுற்றே. (எ௬)

உற்றவேளைக்குறுதுணையாயிந்தச்
சுற்றமோநமைக்காக்குஞ்சொலாய்நெஞ்சே
கற்றைவார்சடைக்கண்ணுதல்பாதமே
பற்றதாயிற்பரசுகம்பற்றுமே. (எஎ)

பற்றலாம்பொருளேபரம்பற்றினு
லுற்றமாதவர்க்குண்மையைநல்குமே
மற்றும்வேறுளமார்க்கமெலாமெடுத்
தெற்றுவாய்மனமேகதியெய்தவே. (எ௮)

ஆரணம்.

ஆரணமார்க்கத்தாகமவாசி
யற்புதமாய்நடந்தருளுங்
காரணமுணர்த்துங்கையுநின்மெய்யுங்
கண்கண்மூன்றுடையவென்கண்ணே

பூரணவறிவிற்கண்டிலமதனாற்
போற்றிப்புந்தியோடிருந்து
தாரணியுள்ளமட்டுமேவணங்கத்
தமியனேன்வேண்டிடத்தகுமே. (க)

இடமொருமடவாளுலகனைக்கீந்திட்
டெவ்வுலகத்தையுமீன்றுந்
தடமுறுமகிலமுடங்குநாளம்மை
தன்னையுமொழித்துவின்ணெனவே
படருறுசோதிக்கருணையங்கடலே
பாபிருட்படுகிற்கிடக்கக்
கடனதோகினைப்புமறப்பெனுந்திரையைக்
கவர்ந்தெனைவளர்ப்பதுன்கடனே. (உ)

வளம்பெறுஞானவாரிவாய்மடுத்து
மண்ணையும்விண்ணையுந்தெரியா
தளம்பெறுந்துரும்பொத்தாவியோடாக்கை
யானந்தமாகவேயலந்தேன்
களம்பெறுவஞ்சநெஞ்சினர்காணாக்
காட்சியேசாக்ஷியேயறிஞ
ருளம்பெறுந்துணையேபொதுவினினடிக்கு
முண்மையேயுள்ளவாறிதுவே. (ங)

உள்ளமேநீங்காவென்னைவாவாவென்
றுலப்பிலாவானந்தமான
வெள்ளமேபொழியுங்கருணைவான்முகிலே
வெப்பிலாத்தண்ணருள்விளக்கே
கள்ளமேதுரக்குந்தூவெளிப்பரப்பே
கருவெனக்கிடந்தபாழ்மாயப்
பள்ளமேவீழாதெனைக்கரையேற்றிப்
பாலிப்பதுன்னருட்பரமே. (ச)

பரம்பரமாகிப்பக்குவம்பழுத்த
பழுவடியார்க்கருள்ப்பழுத்துச்
சுரந்தினிதிரங்குந்தானகற்பகமே
சோதியேதொண்டனேனின்னை
யிரந்துநெஞ்சுடைந்துகண்டுயில்பொரும
லிருந்ததுமென்கணிலிருட்டைக்
கரந்துநின்கண்ணுற்றுயில்பெறல்வேண்டிக்
கருதினேன்கருத்திதுதானே. (௫)

கருத்தினுட்கருத்தாயிருந்துநீயுணர்த்துங்
காரணங்கண்டுசும்மாதான்
வருத்தமற்றிருந்துசுகம்பெறுவண்ணம்
வருந்தினேன்மதியின்மைதீர்ப்பா
ரொருத்தராருளர்பாடுணர்பவர்யாவ
ருலகவர்பன்னெறியெனக்குப்
பொருத்தமோசொல்லாய்மௌனசற்குருவே
போற்றிநின்பொன்னடிப்போதே. (௬)

அடியெனுமதுவுமருளெனுமதுவு
மறிந்திடினிர்க்குணநிறைவு
முடியெனுமதுவும்பொருளெனுமதுவு
மொழிந்திடிற்சுகமனமாயைக்
குடிகெடவேண்டிற்பணியறநிற்றல்
குணமெனப்புன்னகைகாட்டிப்
படிமிசைமௌனியாகிநீயாளப்
பாக்கியமென்செய்தேன்பரனே. (௭)

என்செயலின்றியாவுநின்செயலென்
றெண்ணுவேனெவ்வொருகாலம்
புன்செயன்மாயைமயக்கினென்செயலாப்
பொருந்துவேனஃதொருகாலம்

பின்செயல்யாதுநினைவின்றிக்கிடப்பேன்
பித்தனேனன்னிலைபெறநின்
றன்செயலாக்முடித்திடல்வேண்டுஞ்
சச்சிதானந்தசற்குருவே. (அ)

குருவுருவாகிமௌனியாய்மௌனக்
கொள்கையையுணர்த்தினையதனுற்
கருவுருவாவதெனக்கிலையிந்தக்
காயமோபொய்யென்க்கண்ட
திருவுருவாளரனுபவநிலையுஞ்
சேருமோவாவலோமெத்த
வருவுருவாகியல்லவாய்ச்சமய
மளவிடாவானந்தவடிவே. (௯)

வடிவிலாவடிவாய்முனநினைவனுகா
மார்க்கமாய்நீக்கருஞ்சுகமாய்
முடிவிலாவீட்டின்வாழ்க்கைவேண்டினர்க்குன்
மோனமல்லால்வழியுண்டோ
படியிருளகலச்சின்மயம்பூத்த
பசுங்கொம்பையடக்கியோர்கல்லா
லடியிலேயிருந்தவானந்தவரசே
யன்பரைப்பருகுமாரமுதே. (௰)

சொல்லற்கரிய.

சொல்லற்கரியபரம்பொருளேசுகவாரிதியேசுடர்க்கொழுந்தே
வெல்லற்கரியமலவினைவிட்டிடங்கொளித்தாயோகொடியேன்
கல்லிற்பசியநாருரித்துக்கடுகிற்பெரியகடலடைக்கு
மல்லிக்கொடியவந்தகனார்க்காளாக்கினையோவறியேனே. (க)

அறிவிற்கறிவாய்ச்சுகமென்றறிந்தநிறிவோடறியாமை
நெறியிற்புகுதாதோர்படித்தாய்நின்றநிலையுந்தெரியாது

குறியற்றகண்டாதீதமயக்கோதிலமுதேநினைக்குறுகிப்
பிறிவற்றிருக்கவேண்டாவோபேயேற்கினிநீபேசாயே. (௨)

பேசாவனுபூதியையடியேன்பெற்றுப்பிழைக்கப்பேரருளாற்
றேசோமயந்தந்தினியொருகாற்சித்தத்திருளுந்தீர்ப்பாயோ
பாசாடவியைக்கடந்தவன்பர்பற்றுமகண்டப்பரப்பான
வீசாபொதுவினடமாடுமிறைவாகுறையாவின்னமுதே. (௩)

இன்பக்கடலிற்புகுந்திடுவானிரவும்பகலுந்தோற்றமி
லன்பிற்கரைந்துகரைந்துருகியண்ணாவரசேயெனக்கூவிப்
பின்புற்றழுஞ்சேயெனவிழிநீர்பெருக்கிப்பெருக்கிப்பித்தாகித்
துன்பக்கடல்விட்டகல்வேனோசொரூபானந்தச்சுடர்க்கொழுந்தே. (௪)

கொழுந்துதிகழ்வெண்பிறைச்சடிலக்கோவேமன்றிற்கூத்தாடற்
கெழுந்தசுடரேயிமவரையென்றாய்க்கண்ணுக்கினியானே
தொழுந்தெய்வமுநீகுருவுநீதுணைநீதந்தைதாயுநீ
யழுந்தும்பவநீநன்மையுநீயாவியாக்கைநீதானே. (௫)

தானேயகண்டாகாரமயந்தன்னிலழுந்திப்பொதுநடஞ்செய்
வானேமாயப்பிறப்பறுப்பான்வந்துன்னடிக்கேகரங்கூப்பித்
தேனேயென்னைப்பருகவல்லதெள்ளாரமுதேசிவலோகக்
கோனேயெனுஞ்சொன்னினதுசெவிகொள்ளாதென்னேகூறாயே. (௬)

கூறுநின்றவிடர்க்கவலைக்குடும்பக்கூத்துட்டுளைந்தது
மாறுநின்றபாவினையாவாவென்றழைத்தாலாகாதோ
நீறார்மேனிமுக்கணுடைநிமலாவடியார்நினைவினிடை
யாறும்பெருகும்பெருங்கருணையரசேயென்னையாள்வானே. (௭)

வானேமுதலாம்பெரும்பூதம்வகுத்துப்புரந்துமாற்றவல்ல
கோனேயென்னைப்புரக்குநெறிகுறித்தாயிலையேகொடியேனைத்
தானேபடைத்திங்கென்னபலன்றனைப்படைத்தாய்கருத்ததை
நானேதென்றிங்கறியேனேநம்பினேற்கண்டருள்வாயே. (௮)

கண்டார்கண்டகாட்சியுநீகாணார்காணுக்கள்வனுநீ
பண்டாருயிர்நீயாக்கையுநீபலவாஞ்சமயப்பகுதியுநீ
வென்றோண்முக்கட்செம்மேனியெந்தாய்நினக்கேயெவ்வாறு
தொண்டாய்ப்பணிவாரவர்பணிசூட்டிக்கொள்வதெவ்வாறே. (சு)

சூட்டிடவென தென்றிடுஞ்சுவமையைச்சமத்தியெனையுஞ் சுவையாளாக்
கூட்டிப்பிடித்துவினைவழியேகூத்தாட்டினையேநினதருளால்
வீட்டைக்கருதும்போதுவெளியாமுலகவியப்பனைத்து
மேட்டுச்சுரைக்காச்சொர்பனம்போலெந்தாயிருந்ததென்சொல்வேன்,

வம்பனேன்.

வம்பனேன்கள்ளங்கண்டுமன்னருள்வெள்ளமாய
வம்பர்பாலேலவல்செய்யென் றுணர்த்தினையோகோவேயோர்
தம்பிரானேநீசெய்த தயவுக்குங்கைம்மாறுண்டோ
வெம்பிரானுய்ந்தேனுய்ந்தே னினியொன்றுங்குறைவிலேனே. (க)

குறைவிலாநிறைவாய்ஞானக் கோதிலானந்தவெள்ளத்
துறையிலேபடிந்துமூழ்கித் துளைந்துநான்றோன்றாவாறுள்
ளுறையிலேயுணர்த்திமோன வொண்சுடர்வைவாடந்த
விறைவனேயுனைப்பிரிந்திங் கிருக்கிலேனிருக்கிலேனே. (உ)

இருநிலமாதிநாத மீறதாமிவைகடந்த
பெருநிலமாயதூய பேரொளிப்பிழம்பாய்நின்றுங்
கருதருமகண்டானந்தக் கடவுணின்காட்சிகாண
வருகவென் றழைத்தாலன்றி வாழ்வுண்டோவஞ்சனேற்கே. (ங)

வஞ்சனையழுக்காறுநி வைத்திடும்பாண்டமான
நெஞ்சனைவாதிதின்மேன்மே னெக்குநெக்குருகப்பண்ணி
யஞ்சலிசெய்யுங்கை, மருவிநீர்விழியுமாகத்
தஞ்சமென்றிரங்கிக்காக்கத் தற்பராபரமுனக்கே. (ச)

உனக்குநானடித்தொண்டாகி யுன்னடிக்கண்டுசெய்ய
வெனக்குநீதோற்றியஞ்சே லென்னுநாளெந்தநாளோ
மனக்கிலேசங்கடந்த மாதவர்க்கிரண்டற்றோங்குந்
தனக்குநேரில்லாவொன்றே சச்சிதானந்தவாழ்வே. (ரு)

வாழ்வெனவயங்கியென்னை வசஞ்செய்துமருட்டும்பாழ்த்த
ஊழ்வினைப்பகுதிகெட்டிங் குன்னையுங்கிட்டுவேனோ
தாழ்வெனுஞ்சமயநீக்கித் தமையுணர்ந்தோர்கட்கெல்லாஞ்
சூழ்வெளிப்பொருளேமுக்கட் சோதியேயமரரேறே. (௬)

ஏறுவாம்பரியாவாடையிருங்கலையுரியாவென்று
நாறுநற்சாந்தநீறுநஞ்சமேயமுதாக்கொண்ட
கூறருங்குணத்தோயுன்றன்குரைகழல்குறுகினல்லா
லாறுமோதாபசோபமகலுமோவல்லற்றானே (௭)

தானமுந்தவமும்யோகத்தன்மையுமுணராவென்பான்
ஞானமுந்தெவிட்டாவின்பநன்மையுநல்குவாயோ
பானலங்கவர்ந்ததீஞ்சொற்பச்சிளங்கிள்ளைகாண
வானவிறைஞ்சமன்றுள்வயங்கியநடத்திறைவா. (அ)

நடத்தியிவ்வுலகையெல்லா நாதநீநிறைந்ததன்மை
திடத்துடனறிந்தானந்தத்தெள்ளமுதருந்திடாதே
விடத்திரளனையகாமவேட்கையிலழுந்திமாயைச்
சடத்தினைமெய்யென்றெண்ணித் தளரவோதலைப்பட்டேனே (௯)

தெளிவளர்பொருளேமாறாத்தன்னருட்கருணையுற்ற
[illegible]
தனிப்பெருஞ்சுடலைக்காட்டு [illegible]
[illegible] (௧o)

சிவன் செயல்.

சிவன்செயலாலேயாதும்வருமெனத்தேறிநின்று
றவந்தருநினைவையெல்லா மகற்றிலேனாசைவெள்ளங்
கவர்ந்துகொண்டிழுப்பவந்தக்கட்டிலேயகப்பட்டையோ
பவந்தனிலிட்டுமிட்டுப்பதைக்கின்றேன்பாவியேனே. ([illegible])

பாவியெனிவியென்செய்கேன்பரமனைப்பணிந்திடாதச்
சேவியேன்விழிநீர்மல்கச்சிவசிவவென்றுதேம்பி
யாவியேயென்றழவந்தவமுதமேயென்னேனந்தோ
சாவியோர்சமயத்தாழ்ந்துசகத்திடைத்தவிக்கின்றேனே, (உ)

இடைந்திடைந்தேங்கிமெய்புளகிப்பவெழுந்தெழுந்தையவென் றணா, மடைந்தனனிவிக்கைவிடேனுனக்கேயபயமென்றஞ்சலிசெய் துள், ளுடைந்துடைந்தெழுதுசித்திரப்பாவையொத்தாலும் [illegible] நிற்பத், தொடர்ந்துமேயெனையாட்கொள்ளநாளென்றோசோதியே யாதிநாயகனே. ([illegible])

ஆதியாய்நடுவாயந்தமாய்ப்பந்த மாயுமாய் [illegible] சோதியாய்ச்சுகமாயிருந்தவெம்பெருமான் றொண்டனேன் சகத் திலேயிருக்கப், போதியாவண்ணங்கைவிடன்முறையோபுகலிடம் [illegible] னென்செய்கேன்மனமோ, வாதியாநின்றதன்றியும்பலவேறுவா யிலோதியினுங்கொடிதே. ([illegible])

வாயிலோரைந்திற்புலனெனும்வேடர்வந்தெனைத்தொடர்ந்து [illegible] மத், தீயிலேவெதுப்பியுயிரொடுந்தின்னச்சிந்தைநைந்துருகிமெய் மறந்து, தாயிலாச்சேய்போலலைந்தலைப்பட்டேன்றமியனுக்கருளை யாமன்று, ஞாயகமாகியொளிவிடுமணியேநாதனேஞானவாரிதியே

ஞானமேவடிவாய்த்தேடுவார்தேடுநாட்டமேநாட்டத்தினிறைந்த, வானமேயெனக்குவந்துவந்தோங்குமார்க்கமேமருவுநிர்க் குணமே, மோனமேமுதலேமுத்திநல்வித்தேமுடிவிலாவின்பமே [illegible] டமே, தானமேதவமேநின்னைநானினைந்தேன்றமியனேன்றனைமறப் பதற்கே. ([illegible])

மறமலியுலகவாழ்க்கையே வேண்டும் வந்துநின்னன்பர்தம்ப ணியா, மறமதுகிடைக்கினன்றியானந்த வற்புதநிட்டையினிமித்த ந், துறவதுவேண்டுமெளனியாயெனக்குத் தூயநல்லருட்பிள்ளை ம், பிறவியும்வேண்டும்யானெனவிறக்கப்பெற்றவர் பெற்றிடும்பே றே, (எ)

பெற்றவர்பெற்றபெருந்தவக்குன்றே பெருகியகருணைவாரிதி யே, நற்றவத்துணையேயானந்தக்கடலே ஞாதுருஞானஞேயமாங்க, ளற்றவர்க்கருதநட்புடைக்கலப்பே யனேகமாய்நின்னடிக்கன்பு, கற்றதுங்கேள்விகேட்டதுநின்னைக் கண்டிடும்பொருட்டன்றோ காணே. (அ)

அன்றுநால்வருக்குமொளிநெறிகாட்டு மன்புடைச் சோதி யேசெம்பொன், மன்றுண்மூக்கண்ணுங்காளகண்டமுமாய் வய ங்கியவான[illegible]ன்றும், குன்றுகூவிருளைத்தூர்த்திடுமதியே துன் பமுமின்பமுமாகி, நின்றவாதனையைக் கடந்தவர்நினைவே நேசமே நின்பரம்யானே. (கூ)

யானெனல்காணேன்பூரணநிறைவில்யாதினுமிருந்தபேரொ ளிநீ, தானெனாநிற்குஞ்சமத்துறவென்னைத்தன்னவருக்கவந்தருங் காண், வானெனவங்கியொன்றிரண்டென்றுமார்க்கமாநெறிதந் துமாருத், தேனெனருசிக்குளன்பரைக்கலந்தசெல்வமேசிற்பரசி வமே. (கo)

தன்னையொருவர்.

தன்னையொருவர்க்கறிவரிதாய்த் தானேதானுமாய்க்குநிறைந் துன்னற்கரியபரவெளியாயுலவாவமுதாய்ப்பொங்கியே, யென்னு ட்கலந்தாயானறியா திருந்தாயினியாவினியேனு, நின்னைப்பெறு மாறெனக்கருளாலிலையைக்கொடுக்கவல்லாயோ. (க)

நினையுநினைவுக்கெட்டாத நெறியைப்பெற்றார் நிற்பர்யானோ, வி னையைக்கரைக்கும்பரமசிவ வெள்ளப்பெருக்கேசெல்கதற்றான்,

மனைவிபுதல்வரன்னைபிதா மாடுவீடென்றிடுமயக்கந், தனையுமறந்திங் குனைமறவாத் தன்மைவருமோதமியேற்கே. (உ)

இரும்போமென்னுநிருநிலைமையன்றொருதன்மைத் தாகிக் கரும்போதேனோமுக்கனியோவென்னவென்னுட்கலந்துநலந், தரும்பேரின்பப்பொருளேநின் றன்னைநினைந்துநெக்குருகே, யிரும்போ கல்லோமரமோவென்னிதயமியாதென்றறியேனே. (ங)

அறியுந்தரமோநானுன்னையறிவுக்கறிவாய்நிற்கையிலும், பிறியுந்தரமோவென்னைப் பெம்மானேபேரின்பமதாய்ச், செறியும்பொருணீயின்னையன்றிச்செறியாப்பொருணான்பெறும்பேற்றை, நெறியின்றெருளுகவிசாரித்தாலினக்கோவில்லையெனக்காமே. (ச)

எனதென்பதும்பொய்யானெனல்பொய் யெல்லாமிறந்தவிடங்காட்டு, நினதென்பதும்பொய்நீயெனல்பொய் நிற்குநிலைக்கேநேசித்தேன், மனதென்பதுமோவென்வசமாய் வ[illegible]தயின்னருளோ, தனதென்பதுக்குமிடங்காணேன் றமியேனெவ்வாறுய்வேனே. (ரு)

உய்யும்படிக்குன்றிருக்கருணையொன்றைக்கொடுத்தாலுடையாய்பாழும், பொய்யுமவாவுமழுக்காறும் புடைபட்டோடுநன்னெறியா, மெய்யுமறிவுபெறும்பேறும் விளங்குமெனக்குன்னடியார்பாற், செய்யும்பணியுங்கைகூடுஞ்சிந்தைத்துயரந்தீர்ந்திடுமே.

சிந்தைத்துயரொன்றொருபாவி சினந்துசினந்துபோர்முயங்க நிந்தைக்கிடமாய்ச்சகவாழ்வை நிலையென்றுணர்ந்தேநிற்கின்றே னெந்தப்படியுன்னருள்வாய்க்குமெனக்கெப்படிநீயருள்செய்வாய் பந்தத்துயரற்றவர்க்கெளிய பரமானந்தப்பழம்பொருளே. (எ)

பொருளைப்பூவைப்பூவையரைப் பொருளென்றெண்ணுமொருபாவி, யிருளைத்துரந்திட்டொளிநெறியையென்றுட்பதிப்பதென்றுகொலோ, [illegible]ருளத்தெருளவன்பர்நெஞ்சந் தித்தித்துருகத்தெவிட்டாத, வருளைப்பொழியுங்குணமுகிலேயறிவானந்தத்தாரமுதே.

ஆராவமிர்தம்விரும்பினர்களறியவிடத்தையமிர்தாக்கும், பேரானந்தசித்தனெனும்பெரியோயாவிக்குரியோய்கேள், காராக்கிரகவலையினிடைக்கட்டுண்டிருந்தகளைகளெல்லா, மூராலொருநாள்கையுணவேற் றுண்டாலெனக்கிங்கொழிந்திடுமே. (௯)

எனக்கென்றிருந்தவுடல்பொருளும்யானுமினவென்றீந்தவண்ணே, மனத்துமிருந்துமிலதாக வருளாய்நில்லாதழிவழக்காய், மனத்துட்புகுந்துமயங்கவுமென் மதிக்குட்களங்கம்வந்ததென்றோ தனக்கொன்றுவமையறநிறைந்ததனியேதன்னந்தனிமுதலே. (௰)

ஆசையெனும்.

ஆசையெனும்பெருங்காற்றூ டிலவம்பஞ்செனவுமனதலையுங் காலம், மோசம்வருமிதனாலே கற்றதுங் கேட்டதுந்தூர்ந்துமுத்திக் கான, நேசமுநல்வாசமும்போய்ப்புலனாயிற்கொடுமை பற்றிநிற்பரந்தோ, தேசுபழுத்தருள்பழுத்தபராபரமேநிராசையின்றேற் றெய்வமுண்டோ. (௧)

இரப்பானுக்கொருவனவன் வேண்டுவகேட்டருள்செயென வேசற்றேதான், புரப்பான்றனருளுடையிருப்பதுபோலெங்குநிறை பொருளேகேளாய், மரப்பான்மைநெஞ்சினன்யான் வேண்டுவ கேட்டிரங்கெனவேமௌனத்தோடந், தரப்பான்மையருளினிறை விலிருப்பதுவோபராபரமேசகசநிட்டை. (௨)

சாட்டையிற்பம்பரசாலம்போலெலா
மாட்டுவானிறையெனவறிந்துநெஞ்சமே
தேட்டமொன்றறவருட்செயலினிற்றியேல்
வீட்டறந்துறவறமிரண்டுமேன்மையே. (௩)

தன்னெஞ்சகனைப்பொழியா தழியிலிநான்ஞானமெனுந்தன்மை பேச, வன்னெஞ்சமகிழ்ந்தொருசொ லுரைத்தனையேயதனையுன்னியுரு கேனையா, வன்னெஞ்சோவிரங்காதமாவென்சோவிருப்புநெஞ்சோவெ

ப்பமான, கன்மென்றுசொலவதுமன்றுங்கட்டிநெஞ்சேவெறுமென்று
கங்கருதிநின்றேனே. (௪)

வாழிசோபனம்வாழிநல்லன்பர்கள்
ஆழவந்தருட்டார்த்திறமுஞ்சோபன
மாழிபோலருளையன்மௌனத்தா
லேழையென்பெற்றவின்பமுஞ்சோபனம். (௫)

கெடுக்கின்றோர்கள்பாற்குறையாதியாதெனுங்குதர்க்கம்
விடுக்கின்றோர்கள்பாற்பிரிகிலாதுள்ளன்புவிடாதே
யடுக்கின்றோர்களுக்கிரங்கிடுந்தண்டமிழலங்க
றொடுக்கின்றோர்களைச்சோதியாததுபரஞ்சோதி. (௬)

உலகமாயையிலேவெளியென்றனையுழலவிட்டனையேயுடையாய
ரு, னிலகுபேரின்பவீட்டினிலென்னையு மிருத்திவைப்பதெக்காலஞ்
சொலாயெழிற், றிலகவாணுதம்மைபங்கொருகண்ணினிலிந்தநாட
கஞ்செய்தடியார்க்கெலா, மலகிலாவினைதீர்க்கத்தூசங்கட்டுமப்ப
னேயருளானந்தசோதியே. (௭)

முன்னிலைச்சுட்டொழிதியெனப்பலகாலுநெஞ்சேநான் மொ
ழிந்தேனேனின், றன்னிலையைக்காட்டாதேயென்னையொன்றச்சு
ட்டாதேசாரான்போந்த, வந்நிலையேநிலையந்தநிலையிலேசித்திமுத்தி
யனைத்துந்தோன்று, நன்னிலையீதன்றிநிலைசுகமென்றே சகர்முத
லோர்நாடினாரே. (௮)

அத்துவிதப்பெறும்பேறென்றறியாமல்யானெனும்பேயகந்தை
யோடு, மத்தமதியினர்போல மனங்கிடப்பவின்னமின்னம்வருந்து
வேனோ, சுத்தபரிபூரணமாய்நின்மலமாயகண்டிதமாய்ச்சொரூபான
ந்த, சத்திகணீங்காதவனந்தன்மயமாயருள்பழுத்துத்தழைத்தவொ
ன்றே. (௯)

தந்தைதாய்நீயென்னுயிர்த்துணையுநீசஞ்சலமதுதீர்க்க
வந்ததேசிக [illegible] மற்றொருதுணைகாணே

னந்தமாதியுமளப்பருஞ்சோதியே யாதியேயடியார்தஞ்
சிந்தைமேவியதாயுமானவனெனுஞ் சிரகிரிப்பெருமானே. (க0)

காதிலோலையைவரைந்துமேற் குமிழையுங்கறுவிவேள்கருநீலப்
போதுபோன்றிடுங்கண்ணியர்மயக்கி லெப்போதுமேதளராமன்
மாதுகாதலிபங்கனையப்பங்கனைமாடமாளிகைசூழுஞ்
சேதுமேவியராமநாயகன்றனைச்சிந்தைசெய்மடநெஞ்சே. (கக)

அண்டமுமாய்ப்பிண்டமுமாயளவிலாத வாருயிருக்கோருயிராயமர்ந்தாயானும், கண்டவரார்கேட்டவராருன்றனுன்னைக் காண்பதல்லாலென்னறிவாற்காணப்போமோ, வண்டுளபமணியார்பன்புதல்வரோடு மனைவியொடுங்குடியிருந்துவணங்கிப்போற்றும், புண்டரிகபுரத்தினிறுதாந்தமௌன போதாந்தநடம்புரியும்புனிதவாழ்வே. (க௨)

பொறியிற்செறியைம்புலக்கனியைப் புந்திக்கவராய்ப்புகுந்திழுத்து
மறுகிச்சுழலுமனக்குரங்குமாளவாளாவிருப்பேறே
வறிவுக்கறிவாய்ப்பூரணமாயகண்டானந்தமயமாகிப்
பிறிவற்றிருக்கும்பெருங்கருணைப்பெம்மானேயெம்பெருமானே. ()

உரையுணர்விறந்துதம்மை யுணர்பவருணர்வினூடே
கரையிலாவின்பவெள்ளங்காட்டிடுமுகிலேமாறுப்
பரையெனுங்கிரணஞ்சூழ்ந்த பானுவேயின்னைப்பற்றித்
திரையிலாநீர்போற்சித்தந் தெளிவனோசிறியனேனே. (க௩)

கேவலசகலமின்றிக்கீழொடுமேலாவெங்கு
மேவியவருளின்கண்ணாய்மேவிடமேலாயின்பந்
தாவிடவின்பாதீதத்தனியிடையிருத்திவைத்த
தேவெனுமௌனிசெம்பொற் சேவடிசிந்தைசெய்வாம். (க௪)

நேற்றுளாரின்றுமாளாநின்றனரதனைக்கண்டு
போற்றிலேனின்னையந்தோபோக்கினேன்வீணேகால

மாற்றிலேன்கண்டாயந்தவண்ணலேயளவின்மாயைச்
சேற்றிலேயின்னம்வீழ்ந்துதிளைக்கவோசிறியனேனே. (க௬)

போதமென்பதேவிளக்கொவ்வு மவித்தைபொய்யிருளாந்
தீதிலாவிளக்கெடுத்திருட்டவுஞ்சிக்கா
தாதலாலறிவாய்நின்றவிடத்தறியாமை
யேதுமில்லையென்றெம்பிரான்சுருதியேயியம்பும். (கஎ)

சுருதியேசிவாகமங்களேயுங்களாற்சொல்லு
மொருதனிப்பொருளளவைநீதென்னவாயுண்டோ
பொருதிரைக்கடலுண்மணலெண்ணினும்பலக்
கருதவெட்டாநிறைபொருளளவையார்காண்பார். (கஅ)

மின்னைப்போன்றனவிலமென்றறிந்துமெய்ப்பொருளா
முன்னைப்போன்றநற்பரம்பொருளில்லையென்றோர்ந்து
பொன்னைப்போன்றநின்போதங்கொண்டுண்டனிப்பொருதா
வென்னைப்போன்றுளவேழையையவிங்கெவனோ. (ககூ)

தாயுந்தந்தையுமெனக்குறவாவதுஞ்சாற்றி
னீயுநின்னருளுநின்னடியருமன்றே
பேயனேன்றிருவடியிணைத்தாமரைபிடித்தே
னையனேயெனையாளுடைமுக்கணாயகனே. (உ0)

காந்தமதைத்தெதிர்காணிற் கருந்தாதுசெல்லுமக்காந்தந்
தொடரு, தேட்ந்தவிடமெங்கேதானங்கேதான் சலிப்பறவுட்ருக்
குமாபோற், சாந்தமதப்பரம்பொருளோடற்றுப்பொருளுருக்குமத்தாங்
கைக்குறிச்சித்தம், வாய்ந்தபொருளில்லையெனிற் பேசாமைநின்றநி
லைவாய்க்குமன்றே. (உக)

பொருந்துங்கருத்தேயகமாயதிற்பொருந்தக்
[illegible]
[illegible]
நிற்பதற்கிந்தவினைவந்தவாறென்கொணிமலா. (உஉ)

வந்தவாறிந்தவினைவழியிதுவெனமதிக்கத்
தந்தவாறுண்டோவுள்ளுணர்விலையன்றித்தமியே
னுந்தவாறுகண்டிரங்கவுமிலைகற்றநூலா
லெந்தவாறினித்தற்பராவுய்குவேனேழை. (உ௩)

சொல்லாலும்பொருளாலுமளவையாலுந் தொடரவொண்ணுவருணெறியைத்தொடர்ந்துநாடி, நல்லார்களவையகத்தேயிருக்கவைத்தாய்நன்னர்நெஞ்சந்தன்னலமுநனுகுவேனோ, வில்லாரியபுலகோடியிரையின்றிட் டெண்ணரியயோகினுக்குமிவனேயென்னக், கல்லாலின்கீழிருந்தசெக்கர்மேனிக்கற்பகமேபராபரமேகைலைவாழ்வே. (உ௪)

சாக்கிரமாநுதலினிலிந்திரியம்பத்துஞ்சத்தாதிவசனாதிவாயுபத்து, நீக்கமிலந்தக்கரணம்புருடனோடுநின்றதுமுப்பானைந்துநிலவுங்கண்டத், தாக்கியசொற்பனமதனில்வாயுபத்துமடுத்தனசத்தாதிவசனாதியாக, நோக்குகரணம்புருடனுடனேகூட நுவல்வதிருபத்தைந்தாநுண்ணியோரே. (உ௫)

சுழுத்திஇதயந்தனிற்பிராணஞ்சித்தஞ் சொல்லரியபுருடனுடன்மூன்றதாகும், வழுத்தியநாபியிற்றுரியம்பிராணனோடு மன்னுபுருடனுங்கூடவயங்காநிற்கு, மழுத்திமூலந்தன்னிற்றுரியாதீத மதனிடையேபுருடனென்றியமருளானம், பழுத்திடும்பக்குவரறிவரவத்தையைந்திற் பாங்குபெறக்கருவிநிற்கும்பரிசுதானே. (உ௬)

இடத்தைக்காத்திட்டசுவானெனப்புன்புலாலிறைச்சிச்
சடத்தைக்காத்திட்டநாயினேனுன்னன்பர்தயங்கு,
மடத்தைக்காத்திட்டசேடத்தால்விசேடமாய்வாழ,
விடத்தைக்காத்திட்டகண்டத்தோய்நின்னருள்வேண்டும். (உ௭)

வாதனைப்பழக்கத்தினன்மனமந்தமனத்தா
லோதவந்திடுமுரையுரைப்படிதொழிலுளவா
மேதமம்மனமாயையென்றிடிற்கண்டவெல்லா
மாதரஞ்செயாப்பொய்யதற்கையமுண்டாமோ. (உ௮)

ஐயவாதனைப்பழக்கமேமனநினைவதுதான்
வையமீதினிற்பாம்பனையாதினுமருவு
மெய்யினின்றொளிர்பெரியவர்சார்வுற்றுவிளங்கிப்
பொய்யுமிதன்பதையொரு. மெய்யுணருதல்போதம். (உகூ)

குலமிலான்குணங்குறியிலான்குறைவிலான்கொடிதாம்
புலமிலான்றனக்கென்னவோர்பற்றிலான்பொருந்து
மிலமிலான்மைந்தர்மனைவியில்லானெனவனவன்சஞ்
சலமிலான்முத்திதரும்பரசிவனெனத்தகுமே. (௩௰)

கடத்தைமண்ணெனவுடைந்தபோதோவிந்தக்கருமச்
சடத்தைப்பொய்யெனவிறந்தபோதோசொலத்தருமம்
விடத்தைநல்லமிர்தாவுண்டுபொற்பொதுவெளிக்கே
நடத்தைக்காட்டியெவ்வுயிரையுநடப்பிக்குநலத்தோய். (௩க)

நானெனவுநீயெனவுமிருதன்மைநாடாமனமுமேவசும்மா, நா
னமருநிலையிதுவேசத்தியஞ்சத்தியமெனநிதம்பனேற்கு, மோனகு
ருவாகியுங்கைகாட்டினையேதிருப்பவுநான்முளைத்துத்தோன்றி, மா
னதமார்க்கம்புரிந்திங்கலைந்தேனேபரந்தேனேவஞ்சனேனே (௩உ)

தன்மயஞ்சுபாவஞ்சுத்தந்தண்ணருள்வடிவஞ்சாந்த
மின்மயமானவண்டவெளியுருவானமூர்த்தி
யென்மயமெனக்குக்காட்டாதெனையபகரிக்கவந்த
சின்மயகண்டாகாரந்தக்ஷிணாதிக்கமூர்த்தம், (௩௩)

சிற்றரும்பனசிற்றறிவாளனேதெளிந்தான்
மற்றரும்பெனமலமொனப்பேரறிவாகிக்
கற்றரும்பியகேள்வியான்மதித்திடக்கதிச்சீர்
முற்றரும்பியமுளனியாய்ப்பரதிடைமுளைப்பான். (௩௪)

மயக்குறிந்ததனைத்தெளிவெனவுருகெறிக்குப்பா
யைக்குமொன்றன்பாலொன்றிலையெனனலவழக்கே

யியக்கமுற்றிடுமயக்கத்திற்றெளிவுறலினிதாம்
பயக்கவல்லதோர்தெளிவுடையவர்க்கெய்தலன்றோ. (கரு)

அருள்வடிவேழுமூர்த்தமவைகள்சோபானமென்றே
சுருதிசொல்லியவாற்றாலேதொழுந்தெய்வமெல்லாமொன்றே
மருளனைக்கில்லைமுன்பின்வருநெறிக்கிவ்வழக்குத்
தெருளின்முன்னில்லையாமுன்னைச்சேர்ந்தியான்றெளிகின்றேனே.()

எத்தனைப்பிறப்போ வெத்தனையிறப்போ வெளியனேற்கிங்குவ ரையமைத்த, தத்தனையெல்லாமறிந்தநீயறிவையறிவிலியறிகிலேன ந்தோ, சித்தமும்வாக்குந்தேகமுநினவே சென்மமுமினியெனலாற் று, வைத்திடுங்கென்னை நின்னடிக்குடியாமறைமுடியிருந்தவான் பொருளே, (கஎ)

வான்பொருளாகியெங்குமிருப்பவற்றனைக்கொடுத்துவிட னா,தேன்பொருள்போலக்கிடக்கின்றேன்முன்னையிருவினைவாதனை யன்றோ, நின்பொருளானவிதமேநின்னைச்சிந்தையிற்பாவனைசெ ய்ய, நான்பொருளானேனல்லனல்லனே நானிறந்திருப்பதுநாட் டம். (கஅ)

நாட்டமூன்றுடையசெந்நிறமணியேநடுவுறுநாயகவிளக்கே கோட்டமில்குணத்தோர்க்கெளியநிற்குணமே கோதிலாவமிர்த மேநின்னை, வாட்டமிலானந்தங்கண்டமாச்சேர்த்துவாய்மடுத்தரு ந்தினனுநகே, பாட்டளிநறவுண்டயர்ந்ததுபோற் பற்றயர்ந்திருப் பதெந்நாளோ. (கக)

என்னுடையுயிரேயென்னுளத்தறிவே யென்னுடையன்பேநெறி யாய், தன்னன்முக்கனிதேன்கண்டமிர்தென்னக்கலந்தெனைமே விடக்கருணை, மன்னியவுறவேயுன்னைநான்பிரியாவண்ணமென்மன மெனுங்கருவி தன்னதுவழியுந்தன்னுமழுங்கிடப்பத் தண்ணருள் வரமதுவேண்டும். (௪0)

எனக்கெனச்செயல்.

எனக்கெனச்செயல்வேறிலையாவுமிங்கொருநின்
றனக்கெனத்தகுமுடல்பொருளாவியுந்தந்தேன்
மனத்தகத்துளவழுக்கெலாமாற்றியெம்பிரானீ
நினைத்ததெப்படியப்படியருளுதனீதம். (௧)

உளவறிந்தெதலாநின்செயலாமெனவுணர்ந்தோர்க்
களவிலானந்தமளித்தனையறிவிலாப்புன்மைக்
களவுநாயினேற்கிவ்வணமமைத்தனைகருத்துத்
துளருந்தன்மையிங்காரொடும்புகலுவேன்றக்கோய். (௨)

என்னைத்தானின்னானவனென்றறிவிலாவேழை
தன்னைத்தானறிந்திடவருள்புரிதியேற்றக்கோய்
பின்னைத்தானின்றனருள்பெற்றமாதவப்பெரியோர்
நின்னைத்தானிகரானெனவாழ்த்துவர்நெறியால். (௩)

ஏதமின்றித்தன்னடியிணைக்கன்புதானீட்டுங்
காதலன்பர்க்குக்கதிநிலையீதெனக்காட்டும்
போதநித்தியபுண்ணியவெண்ணரும்புவன
நாததற்பரநானெவ்வாறுய்குவேனவிலாய். (௪)

வேதமெத்தனையத்தனைசிரத்திலும்விளங்கும்
பாதநித்தியபரம்பரநிரந்தரபரம
நாததற்பரசிற்பரவடிவமாய்நடிக்கு
நீதநிர்க்குணநின்னையன்றியொன்றுநானறியேன். (௫)

நெறிகடாம்பலபலவுமாயந்தந்தநெறிக்காந்
செறியுந்தெய்வமும்பலபலவாகவுஞ்செறிந்தா
லறியுந்தன்மையிங்காருனையறிவினாலறிந்தோர்
பிறியுந்தன்மையில்லாவகைகலக்கின்றபெரியோர். (௬)

பெரியவன்றடங்கடொறுந்தனையடைத்திடப்பிறந்த
முரியபல்லுயிரொத்தனையமைத்தநிற்குறுதி

வருவதெந்தனையமைத்தனையமைத்தருள்வளர்க்கு
மரியதத்துவவெனக்கிந்தவண்ணமேனமைத்தாய். (௭)

ஈணமதேனுவின்காரணந்தன்னையேகருத்தி
லுணருமாதவர்க்கானந்தமுதவினையொன்றுங்
குணமிலாதபொய்வஞ்சனுக்கெந்தைநிர்க்குணமா
மணமுலாமலர்ப்பதந்தரின்யாருனைமறுப்பார். (௮)

கன்னன்முக்கனிகண்டுதேன்சருக்கரைகலந்த
தென்னமுத்தியிற்கலந்தவர்க்கின்பமாயிருக்கு
நன்னலத்தநின்னற்பதந்துணையெனநம்பச்
சொன்னவர்க்கெலாங்கைம்மாறில்லையென்சொல்வேன். (௯)

தந்தைதாய்தமர்சுகவெனுமவையெலாஞ்சகத்திற்
பந்தமாமென்றேயருமறைவாயினாற்பகர்ந்த
வெந்தைநீயெனையின்னமவ்வல்லலிலிருத்திற்
சிந்தைதான்றெளிந்தெவ்வணமுய்வணஞ்செப்பாய். (௧0)

ஐயன்றன்னருள்வடிவினன்பொறுமையாற்றுலக்கு
மெய்யனென்றுனையையனேயடைந்தனன்மெத்த
நொய்யனுண்ணியவறிவிலனென்றைநூறுக்கும்
பொய்யனென்றெனைப்புறம்விடினென்செய்வேன்புகலாய். (௧௧)

ஒன்றதாய்ப்பலவாயுயிர்த்திரட்கெலாமுறுதி
யென்றதாயென்றுமுள்ளதாயெவற்றினுமிசைய
நின்றதாய்நிலைநின்றிடுமறிஞவென்னெஞ்ச
மன்றதாயின்பவுருக்கொடுநடித்திடின்வாழ்வேன். (௧௨)

தனியிருந்தருட்சுகமேபொருந்திடத்தமியேற்
கினியிரங்குதல்கடனிதுசமயமென்னிதயக்
கனிவுமப்படியாயினதாதலாற்கருணைப்
புனிதநீயறியாததொன்றுள்ளதோபுகலாய். (௧௩)

திருந்துசிரந்தாமனாக்கன்புதான்செய்யப்
பொருந்துநாளல்லபுன்னெறியஞ்செய்யுநாள்பொருந்தா
திருந்தநாள்வெகுதிவினையிழைத்தநாளென்று
வருந்தவாவுனைப்பொருந்துநாளெந்தநாளடிமை. (சச)

பின்னுமுன்னுமாய்நடுவுமாயாவினும்பெரிய
தென்னுந்தன்மையாயெவ்வுயிர்த்திரளையுமியக்கி
மன்னுந்தன்னருள்வடிவமேயுனக்கன்புறவைத்துந்
துன்னுமின்னலேன்யானெனுமகந்தையேன்சொல்லாய். (சரு)

மின்னையன்னபொய்வாழ்க்கையேநிலையெனமெய்யா
முன்னைநான்மறந்தெவ்வணமுய்வணமுறையாய்
முன்னைவல்வினைவேரறமுடித்தென்றுமுடியாத்
தன்னைத்தன்னடியார்க்கருள்புரிந்திருந்தக்கோய். (சசு)

எம்பராபரவெம்முயிர்த்துணைவவென்றிறைஞ்சு
மும்பரிம்பர்க்குமுளக்கணேநடிக்கின்றவுன்ற
னம்பொன்மாமலர்ப்பதத்தையேதுணையெனவடிமை
நம்பினேனினிப்புரப்பதெக்காலமோநவிலாய். (சஎ)

பாடியாடிநின்றிரங்கிநின்பதமலர்முடிமேற்
சூடிவாழ்ந்தனரமலநின்னடியர்யான்றொழும்ப
னாடியேயிந்தவுலகத்தைமெய்யெனநம்பித்
தேடினேன்வெறுந்திமையேயென்னினிச்செய்வேன். (சஅ)

களவுவஞ்சனைகாமமென்றிவையெலாங்காட்டு
மளவுமாயையிங்காரெனக்கமைத்தனரையா
வுளவிலேயெனக்குள்ளவாறுணர்த்திநின்னடிமை
வளருமாமதிபோன்மதிதளர்வின்றிவாழ்வேன். (சகூ)

வானநாயகவானவர்நாயகவானூர்
ஞானநாயகநான்மறைநாயகநலஞ்சேர்

மோனநாயகநின்னடிக்கன்பின்றிமுற்றுந்
நிறுடைசய்வாடவோவென்செய்வேன்செப்பாய். (௨௦)

ஏதமற்றவர்க்கின்பமேபொழிகின்றவிறையே
பாதகக்கருங்கன்மனங்கோயிலாப்பரிந்து
சூதகத்தனையாதினுமிச்சைமேற்றோன்றும்
வாதனைக்கிடமாயினேனெவ்வணம்வாழ்வேன். (௨௧)

தெளிவொடுகையோவறிகிலானறிவிலான்சிறிது
மளியிலானிவன்றிருவருட்கயலெனவறிந்தோ
வெளியனுக்கினையென்செய்வேனென்செய்வேனெல்லா
வொளியுமாய்நிறைவெளியுமாயாவுமாமுரவோய். (௨௨)

கண்ணிருண்டமணியென்னவேதொழுமன்பர்கருத்து
ளெண்ணுகின்றநின்னருளெனக்கெந்தநாளணுகு
மண்ணுவிண்ணுமற்றுள்ளனபூதமுமாருப்
பெண்ணுமாணுமாயல்லவாய்நிற்கின்றபெரியோய். (௨௩)

சகமெலாந்தனிபுரந்தனைதகவுடைத்தக்கோ
ரகமெலாநிறைந்தானந்தமாயினையளவின்
மகமெலாம்புரிந்தோரைவாழ்வித்தனைமாறு
விகமெலாமெனைப்பிறந்திடச்செய்ததேனெந்தாய். (௨௪)

ஏய்ந்தநல்லருள்பெற்றவர்க்கேவலாவெளியேன்
வாய்ந்தபேரன்புவளர்க்கவுங்கருணைநீவளர்ப்பா
யாய்ந்தமாமறையெத்தனையத்தனையறிவாற்
றேய்ந்தபேர்கட்குந்தோன்றிலாத்தோன்றலாந்தூயோய். (௨௫)

துக்கமின்னருட்கேள்வியோசிறிதின்றித்தமியேன்
மிக்கதெய்வமேநின்னின்பவெள்ளத்தில்வீழே
னெக்கருய்தந்தைமகவெனும்பாசக்கட்டுடனே
துக்கவெள்ளத்திலாழ்கின்றேனென்செய்வேனெளியேன். (௨௬)

பவம்புரிந்திடும்பாவியேற்கருணிலைப்பதியத்
தவஞ்செயும்படித்தயவுசெய்தருள்வதேதரும
மவம்புரிந்திடார்க்கானந்தவமிர்தத்தையளிக்க
[illegible]த்துவத்திரையெறிகடலெனுநலந்தோய். (௨௰)

உற்றுணர்ந்தெலாநீயலதில்லையென்றுனையே
பற்றுகின்றனைரெந்தைநின்னடியர்யான்பாவி
முற்றுமாயமாஞ்சகத்தையேமெய்யெனமருவு
[illegible]த்தொழில்செய்வான்றனெங்கோமானே. (௨௧)

மண்டலத்தின்.

மண்டலத்தின் மிசை பொருவன் செய்[illegible]
ம்வாரஞ்ஞி, யண்டமவைபடைக்க[illegible]ரத்தின்றுதுவதான
ம்போல, வெண்டருநல்லகிலாண்டகோடியைத[illegible]ருள்வெளியி
லகவைத்துக், கொண்டுநின்றவற்புதத்தை[illegible]
கூடாவொன்றை. (௧)

ஒன்றிரண்டாய்விகசிக்கும் விகாரங்கடந்தேயூரியோகஞ்
ஞி, நின்றுதெளிந்தவர்பேசாமௌனநியாயத்தை[illegible]
ன்னை, யன்றிபொருபொருளிலதாவெப்பொருட்குந்தான்முதலா
லதாகி, யென்றுமுள்ளவின்பத்தை[illegible]
கைதன்னை. (௨)

பதமூன்றுங்கடந்தவர்க்குமேலானஞானபரப்பிரம[illegible]
சதமாகிநிராலம்பசாக்ஷியதாயாரம்பத்தன்மையாகி
விதம்பலவாங்கடந்தவித்தைவெனுமிருளைக்கிழித்தெழுந்தமலமா
மதமாறுஞ்சுகானந்தசாகரத்தைமௌனவாழ்வை. (௩)

வாழ்வினைத்தந்தவின்பமாடநெல்லமிர்தமணியை[illegible]
ன்னைத், தாழ்வ[illegible]

னைச், சூழ்பெரும்பேரொளியையொளிபரந்தபரவெளியை யின்பச்சுக
த்தைமாறு, வேறலருங் கலந்தின்றாய்நாளையாயென்றுமாமியற்கைத
ன்னை. (௪)

தன்னையறிந்தவர்தம்மைத்தானாகச்செய்தருளுஞ்சமத்தைலோக
மின்னைநிகர்த்திடவழியாச்சொரூபானந்தச்சுடரைவேதமாதி
யென்னையறிவரிதென்னச்சமயகோடிகளிடையவிடையறுத
பொன்னைவிரித்திடுமுலகத்தும்பருமிம்பரும்பரவும்புனிதமெய்யை. (௫)

பரவரியபரசிவமாயதுவல்லாய்நானல்லாய்ப்பாசசாலம்
விரவின்றவிசித்திரத்தையைப்பதத்திலிருந்தவிவேகந்தன்னை
யிரவுபகலினைப்புறப்படுனுந்தொந்தமறியார்களிதயம்வேதச்
சிரமெனவாழ்பராபரத்தையானந்தநீங்காதசிதாகாசத்தை. (௬)

அத்துவிதவனுபவத்தையனந்தமறையின்னமின்னமறியேமென்
று, நித்தியத்தைநிராமயத்தைநிர்க்குணத்தைத்தன்னருளாநினைவுக்கு
ள்ளே, வைத்துவைத்துப்பார்ப்பவர்தாகவெந்நாளும்வளர்த்துக்கா
க்குஞ், சித்தினைமாதுவெளியைத்தன்மயமாமானந்தத்தெய்வந்தன்னை.

தன்னிலைசாருகினைந்துகனிந்தவிழ்ந்துசுகசமாதியாகப், பொ
ன்னிலைபணிபோலுமானையதருமனமேயுன்புணைகட்ந்தா, மென்னி
ரேயான்பிறைப்பேனெனக்கினியாருன்போல்வாரில்லையில்லை, புன்னி
லோதிருவருளைக்கொப்பாவாயென்னுயிர்க்கோருறவுமாவாய். (௭)

உறவுடலையெடுத்தவரிற்பிரமாதிபேறு பூனையொழிந்துதள்ளற்,
கறவுமிதரிதன்றேவிகடராமுழுன்னையன்றியாவருண்டோ, வறிது
ன்னையசத்தென்னவழுக்கன்றுசத்தெனவும்வாழ்த்துவேனோ, பெ
ருமைகெட்டபெருமையின்சேனைநேயத்திலிற்செல்லவேண்
டும். (௮)

வேண்டியா[illegible]
லே, மாண்டுகிடக்கைறந்த[illegible] புரணைமாவணக்கஞ்செ

டுவே, ருன்ட குருமௌனிதன் ருவியாளைதற்றவா ருறு ருவேன் புலிந் காண்டகவென்சித்திமுத்தியெனக்குண்டா முன்ருலென்கவ லைதீர்வேன். (கo)

ஸ்ரீராதவென்சனனவழக்கெல்லாந்திருமிந்தச்சனனத் தோடே யாரேனுமறிவரியசிவன்முத்தியுண்டாகுமையனவேயோ, சாரேனுங்கர்பக ப்பூக்காவேனுமுனக்குவமைகாட்டப்போமோ, பாராதியாகவெழுமண் டலத்தினின்மகிமைபகரலாமோ. (கக)

பாயப்புலி.

பாரயப்புலிமுனமான்கன்றைக்காட்டும்படியகில
மாயப்பெரும்படைக்கேயிலக்காவெனைவைத்தனையோ
நீயெப்படிவருத்தானுநன்றேநின்பெருங்கருணை
தாயொத்தடியர்க்கருள்சச்சிதானந்ததற்பரமே. (க)

தற்பரமாஞ்சிற்பரமாகிமன்றந்தனிணடித்து
நிற்பரம்போருகன்மால்டணிரீதரென்னெஞ்சகமாங்
கற்பரந்தாங்குகனைந்திடவாரேனுத்தகாட்சிநல்கும்
பொற்பரமாயென்வினைக்கருந்தாளைதப்பொடிசெய்தநே. (உ)

செய்யுந்தவஞ்சற்றுமில்லாதநானுன்றிருவடிக்கே
கொய்யும்புதுமலரிட்டுமெய்யன்பர்குழாத்துடனே
கையுஞ்சிரமிசைக்கூப்பிநின்றுடிக்கசிந்துருகி
யுய்யும்படிக்கருள்செய்வதென்றேபுலியூரத்தனே. (ஈ)

அத்தனைச்சிற்றம்பலவனையென்னுயிராகிநின்ற
சுத்தனைச்சுத்தவெளியானவனைச்சுகவடிவா
நித்தனைநித்தநிராதாரயாகியநின்மலனை
யெத்தனைநாள்செல்லுமோமனமேகண்டிறைஞ்சதற்கே. (ச)

கண்டாரானந்தவெளிற்காணுன்றிப்பெய்யுங்கருணைமுகி
லண்டாரபாதத்துக்குமன்பர்வினைக்குயசனிதன்னைக்

கொண்டாடினோமுளங்கூத்தாடுமத்தன்மலைக்கோலமெலாம்
விண்டாலம்மாவொன்றுங்காணதுவெட்டவெறுவெளியே. (௫)

வெளியானநீயென்மனவெளியூடுவிரவியினியா
வொளியாருங்கண்ணுமிரவியும்போலின்றுலாவுவன்கா
ளொளியாருங்கொன்றைச்சடையாடவம்புலியாடக்கங்கைத்
துளியாடமன்றுண்டமாடுமுக்கட்சுடர்க்கொழுந்தே. (௬)

கொழுந்தாதுறையலர்ச்சோலையாமோகக்குளாகடலி
லழுந்தாதவண்ணநின்பாதப்புணைதந்தருள்வதென்றோ
வெழுந்தாதரவிசையெம்பெருமானென்றிறைஞ்சிவிண்ணோர்
தொழுந்தாளுடையவென்பொடிபூத்தபேரின்சுகப்பொருளே. (௭)

சுகமாகுஞானந்திருமேனியாநல்லதொண்டர்தங்க
ளகமேபொற்கோயிலெனமகிழ்ந்தேமன்றுளாடியசெ
டகமேயுன்பொன்னடிநீழல்கண்டாலன்றிப்பாவிக்கிந்தச்
செகமாயையானவருங்கோடைநீங்குந்திறமிலையே. (௮)

நீங்காதுயிருக்குயிராகிநின்றநினையறிந்தே
யேங்காமலேங்கினல்லாதெனக்குச்சுகமுமுண்டோ
வோங்காரமாமைந்தெழுத்தாற்புவனத்தைப்புண்டுபண்ணிப்
பாங்காநடத்தும்பொருளேயகண்டபரசிவமே. (௯)

சிவமாதிநான்முகக்கோவந்தமாமறைசெப்புகின்ற
நவமாயிலங்கியவொன்றேயிரண்டற்றநன்மைபெறு
தவமேதருமைப்புலட்போர்க்கேயனைவறநிவுபொல்லாட்
டவமேவிளக்கவென்றேவெளியாயினைப்பாய்ந்ததுவே. (௰)

ஆறொத்திலங்குசமயங்களாறுக்குமாழ்கடலாய்
வீறிப்பரந்தபரமானவானந்தவெள்ளமொன்று
தேறித்தெளிந்துநிலைபெற்றமாதவர்சித்தத்திலே
யூறிப்பரந்தனடகோடியெல்லாநின்றுலாவியதே. (௧௧)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
நண்ணுதலொன்றில்லையெல்லாநலமுநமக்குளவே.

[illegible]
டானென்றொருமுதல்பூரணமாகத்தலைப்பட்டொப்பி
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
நினக்கேபரநின்னைநீங்காதபூரணநின்கருணை
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] வைத்தையொன்றுவாசனைடமனையைக்
[illegible]

யாற்றுப்பெருக்கன்னகன்மப்பெருக்கையடர்கிருமிச்
சேற்றைத்துணையென்றநாய்க்குமுண்டோகதிசேர்வதுவே. (௧௮)

பொய்யாருலகநிலையல்லகானற்புனலெனவே
மெய்யாவறிந்தென்னவென்னாலிதனைவிடப்படுமோ
கையான்மௌனந்தெரித்தேகல்லானிழற்கண்ணிருந்த
வையாவப்பாவென்னரசேமுக்கண்ணுடையாரமுதே. (௧௯)

ஆராவமுதெனமோனம்வகித்துக்கல்லானிழற்கீழ்ப்
பேராதுநால்வருடன்வாழ்முக்கண்ணுடைப்பேரரசே
நீராயுருகவுள்ளன்புதந்தேசுகநிட்டையைநீ
தாராவிடினென்பெருமூச்சுத்தானத்தனஞ்சயனே. (௨௦)

வாயுண்டுவாழ்த்தமௌனஞ்செய்போதுமௌனவருட்
டாயுண்டுசேயென்னவென்னைப்புரக்கச்சதானந்தமா
நீயுண்டுநின்[illegible]சரண்புகநானுண்டென்னெஞ்சமையா
தீயுண்டிருந்தமெழுகலவோகதிசேர்வதற்கே. (௨௧)

கல்லாலெறிந்துங்கைவில்லாலடித்துங்கனிமதுரச்
சொல்லாற்றுதித்துநற்பச்சிலைதூவியுந்தொண்டரின
மெல்லாம்பிழைத்தனரன்பற்றநானினியேதுசெய்வேன்
கொல்லாவிரதியர்நேர்நின்றமுக்கட்குருமணியே. (௨௨)

முன்னிலைச்சுட்டொழிநெஞ்சேநின்போதமுளைக்கிலையோ
பின்னிலைச்சன்மம்பிறக்குங்கண்டாயிந்தப்பேய்த்தனமேன்
றன்னிலையேநில்லுதானேதனிச்சச்சிதானந்தமா
நன்னிலைவாய்க்குமெண்சித்தியுங்காணுநமதல்லவே. (௨௩)

சொல்லான்மௌன மௌனமென்றேசொல்லிச் சொல்லிக்கொ
ண்ட, தல்லான்மனமறப்பூரணநிட்டையிலாழ்ந்ததுண்டோ
கல்லாதமூடனினியென்செய்வேன்சகற்காரணமாம்
வல்லாளஞானமௌனசதானந்தமாகடலே. (௨௪)

ஆரணமாகமமெல்லாமுரைத்தவருண்மௌன
காரணமூலங்கல்லாலடிக்கேயுண்டுகாணப்பெற்றாற்
பாரணங்கோடுசுழனெஞ்சமாகியபாதரச
மாரணமாய்விடுமென்னசித்திமுத்தியும்வாய்த்திடுமே. (உ௫)

சித்தமவுனிவடபான்மவுனிநந்திபகுண்ட
சுத்தமவுனியெனுமூவருக்குந்தொழும்புசெய்து
சத்தமவுனமுதன்மூன்றுமௌனமுந்தான்படைத்தே
னித்தமவுனமல்லாலறியேன்மற்றைநிட்டைகளே. (உ௬)

கண்டேனினதருளவ்வருளாய்நின்றுகாண்பதெல்லா
முண்டேயதுவுநினதாக்கினேனுவட்டாதவின்ப
மொண்டேயருந்தியிளைப்பாறினேனல்லமுத்திபெற்றுக்
கொண்டேன்பராபரமேயெனக்கேதுங்குறைவில்லையே. (உ௭)

மேற்கொண்டவாயுவுங்கீழ்ப்பட்டமூலத்துவிந்துவுஞ்
சூற்கொண்டமேகமெனவூமைநின்றுசொரிவதையென்
னாற்கண்டதன்றுமௌனோபதேசியளிக்கையினிப்
பார்க்கண்டுகொண்டனன்மேலேயமிர்தம்பருகுவனே. (உ௮)

சொல்லாற்றொடர்பொருளாற்றொடராப்பரஞ்சோதிநின்னை
வல்லாளர்கண்டவழிகண்டிலேன்சகமார்க்கத்திலுஞ்
செல்லாதென்சிந்தைநடுவேகிடந்துதிகைத்துவிம்மி
யல்லானதும்பகலானதும்வாய்விட்டரற்றுவனே. (உ௯)

அறியாதவென்னையறிவாயுநீயென்றகம்புறமும்
பிறியாதறிவித்தபேரறிவாஞ்சுத்தபேரொளியோ
குறியாதவானந்தக்கோவோவமுதருட்குண்டலியோ
சிறியேன்றுடிக்குந்துயர்கண்டுகல்லாலிழந்தேசேர்ந்ததுவே. (௩0)

எல்லாமுதற்பூவனையொன்றிப்பாவனையேனுஞ்செய்து
புல்லாயிருமையாருப்பிலையாயினும்போட்டுநந்தி

நில்லேனல்யோகநெறியுஞ்செயேனருணீதியொன்றுங்
கல்லேனெவ்வாறுபரமேபரகதிகாண்பதுவே. (௧௧)

ஒன்றுந்தெரிந்திடவில்லையென்னுள்ளத்தொருவராக
கென்றுந்தெரிந்தவிவையவைகேளிரவும்பகலுங்
குன்றுங்குழியும்வனமுமலையுங்குரைகடலு
மன்றுமனையுமனமாதிதத்துவமாயையுமே. (௧௨)

பழுதுண்டுபோவையர்மோகவிகாரப்பரவையிடை
விழுகின்றபாவிக்குந்தன்றாட்புணையைவியந்தளித்தான்
றொழுகின்றவன்பருளங்களிகூரத்துலங்குமன்று
ளெழுகின்றவானந்தக்கூத்தனென்கண்மணியென்னப்பனே. (௧௩)

அழுக்கார்ந்தநெஞ்சுடையேனுக்கையாநின்னருள்வழங்கி
லிழுக்காகுமென்றெண்ணியோவிரங்காதவியல்புகண்டாய்
முழுக்காதலுள்ளவிழிநீர்பெருக்கிமுத்தரெனுங்
குழுக்காணநின்றுநடமாடுந்தில்லைக்கொழுஞ்சுடரே. (௧௪)

ஆலப்படைத்தவிழியார்கண்மால்கொண்டவர்செயிர்த்தர
சாலம்படைத்துத்தளர்ந்தனையேயென்றுந்தன்னருள்கூர்
கோலம்படைத்துக்கல்லாலடிக்கீழ்வைகுங்கோவுக்கன்பாங்
காலம்படைக்கத்தவம்படையாதென்கொல்கனெஞ்சமே. (௧௫)

சும்மாவிருக்கச்சுகஞ்சுகமென்றுசுருதியெல்லா
மம்மாநிரந்தரஞ்சொல்லவுங்கேட்டுமறிவின்றியே
பெம்மான்மௌனிமொழியையுந்தப்பியென்பேதைமையால்
வெம்மாயக்காட்டிலலைந்தேனந்தோவென்விதிவசமே. (௧௬)

தினமேசெலச்செலவாழ்நாளுருங்கச்செகத்திருள்சோர்
பனமேயெனவெளிகண்டேயிருக்கவும்பாசபந்த
வினையேதுமின்றியென்றிருந்தோநமன்வரினென்செய்குவேன்
மனமேநப்போலவர்கடேகத்தவம்புரியவல்லைசதுரே. (௧௭)

கடந்தநிலையில்லையெத்தனையத்தனைகண் மடத்தர்
உடலெத்தனையத்தனைகடனுண் மனமொக்குநிற்ப
சடலத்தைதாங்கிப்பிறவுன் னேயுனைவந்துசாரவிருட்
படலத்தைமாற்றப்படாதோநிறைந்தபராபரமே. (கஅ)

நினைவுநினைவுநினையன்றியில்லைநினைத்திடுங்கால்
நினைவென்னுருவுதனின்னையல்லாதுநினைவதுண்டோ
தனையுந்தெளிந்துன்னைச்சார்ந்தோர்களுள்ளச்செந்தாமரையா
மனையுட்பொன்மன்றுநின்றருஞ்சோதிமணிவிளக்கே. (கக)

உள்ளத்தைத்தூய்மைசெய்கினுநின்னைகையிண்மெலாப்புவித்தும்
கள்ளத்தைச்செய்யும்வினையால்வருந்தக்கணக்குண்டோ
பள்ளத்தில்வீழும்புனல்போற்படிந்துன்பரமவின்ப
வெள்ளத்தின்மூழ்கினோர்க்கேவெளிதாந்தெய்வத்தகவே. (உ0)

கள்ளம்பொருந்துமடநெஞ்சமேகொடுங்காலன்வந்
துள்ளாண்டவர்கட்குண்டோவில்லையேயுலகின்றவன்னே
வள்ளம்பொருந்துமலரடிகாணமன்றுடுமின்ப
வெள்ளத்தெப்பாதப்பினையேபல்லார்சுதிவேறில்லையே. (உக)

தன்மயமானசுபாவத்தின்மெள்ளத்தங்கிப்படுங்கால்
பின்மயமானசகம்யாதுரைத்தென்வெளியிலுய்த்த
சின்மயமுத்திரைக்கையேமெய்யாகத்தெளிந்தவன்றே
நின்மயமென்மயமெல்லாநிறைந்தநிராமயமே. (உஉ)

அருட்கலைமுற்கருதிபுங்காண்டற்கரியவுனைத்
தோயும்பக்குவர்க்கருணைசெய்வாய்சகலான்பொருளே
தாயும்பிதாவுந்தமருங்குருவுந்தனிமுதலு
நீயேயாமென்றுமயனாந்தெளிதற்கியைபே. (உங)

அ[illegible]
[illegible]

கல்லுங்கரைக்குமௌனாவுனதுகருணையென்பாற்
செல்லும்பொழுதல்லவோசெல்லுவேனந்தசிற்சுகத்தே. (௫௪)

எல்லாஞ்சிவன்செயலென்றறிந்தாலவனின்னருளே
யல்லாற்புகலிடம்வேறுமுண்டோவதுவேனிலையா
நில்லாயுன்னாற்றமியேற்குக்கதியுண்டிந்நீணிலத்திற்
பொல்லாமயக்கத்திலாழ்ந்தாவதென்னபுகனெஞ்சமே. (௫௫)

ஒளியேயொளியினுணர்வேயுணர்வினுவகைபொங்குங்
களியேகளிக்குங்கருத்தேகருத்தைக்கவளங்கொண்ட
வெளியேவெளியின்விளைசுகமேசுகர்வீறுகண்டுந்
தெளியென்றெளிந்தவரைப்போற்றிடேனென்னசெய்குவனே. (௫௬)

மறக்கின்றதன்மைபிறத்தலொப்பாகுமனமதொன்றிற்
பிறக்கின்றதன்மைபிறத்தலொப்பாகுமிப்பேய்ப்பிறவி
யிறக்கின்றநீவல்லைக்களவில்லையேயிந்தச்சன்மவல்ல
றுறக்கின்றநாளெந்தநாள்பரமேநின்றொழும்பனுக்கே. (௫௭)

காட்டியவந்தக்கரணமுமாயைமிக்காயமென்று
சூட்டியகோலமுநானாவியங்கத்துறையிதனு
ணாட்டியநான்றனக்கென்றோரறிவற்றநானிவற்றைக்
கூட்டிநின்றாட்டினையேபரமேநல்லகூத்திதுவே. (௫௮)

பொல்லாதமாமர்க்கடமனமேயெனைப்போலடுத்த
வெல்லாத்துறையும்பற்றிக்கொண்டனையே யென்னைநின்மயமா
நில்லாயருள்வெளிநீநானிம்பேனருணிட்டையொரு
சொல்லாம்பதிந்துபரிபூரணானந்தந்தோய்குவனே. ([illegible])

வாராய்செந்தேயுன்றன்மார்க்கம்யாவையும்வைத்தருக்கா[illegible]
காராயடிக்கடிசுற்றுகின்றாயுன்னவலமதிக்
கோராயிரம்பத்திசொன்னாலுமோர்சிலையோகெடுவாய்
பாராயுனைக்கொல்லுவேன்வெல்லுவேனருட்டாக்குக்கொண்டே. (௬௦)

மோனத்திலேயொருதிக்களொன்றாகிமுடிவனைத்தின்
போதத்திலேசற்றும் வைத்திலையேவெறும்புன்மைநெஞ்சே
வேதத்திலேதர்க்கவாதத்திலேவிளங்காதுவிந்து
நாதத்திலேயடங்காதந்தவான் பொருளாடிக்கொள்ளே. (௩௧)

ஏற்றும்பொரித்துணர்வாயுனக்கென்னிதயத்துளே
நாற்றுந்துயரந்தெரியாதவண்ணந்தடைசெய்ததா
ரங்கங்குழைந்துள்ளுருகுமன்பாளர்க்கணைகடந்து
பொங்குங்கருணைக்கடலேசம்பூரணபோதத்தனே. (௩௨)

ஐவகைமாதர்சுகத்தையும்பொன்னையுமாயமல
மெய்யையுமெய்யென்று நின்னடியார்தம்விவேகத்தையு
மையமில்வீட்டையுமெய்ந்நூலையும் பொய்யதாகவென்றும்
பொய்யர்தங்கட்டைவிடுவதென்றோபரிபூரணமே. (௩௩)

அளிபுங்கனியொத்தருவினையாலெருந்துயர்வுறுவேன்
றெளியும்படிக்கிப்பரிபாககாலஞ்சித்திக்குமோ
வொளியுங்கருணையுமாறுதவின்பமுமோருருவாய்
வெளிவந்தடியர்களிக்கநின்றுடும்விழுப்பொருளே. (௩௪)

அடையார்புரஞ்செற்றதேவநின்பொன்னடிக்கன்புசற்றும்
படையாதவென்னைப்படைத்திந்தப்பாரிற்படர்ந்தவினைத்
தடையாற்றலையிட்டுநெஞ்சம்புண்ணாகத்தளரவைத்தா
யுடையாயுடையபடியன்றியான்செய்ததொன்றிலையே. (௩௫)

ஆடுங்கறங்குந்திரிகையும்போலவலைந்தலைந்து
காடுங்கரையுந்திரிவதல்லானின்கருணைவந்து
கூடும்படிக்குத்தவமுயலாதகொடியனெமன்
தேடும்பொழுதென்னசெய்வார்பரானந்தசிற்சுடரே. (௩௬)

கற்றும்பலபலகேள்விகள்கேட்டுங்கரங்களவே
சுற்றுந்தொழில்கற்றுச் சிற்றின்பத்துடுசுழலினென்றுஞ்

குற்றங்குறைந்துகுணமேலிடுமன்பர்கூட்டத்தையே
முற்றுந்துணையெனநம்புகண்டாய்சுத்தமூடநெஞ்சே. (௫௭)

நீயெனநானெனவேறில்லையென்னுநினைவருளத்
தாயெனமோனகுருவாகிவந்துதடுத்தடிமைச்
சேயெனக்காத்தனையேபரமேநின்றிருவருளுக்
கேயென்னசெய்யுங்கைம்மாறுளதோசுத்தவேழையனே. (௫௮)

ஆத்திரம்வந்தவர்போலலையாமலரோகதிட
காத்திரந்தந்தென்னையே யன்னைபோலுங்கருணைவைத்திம்
மாத்திரமுன்னின்றுணர்த்தினையேமௌனநாயினிநான்
சாத்திரஞ்சொன்னபடியியமாதியுஞ்சாதிப்பனே. (௫௯)

உடல்பொய்யுறவு.

உடல்பொய்யுறவாயினுண்மையுறவாகக்
கட்வீரார்தண்ணருளேகண்டாய் - திடமுடனே
யுற்றுப்பார்மோனனொருசொல்லையுண்மைநன்றாப்
பற்றிப்பார்மற்றவெல்லாம்பாழ். (௧)

பாராதிபூதமெல்லாம்பார்க்குங்காலப்பரத்தின்
சீராகநிற்குந்திறங்கண்டாய் - நேராக
நிற்குந்திருவருளினெஞ்சேயாநிற்பதல்லாற்
கற்குநெறியாதினிமேற்காண். (௨)

மெய்யானதன்மைவிளங்கினால்யார்க்கேனும்
பொய்யானதன்மைபொருந்துமோ - வையாவே
மன்னுநிராசையின்னம்வந்ததல்லவுன்னடிமை
யென்னுநிலையெய்துமாறென். (௩)

அறியாமைமேலிட்டறிவின்றிநிற்குங்
குறியேற்கறிவென்றகோலம் - வறிதேயா

நீயுணர்த்தநானுணருநேசத்தாலோவறிவென்
றேயெனக்கோர்நாமமிட்டதே. (௪)

கூத்துக்குச்சும்மாவிருமனமேயென்றுனக்குப்
போதித்தவுண்மையெங்கேபோகவிட்டாய் - வாதுக்கு
வந்தெதிர்த்தமல்லனைப்போல்வாதாடினையேயுன்
புந்தியென்னபோதமென்னபோ. (௫)

சுகமனைத்தும்பொய்யெனவேதானுணர்ந்தார்க்கு
சுகமனைத்தும்பொய்யன்றோசோரா - திகபரத்தும்
விட்டுப்பிரியாதமேலானவத்துவிதக்
கட்டுக்குளாவதென்றோகாண். (௬)

கற்கண்டோதேனோகனிரசமோபாலோவென்
சொற்கண்டாதேதெனநான்சொல்லுவேன் - [illegible]
வானமதிகாணமௌனிமௌனத்தளித்த
தானமதிலூறுமமிர்தம். (௭)

கேட்டலுடனசிந்தித்தல்கேடலாதெய்தத்தெளிவால்
வாட்டமறுவுற்பவநோய்மாறுமோ - நாட்டமுற்று
மெய்யானநிட்டையிலேமேவினார்கட்கன்றோதான்
பொய்யாம்பிறப்பிறப்புப்போம். (௮)

மாயாசகத்தைமதியாதார்மண்முதலா
யேயானதத்துவத்திலெய்துவரோ - நேயானு
பூதிநிலைநிற்கப்பொருந்துவர்களன்னவர்த
நீதியையேயோர்மனமேநீ. (௯)

இ[illegible]பொய்யெனவேயுணர்ந்தாலாங்கே
மிகவளரவந்தவருண்மெய்யே - யகநெகிழப்
பாரீரொருசொற்படியேயனுபவத்தைச்
சேர்ந்துவிடுமே. (௧௦)

ஆரணங்களாகமங்களியாவுமேயானந்த
பூரணமேயுண்மைப்பொருளென்னுங் - காரணத்தை
யோராயோவுள்ளுள்ளேயுற்றுணர்ந்தவ்வுண்மையினைப்
பாராயோநெஞ்சேபகர். (௧௧)

நேராயம்மௌனநிலைநில்லாமல்வாய்பேசி
யாராயலைந்தீர்நீராகெடுவீர் - தேரீர்
திரையுந்திரையுநதிசென்னியனைநாவாற்
கரையுங்கரையுமனக்கல். (௧௨)

அற்பமனமேயகிலவாழ்வத்தனையுஞ்
சொற்பனங்கண்டாயுண்மைசொன்னேனுன் - கற்பனையொன்
றில்லாவிடத்தேயெனைச்சும்மாவைத்திருக்கக்
கல்லாய்நீதானோர்கவி. (௧௩)

ஏதுந்திருவருளினிச்சையாமென்றென்றெப்
போதும்பொருந்தும்புனிதர்பாற் - றீதுநெறி
செல்லுமோசெல்லாதேசெல்லுமிடமின்பமலாற்
சொல்லுமோவேதத்தொனி. (௧௪)

கல்லேறுஞ்சில்லேறுங்கட்டியேறும்போலச்
சொல்லேறப்பாழ்த்ததுளைச்செவிகொண் - டல்லேறு
நெஞ்சனெனநிற்கவைத்தாய்நீதியோதற்பரமே
வஞ்சனல்லேனீயேமதி. (௧௫)

அப்பொருளுமான்மாவுமாரணநூல்சொன்னபடி
தப்பிலாச்சித்தொன்றுஞ்சாதியினா - லெப்படியுந்
தேரிற்றுவிதஞ்சிவாகமமேசொல்லுநிட்டை—
யாருமிடத்தத்துவிதமாம். (௧௬)

வேதமுதலாய்விளங்குஞ்சிவவடிவாம்
போதநிலையிற்பொருந்தாம - லேதமிகு

மோகாதியல்லலிலேமூழ்கினையேநெஞ்சேயித்
தேகாதிமெய்யோதெளி. (கஎ)

நோக்கரிதானநுண்ணியவான்மோனநிலை
தாக்கற்குப்பாயஞ்சமைத்தபிரான் - காக்குமுயி
ரத்தனைக்குநாணடிமையாதலினல்பாலனைத்தென்
றித்தனைக்கும்பேசவிடமில். (கஅ)

ஒன்றுமறவில்லென்றுணர்த்தியமோனகுரு
தன்றுணைத்தாணீழறாம்வாழ்க - வென்றென்றே
திக்கனைத்துங்கைகுவிக்குஞ்சின்மயராந்தன்மையர்க்கே
கைக்குவருமின்பக்கனி. (க௯)

மனத்தாலும்வாக்காலுமன்னவொண்ணாமோன
வினத்தாரேநல்லவினத்தார் - கனத்தபுகழ்
கொண்டவருமன்னவரேகூறரியமுத்திநெறி
கண்டவருமன்னவரேகாண். (௨0)

கண்ணொளியேமோனக்கரும்பேகவலையறப்
பண்ணொளிக்குழலொளியாம்பான்மையினை - நண்ணிடவுன்
சித்தமிரங்கிலதென்சித்தந்தெளியாவே
றித்தனைக்குமாதரவுமில். (௨க)

அறியாமைசாரினதுவாயறிவா
நெறியானபோததுவாய்நிற்குங் - குறியாற்
சதசத்தருளுணர்த்தத்தானுணராநின்ற
விதமுற்றறிவெனும்பேர்மெய். (௨௨)

குருலிங்கசங்கமமாக்கொண்டதிருமேனி
கருவொன்றுமேனிநம்பாற்காட்டா - தருளொன்று
கண்டவர்க்கேயானந்தங்கண்டுகொளலாமலது
கொண்டவர்க்கிங்கென்னகிடைக்கும். (௨௩)

புலியினதளுடையான்பூதப்படையான்
பலியிரந்துமெல்லாம்பரிப்பான் - மலிபுனல்சேர்
பொன்முடியான்முக்கட்புனிதன்சரண்புகுந்தோர்க்
கென்முடியாதேதுமுளதே. (௨௪)

சொல்லுக்கடங்காச்சுகப்பொருளைநாமெனவே
யல்லும்பகலுமற்றவதென் - னல்லசிவ
ஞானமயம்பெற்றோர்கணுமில்லையென்பரந்தோ
மோனமயமானமுறை. (௨௫)

ஐயாவருணகிரியப்பாவுனைப்போல
மெய்யாகவோர்சொல்விளம்பினரியார் - வையகத்தோர்
சாற்றரிதென்றேசற்றோர்தன்னையாய்முக்கணெந்தை
நாற்றிசைக்குங்கைகாட்டினான். (௨௬)

காட்டுஞ்சோபானமுதற்கட்டுவைத்தாலாவதன்றே
தீதற்றகாயமுமச்செய்கையே - போதமாய்
நிற்பரல்லாலிச்சகத்தினோரார்கணேரிடினுந்
தற்பரமாகக்கண்டிருப்பதாம். (௨௭)

வெள்ளங்குலாவுசடைவெள்ளக்கருணையினான்
கள்ளங்குலாவுவஞ்சக்கள்ளனே - னுள்ளத்தி
னில்லனென்றாலன்னவன்றானெங்கும்வியாபகத்தா
னல்லனென்றுஞ்சொல்லவழக்காம். (௨௮)

தத்துவப்பேயோடேதலையடித்துக்கொள்ளாமல்
வைத்தவருண்மௌனவள்ளலையே - நித்தமன்பு
பூணக்கருதுநெஞ்சுபோற்றக்கரமெழும்புங்
காணத்துடிக்குமிருகண். (௨௯)

தொல்லை[illegible]
னெல்லையிலாநின்கருணையெய்துவதோ - வல்லவன

மோனகுருவேமுழுதினையுந்தானுணர்ந்த
ஞானகுருவேநவில். ([illegible])

மூன்றுகன்றுமுதலிதா [illegible]
தோன்றக்கருணைபொழிதோன்றலே - யின்றவனை
தன்னைப்போலன்புதழைத்தோயொருதெய்வ
முன்னைப்போலுண்டோவுரை. ([illegible])

நேசிக்குஞ்சிந்தைநினைவுக்குளுன்னை [illegible]
பூசிக்குந்தானிறைந்துபூரணமா - யோசித்து
நின்றதல்லான்மோனநிருவிகற்பநிட்டைநிலை
யென்றுவருமோவறியேனே. (கூஉ)

அறிவிலறியாமையற்றறிவாய்நின்று
பிறிவறவானந்தமயம்பெற்றுக் - குறியவிழ்ந்தா
லன்றைக்குடல்வேண்டேனையா [illegible]
யென்றைக்கும்வேண்டுவனேயான். ([illegible])

உடலைப்பழித்திங்குணவுங்கொடாமல்
விடவிடவேநாடுவரோமெய்யைப் - படபடென
வேண்டுவேனிந்தவுடன்மெய்யுணர [illegible]
ஞண்டநீதானேயறி. ([illegible])

அறியாயோவென்னையுநீயாண்டநீசுத்த
வெறியாய்மயங்கவுமேன்விட்டாய் - நெறிமயங்கிக்
குன்றுஞ்செடியுங்குறுகுமோவையாவே
க்கன்றுகெட்டாற்றுயருகேகாண். (கூரு)

ஏதுக்குடம் [illegible]
யாதிக்கமோனவருட்டாயே - சோதியா
முன்னநிருவிக [illegible] வானந்தநிட்டையிலே
பின்னமறநில்லாதபின். ([illegible])

பின்னுமுடற்சுமையாப்பேசும்வழக்கதனா
லென்னபலனாமுற்றிருந்தோமே - யன்னதனா
லானந்தந்தானேதானாகுமெம்மையனே
யேனிந்தத்துன்பமினி. (௧௭)

துன்பக்கடலிற்றுளைந்ததெல்லாந்தீர்ந்ததே
யின்பக்கடலிலிருமென்ன - வன்பிற்
கரைந்துகரைந்துருகிக்கண்ணருவிகாட்ட
விரைந்துவருமானந்தமே. (௧௮)

கரைந்துகரைந்துருகிக்கண்ணீராருக
விரைந்தேநிருவிகற்பமெய்த - நிரந்தரமு
நின்னையேசிந்திக்கநீகொடுத்தாய்மோனாநா
னென்னைமுழுதுங்கொடுத்தேனே. (௧௯)

அல்லும்பகலும்பேரன்புடனேதானிருந்தாற்
கல்லுமுருகாதோகன்னெஞ்சே - பொல்லாத
தப்புவழியேனினைந்தாய்சந்ததமுநீயிறந்த
வெப்பிலேயானந்தமே. (௪௦)

கொடுத்தேனேயென்னைக்கொடுத்தவுடனின்ப
மடுத்தேனேநீடூழிவாழ்ந்தே - யடுத்தேனே
பெற்றேனேபெற்றுப்பிழைத்தேனேசன்மவல்ல
லிற்றேனேயேழையடியேன். (௪௧)

பெற்றோம்பிறவாமைபேசாமையாயிருக்கக்
கற்றோமெனவுரைக்கக்காரியமேன் - சற்றேனு
நீக்கற்றவின்பநிலைபொருந்தியேசற்று
வாக்கற்றாற்பேசுமோவாய். (௪௨)

காலன்றனையுதைத்தான்காமன்றனையெரித்தான்
பாலன்பசிக்கிரங்கிப்பாற்கடலை - ஞாலமெச்சப்

பின்னைநடக்கவிட்டான்பேரருளைநாடாதார்க்
கென்னைநடக்கையினி. (௪௩)

[illegible]
கண்ணருவிவெள்ளமொடுகைகுவித் - தண்ணமிர்த
வெள்ளமேயானந்தவெற்பேயெனத்தொழுவோ
ருள்ளமேஞானவெளி. (௪௪)

பிள்ளைமதிச்செஞ்சடையான்பேசாப்பெருமையினுள்
கன்னவிழும்பூங்கொன்றைக்கண்ணியா - னுள்ளப்
கல்லாலின்கீழிருந்துகற்பித்தானேர்வசன
மெல்லாருமீடேறவே. (௪௫)

புலனைந்துந்தானேபொரமயங்கிச்சிந்தை
யலமந்துழலுமடிமை - நலமிகுந்த
சித்தானமோனசிவனேநின்சேவடிக்கே
பித்தானாலுண்டோபிறப்பு.

நிறைந்துநின்றாரொருமொழிச்சமயமோன
முறையுணர்ந்தார்யாதைமுயல்வார் - பிறையணிந்த
மிக்ககைலாயமலைவித்தகனேவேதியனே
செக்கரணிமேனியனேசெப்பு. (௪௭)

தூங்கமழுமானுடையாய்சூலப்படையுடையாய்
திங்களணிசெஞ்சடையாய்சேவுடையாய் - மங்கையொரு
பாலுடையாய்செங்கட்பணியாயென்சென்னியின்மேற்
காலுடையாய்நீயேகதி. (௪௮)

இனியகருணைமுகில்கைலைப்பிரான்முக்கட்
கனியமிர்தவாரிநின்றக்கட்டி - தனிமுதல்வ
னித்தன்பரமன் [illegible] நிறைந்த
சுத்தனமக்கென்றுந்துணை. (௪௯)

நீதியாய்க்கல்லாலினீழலின் கீழேயிருந்து
போதியாவுண்மையெல்லாம்போதித்தா - னேதில்
சனகாதியாயதவத்தோர்க்குஞான
தினகரனுமௌனசிவன். (௫௰)

தேகச்செயருனுஞ்சிந்தையுடனேகுழையில்
யோகநிலைஞானிகளுக்கொப்புவதோ - மோகநிலை
யல்லலிலேவாழ்வாரோவப்பனேநீயற்ற
வெல்லையிலேசும்மாவிரு. (௫௧)

சும்மாவிருக்கச்சுகமுதயமாகுமே
யிம்மாயாயோகமினியேனடா - தம்மறிவின்
சுட்டாலேயாகுமோசொல்லவேண்டாங்கன்ம
நிட்டாசிறுபிள்ளாய்நீ. (௫௨)

நீயற்றநிலையேநிட்டையதினியிலையோ
வாயற்றவனே மயங்காதே - போயற்
றிருந்தாலுநீபோகாயென்றுமுள்ளாய்சும்மா
வருந்தாதேயின்பமுண்டுவா. (௫௩)

வா வாவென்றின்பம்வரவழைக்குங்கண்ணீரோ
டாவாவென்றேயழுதவப்பனே - நீவாடா
வெல்லாநமக்கெனவேயீந்தனையேயீந்தபடி
நில்லாயதுவேநிலை. (௫௪)

நில்லாப்பொருளைநினையாதேநின்னையுள்ளோர்
சொல்லாப்பொருட்டிரளைச்சொல்லாதே - கல்லாத
சிந்தைகுழைந்துசுகஞ்சேரக்குருவருளால்
வந்தவழிநல்லவழி. (௫௫)

வழியிதென்றுமல்லாவழியிதென்றுஞ்சொல்லிற்
பழிபழியாநல்லருளாற்பார்த்தோர் - மொழியுனக்கே

யேற்றிருக்கச்சொன்னவன்றேயெங்கும்பெருவெளியாம்
பார்த்தவிடமெல்லாநீபார். (௧௬)

பாரனைத்தும்பொய்யெனவே பட்டினத்துப்பிள்ளையைப்போ
லாருந்துறக்கையரிதரிது - நேரே
[illegible]ப்படியேமாறாவிவற்றி
லுனக்கிசைந்தவாறென்றேயோர். (௧௭)

ஓராமலேயொருகாலுன்னுமலுள்ளொளியைப்
பாராமலுள்ளபடிபார்த்திருந்தால் - வாராதோ
பத்துத்திசையும்பரந்தெழுந்தானந்தவெள்ளந்
தத்திக்கரைபுரண்டுதான். (௧௮)

தானானதன்மைவந்துதாக்கிறலவ்விடத்தே
வானாதியாவுமெழுங்காதோ - ஞானமே
ஞன்னுள்ளேதோன்றுவுறவாகிநின்றதெனை
வென்னுள்ளேயென்றுமிரு. (௧௯)

என்னையுன்னையின்னதிதுவென்றுமனிற்குறியே
தன்னையருளென்றதருணத்தி - லன்னைபெற்ற
பிள்ளைக்குச்சொல்லாதபெற்றிகண்டாலையமே
யுள்ளத்திலுள்ளேயுணர். (௨௦)

சொன்ன[illegible]டையிலே
மன்னினவர்போதியார்மாமௌனன் - றன்னுள்
விருப்பாகக்கைகாட்டிமிக்கவடநீழ
லிருப்பானிருவிகற்பத்தே. (௨௧)

இந்த[illegible]
[illegible]ருய்செகமனைத்தும் - வந்ததொடர்ப்
பாடுகெடவன்றேவோர்பாத்திரத்துக்காடலல்லா
லாடுவதேனூட்டுமவன். (௨௨)

அவனேபரமுமவனேகுருவு
மவனேயகிலமனைத்து-மவனேதா
மானவரோசொன்னலவரேகுருவெனக்கு
நானவனாய்நிற்பதெந்தநாள். (சுங)

நாளவங்கள்போகாமனுடோறுநந்தமையே
யாளவந்தார்தாளின்கீழாட்புகுந்தாய்-மீளவுனைக்
காட்டாமனிற்குங்கருத்தறிந்தாலெஞ்சேயுன்
னுட்டானுனையமில்லையால். (சுச)

யான்றனென்னலறவேயின்பநிட்டையென்றருளைச்
சொன்றானனைத்தமொழிகொள்ளாயோ-தோன்றி
யிழுக்கடித்தாய்நெஞ்சேநீயென்கலைகள்சோர
வழுக்கடிக்கும்வண்ணார்போலாய். (சுரு)

எங்குஞ்சிவமேயிரண்டற்றுநிற்கினெஞ்சே
[illegible]ஞ்சுகமீசலியாதே-யங்கிங்கென்
றெண்ணாதேபாழிலிறந்துபிறந்துழலப்
பண்ணாதேயானுன்பரம். (சுசு)

மெய்யைப்பொய்யென்றிடவுமெய்யினையாப்பொய்ந்நெஞ்சே
பொய்யைத்தான்மெய்யெனவும்போகுமோ-மையாக
தன்மயத்தைமெய்யனவேசார்ந்தனையேலானந்த
மென்மயமுநின்மயமுமே. (சுஎ)

பூங்காவனநிழலும்புத்தமுதுஞ்சாந்தப்தம்
வாங்காதவானந்தமாமழையு-நீங்காவாஞ்
சொல்லிறந்துமாண்டவர்போற்றாமௌனப்புவியி
னில்லையெனநின்றவிடம். (சுஅ)

இடம்வானநல்லபொருளின்பமெனக்கேவ
லடங்காக்கருவியனைத்து-முடனுதவ

மந்தாரதாருவெனவந்துமவுனகுரு
தந்தானோர்சொற்கொண்டுதான். (சுகூ)

ஆனந்தவஞானஞ்சாற்றரியசித்திமுத்தி
யானவையெல்லாந்தாமேயாகுமே-மோனகுரு
சொன்னவொருசொல்லாற்சுகமாயிருமனமே
யின்னமயக்கமுனக்கேன். (எ0)

உடலையுடலையுறுபொருளைத்தாவெனவே
யென்னையடிமைக்கிருத்தினான்-சொன்னவொரு
சொல்லைமறவாமற்றேய்ந்தானெஞ்சேயுன்று
லில்லைபிறப்பதெனக்கே. (எக)

எனக்குமுனக்குமுறவில்லையெனத்தேர்ந்து
நினைக்கவரிதானவின்பநிட்டை-தனைக்கொடுத்த
யாசான்மவுனியளித்தானெஞ்சேயுனையோர்
காசாமதியேனான்காண். (எ௨)

ஆனந்தமோனகுருவாமெனவேயென்னறிவின்
மோனந்தனக்கிசையமுற்றியதாற்-றேனுந்து
சொல்லெல்லாமோனந்தொழிலாதியுமோன
மெல்லாநன்மோனவடிவே. (எ௩)

எல்லாமேமோனநிறைவெய்துதலாலெவ்விடத்துந்
நல்லார்கண்மோனநிலைநாடினார்-பொல்லாத
நானெனவிங்கொன்றுநடுவேமுளைக்கவிட்டிங்
கேனலைந்தேன்மோனகுருவே. (எச)

மோனகுருவளித்தமோனமேயானந்த
ஞானவருளுமதுநானுமது-வானுதி
நின்றநிலையுமதுநெஞ்சப்பிறப்புமது
வென்றறிந்தேனானந்தமே. (எரு)

அறிந்தவறிவெல்லா மறிவன்றியில்லை
மறிந்தமனமற்றமவுனஞ் - செறிந்திடவே
நாட்டினானந்தநாட்டிற்குடிவாழ்க்கை
கூட்டினான்மோனகுரு. (எசு)

குருவாகித்தண்ணருளைக்கூறுமுன்னேமோன
வுருநீடுயிர்பொருளுமொக்கத் - தருதியென
வாங்கினையேவேறுமுண்மைவைத்திடவுங்கேட்டிடவு
மீங்கொருவருண்டோவினி. (எஎ)

இனியகருப்புவட்டையென்றுவிலிட்டா
னனியிரதமாறாதுநானுந் - தனியிருக்கப்
பெற்றிலேன்மோனம்பிறந்தவன்றேமோனமல்லாற்
கற்றிலேனேதுங்கதி. (எஅ)

ஏதுக்குஞ்சும்மாவிருநீயெனவுரைத்த
[illegible]ம்காதோன்றாத்துணையாகிப் - போதித்து
நின்றதற்கோவென்னையாநீக்கிப்பிரியாமற்
கொன்றதற்கோபேசாக்குறி. (எகூ)

குறியுங்குணமுமறக்கூடாதகூட்டத்
தறிவறிவாய்நின்றுவிடவாங்கே - பிறிவறவுஞ்
சும்மாவிருத்திசுகங்கொடுத்தமோனநின்பாற்
கைம்மாறுநானொழிதல்காண். (அ0)

நான்றானெனுமயக்கநண்ணுங்காலென்றனை
வான்றானெனநினையமாட்டாய்நீ - யூன்றமல
வைத்தமவுனத்தாலேமாயைமனமிறந்து
துய்த்துவிடுஞானசுகம். (அக)

ஞானநெறிக்கேற்றகுருநன்னாரியசித்திமுத்தி
தானந்தருமந்தழைத்தகுரு - மானமொடு

நாவியெனவும்வந்தித்தனைத்தந்தருளுமெவ்விச்ச ந
கோயிலெனவாழுங்குரு. (அஉ)

சித்துஞ்சடமுஞ்செவித்ததலிடவில்லையெனா
சித்தன்பரமகுருநேசத்தாற்-சுத்தநிலை
பெற்றோமேநெஞ்சேபெரும்பிறவிசாகரமற்
சுற்றோமேமோனக்கரு. (அங)

ஏசற்றவந்நிலை.

கொச்சகக்கலிப்பா.

ஏசற்றவந்நிலையேயெந்தைபரிபூரணமாய்
மாசற்றவானந்தவாரிவழங்கிடுமே
பூசற்சுழல்போலுலகநெறிவாதனையாற்
பாசத்துட்செல்லாதேபல்காலும்வாழ்நெஞ்சே. (க)

பாழாகியண்டப்பரப்பெல்லாம்வாய்மடுத்து
மாழாழியின்பத்தழுந்தப்படியாயோ
தாழாமேயெந்தையருட்டாட்கீழ்நெஞ்சேவினைப்போல்
வாழாதுவாழ்ந்திழியாவண்ணமிருப்பாயே. (உ)

இருப்பாயிருந்திடப்போயின்பவெளிக்கேகமக்குக்
குருப்பார்வையல்லாமற்கிடைத்திடுமோ
வருட்பாய்நமக்காசலாளவந்தார்பொன்னடிக்கீழ்
மருட்பேயர்போலிருக்கலாகன்றாய்வஞ்சநெஞ்சே. (ங)

வஞ்சமோடுள்ளவாதனையாலியலைந்து
கொஞ்சமுற்றபுன்மைக்குரைசொல்லவாயுமுண்டோ
வஞ்சலஞ்சலென்றருங்குமானந்தமாகடற்கீழ்
நெஞ்சமேயென்போலிழுந்தவாராயோ. (ச)

வாராவரவாய்வடநிழற்கீழ்வீற்றிருந்த
பூராயநம்மைப்புலப்படுத்தவேண்டியன்றே
வோராயோநெஞ்சேயுருகாயோவுற்றிருந்து
பாராயோவவ்வுருவைப்பார்க்கநிறைவாய்விடுமே. (ரு)

வாயாதோவின்பவெள்ளம்வந்துன்வழியாகப்
பாயாதோநானும்பயிராய்ப்பிழையேனோ
வோயாமலுன்னியுருகுநெஞ்சேயந்நிலைக்கே
தாயானமோனனருள்சந்திக்கவந்திடுமே. (சு)

வந்தவரவைமறந்துலகாய்வாழ்ந்துகன்ம
பந்தமுறவுன்னைப்படிப்பிக்கக்கற்றவர்யா
ரிந்தமதியேனுணக்கிங்கென் மதிகேளென்றாலே
சந்ததநெஞ்சேபரத்திற்சாரின்பமுண்டாமே. (எ)

(ஒ)ன்றையமாயுலகமெல்லாய்பிறைப்பதற்குன்
னன்புநிலையென்பாரதுவுநிலையன்றியுண்டோ
வுன்புலத்தையோரினருட்கொப்பாவாய்நெஞ்சேநீ
தென்புலத்தாரோடிருந்துசெய்பூசைகொண்டருளே. (அ)

அருளேயோராலயமாவானந்தமாயிருந்த
பொருளோரடியானிருக்கப்போயொளித்தநெஞ்சேநீ
மருடீர்முயற்கோடோவான்மலரோபேய்த்தேரோ
விருடீரநீயுறைந்ததெவ்விடமோகாணேனே. (கூ)

எவ்விடத்தும்பூரணமாமென்றறைபிரான்றண்ணருளே
யவ்விடத்தேயுன்னைநெஞ்சேயாராயிற்கண்டிலனே
யவ்விடத்துமாயைபிலேயாண்டவனையோவவ்விடமுஞ்
செவ்விடமேநீயுஞ்சென்னமற்றுவாழியவே. (க0)

காடுங்கரையும்.

காடுங்கரையுமனக்குரங்குகால்விட்டோடவதன்பிறகே
யோடுந்தொழிலாற்பயனுளதோவொன்றாய்ப்பலவாயுயிர்க்குயிரா
யாடுங்கருணைப்பரஞ்சோதியருளைப்பெறுதற்கன்புநிலை
தேடும்பருவமிதுகண்டீர்சேரவாருஞ்சகத்தீரே. (க)

சைவசமயமேசமயஞ்சமயாதீதப்பழம்பொருளைக்
கைவந்திடவேமன்றுள்வெளிகாட்டுமிந்தக்கருத்தைவிட்டுப்
பொய்வந்துழலுஞ்சமயநெறிபுகுதவேண்டாமுத்திதருந்
தெய்வசபையைக்காண்பதற்குச்சேரவாருஞ்சகத்தீரே. (௨)

காகமுறவுகலந்துண்ணக்கண்டீரகண்டாகாரசிவ
போகமெனும்பேரின்பவெள்ளம்பொங்கித்ததும்பிப்பூரணமா
யேகவுருவாய்க்கிடக்குதையோவின்புற்றிடநாமினியெடுத்த
தேகம்விழுமுன்புசிப்பதற்குச்சேரவாருஞ்சகத்தீரே. (௩)

எடுத்ததேகம்.

கட்டளைக்கலிப்பா.

எடுத்ததேகம்பொருளாவிமூன்றுநீ யெனக்கொன்றில்லையெனமோனநன்னெறி, கொடுத்தபோதுகொடுத்ததன்றோபினுங் குளறிநானென்றுகூத்தாடமாயையை, விடுத்தவாறுங்கண்ணீரொடுகம்பலை விலகுமாறுமென்வேட்கைப்ரவாகத்தைத், தடுத்தவாறும்புகலாய்சிரகிரித் தாயுமானதயாபரமூர்த்தியே. (க)

நோயுவெங்கலிப்பேயுந்தொடரநின் னூலிற்சொன்னமுறையிமாதிநான், றோயும்வண்ணமெனக்காக்குங்காவலுந் தொழும்புகொள்ளுஞ் சுவாமியுநீகண்டா, யோயுஞ்சன்மமினியஞ்சலஞ்சலென் றுலகங்கண்டுதொழவோருருவிலே தாயுந்தந்தையுமானாய்சிரகிரித் தாயுமானதயாபரமூர்த்தியே (௨)

முகமெலாம்

[illegible]
வகமெலாங்குழைந்தானந்தமாகநல்லறிஞ
[illegible]
சகமெலாம்பெறநல்லருளுதரமாச்சமைந்தோய். ([illegible])

திடமுறவே.

கொச்சகக்கலிப்பா.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
படமுடியாதென்றுவிப்பற்றேபராபரமே. (௧)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
பாராதிவைத்தபதியேபராபரமே. (௨)

வாழாதுவாழ்வுனைவந்தடைந்தோரெல்லாரு
மாழாழியென்னவருளாரமுக்காற்றே
டேழாயெனவுலகமேசுமினிநானொருவன்
[illegible] (௩)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௪)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
பாவிக்கமாட்டேன்பதியேபராபரமே. (௫)

விண்ணாறுவெறுமின்விழுந்தாங்கெனமார்பிற்
கண்ணாறுபாய்ச்சிடுமென்காதல்வெள்ளங்கண்டிலையோ
தண்ணாறுசாந்தபதத்தற்பரமேநால்வேதப்
பண்ணாறுமின்பப்பதியேபராபரமே. (௬)

கூடுமடியார்கூட்டமென்றேவாய்க்குமெனா
வாடுமென்னெஞ்சமுகவாட்டமுங்கண்டிலையோ
தேடியநின்சீரருளைத்திக்கனைத்துங்கைகுவித்துப்
பாடியநான்கண்டாய்பதியேபராபரமே. (௭)

நெஞ்சத்திலூடேநினைவாய்நினைவூடு
மஞ்சமெனவாழுமெனதாவித்துணைநீயே
சஞ்சலமாற்றினையினிமேற்றாய்க்குபசாரஞ்சொன்று
பஞ்சரிக்கநானார்பதியேபராபரமே. (௮)

புத்திநெறியாகநினைப்போற்றிப்பலகாலும்
முத்திநெறிவேண்டாதழுதேனைக்கெடுவேன்
சித்திநெறிக்கென்கடவேன்சீரடியார்க்கேவல்செய்யும்
பத்திநெறிக்கேனுமுகம்பார்நீபராபரமே. (௯)

கண்டறியேன்கேட்டறியேன்காட்டுநினையேயிதயங்
கொண்டறியேன்முத்திகுறிக்குந்தரமுமுண்டோ
தொண்டறியாப்பேதைமையேன்சொல்லேனின்றொன்மையெல்லா
ம், பண்டறிவாய்நீயேபகராய்பராபரமே. (௧௦)

தன்னை.

கொச்சகக்கலிப்பா.

தன்னையறியத்தனதருளாற்றானுணர்த்து
மன்னைப்பொருளொணவேவாழாமற்பாழ்நெஞ்சே
பொன்னைப்புவியைமடப்பூவையரைமெய்யெனவே
யென்னைக்கவர்ந்திழுத்திட்டென்னபலன்கண்டாயே. (௧)

ஆக்குவை.

ஆக்குவைமாயையாவுநொடிதனிலதனைமாள
நீக்குவைநீக்கமில்லாநினைப்பொடுமறப்புமாற்றிப்
போக்கொடுவரவுமின்றிப்புனிதநல்லருளானந்தந்
தாக்கவுஞ்செய்வாயன்றோசச்சிதானந்தவாழ்வே. (க)

கற்புறுசிந்தை.

கற்புறுசிந்தைமாதர்கணவரையன்றிவேறோ
ரிற்புறத்தவரைநாடார்யாங்களுமின்பவாழ்வுந்
தற்பொறியாகநல்குந்தலைவநின்னலதோர்தெய்வம
பொற்புறக்கருதோங்கண்டாய்பூரணானந்தவாழ்வே. (க)

முருந்திளநகையார்பாரமுலைமுசந்தழுவிச்செவ்வாய்
விருந்தமிர்தெனவருந்திவெறியாட்டுக்காளாய்நாளு
மிருந்தலோகாயதப்பேரினத்தனாயிருந்தவேழை
பொருந்தவுங்கதிமேலுண்டோபூரணானந்தவாழ்வே. (உ)

தீதெலாமொன்றும்வன்மை செறிந்திருட்படலம்போர்த்த
பாதகசிந்தைபெற்றபதகனுன்பாதநீழ
லாதரவடையவுள்ளன்பருளிலையாயின்மற்றியார்
போதனைசெய்யவல்லார்பூரணானந்தவாழ்வே. (ங)

நாதனைநாதாதீதநண்பனைநடுவாய்நின்ற
நீதனைக்கலந்துநிற்கநெஞ்சமேநீவாவென்றால்
வாதனைபெருக்கியென்னைவசஞ்செய்துமனந்துள்மார்ச்ச
போதனைசெய்தனன்றோபூரணானந்தவாழ்வே. (ச)

எண்ணியவெண்ணமெல்லாமிறப்புமேற்பிறப்புக்காசை
பண்ணியென்னறிவையெல்லாம்பாழாக்கியெனைப்பாழாக்குந
திண்ணியவினையைக்கொன்றுசிறியனையுய்யக்கொண்டாற்
புண்ணியநினக்கீகையன்றோபூரணானந்தவாழ்வே. (ரு)

பத்திநீபத்திக்கானபலனுநீபலவாச்சொல்லுஞ்
சித்திநீசித்தர்சித்தித்திறமுநீதிறமார்மோன
முத்திநீமுத்திக்கானமுதலுநீமுதன்மையான
புத்திநீயெனக்கொன்றுண்டோபூரணாநந்தவாழ்வே. (௬)

தாயினுமினியநின்னைச்சரணெனவடைந்தநாயேன்
பேயினுங்கடையனாகிப்பிதற்றுதல்செய்தனன்றீ
யிடைமெழுகாய்நொந்தேன்றெளிவிலேன்வீணேகாலம்
போயினசாற்றுகில்லேன்பூரணாநந்தவாழ்வே. (௭)

மலைவளர்காதலி.

பதியுண்டுநிதியுண்டுபுத்திரர்கண்மித்திரர்கள்
பக்கமுண்டெக்காலமும்
பசுவுண்டுதவிசுண்டுதிட்டாந்தமாகயம
படரெனுந்திமிரமணுகாக்
கதியுண்டுஞானமாங்கதிருண்டுசதுருண்டு
காயசித்திகளுமுண்டு
கறையுண்டகண்டர்பாலம்மைநின்றருளிற்
கருத்தொன்றுமுண்டாகுமே
நதியுண்டகடலெனச்சமயத்தையுண்டபர
ஞானவானந்தவொளியே
நாதாந்தரூபமேவேதாந்தமோனமே
நானெனுமகந்தைதீர்த்தென்
மதியுண்டமதியானமதிவதனவல்லியே
மதுசூதனன்றங்கையே
வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (௧)

தெட்டிலேவலியமடமாதர்வாய்வெட்டிலே
சிற்றிடையிலேநடையிலே

சேலொத்தவிழியிலேபாலொத்தமொழியிலே
சிறுபிறைநுதற்கீற்றிலே
பொட்டிலேயவர்கட்டுபட்டிலேபுனைகந்த
பொடியிலேயடியிலேமேற்
பூரித்தமுலையிலேநிற்கின்றநிலையிலே
புந்திதனைநுழையவிட்டு
கெட்டிலேயலையாமலறிவிலேபொறையிலே
நின்னடியர்கூட்டத்திலே
நிலைபெற்றவன்பிலேமேலவற்றமெய்ஞ்ஞான
ஞேயத்திலேயுனிருதாண்
மட்டிலேமனதுசெல்கினருளுமருள்வையோ
வளமருவுதேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெணுமையே. (௨)

[illegible]முதலாகவேநாதபரியந்தமும்
பொய்யென்றெனைக்காட்டியென்
போதத்தினடுவாகியடியீறுமில்லாத
போதபூரணவெளிக்கு
ளேதுமறநில்லென்றுபாயமாவைத்துனை
வெல்லாஞ்செய்வல்லசித்தா
மின்பவுருவைத்தந்தவன்னையேநின்னையே
யெளியேன்மறந்துய்வனோ
வேதமுதலானஎல்லாகமத்தன்மையை
விளக்குமுட்கண்ணிலார்க்கு
மிக்கநின்மகிமையைக்கேளாதசெவிடர்க்கும்
வீறுவாதம்புகலும்வாய்
வாதநோயாளர்க்குமெ[illegible]
மாமருந்துக்கமிர்தமே

வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (௩)

மிடியிட்டவாழ்க்கையாலுப்பிட்டகலமெனவு
மெய்யெலாமுள்ளுடைந்து
வீறிட்டசெல்வர்தந்தலைவாயில்வாசமாய்
வேதனைகளுறவேதனுந்
தடியிட்டவெவ்வினையையேவினன்பாவிநான்
றொடரிட்டதொழில்களெல்லாந்
துண்டிட்டசாண்கும்பியின்பொருட்டாயதுன்
றொண்டர்பணிசெய்வதென்றோ
வடியிட்டசெந்தமிழினருமையிட்டாருரி
லரிவையோர்பாவைவாயி
லம்மட்டுமடியிட்டுநடைநடந்தருளடிக
ளடியீதுமுடியீதென
வடியிட்டமறைபேசுபச்சிளங்கிள்ளையே
வளமருவுதேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (௪)

பூரணிபுராதனிசுமங்கலைசுதந்தரி
புராந்தகித்ரியம்பகியெழிற்
புங்கவிவிளங்குசிவசங்கரிசகஸ்ரதள
புஷ்பமிசைவீற்றிருக்கு
நாரணிமனாதீதநாயகிகுணாதீத
நாதாந்தசத்தியென்றுன்
னாமமேயுச்சரித்திடுமடியர்நாமமே
நானுச்சரிக்கவசமோ
வாரணிசடைக்கடவுளாரணியெனப்புகழ
வகிலாண்டகோடியீன்ற

வண்ணையேபின்னையுங்கன்னியெனமலறபேசு
மானந்தரூபமயிலே
வாரணியுமிருகொங்கைமாதர்மகிழ்கங்கைபுகழ்
வளமருவுதேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (௫)

பாகமோபெறவுனைப்பாடவறியேன்மல
பரிபாகம்வரவுமனதிற்
பண்புமோசற்றுமிலைநியமமோசெய்திடப்
பாவியேன்பாபரூப
தேகமோதிடமில்லைஞானயோகனவிலுஞ்
சிந்தியேன்பேரின்பமோ
சேரவென்றாற்கள்ளமனதுமோமெத்தவுஞ்
சிந்திக்குதென்செய்குவேன்
மோகமோமதமோகுரோதமோலோபமோ
முற்றுமாற்சரியமோதான்
முறியிட்டெனைக்கொள்ளுநிதியமோதேடவெனின
மூசுவரிவண்டுபோல
மாகமோடவும்வல்லனெனையாளவல்லையோ
வளமருவுதேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (௬)

தூளேறுதூசிபோல்வினையேறுமெய்யெனுந்
தொக்கினுட்சிக்கினாளுஞ்
சுழலேறுகாற்றினிடையழலேறுபஞ்செனச்
சூறையிட்டறிவையெல்லா
நாளேறநாளேறவார்த்திகமெனுங்கூற்றி
னட்பேறவுள்ளுடைந்து

நயனங்களாற்றதோருரேறுபோலவே
  நானிலந்தனிலலையவோ
வேளேறுதந்தியைக்கனதந்தியுடன்வென்று
  விளையேறுமாலைசூடி
விண்ணேறுமேகங்கள்வெற்பேறிமறைவுற
  வெருட்டியகருங்கூந்தலாய்
வாளேறு கண்ணியேவிடையேறுமெம்பிரான்
  மனதுக்கிசைந்தமயிலே
வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
  வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (எ)

பூதமொடுபழகிவளரிந்திரியமாம்பேய்கள்
  புந்திமுதலானபேய்கள்
போராடுகோபாதிராக்ஷசப்பேய்களென்
  போதத்தையூடழித்து
வேதனைவளர்த்திடச்சதுர்வேதவஞ்சன்
  விதித்தானிவல்லலெல்லாம்
வீழும்படிக்குனதுமௌனமந்த்ராதிக்ய
  வித்தையைவியந்தருள்வையோ
நாதவடிவாகியமஹாமந்த்ரரூபியே
  நாதாந்தவெட்டவெளியே
நற்சமயமானபயிர்தழையவருமேகமே
  ஞானவானந்தமயிலே
வாதமிடுபரசமயம்யாவுக்குமுணர்வரிய
  மகிமைபெறுபெரியபொருளே
வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
  வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (அ)

அகிலாண்டநாயகி.

சந்தவிருத்தம்.

வட்டமிட்டொளிர்பிராணவாயுவெனு
　　நிகளமோடுகமனஞ்செயு
மனமெனும்பெரியமத்தயானையையென்
　　வசமடக்கிடின்முமண்டலத்
திட்டமுற்றவளராஜயோகமிவன்
　　யோகமென்றறிஞர்புகழவே
யேழையேனுலகினீடுவாழ்வனினி
　　யிங்கிதற்குமனுமானமோ
பட்டவர்த்தனர்பராவுசக்ரதர
　　பாக்யமானசுக்யோகமும்
பாரகாவியகவித்வநான்மறை
　　பாராயணஞ்செய்மதியூகமு
மட்டசித்தியுநலன்பருக்கருள
　　விருதுகட்டியபொன்னன்னமே
யண்டகோடிபுகழ்காவைவாழுமகி
　　லாண்டநாயகியெனம்மையே. (௧)

பெரியநாயகிவிருத்தம்

காற்றைப்பிடித்துமட்காகத்தடைத்தபடி
　　கன்மப்புனற்குளூறுங்
கடைகெட்டநவவாயில்பெற்றபசுமட்கலக்
　　காயத்துளேனையிருத்திச்
சோற்றைச்சுமத்திநீபந்தித்துவைக்கத்
　　துருத்திக்குண்மதுவென்னவே
துள்ளித்துடித்தென்னபேறுபெற்றேனருட்
　　டோயநீபாய்ச்சல்செய்து

நாற்றைப்படுத்ததெனஞானமாம்பயிரதனை
    நாட்டிப்புலப்பட்டிபு
நமனுணதிப்பூமெனுகாமன்முன்னின்று
    நாடுசிவபோகயாண
பேற்றைப்பகுந்தருளியெனையாளவல்லையோ
    பெரியவகிலாண்டகோடி
பெற்றநாயகிபெரியகபிலைமாநகர்மருவு
    பெரியநாயகியம்மையே. (ச)

தந்தைதாய்.

தந்தைதாய்மகவுமனைவாழ்க்கையாக்கை
    சகமனைத்துமௌனியருட்கண்டபோதே
யிந்திரசாலங்கனவுகானனீரா
    யிருந்ததுவேயிவ்வியற்கையென்னேயென்னே. (க)

என்னைநான்கொடுக்கவொருப்பட்டகால
    மியாதிருந்தென்னெவைபோயென்னெல்லாம்வல்ல
வன்னைபோலருள்பொழியுங்கருணைவாரி
    யானந்தப்பெருமுகிலேயரசேசொல்லாய். (உ)

அரசேநின்றிருக்கருணையெல்லாந்தானாய்
    யறியாதசிறியேனைதனுன்முத்திக்
கரைசேரப்படிக்கருட்டுணையைக்கூட்டுங்
    கட்டிதுவேகடைப்பிடியாக்கருத்துட்கண்டேன். (ங)

கண்டேனின்கொள்ளையுமென்னிலையாற்காணக்
    கருணையினின்றன்னையுநான்கண்டேன்கண்டேன்
விண்டேனென்றெனைப்புறம்பாத்தள்ளாதேயண்டம்
    விண்டதுநின்னருட்கணிட்பின்வியப்பாலன்றோ. (ச)

ஒளியொருகுந்தவெளியொன்றேநின்றிட
    குயினாயெல்லாம்வம்பினெனவுவட்டாவின்பத்

தேவென்றநீகலந்துகலந்துமுத்தி
சேர்த்தணையேற்குறைவாமோசெகவிலாசம். (ரு)

செகத்தையெல்லாமணுவளவுஞ்சிதருவண்ணஞ்
சேர்த்தணுவில்வைப்பையணுத்திரளையெல்லா
மகத்துவமாப்பிரமாண்டமாகச்செய்யும்
வல்லவாநீநினைந்தவாறேயெல்லாம். (சு)

சொல்லாலேவாய்துடிப்பதல்லானெஞ்சந்
துடித்திருகணீரருவிசொரியத்தேம்பிக்
கல்லாலேயிருந்தநெஞ்சுங் கல்லான்முக்கட்
கனியேநெக்குருகிடவுங்காண்பேன்கொல்லோ. (எ)

பெற்றவட்கே.

பெற்றவட்கேதெரியுமந்தவருத்தம்பிள்ளை
பெருப்பேதையறிவாளோபேரானந்த
முற்றவர்க்கேகண்ணீர்கம்பலையுண்டாகு
முருதவரேகன்னெஞ்சமுடையராவார். (க)

ஆவாவென்றழுதுதொழுங்கையராகி
யப்பனேயானந்தவடிகளேநீ
வாவாவென்றவர்க்கருளுங்கருணையெந்தாய்
வன்னெஞ்சர்க்கிரங்குவதெவ்வாறுநீயே. (உ)

நீயேயிங்கெளியேற்குந்தாகமோக
நினைவூடேநின்றுணர்த்திநிகழ்த்தலாலே
பேயேற்குந்தனக்கெனவோரன்புமுண்டோ
பெம்மானேயின்னமன்புபெருகப்பாராய். (ங)

பாராயோவென்றுயரமெல்லாமையா
பகருமுன்னேதெரியாதோபாவியேன்முன்

வாராயோவின்னமொருகாலாறுனு
மலர்க்காலென்சென்னிமிசைவைத்திடாயோ. (௪)

வைத்திடுங்காலைப்பிடித்துக்கண்ணின்மார்பில்
வைத்தணைத்துக்கொண்டுகையால்வளைத்துக்கட்டிச்
சித்தமிசைப்புகவிருத்திப்பிடித்துக்கொண்டு
நியக்கமறவின்பசுகஞ்சேர்வதென்றோ. (௫)

சேராமற்சிற்றினத்தைப்பிரித்தெந்நாளும்
திருவடிப்பேரினத்துடனேசேராவண்ண
யாராகநானலைந்தேனரசேநீதா
னறிந்திருந்துமாயையிலேனழுந்தவைத்தாய். (௬)

வைத்தபொருளுடலாவிமூன்றுநின்கை
வசமெனவேயான்கொடுக்கவாங்கிக்கொண்டு
சித்தமிசைப்புகுந்ததுதான்மெய்யோபொய்யோ
சிறியேற்கிங்குளவுரையாய்திகையாவண்ணம். (௭)

திகையாதோவென்னுளும்பேரானந்தத்
தெள்ளமுதமுதவாமற்றிவலைகாட்டி
வகையாகவலக்கழித்தாயுண்டுடுத்து
வாழ்ந்தேனுனிரண்டுகான்மாடுபோலே. (௮)

மாடுமக்கள்சிற்றிடையார்செம்பொனுடை
வைத்தகனதனமேடைமாடகூடம்
வீடுமென்பாற்றொடர்ச்சியோவிடைவிடாமன்
மிக்கதிவீடன்றோவிளங்கல்வேண்டும். (௯)

விளங்கவெனக்குள்ளுள்ளேவிளங்காநின்ற
வேதகமேபோதகமேவிமலவாழ்வே
களங்கரகிதப்பொருளேயென்னைநீங்காக்
கண்ணுதலேநாதாந்தக்காட்சிப்பேறே. (௧௦)

நாதமேநாதாந்தவெளியேசுத்த
ஞாதுருவேஞானமேஞேயமேநல்
வேதமேவேதமுடிவானமோன
வித்தேயிங்கென்னையினிவிட்டிடாதே. (௧௧)

கல்லாலின்.

கல்லாலினீழலிலொருநால்வர்க்குங்
கடவுணீயுணர்த்துவதுங்கைகாட்டென்றாற்
சொல்லாலேசொல்லப்படுமோசொல்லுந்தன்மை
துரும்புபற்றிக்கடல்கடக்குந்துணிபேயன்றோ. (௧)

அன்றேவாமோவெனவுஞ்சமயகோடி
யத்தனையும்வெவ்வேறாயற்றநேரோ
நின்றாயேநினைப்பெறுமாறெவ்வாறிங்கே
நின்னருள்கொண்டறிவதல்லாலொன்றுவேறுண்டோ. (௨)

நெறிபார்க்கினின்னையன்றியகிலம்வேறோ
நிலநீர்தீக்கால்வானுநீயலாத
குறியாதுமில்லையென்றால்யாங்கள்வேறோ
கோதையொருகூறுடையாய்கூறாய்கூறாய். (௩)

கூறாயவைம்பூதச்சுமையைத்தாங்கிக்
குணமிலாமனமெனும்பேய்க்குரங்கின்பின்னே
மாறாதகவலையுடன்சுழலவென்னை
வைத்தனையேபராபரமேமேன்மைநன்றே. (௪)

நன்றெனவுந்தீதெனவுமெனக்கிங்குண்டோ
நானாகிநீயிருந்தநியாயஞ்சற்றே
யின்றெனக்குவெளியானாலெல்லாம்வல்ல
விறைவாநின்னடியருடனிருந்துவாழ்வேன். (௫)

வாழ்வெனவுந்தாழ்வெனவுமிரண்டாப்பேசும்
வையகத்தார்கற்பனையாமயக்கமான
பாழ்வலையைக்கிழித்துதறிச்செயல்போய்வாழப்
பரமேநின்னானந்தப்பார்வையெங்கே (௬)

எங்கேயெங்கேயருளென்றேமையிரந்தா
னேழையிவனெனவுமெண்ணியிச்சைகூரு
மங்கேயங்கேயெளிவந்தென்னையாண்ட
வாரமுதேயுனைக்காணாதலந்துபோனேன் (௭)

போனநாட்கிரங்குவதேதொழிலாயிங்ஙன்
பொருந்துநாளத்தனையும்போக்கினேனென்
ஞானநாயகனேநின்மோனஞான
நாட்டமுற்றுவாழ்ந்திருக்குநாளெந்நாளோ (௮)

நாட்பட்டகமலமென்னவிதயமேவு
நறுந்தேனேதுன்மார்க்கநாரிமார்கண்
வாட்பட்டகாயமிந்தக்காயமென்றே
வன்கூற்றுமுயிர்பிடிக்கவருமந்நீதி (௯)

நீதியெங்கேமறையெங்கேமுனிவரெங்கே
நித்தியராமவர்களெங்கேநெறிதப்பாத
சாதியெங்கேயொழுக்கமெங்கேயாங்களெங்கே
தற்பரநீயின்னுமொன்றைச்சமைப்பதானால் (௰)

ஆனாலும்யானெனதிங்கற்றவெல்லை
யாதுமோதுமதுகதிதானல்லவென்று
போனாலும்யான்போவனல்லான்மோனப்
புண்ணியனேவேறுமொருபொருளைநாடேன். (௰௧)

பொருளேநின்பூரணமேவிட்டகாலம்
போக்குவரவுண்டோதற்போதமுண்டோ

விருடானுண்டோவல்லால்வெளிதானுண்டோ
வின்பமுண்டோ துன்பமுண்டோயாமங்குண்டோ. (கஉ)

உண்டோநீபடைத்தவுயிர்த்திரளிலென்போ
லொருபாவிதேகாதியுலகம்பொய்யாக்
கண்டேயுமெள்ளளவுத்துறவுமின்றிக்
காசினிக்குளலைந்தவரார்காட்டாய்தேவே (கரு)

தேவரெல்லாந்தொழச்சிவந்தசெந்தாண்முக்கட்
செங்கரும்பேமொழிக்குமொழிதித்திப்பாக
மூவர்சொலுந்தமிழ்கேட்குந்திருச்செவிக்கே
மூடனேன்புலம்பியசொன்முற்றுமோதான். (கச)

முற்றுமோவெனக்கினியானந்தவாழ்வு
மூதறிவுக்கினியாய்நின்முளரித்தாளிற்
பற்றுமோசற்றுமில்லையையோவையோ
பாவிபடுங்கட் கலக்கம்பார்த்திலாயோ. (கரு)

பார்த்தனவெல்லா மழியுமதனாற்சுட்டிப்
பாராதேபார்த்திருக்கப்பரமேமோன
மூர்த்திவடிவாயுணர்த்துங்கைக்காட்டுண்மை
முற்றியெனதல்லல்வினைமுடிவதென்றோ. (கசு)

என்றுளைநீயன்றுளம்யாமென்பதென்னை
யிதுநிற்கவெல்லாந்தாமில்லையென்றே
பொன்றிடச்செய்வல்லவனீயெமைப்படைக்கும்
பொற்புடையாயென்னினதுபொருந்திடாதே. (கஎ)

பொருந்துசகமனைத்தினையும்பொய்பொய்யென்று
புகன்றபடிமெய்யென்றேபோதருபத்
திருந்தபடியென்றிருப்பதன்றோவன்றோ
வெம்பெருமான்யானகவலையெய்தாக்காலம். (கஅ)

காலமேகாலமொருமூன்றுங்காட்டுங்
காரணமேகாரணகாரியங்களில்லாக்
கோலமேயெனைவாவாவென்றுகூவிக்
குறைவறநின்னருள்கொடுத்தாற்குறைவோசொல்லாய். (ககூ)

சொல்லாயதகுதியெல்லாங்கடந்துநின்ற
சொரூபானந்தச்சுடரேதொண்டனேனைக்
கல்லாகப்படைத்தாலுமெத்தநன்றே
கரணமுடனுறவுகலக்கமாட்டேன். (உ0)

கலங்கர்தநெஞ்சுடையஞானதீரர்
கடவுளுனைக்காணவேகாயமாதி
புலங்காணார்நானொருவன்ஞானம்பேசி
பொய்க்கூடுகாத்ததென்னபுதுமைகண்டாய். (உக)

கண்டிலையோயான்படும்பாடெல்லாமூன்று
கண்ணிருந்துந்தெரியாதோகசிந்துள்ளன்பார்
தொண்டரடித்தொண்டனன்றோகருணைநீங்காச்
சுத்தபரிபூரணமாஞ்சோதிநாதா. (உஉ)

சோதியாயிருட்பிழம்பைச்சூறையாடுந்
தூவெளியேயெனைத்தொடர்ந்துதொடர்ந்தென்னாளும்
வாதியாநின்றவினைப்பகையைவென்ற
வாழ்வேயிங்குனைப்பிரிந்துமயங்குகின்றேன். (உங)

மயக்குறுமென்மனமணுகாப்பாதைகாட்டி
வல்வினையைப்பறித்தனையேவாழ்வேநானென்
செயக்கடவேன்செயலெல்லாநினதேயென்று
செங்கைகுவிப்பேனல்லாற்செயல்வேறில்லை. (உச)

வேறுபடுஞ்சமயமெல்லாம்புகுந்துபார்க்கின்
விளங்குபரம்பொருளேநின்விளையாட்டல்லால்

மாறுபடுங்கருத்தில்லைமுடிவின்மோன
வாரிதியின [illegible] (உரு)

அம்மாவித்திசையத்தானென்றுரைத்தோ
[illegible]
சும்மாவேயிருக்கவைத்தாயையாவோக்கி
[illegible] (உசு)

என்னைநானறிந்து [illegible]
[illegible]
முன்னேசெய்வினையெனவும்பின்னேவந்து
மூளும்வினையெனவும்வரமுறையேனெந்தாய். (உஎ)

தாயானதண்ணருளைநிரம்பவைத்துத்
தமியேனைப்புரவாமற்றள்ளித்தள்ளிப்
போயானதென்கொலையாவேகதேசம்
பூரணத்துக்குண்டோதான்புகலல்வேண்டும். (உஅ)

புகலரியநின்விளையாட்டென்னேயெந்தாய்
புன்மையறிவுடையவென்னைப்பொருளாப்பண்ணி
யிகல்விளக்குமலமாயகன்மத்தூடே
யிடருறவுஞ்செய்தனையேயிரக்கமீதோ. (உகூ)

இரக்கமொடுபொறையாதியுள்ளோரா
மில்லேனுனல்லோர்களிட்டங்கண்டாற்
[illegible]
கருந்தாதோவல்லுருக்கோகரியகல்லோ. (௩0)

பராபரக்கண்ணி.

[illegible]
பாராதியாண்டபதியேபராபரமே. (க)

கண்ணாரக்கண்டோர்கருப்பொருள் காணுடலருள்
விண்ணூடிருந்தவின்பவெற்பேபராபரமே. (௨)

சிந்தித்ததெல்லாமென்சிந்தையறிந்தேயுதவ
வந்தகருணைமழையேபராபரமே. (௩)

ஆராவமுதேயரசேயானந்தவெள்ளப்
பேராறேமோனப்பெருக்கேபராபரமே. (௪)

ஆரறிவாரென்னவனந்தமறையோலமிடும்
பேரறிவேயின்பப்பெருக்கேபராபரமே. (௫)

உரையிறந்தவன்பருளத்தோங்கொளியாயோங்கிக்
கரையிறந்தவின்பக்கடலேபராபரமே. (௬)

எத்திக்குந்தானாகியென்னிதயத்தேயூறித்
தித்திக்குமானந்தத்தேனேபராபரமே. (௭)

திக்கொடுகீழ்மேலுந்திருவருளாம்பொற்பூந்தேர்
கைக்குள்வளர்நெல்லிக்கனியேபராபரமே. (௮)

முத்தேபவளமேமொய்த்தபசும்பொற்சுடரே
சித்தேயென்னுள்ளத்தெளிவேபராபரமே. (௯)

கண்ணேகருத்தேயென்கற்பகமேகண்ணிறைந்த
விண்ணேயானந்தவியப்பேபராபரமே. (௧௦)

வாக்காய்மனதாய்மனவாக்கிறந்தவர்பாற்
றாக்காதேதாக்குந்தனியேபராபரமே. (௧௧)

பார்த்தவிடமெல்லாம்பரவெளியாய்த்தோன்றவொரு
வார்த்தைசொல்லவந்தமனுவேபராபரமே. (௧௨)

வானந்தமன்னியனந்தம்வைத்துவைத்துப்பார்க்கவெனக்
கானந்தந்தந்தவரசேபராபரமே. (௧௩)

அன்பைப்பெருக்கியெனதாருயிரைக்காக்கவந்த
இன்பப்பெருக்கேயிறையேபராபரமே. (௧௪)

வானமெல்லாங்கொண்டமௌனமணிப்பொட்டகத்துக்
காணபணியானவணியேபராபரமே. (௧௫)

ஓடுமிருநிதியுமொன்றாகக்கண்டவர்க
ணாடும்பொருளானநட்பேபராபரமே. (௧௬)

சித்தநினைவுஞ்செயுஞ்செயலுநீயெனவா
ழுத்தமர்கட்கானவுறவேபராபரமே. (௧௭)

போதாந்தப்புண்ணியர்கள்போற்றிசெயபோற்றியெனும்
வேதாந்தவீட்டில்விளக்கேபராபரமே. (௧௮)

மூத்தாந்தவீதிமுளரிதொழுமன்பருக்கே
சித்தாந்தவீதிவருந்தேவேபராபரமே. (௧௯)

ஈனந்தருமுடலமென்னதியானென்பதற
வானந்தம்வேண்டியலந்தேன்பராபரமே. (௨௦)

என்புருகிநெஞ்சமிளகிக்கரைந்துகரைந்
தன்புருவாய்நிற்கவலந்தேன்பராபரமே. (௨௧)

சுத்தவறிவாய்ச்சுகம்பொருந்தினல்லாலென்
சித்தந்தெளியாதென்செய்வேன்பராபரமே. (௨௨)

மாறாவநுபூதிவாய்க்கினல்லாலென்மயக்கந்
தேறாதென்செய்வேன்சிவமேபராபரமே. (௨௩)

தாகமறிந்தின்பநிட்டைதாராயேலாகெடுவேன்
தேகம்விழுந்திடினென்செய்வேன்பராபரமே. (௨௪)

அப்பாவென்னெய்ப்பில்வைப்பேயாற்றுகிலேன்போற்றியென்று
செப்புவதல்லால்வேறென்செய்வேன்பராபரமே. (௨௫)

உற்றறியுமென்னறிவுமுட்கருவிபோற்சமைந்
டற்றுமின்பந்தந்திலையேயையாபராபரமே. (௨௬)

சொல்லாலடங்காச்சுகக்கடலில்வாய்மடுக்கி
னெல்லாமொன்றாகுமோபராபரமே. (உஎ)

பாராயோவென்னைமுகம்பார்த்தொருகாலென்கவலை
தீராயோவாய்திறந்துசெப்பாய்பராபரமே. (உஅ)

ஆராதோவென்கவலையுள்ளேயானந்தவெள்ளம்
பாயாதோவையாபகராய்பராபரமே. (உகூ)

ஏகோவுனைப்பிரிந்தாருள்ளங்கனலில்வைத்த
பாகோமெழுகோபகராய்பராபரமே. (௩0)

சேர்ந்தவறிவத்தனையுங்கொள்ளைகொடுத்துன்னருளைப்
பார்த்தவனுனென்னைமுகம்பாராய்பராபரமே. (௩க)

கடலமுதேதேனேயென்கண்ணேகவலைப்
படமுடியாதென்னைமுகம்பார்பராபரமே. (௩உ)

உள்ளமறிவாயுழப்பறிவாய்நானேழை
தள்ளிவிடின்மெத்தத்தவிப்பேன்பராபரமே. (௩௩)

கன்றினுக்குச்சேதாகனிந்திரங்கல்போலவெனக்
கென்றிரங்குவாய்கருணையெந்தாய்பராபரமே. (௩ச)

என்னாதவெண்ணமெலாமெண்ணியெண்ணியேழைநெஞ்சம்
புண்ணாகச்செய்ததினிப்போதும்பராபரமே. (௩ரு)

ஆழித்துரும்பெனவேயங்குமிங்குமுன்னடிமை
பாழ்த்திரிவதென்னபாவம்பராபரமே. (௩சா)

கற்றவறிவாலுனைநான்கண்டவன்போற்கூத்தாடல்
முற்றுமென்றனெஞ்சேகொதிக்கும்பராபரமே. (௩எ)

ஆயவுனைக்காண்பானாசைகொண்டதத்தனையும்
பொய்யோவெளியாப்புகலாய்பராபரமே. (௩அ)

துன்பக்கண்ணீரிற்றுளைந்தேற்குன்னானந்த
வின்பக்கண்ணீர்வருவதெந்நாள்பராபரமே. (௩௯)

வஞ்சனையும்பொய்யுமுள்ளேவைத்தழுக்காறாயுளறு
நெஞ்சனுக்குமுண்டோநெறிதான்பராபரமே. (சo)

பாசம்போய்நின்றவர்போற்பாராட்டியானு
மோசம்போனேனுன்முறையோபராபரமே. (சக)

நன்றறியேன்றீதறியேனென்றுநின்றவனு
மொன்றறியேனேழையென்னேபராபரமே. (சஉ)

இன்றுபுதிதன்றேயெளியேன்படுந்துயர
மொன்றுமறியாயோவுரையாய்பராபரமே. (சந)

எத்தனைதான்சன்மமெடுத்தெத்தனைநான்பட்டதுய
ரத்தனையுநீயறிந்ததன்றோபராபரமே. (சச)

இந்தநாட்சற்றுமிரங்கிலையேற்காலன்வரு
மந்தநாட்காக்கவல்லாரார்காண்பராபரமே. (சரு)

உற்றுற்றுநாடியுளமருண்டபாவியைநீ
சற்றிரங்கியாளத்தகாதோபராபரமே. (சசு)

எள்ளளவுநின்னைவிடவில்லாவெனைமயக்கிற்
றள்ளுதலாலென்னபலன்சாற்றாய்பராபரமே. (சஎ)

பாடிப்படித்துலகிற்பாராட்டிநிற்பதற்கோ
தேடியெனையடிமைசேர்த்தாய்பராபரமே. (சஅ)

சொன்னதைச்சொல்வதல்லாற்சொல்லறிவேன்சொல்லிறுதிக்
கென்னதைச்சொல்வேனெளியேன்பராபரமே. (சகூ)

சொல்லும்பொருளுமற்றுச்சும்மாவிருப்பதற்கே
யல்லும்பகலுமெனக்காசைபராபரமே. (ருo)

பேச்சிறுவிகற்பமிட்டலையல்லாலுன்னடிமைக்
காசையுண்டோநீயறியாதன்றேபராபரமே. (ருக)

ஆச்சென்னவேண்டாமித்தொல்லுலகிலெல்லாங்கண்டா
லெச்சமிகவுடையேனையாபராபரமே. (ருஉ)

கண்ணாவாரேனுமுனைக்கைகுவியாராயினந்த
மண்ணாவார்நட்பைமதியேன்பராபரமே. (ருந)

கொல்லாவிரதங்குவலயமெல்லாமோங்க
வெல்லார்க்குஞ்சொல்லுவதென்னிச்சைபராபரமே. (ருச)

எத்தாற்பிழைப்பேனோவென்னதயேநின்னருட்கே
பித்தானேன்மெத்தவுநான்பேதைபராபரமே. (ருரு)

வாயிருந்தும்பேசாமௌனத்தைவைத்திருந்துந்
தாயிலார்போனான்றளர்ந்தேன்பராபரமே. (ருசு)

அன்னையிலாச்சேய்போலலைக்கணுற்றேன்கண்ணா
வென்னகத்திற்றாய்போலிருக்கும்பராபரமே. (ருஎ)

உற்றுநினைக்கிற்றுயரமுள்ளுள்ளேசெந்தீயாய்ப்
பற்றநொந்தேனென்னைமுகம்பார்நீபராபரமே. (ருஅ)

பொய்யனிவனென்றுமெள்ளப்போதிப்பார்சொற்கேட்டுக்
கைவிடவும்வேண்டாமென்கண்ணேபராபரமே. (ருகூ)

என்னமறிந்தேயிளைப்பறிந்தேயெழும்பும்
வண்ணந்திருக்கருணைவையாய்பராபரமே. (சுO)

நாட்டாதேயென்னையொன்றினாட்டியிதமகிதங்
காட்டாதேயெல்லாநீகண்டாய்பராபரமே. (சுக)

உன்னைநினைந்துன்னிறைவிலுள்ளோருலாவுமென்னை
யன்னைவயிற்றின்னமடைக்காதேபராபரமே. (சுஉ)

பரமுனக்கென்றெண்ணும்பழக்கமேமாரு
வரமெனக்குத்தந்தருளென்வாழ்வேபராபரமே. (சுங)

வந்தித்துநின்னைமறவாச்ச —ஞகச்
சிந்திக்கநின்னைதருள்செய்யாய்பராபரமே. (சுச)

எவ்வுயிருமென்னுயிர்போலெண்ணியிரங்கவுநின்
றெய்வவருட்கருணைசெய்யாய்பராபரமே. (சுரு)

வெட்டவெளிப்பேதையன்யான்வேருகபடொன்றறியேன்
சிட்டருடன்சேரனந்ததெண்டன்பராபரமே. (சுசு)

இரவுபகலற்றவிடத்தேகாந்தயோகம்
வரவுந்திருக்கருணை வயாய்பராபரமே. (சுஎ)

மால்காட்டிச்சிந்தைமயங்காமனின்றுசுகக்
கால்காட்டிவாங்காதேகண்டாய்பராபரமே. (சுஅ)

எப்பொருளுநீயெனவேயெண்ணிநான்ரேன்ருத
வைப்பையழியாநிலையாவையாய்பராபரமே. (சுகூ)

சும்மாவிருப்பதுவேசுட்டற்றபூரணமென்
றெம்மாலறிதற்கெளிதோபராபரமே. (எ0)

முன்னொடுபின்பக்கமுடியடிநாப்பண்ணறநின்
றன்னொடுநானிற்பதென்ரேசாற்ருய்பராபரமே. (எக)

மௌனவண்ணந்தீர்ந்தமௌனிசொன்னதெவ்வண்ண
மவ்வண்ணநிட்டையருளாய்பராபரமே. (எஉ)

வித்தன்றியாதும்விளைவதுண்டோநின்னருளாஞ்
சித்தன்றியாங்களுண்டோசெப்பாய்பராபரமே. (எங)

ஆங்காரமற்றுன்னறிவானவன்பருக்கே
தூங்காததூக்கமதுதூக்கும்பராபரமே. (எச)

சிந்தையவிழ்ந்தவிழ்ந்துசின்மயமாநின்னடிக்கே
வந்தவர்க்கேயின்பநிலைவாய்க்கும்பராபரமே. (எரு)

சொல்லாடாதுமறைப்போற்சொல்லிறந்துநீயாகி
னில்லாவெனக்குமுத்தியாமோபராபரமே. (எசு)

பேச்சாகாமோனம்பிறவாமுளைத்தென்றற்
காச்சாச்சுமேற்பயனுண்டாமோபராபரமே. (எஎ)

கெட்டியென்றுன்னன்பர்மலங்கெட்டயர்ந்தோர்பூரணமாந்
தொட்டிலுக்குட்சேய்போற்றுயின்றார்பராபரமே. (எஅ)

காட்டவருளிருக்கக்காணாதிருண்மலத்து
நாட்டமெனக்குவரனன்றோபராபரமே. (எகூ)

எத்தன்மைக்குற்றமியற்றிடினுந்தாய்பொறுக்கு
மத்தன்மைஞானருளுமன்றோபராபரமே. (அ0)

எத்தனையோதேர்ந்தாலுமென்னாலேயின்பமுண்டோ
சித்துருவேயின்பச்சிவமேபராபரமே. (அக)

மண்ணொடுவிண்காட்டிமறைந்துமறையாவருளைக்
கண்ணொடுகண்ணாகவென்றுகாண்பேன்பராபரமே. (அஉ)

பஞ்சரித்துநின்னைப்பலகாலிரந்ததெல்லா
மஞ்சலெனும்பொருட்டேயன்றோபராபரமே. (அங)

எங்கெங்கேபார்த்தாலுமெவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிரா
யங்கங்கிருப்பதுநீயன்றோபராபரமே. (அச)

அனைத்துமாய்நின்றாயேயான்வேறோநின்னை
நினைக்குமாறெங்கேநிகழ்த்தாய்பராபரமே. (அரு)

நின்போதத்தாலேநினைப்புமறப்புமென்றா
லென்போதமெங்கேயியம்பாய்பராபரமே. (அசு)

ஒன்றைநினைந்தொன்றைமறந்தோடுமனமெல்லாநீ
யென்றறிந்தாலெங்கேயியங்கும்பராபரமே. (அஎ)

கொழுந்தில்வயிரமெனக்கோதறவுள்ளன்பி
லழுந்துமவர்க்கேசுகமுண்டாகும்பராபரமே. (அஅ)

பற்றும்பயிர்க்குப்படர்கொழுந்துபோற்பருவம்
பெற்றவர்க்கேயின்னருடான்பேரும்பராபரமே. (அகூ)

யோகியர்க்கேஞானமொழுங்காம்பேரன்பான
தாகியரும்யோகமுன்னேசார்ந்தோர்பராபரமே. (கூ0)

அல்லும்பகலுமறிவாகிநின்றவர்க்கே
சொல்லும்பொருளுஞ்சுகமதான்பராபரமே. (கூக)

எச்சிலென்றுபூவையிகழ்ந்தோர்க்குனைப்போற்றப்
பச்சிலையுங்கிள்ளப்படுமோபராபரமே. (கூஉ)

அந்தக்கரணமடங்கத்துறப்பதுவே
யெந்தத்துறவினுநன்றெந்தாய்பராபரமே. (கூங)

தன்னையறிந்தாற்றலைவன்மேற்பற்றலது
பின்னையொருபற்றுமுண்டோபேசாய்பராபரமே. (கூச)

அன்பாற்கரைந்துகண்ணீராறுகண்டபுண்ணியருக்
குன்பாலவ்வரவழிதானுண்டோபராபரமே. (கூரு)

தன்னையறிந்தருளேதாரகமாநிற்பதுவே
யுன்னையறிதற்குபாயம்பராபரமே. (கூசா)

கற்றகலையாலிலைதான்காணுமோகாண்பதெல்லா
மற்றவிடத்தேவெளியாமன்றேபராபரமே. (கூஎ)

க[illegible]க்கண்ணி[illegible]ந்துக்காண்பதுண்டோ[illegible]
[illegible]லெல்லாம்வெளியாம்பராபரமே. (கூஅ)

நேரேநினதருளென்னெஞ்சைக்கவிரென்றும்
பாரேன்சுகமும்படைப்பேன்பராபரமே, (௯௯)

யான்காணவேண்டுமன்மலையேமலோக்குமுன்னே
தான்காணப்பாவனைசெய்தாட்டம்பராபரமே. (௧௦௦)

யாதனைவிட்டென்னருளின்மன்னினல்லால்வேறுமொரு
சாதனைதானுண்டோநீசாற்றாய்பராபரமே. (௧௦௧)

பாரகமும்விண்ணகமும்பற்றாகநிற்பதருட்
டாரகத்தைப்பற்றியன்றோசாற்றாய்பராபரமே, (௧௦௨)

விளக்குந்தகளியையும்வேறென்றோர்நின்னைத்
துளக்கமறச்சீவனென்றுசொல்வார்பராபரமே, (௧௦௩)

பாராதிபோப்பகர்ந்தாலகமெனவு
மாராயுஞ்சீவனுநீயாங்காண்பராபரமே. (௧௦௪)

பொய்யைப்பொய்யென்றறியும்போதத்துக்காதரவாம்
மெய்யருளேயன்றேவிளம்பாய்பராபரமே. (௧௦௫)

வருவான்வந்தேனெனல்போன்முன்னிலையுஞ்சகத்தைத்
தெரிவாகவில்லையென்றதீரம்பராபரமே. (௧௦௬)

மாயாசகமிலையேன்மற்றெனக்கோர்பற்றுமிலை
நீயேநானென்றுவந்துநிற்பேன்பராபரமே. (௧௦௭)

வாறுதிசெயனவேலைவைத்தமறையென்னையுநீ
தானாகச்சொல்லாதோசாற்றாய்பராபரமே. (௧௦௮)

வெள்ளக்கருணைமதவேழமாமின்னருட்கென்
கள்ளக்கருத்தேகவளம்பராபரமே. (௧௦௯)

வண்டாய்த்துவண்டுமௌனமலரணைமேற்
கொண்டார்க்கோவின்பங்கொடுப்பாய்பராபரமே, (௧௧௦)

மாயைமுதலாம்வினைநீமன்னுயிர்நீமன்னுயிர்தேர்ந்
தாயுமறிவானதுநீயன்றோபராபரமே. (௧௧௧)

என்னறிவும்யானுமெனதென்பதுவுமாமிவைக
ணின்னவையேயன்றோநிகழ்த்தாய்பராபரமே. (௧௧௨)

பாரறியாதண்டப்பரப்பறியாதுன்பெருமை
யாரறிவார்நானேவறிவேன்பராபரமே. (௧௧௩)

அண்டமனைத்திலுமாயப்பாலுக்கப்பாலுங்
கொண்டநின்னையாரறிந்துகொள்வார்பராபரமே. (௧௧௪)

ஒப்புயர்வொன்றின்றியொலிபுகாமோனவட்டக்
கப்பலுக்காம்வான்பொருணீகண்டாய்பராப்ரமே. (௧௧௫)

என்போலெளியவருமெங்கெங்கும்பார்த்தாலு
முன்போல்வலியவருமுண்டோபராபரமே. (௧௧௬)

பார்க்கினண்டபிண்டப்பரப்பனைத்துநின்செயலே
யார்க்குஞ்செயலிலையேயையாபராபரமே. (௧௧௭)

ஒன்றேபலவேயுருவேயருவேயோ
வென்றேயழைப்பதுன்னையென்றுபராபரமே. (௧௧௮)

செப்புவதெல்லாஞ்செபநான்சிந்திப்பதெல்லாநின்
னொப்பிறியானமெனவோர்ந்தேன்ப்ராபரமே. (௧௧௯)

ஆரிருந்தென்னார்போயென்னாரமுதாநின்னருளின்
சீரிருந்தாலுய்வேன்சிவமேபராபரமே. (௧௨௦)

வஞ்சநமன்வாதனைக்கும்வன்பிறவிவேதனைக்கு
மஞ்சியுனையடைந்தேனையாபராபரமே. (௧௨௧)

எந்தப்படியுன்னிதயமிருந்ததெமக்
கந்தப்படிவருவதன்றோபராபரமே. (௧௨௨)

எந்தெந்தநாளுமெனைப்பிரியாதென்னுயிராய்ச்
சிந்தைகுடிகொண்டவருட்டேவேபராபரமே. (௧௨௩)

அஞ்சலஞ்சலென்றடிமைக்கப்போதைக்கப்போதே
நெஞ்சிலுணர்த்துநிறைவேபராபரமே. (௧௨௪)

என்னையுன்றன்கைக்களித்தார்யாவரென்னையான்கொடுத்துப்
பின்னையுன்றாற்பெற்றநலம்பேசேன்பராபரமே. (௧௨௫)

வாய்பேசாவூமையெனவைக்கவென்றோமௌனத்
தாயாகவந்தருளைத்தந்தாய்பராபரமே. (௧௨௬)

தன்னைத்தந்தென்னைத்தடுத்தாண்டநின்கருணைக்
கென்னைக்கொண்டென்னபலனெந்தாய்பராபரமே. (௧௨௭)

மார்க்கண்டர்க்காகமறலிபட்டபாட்டையுன்னிப்
பார்க்கினன்பர்க்கென்னபயங்காண்பராபரமே. (௧௨௮)

சுட்டியுணராமற்றுரியநிலையாய்வெளியில்
விட்டநின்னையானேவியப்பேன்பராபரமே. (௧௨௯)

சூதொன்றுமின்றியென்னைச்சும்மாவிருக்கவைத்தா
யீதொன்றும்போதாதோவின்பம்பராபரமே. (௧௩௦)

வாயொன்றும்பேசாமௌனியாய்வந்தாண்ட
தேயொன்றும்போதாதோவின்பம்பராபரமே. (௧௩௧)

என்றுமிருந்தபடிக்கென்னையெனக்களித்த
தொன்றும்போதாதோவுனையாய்பராபரமே. (௧௩௨)

எண்டிசைகீழ்மேலானவெல்லாம்பெருவெளியாக்
கண்டவிடத்தென்னையுநான்கண்டேன்பராபரமே. (௧௩௩)

பித்தனையேதுமறியாப்பேதையனையாண்டவனைக்
கெத்தனைதான்றெண்டனிடுவேன்பராபரமே. (௧௩௪)

தாயர்கர்ப்பத்தூடனமுந்தண்ணீருந்தந்தருளு
நேயவுனையாரோநினையார்பராபரமே. (கந௫)

விரிந்தமனமொடுங்கும்வேளையினுனுகப்
பரந்தவருள்வாழிப்பதியேபராபரமே. (கந௬)

சிந்தனைபோய்நானெனல்போய்த்தேக்கவின்பமாமழையை
வந்துபொழிந்தனைநீவாழிபராபரமே. (கநஎ)

தந்தேனேயோர்வசனந்தந்தபடிக்கின்பமுமாய்
வந்தேனேயென்றனைநீவாழிபராபரமே. (கநஅ)

மண்ணும்விண்ணும்வந்துவணங்காவோநின்னருளைக்
கண்ணுறவுட்கண்டவரைக்கண்டாற்பராபரமே. (கநகூ)

என்றுங்கருணைபெற்றவின்பத்தபோதனர்சொல்
சென்றசென்றதிக்கனைத்துஞ்செல்லும்பராபரமே. (கச0)

ஆடுவதும்பாடுவதுமானந்தமாகநின்னைத்
தேடுவதுநின்னடியார்செய்கைபராபரமே. (கசக)

பொங்கியநின்றண்ணருளைப்புக்கலமாப்பெற்றவர்கட்
கெங்கெழுந்தென்ஞாயிறியம்பாய்பராபரமே. (கச௨)

பாலரொடுபேயர்பித்தர்பான்மையெனநிற்பதுவே
சீலமிகுஞானியர்தஞ்செய்கைபராபரமே. (கச௩)

உண்டுடுத்துப்பூண்டிடுங்குலகத்தார்போற்றிரியுந்
தொண்டர்விளையாட்டேசுகங்காண்பராபரமே. (கசச)

கங்குல்பகலற்றதிருக்காட்சியர்கள்கண்டவழி
யெங்குமொருவழியேபெற்றார்பராபரமே. (கச௫)

காயமிலையல்லவென்றுகாண்பாருக்குவரோ
தூயவருட்பற்றுத்தொடர்வார்பராபரமே. (கச௬)

அப்புமுப்பும்போன்றவிழ்க்கப்பரானந்தர்தமக்
கொப்புவமைசொல்லவும்வாயுண்டோபராபரமே. (கசஎ)

சித்தந்தெளிந்துசிவமானோரெல்லோர்க்குங்
கொத்தடிமையானகுடிநான்பராபரமே. (கசஅ)

தம்முயிர்போலெவ்வுயிருந்தானென்றுதண்ணருள்கூர்
செம்மையருக்கேவலென்றுசெய்வேன்பராபரமே. (கசகூ)

விண்ணுக்கும்விண்ணாகிமேவுமுனக்கியான்பூசை
பண்ணிநிற்குமாறுபகராய்பராபரமே. (கரு0)

நெஞ்சகமேகோயினினைவேசுகந்தமன்பே
மஞ்சனநீர்பூசைகொள்ளவாராய்பராபரமே. (கருக)

கெட்டவழியாணவப்பேய்கீழாகமேலான
சிட்டருனைப்பூசைசெய்வார்பராபரமே. (கருஉ)

கால்பிடித்துமூலக்கனலைமதிமண்டலத்தின்
மேலெழுப்பிற்றேகம்விழுமோபராபரமே. (கருங)

பஞ்சசுத்திசெய்துநின்னைப்பாவித்துப்பூசைசெய்தால்
விஞ்சியஞானம்விளங்கும்பராபரமே. (கருச)

அன்பர்பணிசெய்யவெனையாளாக்கிவிட்டுவிட்டா
லின்பநிலைதானேவந்தெய்தும்பராபரமே. (கருரு)

மூர்த்திதலந்தீர்த்தமுறையாற்றொடங்கினர்க்கோர்
வார்த்தைசொலச்சற்குருவும்வாய்க்கும்பராபரமே. (கருசா)

விரும்புஞ்சரியைமுதன்மெய்ஞ்ஞானநான்கு
மரும்புமலர்காய்கனிபோலன்றோபராபரமே. (கருஎ)

தானந்தவந்தருமஞ்சந்ததமுஞ்செய்வார்சிவ
ஞானத்தனையணையநல்லோர்பராபரமே. (கருஅ)

சொன்னத்தைச்சொல்லித்துடிக்கின்றவாணவப்பேய்க்
கின்னல்வருவதெந்நாளெந்தாய்பராபரமே. (௧௫௯)

இன்றேயிருவினைவந்தேறியதுநானென்றே
வன்றேவிளைந்ததன்றோவாற்றேன்பராபரமே. (௧௬௦)

எண்ணமுந்தானின்னைவிடவில்லையென்றால்யான்முனமே
பண்ணவினையேதுபகராய்பராபரமே. (௧௬௧)

என்னையின்னதென்றறியாவேழைக்குமாகெடுவேன்
முன்னைவினைகூடன்முறையோபராபரமே. (௧௬௨)

அறியாநான்செய்வினையையாநீகூட்டுங்
குறியேதெனக்குளவுகூறாய்பராபரமே. (௧௬௩)

என்னைக்கெடுக்கவிசைந்தவிருவினைநோய்
தன்னைக்கெடுக்கத்தகாதோபராபரமே. (௧௬௪)

வல்லமையேகாட்டுகின்றமாமாயைநானொருவ
னில்லையெனினெங்கேயிருக்கும்பராபரமே. (௧௬௫)

முக்குணத்தாலெல்லாமுளைக்கப்பிரகிருதிக்
கிக்குணத்தைநல்கியதாரெந்தாய்பராபரமே. (௧௬௬)

ஆற்றப்படாதுதுன்பமையவென்றாலென்மனது
தேற்றப்படாதினியென்செய்வேன்பராபரமே. (௧௬௭)

பூராயமாய்மனதைப்போக்கவறியாமலையோ
யாராயலைந்தேனரசேபராபரமே. (௧௬௮)

சினமிறக்கக்கற்றாலுஞ்சித்தியெல்லாம்பெற்றாலு
மனமிறக்கக்கல்லார்க்குவாயேன்பராபரமே. (௧௬௯)

வாதுக்குவந்தெதிர்த்தமல்லரைப்போற்பாழ்த்தமன
மேதுக்குக்கூத்தாடுதெந்தாய்பராபரமே. (௧௭௦)

சூதாடுவார்போற்றுவண்டுதுவண்டுமனம்
வாதாடினென்னபலன்வாய்க்கும்பராபரமே. (கஎக)

கொள்ளிதுதேன்சொட்டுக்குறிக்கின்றபேய்ச்சுரக்காய்க்
கள்ளமனத்துள்ளவைத்தல் கண்டாய்பராபரமே. (கஎஉ)

வித்தைதடுப்போனைநயம்வைத்துவைத்துப்பார்த்திருந்தாம்
சிந்தையிதமகிதஞ்சேரும்பராபரமே. (கஎங)

ஏறுமுயிர்ப்பாலமுணர்விந்தவிடயங்களொருப்
பாறெனவுநன்றாவறிந்தேன்பராபரமே. (கஎச)

பொறிவழியேபோனேழைபொறியாயுலவதுபோ
லறிவின்விழித்தவிதியாமோபராபரமே. (கஎரு)

பாசசாலங்களெல்லாம்பற்றுவிடஞானவாள்
வீசுநாளெந்நாள்விளம்பாய்பராபரமே. (கஎசு)

எந்தவுடலேனுமெடுத்தவுடனல்லதென்று
சிந்தைசெயவந்ததிறஞ்செப்பாய்பராபரமே. (கஎஎ)

பொய்யெல்லாமொன்றாப்பொருத்திவைத்தபொய்யுடலை
மெய்யென்றான்மெய்யாய்விடுமோபராபரமே. (கஎஅ)

மின்னனையபொய்யுடலைமெய்யென்றுநம்பினையோ
நின்னைமறக்கைநெறியோபராபரமே. (கஎகூ)

நித்தியமொன்றில்லாதநீர்க்குமிழிபோன்றவுடற்
சித்தனைதான்றுன்பமுண்டோவென்னேபராபரமே. (கஅ0)

தேகநிறுவென்றுசடாதேய்ப்பவதென்னித்தியமாயி
னாகமற்றாப்படைத்தாருண்டோபராபரமே. (கஅக)

[illegible]தவுடம்
[illegible]முறினயாதுபின்னேசெல்லும்பராபரமே. (கஅஉ)

தோற்பாவைநாலாட்டுமையாகுஞ்சீவரென்றிங்
கார்ப்பாலெடுத்ததெவராலேபராபரமே. (கஅங)

ஞாலத்தைமெய்யெனவேநம்பிநாளுமென்றன்
காலத்தைப்போக்கியென்னகண்டேன்பராபரமே. (கஅச)

பொய்யுலகவாழ்க்கைப்புலைச்சேரிவாதனைநின்
மெய்யருளின்மூழ்கின்விடுங்காண்பராபரமே. (கஅரு)

நூலேணிவிண்ணேறநூற்குப்பருத்திவைப்பார்
போலேகருவிநன்னூற்போதம்பராபரமே. (கஅசு)

சின்னஞ்சிறியார்கள்செய்தமணற்சோறதுபோற்கு
மன்னுங்கலைஞானமார்க்கம்பராபரமே. (கஅஎ)

வாசகஞானத்தால்வருமோசுகம்பாழ்த்த
பூசலென்றுபோமோபுகலாய்பராபரமே. (கஅஅ)

கேட்டதையேசொல்லுங்கிளிபோலநின்னருளி
னாட்டமின்றிவாய்பேசனன்றோபராபரமே. (கஅகூ)

வெளியாயருளில்விரவுமன்பர்தேக
மொளியாய்ப்பிறங்கியதுமுண்டோபராபரமே. (ககூo)

காலமொருமூன்றுங்கருத்திலுணர்ந்தாலுமதை
ஞாலந்தனக்குரையார்நல்லோர்பராபரமே. (ககூக)

கொல்லாவிரதமொன்றுகொண்டவரேநல்லோர்மற்
றல்லாதார்யாரோவறியேன்பராபரமே. (ககூஉ)

இல்லாதகாரியத்தையிச்சித்துச்சிந்தைவழி
செல்லாமைநல்லோர்திறங்காண்பராபரமே. (ககூங)

ஏதுவந்துமேதொழிந்துமென்னநிட்டையென்றார்கள்
போதநிலைகண்டபுலத்தோர்பராபரமே. (ககூச)

ஆயிரஞ்சொன்னாலுமறியாதவஞ்சநெஞ்சப்
பேயறிவுக்குண்டோபிழைகாண்பராபரமே. (௧௯௫)

மாயமயக்கொழிந்தார்மற்றொன்றைநாடுவரோ
நேயவருணிலையினிற்பார்பராபரமே. (௧௯௬)

நித்திரையிற்சித்தநினைவுநடக்கிற்கைவையாச்
சுத்தர்களேநல்லதுறவோர்பராபரமே. (௧௯௭)

எந்நெஞ்சமேனுமிரங்குமேநின்னருட்குக்
கன்னெஞ்சருமுளரோகாட்டாய்பராபரமே. (௧௯௮)

மந்தவறிவாகியின்பம்வாயா திருந்தலைந்தாற்
சிந்தையயங்காதோவென்செய்வேன்பராபரமே. (௧௯௯)

தேடினேன்றிக்கலைத்துத்தெண்டனிட்டேனீட்டலைந்து
வாடினேனென்மயக்கமாற்றாய்பராபரமே. (௨00)

மடிமையெனுமொன்றைமறுத்தன்றோவென்னை
யடிமைகொளல்வேண்டுமரசேபராபரமே. (௨0௧)

காலர்பயந்தீரவின்பக்காற்கபயமென்றெழுந்த
மாலைவளர்த்தனையேவாழிபராபரமே. (௨0௨)

நீர்ப்புற்புதமாய்நினைவருட்கேநின்றழியப்
பார்ப்பதல்லால்வேறுமொன்றும்பாரேன்பராபரமே. (௨0௩)

நீர்க்குமிழிபோலென்றனிவனைவெளியாக்கையைப்
பார்க்குமிடமெல்லாமென்பார்வைபராபரமே. (௨0௪)

ஆடுமோர்பம்பரம்போலலைவையுடனெங்கூத்
தேடுவோர்க்கின்றேதென்செய்வேன்பராபரமே. (௨0௫)

ஓவாதசித்தாந்தவேதாந்தமாகக்களிக்கு
நாதாந்தமோனநலமேபராபரமே. (௨0௬)

ஆனந்தமான நின்னையன்றியொன்றையுன்னாத
மோனந்தமியேற்குமுத்திபராபரமே. (உ0எ)

ஏதுக்குமுன்னைவிடவில்லையென்றுலென்கருத்தைச்
சோதிக்கவேண்டாநான்சொன்னேன்பராபரமே. (உ0அ)

முத்திநிலைந்தேகமிசைமுன்னரேசித்திபெற்றோ
ரெத்தனைபேரென்றுரைப்பதெந்தாய்பராபரமே. (உ0க)

நீயன்றிநானார்நினைவாரென்னெஞ்சகமார்
தாயன்றிச்சூலுமுண்டோசாற்றாய்பராபரமே. (உக0)

அங்கமேநின்வடிவமானசுகர்கூப்பிடநீ
யெங்குமேனேனென்றதென்னேபராபரமே. (உகக)

கொள்ளைவெள்ளத்தண்ணருண்மேற்கொண்டுசுழித்தார்த்திழுத்தாற்
கள்ளமனக்கப்பலெங்கேகாணும்பராபரமே. (உகஉ)

எக்கலையுங்கற்றுணர்ந்தோமென்றவர்க்குஞ்சம்மதஞ்சொல்
வக்கணையாலின்பம்வருமோபராபரமே. (உகங)

கல்லெறியப்பாசிகலைந்துநன்னீர்காணுநல்லோர்
சொல்லுணரின்ஞானம்வந்துதோன்றும்பராபரமே. (உகச)

நின்னையுணர்ந்தோர்கடமைநிந்தித்தபேயறிஞ
ரென்னகதிபெறுவாரெந்தாய்பராபரமே. (உகரு)

என்னதியானென்னலற்றேயெங்கிருந்துபார்க்கிலுநின்
சன்னிதியாநீபெரியசாமிபராபரமே. (உகசு)

சோற்றுத்துருத்திச்சுமைசுமப்பக்கண்பிதுங்கக்
சாற்றரியதந்நிலைநின்றேன்கண்டாய்பராபரமே. (உகஎ)

உள்ளபடி [illegible]வாய்க்
கள்ளமின்றியன்பாய்க்களிப்பேன்பராபரமே. (உகஅ)

அடுத்தவியல்பாகவொன்றையான்பகர்வதல்லாற்
றொடுத்ததொன்றையான்வேண்டிச்சொல்லேன்பராபரமே. (உககூ)

உள்ளமறியாதொருவரொன்றைப்புன்னிப்பேசிலேயோ
துள்ளியிளங்கன்றாய்த்துடிப்பேன்பராபரமே. (உஉ0)

எல்லாருமின்புற்றிருக்கநினைப்பதுவே
யல்லாமல்வேறொன்றறியேன்பராபரமே. (உஉக)

முன்னுன்மெய்ஞ்ஞானமுனிவர்தவமீட்டிதல்போ
லிந்நாளிற்காணவெனக்கிச்சைப்பராபரமே. (உஉஉ)

கன்மமென்பதெல்லாங்கிரமமேமெய்ஞ்ஞான
தன்மநிலைசார்ந்ததன்பர்தன்மைபராபரமே. (உஉங)

கண்டுயிலாதென்னறிவிற்கண்ணூடேகாட்டிப்பே
மண்டியபேரொளிநீவாழிபராபரமே. (உஉச)

நானென்றதன்மையென்றுநாடாமனுடவின்ப
வானாகிநின்றனைநீவாழிபராபரமே. (உஉரு)

அகத்தூடணுவணுவாயண்டமெல்லாந்தானாய்
மகத்தாகிநின்றனைநீவாழிபராபரமே. (உஉசு)

காரகமாங்கர்ப்பவறைக்கண்ணூடுமென்கண்ணே
வாரம்வைத்துக்காத்தனைநீவாழிபராபரமே. (உஉஎ)

பரந்தோர்தந்தேசமென்பார்பூமியைப்போராடி
யிரந்தோருந்தம்மதென்பாரென்னேபராபரமே. (உஉஅ)

மூர்த்தியெல்லாம்வாழியெங்கண்மோனகுருவாழியருள்
வார்த்தையென்றும்வாழியன்பர்வாழிபராபரமே. (உஉகூ)

தேசாதிப்பொருளுந்தொடராவருணிறைவிற்
செல்லும்படிக்கருணீசெய்தாய்பராபரமே. (உங0)

[illegible]
பெற்றவர்களைத்தனைப்பேர்பேசாய்பராபரமே. ([illegible])

நாடுசகருஞ்சாளுட்டிடப்பாளயுழ
பீடுசெய்யுமோமுடிவிலெந்தாய்பராபரமே. ([illegible])

[illegible]
கூடவருந்துணையோகூறாய்பராபரமே. ([illegible])

[illegible]
வாடாச்சமனிலையில்வாழ்வார்பராபரமே. ([illegible])

நீராய்க்கசிந்துருகிநெட்டுயிர்த்துநின்றேனைப்
பாராததென்னேயுபகாராய்பராபரமே. ([illegible])

உள்ளபொருளாவியுடன்மூன்றுமன்றேதான்
கொள்ளைகொண்டநீயென்குறைதீர்பராபரமே. ([illegible])

[illegible]
வாழ்ந்தாயேயென்றனைநீவாழிபராபரமே. ([illegible])

தாராவருளையெல்லாந்தந்தெதனையுநின்னருளில்
வாராயோவென்றனைநீவாழிபராபரமே. ([illegible])

ஆசையுன்மீதல்லாலருளறியவேறுமொன்றிற்
பாசம்வையேனின்கருணைப்பாங்கார்பராபரமே. ([illegible])

ஆதியந்தஞ்சுருவாயாண்டதல்லானின்னையன்றிப்
போதனையுமுண்டோபுகலாய்பராபரமே. ([illegible])

[illegible]
வாளுகச்செய்தவின்பவானேபராபரமே. ([illegible])

பற்றற்றிருக்குநெறிபற்றிற்கடன்மலையுஞ்
[illegible]பராபரமே. ([illegible])

படிப்பற்றுக்கேள்வியற்றுப்பற்றற்றுச்சிந்தைத்
திடிப்பற்றோர்க்கன்றோசுகங்காண்பராபரமே. (உசங)

சூத்திரசித்திரத்தோர் சடங்களிலிருக்குமென
வைத்தாருமுண்டேயென்வாழ்வேபராபரமே. (உசச)

சித்துநிருவிகற்பஞ்சேர்ந்தாருடற்றீபம்
வைத்தகர்ப்பூரம்போல்வயங்கும்பராபரமே. (உசரு)

ஆதிகாலத்திலெனையாண்டவனையேயிப்பானீ
போதியெனினெங்கேநான்போவேன்பராபரமே. (உசசு)

நாவழுத்துஞ்சொன்மலரோநாளெடுக்கும்பொன்மலரோ
தேவையுனக்கின்னதென்றுசெப்பாய்பராபரமே. (உசஎ)

கன்னமரும்பாகாய்க்கருப்புவட்டாய்க்கற்கண்டா
யின்னமுதாயென்னுளிருந்தாய்பராபரமே. (உசஅ)

சிற்பரமேதற்பரமேதெய்வசுருதிசொன்ன
வற்புதமேயன்பேயறிவேபராபரமே. (உசகூ)

அறிவிப்பானீயென்றாலைம்புலன்கடந்தந்
நெறிநிற்பார்யாரேநிகழ்த்தாய்பராபரமே. (உரு0)

அந்தக்கரணமெனுமாகாதபேய்களெனை
வந்துபிடித்தாட்டவழக்கோபராபரமே. (உருக)

ஒருவரொடுங்கூடாமலந்தரங்கசேவைதந்த
தெய்வவறிவேசிவமேபராபரமே. (உருஉ)

அருளாகினின்றசுகமாகாமலேயோ
விருளாகிநிற்கவியல்போபராபரமே. (உருங)

அன்பினொல்லை யின்பமருந்திடவும்பாரொருவன்
றுன்புறுதனன்றேநீசொல்லாய்பராபரமே. (உருச)

சந்ததமுநின்கருணைசாற்றுவதல்லால்வேறு
சிந்தையறியேனுன்சித்தம்பராபரமே. (உருரு)

நானெனக்குளனுநாட்டத்தாலென்னைவிட்டுப்
போனாலுமுன்னைவிட்டுப்போகேன்பராபரமே. (உருசு)

இக்காயம்பொய்யென்றோரீட்டத்துனக்கபயம்
புக்காதாருண்டோபுகலாய்பராபரமே. (உருஎ)

தானாதல்பூரணமேசாருமிடமுண்டிரும்
வானாதியுமொழுங்காய்மன்னும்பராபரமே. (உருஅ)

உன்னுமனங்கர்ப்பூரவுண்டைபோலேகரைய
மின்னுமானந்தவிளக்கேபராபரமே. (உருகூ)

நாட்பட்டலைந்தநடுக்கமெலாந்தீரவுனைக்
காட்பட்டுந்துன்பமெனக்காமோபராபரமே. (உசுO)

பாவிப்டுங்கண்கலக்கம்பார்த்துமிரங்காதிருந்தா
லாவிக்குறுதுணையாரையாபராபரமே. (உசுக)

நின்னிறைவேதாரகமாய்நின்றுசுகமெய்தாம
லென்னிறைவேபாவித்தேனென்னேபராபரமே. (உசுஉ)

நின்னைச்சரண்புகுந்தானீக்கல்வேண்டுமல்லா
லென்னைப்புறம்விடுதலென்னேபராபரமே. (உசுங)

மாறுதுன்பமெல்லாம்வந்துரைத்தானின்செவியி
லேறாதவாறேதியம்பாய்பராபரமே. (உசுச)

விஞ்சுபுலப்பாடனைத்தும்வீறுநன்பாற்செய்யவந்த
வஞ்சுபுலவேடருக்குமாற்றேன்பராபரமே. (உசுரு)

கன்னங்கரியநிறக்காமாதிராக்ஷசப்பேய்க்
கென்னையிலக்காகவைத்ததென்னேபராபரமே. (உசுசு)

சித்திநெறிகேட்டல்செகமயக்கஞ்சன்மமற
முத்திநெறிகேட்டன்முறைகாண்பராபரமே. (உசஎ)

சிந்தைசிதையச்சிதையாதவானந்த
மெந்தவகைபோல்வந்தெய்தும்பராபரமே. (உசஅ)

சூடர்த்தவறிவாலறியக்கூடாதெனக்குரவன்
தேர்த்தபடிதானேதிரிந்தேன்பராபரமே. (உசகூ)

பித்தருந்தும்பரமசுகம்யானருந்த
வெத்தனைநாள்செல்லுமியம்பாய்பராபரமே. (உஎ0)

தீரத்திலுற்றறிவுசேராமலிவ்வுலகிற்
பாரத்தனம்பேசல்பண்போபராபரமே. (உஎக)

இந்தவெளியிணையுண்டேப்பமிடப்பேரறிவாத்
தந்தவெளிக்கேவெளியாய்ச்சார்ந்தேன்பராபரமே. (உஎஉ)

உணர்த்துமுனேநாடாதுணர்ந்தவையேநாடி
யிணக்குறுமென்னேழைமைதானென்னேபராபரமே. (உஎந)

உண்டுபோலின்றுமுலகைத்திரமெனவுட்
கொண்டுநான்பெற்றபலன்கூறுய்பராபரமே. (உஎச)

உள்ளபடியாதுமெனவுற்றுணர்ந்தேனக்கணமே
கள்ளமனம்போனவழிகாணேன்பராபரமே. (உஎரு)

சித்தமவுனஞ்செயல்வாக்கெலாமவுனஞ்
சுத்தமவுனமென்பார்க்கேதென்றிற்பராபரமே. (உஎசு)

என்னில்பலகோடியுயிரெத்தனைபோவத்தனைக்குங்
கண்ணிற்கலந்தவருட்கண்ணேபராபரமே. (உஎஎ)

எனக்கினியாருன்போலுயிர்க்குயிரென்றல்யானு
முனக்கினியானாகவுளவேன்பராபரமே. (உஎஅ)

அண்டபிண்டங்காணெனக்குட்புறமுமொன்றாக்
கண்டவென்னைநீகலந்தகாலம்பராபரமே. (உஎகூ)

எத்தனையோகோடியெடுத்தெடுத்துச்சொன்னாலுஞ்
சித்தமிரங்கிலையென்செய்வேன்பராபரமே. (உஅ0)

அன்றந்தநால்வருக்குமற்புதமாநீயுரைத்த
தொன்றந்தவார்த்தையெனக்குண்டோபராபரமே. (உஅக)

அப்பனென்றுமன்னையென்றுமாரியனென்றும்முன்னே
செப்புவதுமுன்னிலையின்சீர்காண்பராபரமே. (உஅஉ)

கட்டுங்கனமுமந்தக்காலர்வரும்போதெதிர்த்து
வெட்டுந்தளமோவிளம்பாய்பராபரமே. (உஅங)

பேசாதமோனநிலைபெற்றன்றோநின்னருளாம்
வாசாமகோசரந்தான்வாய்க்கும்பராபரமே. (உஅச)

கற்றாலுங்கேட்டாலுங்காயமழியாதசித்தி
பெற்றாலுமின்பமுண்டோபேசாய்பராபரமே. (உஅரு)

கண்டவடிவெல்லாங்கரைக்கின்றவஞ்சனம்போ
லண்டமெல்லாநின்னருளேயன்றோபராபரமே. (உஅசு)

தன்செயலாலொன்றுமிலைதானென்றானென்பாவி
நின்செயலாய்நில்லாநினைவேன்பராபரமே. (உஅஎ)

தொலைகளவுகட்காமங்கோபம்விட்டாலன்றோ
[illegible] வாய்க்கும்பராபரமே. (உஅஅ)

தன்னையறியாதுசகந்தானுயிருந்துவிட்டா
லுன்னையறியவருளுண்டோபராபரமே. (உஅகூ)

[illegible]
யென்றுமென்னைவையாயிறையேபராபரமே. (உகூ0)

கருதுமடியார்க ளுளங்காணவெளியாகும்
நீடுகின்றவானசுகமேபராபரமே. (௨௯௧)

பொய்க்குவித்தநெஞ்சனருட்பொற்பறிந்துதிக்கனைத்துங்
கைக்குவித்துநிற்பதெந்தக்காலம்பராபரமே. (௨௯௨)

அத்துவிதமானவயிக்யவனுபவமே
சுத்தநிலையந்நிலையார்சொல்வார்பராபரமே. (௨௯௩)

வைத்தசுவரலம்பின்மண்போமோமாயைவிட்டோர்க்
கெத்தனைபோதித்துமென்னுமெந்தாய்பராபரமே. (௨௯௪)

பூட்டற்றுந்தேகமற்றுப்போகுமுன்னேநின்னருளைக்
காட்டத்தகாதோவென்கண்ணேபராபரமே. (௨௯௫)

சொல்லிற்பதர்களைந்துசொன்முடிவுகாணாதார்
நெல்லிற்பதர்போலநிற்பார்பராபரமே. (௨௯௬)

அழுக்காற்றுநெஞ்சமழுங்கியபுன்மாக்க
ளிழுக்காற்றலின்பநலமெய்தார்பராபரமே. (௨௯௭)

வேதாதிபொய்யெனவேதேர்ந்தவுபசாந்தருக்கு
மோகாதியுண்டோமொழியாய்பராபரமே. (௨௯௮)

சாதனையெல்லாமவிழத்தற்போதங்காட்டாதோர்
போதனைநீநல்குவதெப்போதோபராபரமே. (௨[illegible])

ஒன்றுமறியாவிருளாமுள்ளம்படைத்தவெனக்
கென்றுகதிவருவதெந்தாய்பராபரமே. (௩00)

சிந்திக்குந்தோறுமென்னுட்சிற்சுகமாயூற்றூறிப்
புந்திக்குணின்றவருட்பொற்பேபராபரமே. (௩0௧)

என்றுமடைந்தோர்கட்கிரங்கார்குறிப்பனைத்துங்
கன்றையுதைகாலிகதைகாண்பராபரமே. (௩0௨)

குற்றங்குறையக்குணமேலிடவருளை
யுற்றவரோயாவிக்குறவாம்பராபரமே. (௧௦௩)

ஒருமையால்வாய்க்குமுண்மைக்கோரனந்தநூல்கோடிப்
பேருரையாற்பேசிலென்னபேறும்பராபரமே. (௧௦௪)

சொல்லுஞ்சமயநெறிச்சுற்றுக்குளேசுழலு
மல்லலொழிவதென்றைக்கையாபராபரமே. (௧௦௫)

பிடித்ததையேஸ்தாபிக்கும்போராணவத்தை
யடித்துத்துரத்தவல்லாரார்காண்பராபரமே. (௧௦௬)

நேசத்தானின்னைநினைக்குநினைவுடையார்
ஆசைக்கடலிலழுந்தார்பராபரமே. (௧௦௭)

கள்ளாதுகட்டுணவுங்காரியமோநானொருசொல்
கொள்ளாததோஷமன்றோகூறாய்பராபரமே. (௧௦௮)

சென்றவிடமெல்லாந்திருவருளேதாரகமா
நின்றவர்க்கேயானந்தநிட்டைபராபரமே. (௧௦௯)

நீக்ஷிகுறுகவில்லாநித்யசுகாரம்பசக
சாக்ஷியாமுன்னைவந்துசார்ந்தேன்பராபரமே. (௧௧௦)

வானாதிதத்துவமாய்மன்னிநின்றகாரணநீ
நானாகிநிற்பதெந்தநாளோபராபரமே. (௧௧௧)

காட்டத்திலங்கிகடையவந்தாலென்னவுன்னு
நாட்டத்தினூடுவந்தநட்பேபராபரமே. (௧௧௨)

நித்திரையாய்த்தானேநினைவயர்ந்தால் [illegible]
செத்த [illegible] செய்கைபராபரமே. (௧௧௩)

இ [illegible]
துன்புறுதல்வன்பிறவித்துக்கம்பராபரமே. (௧௧௪)

பட்டகலமெய்யானபோதநிலைகண்டோர்க்கோ
ராயமிலையையமிலையையாபராபரமே. (கக௫)

மந்திரத்தையுன்னிமயங்காதெனக்கினியோர்
தந்திரத்தைவைக்கத்தகாதோபராபரமே. (ககசு)

அன்னைகருணைபூத்ததென்னையேவியுயிர்க்குயிராய்த
தன்கருணைதோன்றவருட்டாய்நீபராபரமே. (ககஎ)

தன்மயமாய்நின்றநிலைதானேதானாகிநின்று
னின்மயமாயெல்லாநிகழும்பராபரமே. (ககஅ)

ஏங்கியிடையுநெஞ்சவேழையைநீவாவென்றே
பாங்குபெறச்செய்வதுன்மேற்பாரம்பராபரமே. (கககூ)

ஆண்டநின்னைநீங்காவடிமைகட்காமானவதனைத்
பூண்டதென்னகன்மம்புகலாய்பராபரமே. (கஉ0)

எங்கணுநீயென்றலிருந்தபடியெய்தாம
லங்குமிங்குமென்றலையலாமோபராபரமே. (கஉக)

கற்குமதுவுண்டுகளித்ததல்லாலின்னருளி
னிற்குமதுதந்ததுண்டோநீதான்பராபரமே. (கஉஉ)

அண்டபகிரண்டமறியாதநின்வடிவைக்
கண்டவரைக்கண்டாற்கதியாம்பராபரமே. (கஉ௩)

கலக்கமறநெஞ்சசஞ்சலிக்கத்திரும்பத்
துலக்குபவனீயலையோசொல்லாய்பராபரமே. (கஉச)

சிந்தையுமென்போலச்செயலற்றடங்கிவிட்டால்
வந்ததெலாநின்செயலாவாழ்வேன்பராபரமே. (கஉ௫)

பந்தமெலாந்தீரப்பரஞ்சோதிநீகுருவாய்
வந்தவடிவைமறவேன்பராபரமே. (கஉசு)

தானந்தமானசக்சநிருவிகற்ப
வானந்தநிட்டையருளையாப்பராபரமே. (௧௨௭)

அல்லலெல்லாந்திரவெனக்கானந்தமாகவொரு
சொல்லையென்பால்வைத்ததையென்சொல்வேன்பராப்பரமே (௧௨௮)

சிந்தைமயக்கமறச்சின்மயமாய்நின்றவுன்னைத்
தந்தவுனக்கென்னையுநான்றந்தேன்பராப்பரமே. (௧௨௯)

மைகாட்டுமாயைமயக்கமறநீகுருவாய்க்
கைகாட்டவுங்கனவுகண்டேன்பராப்பரமே. (௧௩௦)

மால்வைத்தசிந்தைமயக்கறவென்சென்னிமிசைக்
கால்வைக்கவுங்கனவுகண்டேன்பராபரமே. (௧௩௧)

மண்ணுணமாயையெல்லாமண்டுவெளியாகவிரு
கண்ணாரவுங்கனவுகண்டேன்பராப்பரமே. (௧௩௨)

மண்ணீர்மையாலேமயங்காதுன்கையாலென்
கண்ணீர்துடைக்கவுநான்கண்டேன்பராப்பரமே. (௧௩௩)

உள்ளதுணராவுணர்விமாபாவியென்றோ
மெள்ளமெள்ளக்கைநெகிழவிட்டாய்பராப்பராமே. (௧௩௪)

எல்லாநினதுசெயலென்றென்றுமென்னமுநீ
யல்லாலெனக்குளதோவையாப்பராப்பரமே. (௧௩௫)

பந்தமயக்கிருக்கப்பற்றொழிந்தேனென்றுளறு
மிந்தமயக்கமெனக்கேன்பராபரமே. (௧௩௬)

காட்சியெல்லாந்தன்னைவிடக்காணாதுன்றோயாதிருக்கு
மாட்சியுனதருளேயன்றோப்பராபரமே. (௧௩௭)

எட்டுத்திசையுமொன்[illegible]
விட்டுப்பிரியவிடம்வேறோபராபரமே. (௧௩௮)

பிரியாதுயிர்க்குயிராய்ப்பின்னமறமேவோங்குஞ்
செறிவேயறிவேசிவமேபராபரமே. (கஙகூ)

ஏதேதுசொன்னாலுமெள்ளளவுமிரங்காச்
சூதேதெனக்குளவுசொல்லாய்பராபரமே. (கசo)

கற்பனையாப்பாடுகின்றேன்கண்ணீருகம்பலையும்
சொற்பனத்துங்காணேனென்சொல்வேன்பராபரமே. (கசக)

வன்பொன்றுநீங்காமனதிறப்பமாருப்பே
ரன்பொன்றும்போதுமெனக்கையாபராபரமே. (கசஉ)

ஏதுந்தெரியாவெளியேனவாவெனநின்
போதநிலைகாட்டிற்பொருதோபராபரமே. (கசங)

ஓராமையெல்லாமொழிந்தேற்குன்றெய்வவரு
டாராதிருக்கத்தகுமோபராபரமே. (கசச)

மோனந்தருஞானமூட்டியெனக்குவட்டா
வானந்தவாழ்க்கை யருளாய்பராபரமே. (கசரு)

வாடுமுகங்கண்டென்னைவாடாமலேகாத்த
நீடுங்கருணைநிறைவேபராபரமே. (கசசா)

புத்தியிலுனின்னடியைப்போற்றுகின்றமெய்யடியார்
சித்தநயிறப்போகின்றியானம்பராபரமே. (கசஎ)

உனக்குவமையாக்கருணையுள்ளவரும்வன்மைக்
கெனக்குவமையானவருமில்லைபராபரமே. (கசஅ)

தாயிருந்தும்பிள்ளைதளர்ந்தாற்போலெவ்விடத்து
நீயிருந்துநான்றளர்ந்துநின்றேன்பராபரமே. (கசகூ)

வாயாரச்சீறுகெட்டவாறேபோல்வாய்பேசிப்
பேயரோர்க்கின்பமுண்டோபேசாய்பராபரமே. (கருo)

பாவமென்றாலேதும்பயமின்றிச்செய்யவிந்தச்
சீவனுக்கார்போதந்தெரித்தார்பராபரமே. (௩௫௧)

இன்பநிருவிகற்பமின்றேதாவன்றெனிலோ
துன்பம்பொறுப்பரிதுசொன்னேன்பராபரமே. (௩௫௨)

கற்குநிலைகற்றாற்கருவியவிழாதருளாய்
நிற்குநிலைகற்பதுவேநீதம்பராபரமே. (௩௫௩)

காச்சச்சுடர்விடும்பொற்கட்டிபோனின்மலமாய்ப்
பேச்சற்றவரேபிறவார்பராபரமே. (௩௫௪)

பற்றொழிந்துசிந்தைப்பதைப்பொழிந்துதானேதா
னற்றிருப்பதென்றைக்கமைப்பாய்பராபரமே. (௩௫௫)

உருவெளிதான்வாதவூரத்தமர்க்கல்லாலினமுங்
குருவழிநின்றார்க்குமுண்டோகூறாய்பராபரமே. (௩௫௬)

தேகமியாதேனுமொருசித்திபெறச்சீவன்முத்தி
யாகுநெறிநல்லநெறியையாபராபரமே. (௩௫௭)

உலகநெறிபோற்சடலமோயவுயிர்முத்தி
யிலகுமெனல்பந்தவியல்பேபராபரமே. (௩௫௮)

பரமாப்பரவெளியாப்பார்ப்பதல்லான்மற்றெவர்க்குந்
திரமேதுமில்லைநன்றாத்தேர்ந்தேன்பராபரமே. (௩௫௯)

தேடுவேனின்னருளைத்தேடுமுன்னேயெய்திநட
மாடுவேனானந்தமாவேன்பராபரமே. (௩௬௦)

உள்ளங்குழையவுடல்குழையவுள்ளிருந்த
கள்ளங்குழையவென்றுகாண்பேன்பராபரமே. (௩௬௧)

பட்டப்பகற்போலப்பாழ்த்தசிந்தைமாளினெல்லாம்
வெட்டவெளியாகவிளங்கும்பராபரமே. (௩௬௨)

பார்க்கொணாப்போற்கிடந்தபாழ்ஞ்சிந்தைமாளினென்னை
யார்க்குச்சரியிடலாமையாபராபரமே. (௧௬௩)

பாடுக்கோவன்பினுக்கோபத்திக்கோவன்பர்தங்க
ளீடிக்கெல்லாங்குறைவின்றோய்பராபரமே. (௧௬௪)

முத்தாந்தவீதிமுளைக்குநிலமாயெழுந்த
சித்தாந்தமார்க்கச்சிறப்பேபராபரமே. (௧௬௫)

உன்றுவெளியாயுறங்காதபேருணர்வா
யென்றுமெனக்குள்ளேயிருந்தாய்பராபரமே. (௧௬௬)

தத்துவமெல்லாமகன்றதன்மையர்க்குச்சின்மயமா
நித்தமுத்தசுத்தநிறைவேபராபரமே. (௧௬௭)

உள்ளக்கொதிப்பகலவுள்ளுள்ளேயானந்த
வெள்ளமலர்கருணைவேண்டும்பராபரமே. (௧௬௮)

என்னைப்புரப்பதருளின்கடனுமென்கடனு
நின்னிற்பணியறவேநிற்கைபராபரமே. (௧௬௯)

தானேயாநன்னிலையைத்தந்தவருளானந்த
வானேமனுதீதவாழ்வேபராபரமே. (௧௭௦)

மன்றுநிறைந்ததெல்லாம்வைத்திருந்தநின்னிறைவைக்
கன்றுக்கண்டுகளித்தேன்பராபரமே. (௧௭௧)

அறியாமையீதென்றறிவித்தவன்றேதான்
பிறவாவருணிலையும்பெற்றேன்பராபரமே. (௧௭௨)

நீதெரிவானென்றெனவுந்தேர்ந்துநான்றேர்ந்தபடி
பேதுநடக்கவொட்டாதென்னேபராபரமே. (௧௭௩)

கண்டவறிவகண்டாகாரமெனமெய்யறிவிக்
கொண்டவர்க்கேமுத்திகொடுப்பாய்பராபரமே. (௧௭௪)

ஈருகவல்வினைநானென்னுமலின்பசுகம்
பேரும்படிக்கடிமைபெற்றேன்பராபரமே. (௱௭௫)

பெற்றூனுபூதிபேசாதமோனநிலை
கற்றூருனைப்பிரியார்கண்டாய்பராபரமே. (௱௭௬)

நீயேநானென்றுநினைப்புமறப்புமறத்
தாயேயனையவருடந்தாய்பராபரமே. (௱௭௭)

சஞ்சலமற்றெல்லாநீதானென்றுணர்ந்தேனென்
னஞ்சலியுங்கொள்ளாயரசேபராபரமே. (௱௭௮)

பூதமுதனாதவரைபொய்யென்றமெய்யரெல்லாங்
காதலித்தவின்பக்கடலேபராபரமே. (௱௭௯)

வாக்குமனமொன்றுபட்டவார்த்தையல்லால்வெவ்வேறாய்ப்
போக்குடையவார்த்தைபொருந்தேன்பராபரமே. (௱௮௰)

வன்மையின்றியெல்லாமதித்துணர்வாய்க்காகெடுவேன்
றன்மையொன்றுந்தோயாத்தடையோபராபரமே. (௱௮௧)

பத்தர்சித்தர்வாழிபரிபக்குவர்கள்வாழிசெங்கோல்
வைத்தவர்கள்வாழிகுருவாழிபராபரமே. (௱௮௨)

கல்லாதேனானலுங்கற்றுணர்ந்தமெய்யடியார்
சொல்லாலேநின்னைத்தொடர்ந்தேன்பராபரமே. (௱௮௩)

சொல்லிறப்பச்சற்குருவாய்த்தோன்றிச்சுகங்கொடுத்த
நல்லுனைக்கேகொத்தடிமைநான்காண்பராபரமே. (௱௮௪)

முத்திக்குவித்தானமோனக்கரும்புவழி
[illegible]மே. (௱[illegible])

நித்திரையும்பாழ்த்தநினைவுமற்றுநிற்பதுவோ
சுத்தவருணிலைநீசொல்லாய்பராபரமே. ([illegible])

மனாறுமறிகடனுமறந்துளவுமெல்லாமுன்
கண்ணவிநிருக்கவுநான்கண்டேன்பராபரமே. (உஅஎ)

பூட்டுலைவத்துவஞ்சப்பொறிவழியேயென்றனெமி
பாடுகின்றிதேதோவறியேன்பராபரமே. (உஅஅ)

பொய்புணர்வாயித்தப்புழுக்கூட்டைக்காத்திருந்தே
யுய்யும்வகையுமுண்டோபராபரமே. (உஅகூ)

பைங்கிளிக்கண்ணி.

அந்தமுடனாதியளவாமலென்னறிவிற்
சுந்தரவான்சோதிதுலங்குமோபைங்கிளியே. (க)

அகமேவுமண்ணலுக்கென்னல்லலெல்லாஞ்சொல்லிச்
சுகமானநீபோய்ச்சுகங்கொடுவாபைங்கிளியே. (உ)

ஆவிக்குளாவிபெறுமற்புதனார்க்கிச்சுகந்தான்
பாவிக்குவிட்டுமோசொல்லாய்பைங்கிளியே. (ந)

ஆருமறியாமலென்னையந்தரங்கமாகவந்து
சேரும்படியிறைக்குச்செப்பிவாபைங்கிளியே. (ச)

ஆணவக்கன்னிக்கென்னக்கங்கமானதையும்
கூறுதலேதகர்ச்சேருதல்மோழிப்பைங்கிளியே. (ரு)

இப்பருவமானடையுக்கேசெறும்மெமக்கன்னல்சுத்த
வம்புமயாடையளிட்பாரொண்டைங்கிளியே. (சா)

உடலுயிரொன்றிரண்டென்றோராமல்விட்டுவெப்ப
சொல்லாய்பைங்கிளியே. (எ)

ஊமைதனைப்பெருநிலார்க்கூறுமருடனே
யாருமிலாவென்னையறிவாரோபைங்கிளியே. (அ)

ஊரைப்பாராமலெனக்குள்ளகத்துநாயகனூர்
சீரைப்பார்த்தாற்கருணைசெய்வாரோபைங்கிளியே. (கூ)

என்றுவிடியுமிறைவாவோவென்றன்று
நின்றநிலையெல்லாநிகழ்த்தாய்நீபைங்கிளியே. (க0)

எந்தமடலூடுமெழுதாவிறைவடிவைச்
சிந்தைமடலாவெழுதிச்சேர்ப்பேனோபைங்கிளியே. (கக)

கண்ணுண்மணிபோலின்பங்காட்டியெனைப்பிரிந்த
திண்ணியருமின்னம்வந்துசேர்வாரோபைங்கிளியே. (கஉ)

ஏடார்மலர்சூடேனெம்பெருமான்பொன்னடியாம்
வாடாமலர்முடிக்குவாய்க்குமோபைங்கிளியே. (கங)

கல்லேன்மலரோன்கனிந்தவன்பேபூசையென்ற
நல்லோர்பொல்லாவெனையுநாடுவரோபைங்கிளியே. (கச)

கண்டதனைக்கண்டுகலக்கந்தவிரெனவே
விண்டபெருமானையுநான்மேவுவனோபைங்கிளியே. (கரு)

காணாதகாட்சிகருத்துவந்துகாணாமல்
வீணாள்கழித்துமெலிவேனோபைங்கிளியே. (கசு)

காந்தமிரும்பைக்கவர்ந்திழுத்தாலென்னவருள்
வேந்தனெனையிழுத்துமேவுவனோபைங்கிளியே. (கஎ)

காதலால்வாடினதுங்கண்டனையேயெம்மிறைவர்
போதரவாயின்பம்புசிப்பேனோபைங்கிளியே. (கஅ)

கிட்டிக்கொண்டன்பருண்மைகேளாப்பலவடிகொள்
பட்டிக்குநின்பதுண்டோசொல்லாய்நீபைங்கிளியே. (ககூ)

கிட்டேராய்நெஞ்சிற்கிளவார்தழுவவென்று
வெட்டேராவரவர்நேசமென்னோபைங்கிளியே. (உ0)

கூடாக்குணமுமில்லாக்கொள்கையிறைவனென்கவலை
யாறும்படிக்குமணைவாரோ பைங்கிளியே. (௨௧)

சின்னஞ்சிறியேன்றன்சிந்தைகவர்ந்தாரிறைவர்
தன்னந்தனியேதவிப்பேனோ பைங்கிளியே. (௨௨)

சிந்தைமருளைத்தெளிவித்தெனையாள
வந்தகுருநாதனருள்வாய்க்குமோ பைங்கிளியே. (௨௩)

சொல்லிறந்துநின்றசுகரூபப்பெம்மானை
யல்லும்பகலுமணைவேனோ பைங்கிளியே. (௨௪)

தற்போதத்தாலேதலைகீழதாகவைய
னற்போதவின்புவரநாட்செலுமோ பைங்கிளியே. (௨௫)

தன்னையறியுந்தருணந்தனிற்றலைவ
னென்னையணையாதவண்ணமென்கொளித்தார் பைங்கிளியே. (௨௬)

தாக்கரியமெய்யெல்லாந்தெகிழ்விட்டின்னருளாம்
பாக்கியஞ்சேர்ந்தாரிறைக்குப்பண்போசொல் பைங்கிளியே. (௨௭)

தாயினொடுதோர்பர்க்கடமாந்தன்மைவிட்டேயன்னவிடத்
தோழியம்போனிற்கியென்னையுள்குவரோ பைங்கிளியே. (௨௮)

நீக்கமறுநீர்மைக்கிர்வைபிட்டங்கென்னையினிப்
பாரோருதாண்டானைப்பற்றுவனோ பைங்கிளியே. (௨௯)

நாங்கிவிழிக்கத்தன்னலமலர்தாக்காமருள்பார்க்கிரிக்கும்
பார்க்குநன்டாலன்றோருபலர்காண்பேன் பைங்கிளியே. (௩௦)

தொல்லைக்கவலைதொலைத்துத்தொலையாத
வெல்லையிலாவின்பமயமெய்துவனோ பைங்கிளியே. (௩௧)

நன்னெஞ்சுநன்மைபெறல்லாரநாதனைக்சேர்ந்தின்பமெய்ந்தார்
வன்னெஞ்சர்தங்கோல்வாழ்விழந்தேன் பைங்கிளியே. (௩௨)

நானேகருதின்வரநாடார்சும்மாவிருந்தாற்
றானேயணைவரவர்தன்மையென்றேபைங்கிளியே. (௩௩)

நீர்க்குமிழிபோன்றவுடனிற்கையிலேசாகுவதஞ்
சேர்க்கவறியாமற்றிகைப்பேனேபைங்கிளியே. (௩௪)

நெஞ்சகத்தில்வாழ்வார்நினைக்கின்வேறென்றணையார்
வஞ்சகத்தாரல்லரவர்மார்க்கமென்றேபைங்கிளியே. (௩௫)

பன்முத்திரைச்சமயம்பாழ்படக்கல்லாலடிவாழ்
சின்முத்திரையரசைச்சேர்வேனோபைங்கிளியே. (௩௬)

பச்சைகண்டநாட்டிற்பறக்குமுனைப்போற்பறந்தே
லிச்சையெல்லாமண்ணாற்கியப்பிவாபைங்கிளியே. (௩௭)

பாசபந்தஞ்செய்ததுன்பம்பாராமலெம்மிறைவ
ராசைதந்ததுன்பமதற்காற்றேனேன்பைங்கிளியே. (௩௮)

பாராசையற்றிறையைப்பற்றநான்பற்றிநின்ற
பூராயமெல்லாம்புகன்றுவாபைங்கிளியே. (௩௯)

பேதைப்பருவத்தேபின்றொடர்ந்தென்பக்குவமுஞ்
சோதித்தவண்ணல்வந்துதோய்வாரோபைங்கிளியே. (௪0)

பைம்பயிரைநாடுமுன்போற்பார்பூத்தபைங்கொடிசேர்
செம்பயிரைநாடித்திகைத்தேனென்பைங்கிளியே. (௪௧)

பொய்க்கூடுகொண்டுபுலம்புவனோவெம்மிறைவர்
மெய்க்கூடுசென்றுவிளம்பிவாபைங்கிளியே. (௪௨)

பொய்ப்பணிவேண்டேனப்பொருட்படுத்தியண்ணலென்பான்
மெய்ப்பணிதந்திடநாள்மேவுவதோபைங்கிளியே. (௪௩)

மன்றுணின்றுங்கின்றோர்க்குமற்றுளவெல்லாமுறக்கேட்
கன்றுறங்கேகொணம்பிறைவர்காதலாற்பைங்கிளியே. (௪௪)

மட்டுப்படாதமயக்கமெல்லாந்தீரவென்னை
வெட்டவெளிவீட்டிலண்ணான்மேவுவனோபைங்கிளியே. (சரு)

மாலைவளர்த்தென்னைவளர்த்திறைவர்பின்னெறியாம்
பாலைவனத்தில்விட்டபாவமென்றோபைங்கிளியே. (சசா)

மெய்யினையமாற்றவுழ்தமெத்தவுண்டெம்மண்ணாறந்த
மையனைய்தீர்க்கமருந்துமுண்டோபைங்கிளியே. (சஎ)

மேவுபஞ்சவண்ணமுற்றாய்வீண்பிறையாலல்லலுற்றாய்
பாவிபஞ்சவண்ணம்பகர்ந்துவாபைங்கிளியே. (சஅ)

வாய்திறவாவண்ணமெனைவைத்தாண்டார்க்கென்றுமுடை
நீதிறமாச்சொல்லினிசமாங்காண்பைங்கிளியே. (சகூ)

வாட்டப்படாதமவுனவின்பங்கையாலே
காட்டிக்கொடுத்தானைக்காண்பேனோபைங்கிளியே. (ருO)

வாராவரவாகவந்தருளுமோனருக்கென்
பேராசையெல்லாம்போய்ப்பேசுவாய்பைங்கிளியே. (ருக)

விண்ணவர்தம்பாலமுதம்வேப்பங்காயாகவென்பாற்
பண்ணவியதெம்மன்னன்மயல்பார்த்தாயோபைங்கிளியே. (ருஉ)

விண்ணுள்வளியடங்கிவேறற்றதென்னவருட்
கண்ணுளடங்கிடவுங்காண்பேனோபைங்கிளியே. (ருங)

விண்ணூர்நிலவுதவழ்மேடையிலெல்லாருமுற
மன்றனைவீட்டிலென்னைவைத்ததென்றோபைங்கிளியே. (ருச)

உள்ளத்திலுள்ளேயொளித்திருந்தென்கள்ளமெல்லாம்
வள்ளலறிந்தாலெனக்குவாயுமுண்டோபைங்கிளியே. (ருரு)

ஆசத்த[illegible]க்குமுன்னேயாவித்துவைநான்
முகத்தின்வண்ணந்தழுவுவனோபைங்கிளியே. (ருசா)

தானேசுபாவந்தலைப்படநின்றானன்றான
வானவரும்வருவாரோபைங்கிளியே. (௪௭)

கள்ளத்தலைவரவர்கைகாட்டிப்பேசாம
லுள்ளத்தில்வந்தவுபாயமென்னேபைங்கிளியே. (௪௮)

எந்நாட்கண்ணி.

தெய்வவணக்கம்.

நீர்பூத்தவேணிநிலவெறிப்பமன்றாடுங்
கார்பூத்தகண்டனையாள்காணுநாளெந்நாளோ. (௧)

பொன்னுருமன்றன்மணிப்பூவைவிழிவண்டுசுற்று
மென்னாரமுதினலமிச்சிப்பதெந்நாளோ. (௨)

நீக்கிமலக்கட்டறுத்துநேரேவெளியிலெம்மைத்
தூக்கினவக்குந்தாளைத்தொழுதிடுநாளெந்நாளோ. (௩)

கருமுகங்காட்டாமலென்றுங்கர்ப்பூரம்வீசுந்
திருமுகமேநோக்கித்திருக்கறுப்பதெந்நாளோ. (௪)

வெஞ்சேலெனும்விழியார்வேட்கைநஞ்சுக்கஞ்சினரை
யஞ்சேலெனுங்கைக்கபயமென்பதெந்நாளோ. (௫)

ஆறுசமயத்துமதுவதுவாய்நின்றிலங்கும்
வீறுபரைதிருத்தாண்மேவுநாளெந்நாளோ. (௬)

பச்சைநிறமாய்ச்சிவந்தபாகங்கலந்துலகை
யிச்சையுடனின்றோனைப்பார்க்குநாளென்பதெந்நாளோ. (௭)

ஆதியந்தங்காட்டாதகண்டிதமாய்நின்றுணர்த்தும்
போதவடிவானடியைப்போற்றுநாளெந்நாளோ. (௮)

கங்கைநிலவுசடைக்காட்டானைத்தந்தையெனும்
புங்கவெண்கோட்டானைபதம்புந்திவைப்பதெந்நாளோ. (௯)

அஞ்சுமுகங்காட்டாமலாறுமுகங்காட்டவந்த
செஞ்சரணச்சேவடியைச்சிந்தைவைப்பதெந்நாளோ. (க0)

தந்தையிருதாடுணித்துத்தம்பிரான்றாள்சேர்ந்த
வெந்தையிருதாளிணைக்கேயின்புறுவதெந்நாளோ. (கக)

குருமரபின்வணக்கம்.

தூய்யகர்மலராற்சொல்லாமற்சொன்னவுண்மை
யையனைக்கல்லாலரசையாமணைவதெந்நாளோ. (க)

சிந்தையினுக்கெட்டாதசிற்சுகத்தைக்காட்டவல்ல
நந்தியடிக்கீழ்க்குடியாய்நாமிருப்பதெந்நாளோ. (உ)

எந்தைசனற்குமாரனெறியெமைப்பட்டிக்கொள்வான்
வந்தவத்தினைவாழ்த்துநாளெந்நாளோ. (ங)

பொய்கண்டார்காணப்புனிதமெனுமத்துவித
மெய்கண்டநாதனருள்மேவுநாளெந்நாளோ. (ச)

பாதிவிருத்தத்தாலிப்பார்விருத்தமாகவுண்மை
சாதித்தார்பொன்னடியைத்தான்பணிவதெந்நாளோ. (ரு)

சிற்றம்பலமன்னுஞ்சின்மயராந்தில்லைநகர்க்
கொற்றங்குடிமுதலைக்கூறுநாளெந்நாளோ. (சா)

குறைவிலருண்ஞானமுதல்கொற்றங்குடியடிக
ளுற்றவர்தாட்கன்புபெற்றுநாமிருப்பதெந்நாளோ. (எ)

நாளவங்கள்போகாமலன்னெறியைக்காட்டியெமை
யாளவந்தகோலங்கட்கன்புவைப்பதெந்நாளோ. (அ)

என்னறிவுள்ளடக்கிப்பேரின்பவருமவுணி
தன்னறிவுக்குள்ளேநான்சாருநாளெந்நாளோ. (கூ)

ஆறுமென்னலைதாதலைநாற்காலுறுண்டாமென்னைப்பெருக்குங்
கூறுமவனிடமுங்கூடுமோவென்னக்காவேனோ. (௩௦)

நில்லாமனின்றுனியாதேபோமென்றுமெலாறு
சொல்லாரவனிடமுடன்றுறுமோவென்னக்காவேனோ. (௩௧)

வைதிகமானருள சைவமவனிடமெனத்தெரித்து
மெய்நிகழ்ச்சிதனைக்கல்விநமோவென்னக்காவேனோ. (௩௨)

வாக்குமனமுநமவனிடமனைத்துமே
நாக்கதுவென்னாவலவெல்லாந்தட்டநிலைத்தாவேனோ. (௩௩)

அடியார்வணக்கம்.

வெம்பாக்கத்தீக்குலவன்மேற்தன்மிருகாமா
[illegible] (௧)

ஏ[illegible]
வாதக்கொள்செக்கையுந்தாள்வாரம்வைப்பதெந்நாளோ. (௨)

பித்தினாரவென்றயிர்க்குவேலைதயர்க்குநாரனும்பு
வித்ததமுச்சயர்த்தர்மெய்டிகழ்வதெந்நாளோ. (௩)

போதலுர்டாடமிடப்பகர்த்தமைவாதில்வென்ற
வாதவூரன்னடியார்க்கேபடுவதெந்நாளோ. (௪)

ஓட்டுடன்பற்றின்றியுலகத்துநீத்தசெல்வப்
பட்டினத்தாரடிகடன்புணர்வதெந்நாளோ. (௫)

கண்டதுபொய்யென்றுகண்டகாரைக்காலம்மையை
[illegible] (௬)

சக்கர[illegible]
[illegible] (௭)

[illegible]
[illegible] (௯)

[illegible]
[illegible] (௰)

யாக்கையைப்பழித்தல்.

[illegible]
[illegible] (௧)

நீர்க்குமிழிபோலமைத்துநின்றாலுமில்லாமெய்
பார்க்குமிடத்திதன்மேற்பற்றறுவதெந்நாளோ. (௨)

காக்கைநரிசெந்நாய்கழுகொருநாள் கூடியுண்டு
தேக்குமிருந்தாமுடலைச்சீயென்பதெந்நாளோ. (௩)

வெங்கிருமியாதிசெனித்தசென்மபூமியினை
யிங்கெனுடலென்னுமிழுக்கொழிவதெந்நாளோ. (௪)

[illegible]
பித்தனென்னும்பிதற்றொழிவதெந்நாளோ. (௫)

ஊனென்றிநாதனுணர்த்துமதைவிட்டறிவே
னென்றபாவிதலைநாணுநாளெந்நாளோ. (௬)

[illegible]
மாலையியாபாரமக்கொழிவதெந்நாளோ. (௭)

[illegible]
வாழ்ந்துபெறும்பேறுமைதிக்குநாளெந்நாளோ. (௮)

[illegible]
[illegible] (௯)

[illegible]
சோற்றுத்துருத்திசுமையென்பதெந்நாளோ. (௧௦)

உருவிருப்பதுள்ளேதானூறுமலக்கேணி
யருவருப்புவாழ்க்கையைக்கண்டஞ்சுநாளெந்நாளோ. (௧௧)

மாதரைப்பழித்தல்.

மெய்வீசுநாற்றமெல்லாமிக்கமஞ்சளான்மறைத்துப்
பொய்வீசும்வாயார்புலையொழிவதெந்நாளோ. (௧)

திண்ணியநெஞ்சப்பறவைசிக்கக்குழற்காட்டிற்
கண்ணிவைப்போர்மாயங்கடக்குநாளெந்நாளோ. (௨)

கண்டுமொழிபேசிமனங்கண்டுகொண்டு கவலையாக்
கொண்டுவிடுமாதர்பொய்க்கூத்தொழிவதெந்நாளோ. (௩)

காமனைவாவென்றிருண்டகல்விலையைவீசுமின்னார்
நாமமறந்தருளைநண்ணுநாளெந்நாளோ. (௪)

கண்களில்வெண்புலைகரப்பக்கருமையிட்ட
பெண்கண்மயற்பிற்பிழைக்குநாளெந்நாளோ. (௫)

வீங்கித்தளர்ந்துவிழுமுலையார்மேல்வீழ்ந்து
தூங்குமதன்சோம்பைத்துடைக்குநாளெந்நாளோ. (௬)

கச்சிருக்குங்கொங்கைகரும்பிருக்குமின்மாற்றம்
வைச்சிருக்குமாதர்மயக்கொழிவதெந்நாளோ. (௭)

பச்சென்றகொங்கைப்பசப்பியர்பாழானமய
லச்சென்றறிந்தருளைநண்ணுநாளெந்நாளோ. (௮)

உந்திச்சுழியாலுளத்தைச்சுழிக்ககண
தந்தித்தனத்தார்தமைமறப்பதெந்நாளோ. (௯)

[illegible]
[illegible] (க0)

ஆழாழியென்னவளவுபடாவஞ்சநெஞ்சாப்
[illegible] (கக)

தூயபணித்திங்கள்சுடுவதெனப்பித்தேற்று
மாயமடவார்மயக்கொழிவதெந்நாளோ. (கஉ)

[illegible]
பாழைக்கடந்துபயிராவதெந்நாளோ. (கங)

[illegible]
[illegible] (கச)

[illegible]
[illegible] (கரு)

[illegible]

ஐம்பூதத்தாலேயலக்கழிந்ததோஷமற
[illegible] (க)

[illegible]
[illegible] (உ)

நானெம்பொறிவழியைநாடாதவண்ணமெமை
[illegible] (ங)

[illegible]
[illegible] (ச)

[illegible]
[illegible] (ரு)

வேட்டைப்புலப்புலையர்மேவாதவண்ணமனக்
காட்டைத்திருத்திக்களைகாண்பதெந்நாளோ. (சு)

உந்துபிறப்பிறப்பையுற்றுவிடாதெந்தையருள்
வந்துபிறக்கமனமிறப்பதெந்நாளோ. (எ)

புத்தியெனுந்துத்திப்பொறியரவின்வாய்த்தேரை
யொத்துவிடாதெந்தையருளோங்குநாளெந்நாளோ. (அ)

ஆங்காரமென்னுமதயானைவாயிற்கரும்பா
யெங்காமமெல்லாந்தையருளெய்துநாளெந்நாளோ. (கூ)

சித்தமெனும்பௌவத்திரைக்கடலில்வாழ்ந்துநம்பாவ
நித்தமலையாதருளினிற்குநாளெந்நாளோ. (௧0)

வித்தியாதத்துவங்களேழும்வெருண்டோடச்
சுத்தப்ரபோகத்தைத்துய்க்குநாளெந்நாளோ. (கக)

சுத்தவித்தைமுதலாத்தோன்றுமோரைந்துவகைத
தத்துவத்தைநீங்கியருள்சாருநாளெந்நாளோ. (கஉ)

பொல்லாதகாமப்புலைத்தொழிலிலென்னறிவு
செல்லாமனன்னெறியிற்சேருநாளெந்நாளோ. (கங)

அடிகளடிக்கீழ்க்குடியாயாம்வாழவன்னோர்
குடிகெடுக்கும்பாழுமடமைக்கூடநெறிவிடுதெந்நாளோ. (கச)

ஆணபுறக்கருவியாறுப்பத்துமற்றுளவும்
போனவழியுங்கூடப்புன்முளைப்பதெந்நாளோ. (கரு)

அந்தகனுக்கெங்குமிருளானவாறுவறிவில்
வந்தவிருள்வேலைவடியுநாளெந்நாளோ. (கசு)

ப[illegible]
நின்மலத்தைச்சேர்ந்துமலநீங்குநாளெந்நாளோ. (கஎ)

கண்டுகொண்டிந்தக்கலக்கமெல்லாந்தீர்வண்ணம்
பண்டைவினைவேரைப்பறிக்குநாளெந்நாளோ. (கஅ)

பைங்கூழ்வினைதான்படுசாவியாகவெமக்
கெங்கோன்கிரணவெயிலெய்துநாளெந்நாளோ. (க௯)

குறித்தவிதமாதியாற்கூடும்வினையெல்லாம்
மறுத்தத்திதாம்வண்ணமருள்வந்திடுநாளெந்நாளோ. (உ0)

சஞ்சிதமேயாதிசரக்காணமுச்சேரும்
வெந்தபொறியாகவருண்மேவுநாளெந்நாளோ. (உக)

மேதகமுதனுன்காத்திரண்டொன்றுப்பின்றிலகு
மோகமிகுமாயைமுடியுநாளெந்நாளோ. (உஉ)

சத்தமுதலாத்தலைழுத்திங்கெமக்குணர்த்துஞ்
சுத்தமாமாயைதொடக்கறுவதெந்நாளோ. (உ௩)

எம்மைவினையையிறையையெம்பாற்காட்டாத
வம்மைதிரோதையகலுநாளெந்நாளோ. (உச)

நித்திரையாய்வந்துநினைவழிக்குங்கேவலமாஞ்
சத்துருவைவெல்லுஞ்சயத்தறிவதெந்நாளோ. (உரு)

சன்னல்பின்னலானசகலமெனுங்குப்பையிடை
முன்னவன்ஞானக்கனலிலூட்டுநாளெந்நாளோ. (உசு)

மாயாவிகாரமலமொழிசுத்தாவத்தை
தோயாவருளைத்தொடருநாளெந்நாளோ. (உஎ)

தன்னுண்மை.

உடம்பிறப்புமென்னுமந்தவூழிலெல்லாந்திரத்
திடம்பெறவேயுண்மைத்தெரிசிப்பதெந்நாளோ. (க)

செம்மையறிவாலறிந்துதேகாதிக்குள்ளிசைந்த
வெம்மைப்புலப்படவேயா மறிவதெந்நாளோ. (௨)

தத்துவமாம்பாழ்த்தசடவுருவைத்தான்சுமந்த
சித்துருவாமெம்மைத்தெரிசிப்பதெந்நாளோ. (௩)

பஞ்சப்பொறியையுயிரென்னுமந்தப்பஞ்சமறச்
செஞ்செவேயெம்மைத்தெரிசிப்பதெந்நாளோ. (௪)

அந்தக்கரணமுயிராமென்றவந்தரங்க
சிந்தைக்கணத்திலெம்மைத்தேர்ந்தறிவதெந்நாளோ. (௫)

முக்குணத்தைச்சீவனென்னுமூடத்தைவிட்டருளா
லக்கணமேயெம்மையறிந்துகொள்வதெந்நாளோ. (௬)

காலையுயிரென்னுங்கலாதிகள்சொற்கேளாமற்
சீலமுடனெம்மைத்தெளிந்துகொள்வதெந்நாளோ. (௭)

வான்கெடுத்துத்தேடுமதிகேடர்போலவெமை
நான்கெடுத்துத்தேடாமனன்கறிவதெந்நாளோ. (௮)

அருளியல்பு.

ஈனந்தருநாடிதுநமக்குவேண்டாமென்
றூனந்தநாட்டிலவதரிப்பதெந்நாளோ. (௧)

பொய்க்காட்சியானபுவனத்தைவிட்டருளா
மெய்க்காட்சியாம்புவனமேவுநாளெந்நாளோ. (௨)

ஆதியந்தங்காட்டாமலம்பரம்போலேநிறைந்த
நீதிலருட்கடலைச்சேருநாளெந்நாளோ. (௩)

எட்டுத்திசைக்கீழ்மேலெங்கும்பெருகிவரும்
வெட்டவெளியின்னுற்பின் [illegible] தோய்வதெந்நாளோ. (௪)

சூதானமென் றுசுருதியெல்லாமோலமிடு
மீதானமானவெற்பைமேவுநாளெந்நாளோ. (ரு)

வெ[illegible]க்கின்ற[illegible]தைவெப்பகலந்தன்னருளாய்
வந்துபொழிகின் றமழைகாண்பதெந்நாளோ. (சு)

சூரியர்கள்சந்திரர்கடோன்றுச்சுயஞ்சோதிப்
பூரணதேயத்திற்பொருந்துநாளெந்நாளோ. (எ)

கன் றுமனவெப்பக்கலக்கமெலாந்திரவருட்
டென்றல்வந்துவீசவெளிசேருநாளெந்நாளோ. (அ)

கட்டுநமன்செங்கோல்கடாவடிக்குங்கோலாக
வெட்டவெளிப்பொருளைமேவுநாளெந்நாளோ. (கூ)

சாலக்கபாடத்தடைதீரவெம்பெருமா
னோலக்கமண்டபத்துளோடுநாளெந்நாளோ. (க0)

விண்ணவன்றனென்னும்விரிநிலாமண்டபத்தில்
தண்ணீரருந்தித்தளர்வொழிவதெந்நாளோ. (கக)

வெய்யபுலிபார்த்துவிழித்திருந்தவல்லலறத்
துய்யவருளிற்றுயிலுநாளெந்நாளோ. (கஉ)

வெய்யபிறவிவெயில்வெப்பமெலாம்விட்டகல
வையனடிநீழலணையுநாளெந்நாளோ. (கரு)

வாதைப்பிறவிவளைகடலைநீந்தவையன்
பாதப்புணையிணையைப்பற்றுநாளெந்நாளோ. (கச)

ஞா[illegible]வெளி
ஞான[illegible]பெறுவதெந்நாளோ. (க[illegible])

எ[illegible]தெ[illegible]வைப்
[illegible]லாமறப்புல்லிப்புணருநாளெந்நாளோ. ([illegible])

சடத்துளுயிர்போலெமக்குத்தானுயிராய்ஞான
நடத்துமுறைகண்டுபணிநாம்விடுவதெந்நாளோ. (கஎ)

எக்கணுமாந்துன்பவிருட்கடலைவிட்டருளாம்
மிக்ககரையேறிவெளிப்படுவதெந்நாளோ. (கஅ)

பொருளியல்பு.

கைவிளக்கின்பின்னேபோய்க்கண்டார்போன்மெய்ஞ்ஞான
மெய்விளக்கின்பின்னேபோய்மெய்காண்பதெந்நாளோ. (க)

கேடில்பசுபாசமெல்லாங்கீழ்ப்படவுந்தானேமே
லாடுஞ்சுகப்பொருளுக்கன்புறுவதெந்நாளோ. (உ)

ஆணவத்தைநீக்கியறிவூடேயைவகையாக்
காணவத்தைக்கப்பாலைக்காணுநாளெந்நாளோ. (ங)

நீக்கப்பிரியாநினைக்கமறக்கக்கூடாப்
போக்குவரவற்றபொருளணைவதெந்நாளோ. (ச)

அண்டருக்குமெய்ப்பிலைவப்பாமாரமுதையென்னகத்திற்
கண்டுகொண்டுநின்றுகளிக்குநாளெந்நாளோ. (ரு)

காட்டுந்திருவருளேகண்ணாகக்கண்டுபர
வீட்டின்பமெய்ப்பொருளைமேவுநாளெந்நாளோ. (சு)

நானென்றன்மைநழுவியேயெவ்வுயிர்க்குந்
தானெனவுண்மைதனைச்சார்நாளெந்நாளோ. (எ)

சிந்தைமறந்துதிருவருளாய்நிற்பவர்பால்
வந்தபொருளெம்மையுந்தான்வாழ்விப்பதெந்நாளோ. (அ)

எள்ளுக்குளெண்ணெய்போலெங்கும்வியாபகமா
யுள்ளவொன்றையுள்ளபடியோருநாளெந்நாளோ. (கூ)

அருவுருவமில்லாமகண்டதுவாயான
பொருளெமக்குவந்துபுலப்படுவதெந்நாளோ. (௪0)

ஆரணமுங்காணுவகண்டிதாகாரபரி
பூரணம்வந்தெம்மைப்பொருந்துநாளெந்நாளோ. (௪௧)

சித்தொடுசித்தாகித்தயங்கியவானந்தப்ரி
சுத்தவகண்டசிவந்தோன்றுநாளெந்நாளோ. (௪௨)

எங்கெங்கும்பார்த்தாலுமின்புருவாய்நீக்கமின்றித்
தங்குந்தனிப்பொருளைச்சாருநாளெந்நாளோ. (௪௩)

அடிமுடிகாட்டாதசுத்தவம்பரமாஞ்சோதிக்
கடலொளிவந்தென்னைக்கலக்குநாளெந்நாளோ. (௪௪)

ஒன்றனையுங்காட்டாவுளத்திருளைச்சூறையிட்டு
நின்றபரஞ்சோதியுடனிற்குநாளெந்நாளோ. (௪௫)

எந்தச்சமயமிசைந்துமறிவூடறிவாய்
வந்தபொருளேபொருளாவாஞ்சிப்பதெந்நாளோ. (௪௬)

எவ்வாறிங்குற்றுணர்ந்தார்யாவரவர்தமக்கே.
யவ்வாறாய்நின்றபொருட்கன்புவைப்பதெந்நாளோ. (௪௭)

பெண்ணாணலியெனவும்பேசாமலென்னறிவின்
கண்ணூடேநின்றவொன்றைக்காணுநாளெந்நாளோ. (௪௮)

நினைப்புமறப்புமறநின்றபரஞ்சோதி
தனைப்பெறவென்னறிவிற்சந்திப்பதெந்நாளோ. (௪௯)

ஆனந்தவியல்பு.

பேச்சுக்கிடமில்லாப்பேரின்பவெள்ளமுற்று
நீக்கமிலகாலமயமாயிருக்குநாளெந்நாளோ. (௧)

சித்தந்தெளிந்தோர்தெளிவிற்றெளிவான
சுத்தசுகக்கடலுட்டோயுநாளெந்நாளோ. (உ)

சிற்றின்பமுண்டேழ்சிதையவனந்தங்கடல்போன்
முற்றின்பவெள்ளமெமைமூடுநாளெந்நாளோ. (ஙு)

எல்லையில்பேரின்பமயமெப்படியென்றோர்தமக்குச்
சொல்லறியாவூமர்கள்போற்சொல்லுநாளெந்நாளோ. (ச)

அண்டரண்டகோடியனைத்துமுகாந்தவெள்ளங்
கொண்டதெனப்பேரின்பங்கூடுநாளெந்நாளோ. (ரு)

ஆதியந்தமில்லாதவாதியனாதியெனுஞ்
சோதியின்பத்தூடேதுளையுநாளெந்நாளோ. (சு)

சாலோகமாதிசவுக்கியமும்விட்டநம்பான்
மேலானஞானவின்பமேவுநாளெந்நாளோ. (எ)

தற்பரத்தினுள்ளேயுஞ்சாலோகமாதியெனும்
பொற்பறிந்தானந்தம்பொருந்துநாளெந்நாளோ. (அ)

உள்ளத்தினுள்ளேதானூறுஞ்சிவானந்த
வெள்ளந்துளைந்துவிடாய்தீர்வதெந்நாளோ. (கூ)

கன்னலுடன்முக்கனியுங்கற்கண்டுஞ்சீனியுமாய்
மன்னுமின்பவாரமுதைவாய்மடுப்பதெந்நாளோ. (க0)

மண்ணாடுழன்றமயக்கமெல்லாந்தீர்ந்திடவும்
விண்ணாடெழுந்தசுகமேவுநாளெந்நாளோ. (கக)

கானற்சலம்போன்றகட்டுழலைப்பொய்தீர
வானமுதவாவிமருவுநாளெந்நாளோ. (கஉ)

தீங்கரும்பென்றாலினியாதின்றாலினிப்பனபோற்
பாங்குறும்பேரின்பம்படைக்குநாளெந்நாளோ. (கங)

புண்ணியபாவங்கள்பொருந்தாமெய்யன்பரெல்லா
நண்ணியபேரின்பசுகநாமணைவதெந்நாளோ. (௧௪)

அன்புநிலைமை.

திக்கரவிகண்டசரோருகம்போலென்னிதய
மிக்கவருள்கண்டுவிகசிப்பதெந்நாளோ. (௧)

வானமுகில்கண்டமயூரபக்ஷிபோலவையன்
ஞானநடங்கண்டுநடிக்குநாளெந்நாளோ. (௨)

சந்திரனைநாடுஞ்சகோரபக்ஷிபோலறிவில்
வந்தபரஞ்சோதியையாம்வாஞ்சிப்பதெந்நாளோ. (௩)

சூத்திரமெய்ப்புரகத்துக்குண்டலிப்பாம்போன்றுட்புகுந்
சித்தனையென்கண்ணாற்றெரிசிப்பதெந்நாளோ. (௪)

அந்தரத்தேநின்றுமானந்தக்கூத்தனுக்கென
சிந்தைதிறைகொடுத்துச்சேவிப்பதெந்நாளோ. (௫)

கள்ளனிவனென்றுமெள்ளக்கைவிடுதல்காரியமோ
வள்ளலேயென்றுவருந்துநாளெந்நாளோ. (௬)

விண்ணுடர்காணாவிமலாபரஞ்சோதி
யண்ணாவாவாவென்றரற்றுநாளெந்நாளோ. (௭)

ஏதேதுசெய்தாலுமென்பணிபோய்விண்டணியா
மாதேவாவென்றுவருந்துநாளெந்நாளோ. (௮)

பண்டுங்காணேனுன்பழம்பொருளேயின்றுபுலைக்
கண்டுகாணேனெனவுங்கைகுவிப்பதெந்நாளோ. (௯)

பொங்கேதமானபழக்கமெல்லாந்தீரவின்ப
மெய்க்கேக[illegible]யென்றிரங்குநாளெந்நாளோ. (௧௦)

கடலின்மடைகண்டதுபோற்கண்ணீராருக
வுடல்வெதும்பிமூர்ச்சித்துருகுநாளெந்நாளோ. (சக)

புலர்ந்தேன்முகஞ்சருகாய்ப்போனேனிற்காண
வலர்ந்தேனென்றேங்கியழுங்குநாளெந்நாளோ. (சஉ)

புண்ணீர்மையாளர்புலம்புமாபோற்புலம்பிக்
கண்ணீருங்கம்பலையுங்காட்டுநாளெந்நாளோ. (சங)

போற்றேனென்றாலுமென்னைப்புந்திசெய்யும்வேதனைக்கிங்
காற்றேனாற்றேனென்றாற்றுநாளெந்நாளோ. (சச)

பொய்முடங்கும்பூமிசிலபோட்டலறப்பூங்கமலன்
கைமுடங்கநான்சனனக்கட்டறுவதெந்நாளோ. (சரு)

கற்குணத்தைப்போன்றவஞ்சக்காரர்கள்கைகோவாம
னற்குணத்தார்கைகோத்துநான்பிரிவதெந்நாளோ. (சசு)

துட்டனைமாமாயைச்சுழனீக்கியந்தரமே
விட்டனையோவென்றுவியக்குநாளெந்நாளோ. (சஎ)

அன்பர்நெறி.

அத்துவாவெல்லாமடங்கச்சோதித்தபடிச்
சித்துருவாய்நின்றார்தெளிவறிவதெந்நாளோ. (க)

மூச்சற்றுச்சிந்தைமுயற்சியற்றுமூதறிவாய்ப்
பேச்சற்றோர்பெற்றவொன்றைப்பெற்றிடுநாளெந்நாளோ. (உ)

கோட்டாலையான குணமிறந்தநிர்க்குணத்தோர்
தேட்டாலேதேடுபொருள்சேருநாளெந்நாளோ. (ங)

கெடுத்தேபசுத்துவத்தைக்கேடிலானந்த
மடுத்தேதோரடுத்தபொருட்காரவம்வைப்பதெந்நாளோ. (ச)

கற்கண்டாலோடுகின்றகாக்கைபோற்பொய்ம்மாயச்
சொற்கண்டாலோடுமன்பர்தோய்வறிவதெந்நாளோ. (ரு)

மெய்த்தகுலங்கல்விபுனைவேடமெல்லாமோடவிட்ட
சித்தரொன்றுஞ்சேராச்செயலறிவதெந்நாளோ. (சா)

சுற்றச்சமயக்குறும்படர்ந்துதற்போத
மற்றவர்கட்கற்றபொருட்கன்புவைப்பதெந்நாளோ. (எ)

தர்க்கமிட்டுப்பாழாஞ்சமயக்குதர்க்கம்விட்டு
நிற்குமவர்கண்டவழிநேர்பெறுவதெந்நாளோ. (அ)

வீறியவேதாந்தமுதன்மிக்ககலாந்தவரை
யாறுமுணர்ந்தோருணர்வுக்கன்புவைப்பதெந்நாளோ. (கூ)

கண்டவிடமெல்லாங்கடவுண்மயமென்றறிந்து
கொண்டநெஞ்சர்நேயநெஞ்சிற்கொண்டிருப்பதெந்நாளோ (௰)

பாக்கியங்களெல்லாம்பழுத்துமனம்பழுத்தோர்
நோக்குந்திருக்கூத்தைநோக்குநாளெந்நாளோ. (௧௧)

எவ்வுயிருந்தன்னுயிர்போலெண்ணுந்தபோதனர்கள்
செவ்வறிவைநாடிமிகச்சிந்தைவைப்பதெந்நாளோ. (௧௨)

அறிஞருரை.

இருநிலனாய்த்தீயாகியென்றதிருப்பாட்டின்
பெருநிலையைக்கண்டணைந்துபேச்சறுவதெந்நாளோ. (க)

அற்றவர்கட்கற்றசிவமென்றவத்துவித
முற்றுமொழிகண்டருளின்மூழ்குநாளெந்நாளோ. (உ)

தானென்னைமுன்படைத்தானென்றதகவுரைய
நானென்[illegible]ண்மைபெற்றுநாமுணர்வதெந்நாளோ. (௩)

என்னுடையதோழனுமாயென்றதிருப்பாட்டி
னன்னெறியைக்கண்டுரிமைநாஞ்செய்வதெந்நாளோ. (௪)

ஆருடனேசேருமறிவென்றவவ்வுரையைத்
தேரும்படிக்கருடான்சேருநாளெந்நாளோ. (௫)

உன்னிலுன்னுமென்றவுறுமொழியாலென்னிதயந்
தன்னிலுன்னிநன்னெறியைச்சாருநாளெந்நாளோ. (௬)

நினைப்பறவேதானினைந்தேனென்றநிலைநாடி
யனைத்துமாமப்பொருளிலாழுநாளெந்நாளோ. (௭)

சென்றுசென்றேறயணுவாய்த்தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றாகி
நின்றுவிடுமென்றநெறிநிற்குநாளெந்நாளோ. (௮)

ஆதியந்தமில்லாவரியபரஞ்சோதி
நீதிமொழிகண்டதுவாய்நிற்குநாளெந்நாளோ. (௯)

பிறிதொன்றிலாசையின்றிப்பெற்றிருந்தேனென்ற
நெறியுடையான்சொல்வினிலைநிற்குநாளெந்நாளோ. (௧0)

திரையற்றநீர்போற்றெளியவெனத்தேர்ந்த
வுரைபற்றியுற்றங்கொடுங்குநாளெந்நாளோ. (௧௧)

அறியாவறிவிலவிழ்ந்தேறவென்ற
நெறியாமுறையுணர்ந்துநிற்குநாளெந்நாளோ. (௧௨)

எனக்குணியென்றுமியிற்கையாப்பின்னு
முனக்குணென்றவுறுதிகொள்வதெந்நாளோ. (௧௩)

அறிவையறிவதுவேயாகும்பொருளென்
றுறுதிசொன்னவுண்மையினையோருநாளெந்நாளோ. (௧௪)

நிற்குநிலை.

பண்ணினிசைபோலப்பரமன்பானின்றதிற
லெண்ணியருளாகியிருக்குநாளெந்நாளோ. (௧)

அறிவோடறியாமையற்றறிவினூடே
குறியிலறிவுவந்துகூடுநாளெந்நாளோ. (௨)

சொல்லான்மனத்தாற்றொடராச்சம்பூரணத்தி
னில்லாநிலையாய்நிலைநிற்பதெந்நாளோ. (௩)

செங்கதிரின்முன்மதியந்தேசடங்கிநின்றிடல்போ
லங்கணனார்தாளிலடங்குநாளெந்நாளோ. (௪)

வானூடடங்கும்வளிபோலவின்புருவாங்
கோனூடடங்குங்குறிப்பறிவதெந்நாளோ. (௫)

செப்பரியதன்கருணைச்சிற்சுகனார்பூரணத்தி
லப்பினிடையுப்பாயணையுநாளெந்நாளோ. (௬)

தூயவறிவானசுகரூபசோதிதன்பாற்
றீயிலிரும்பென்னத்திகழுநாளெந்நாளோ. (௭)

தீதணையாக்கர்ப்பூரதீபமெனநானகண்ட
சோதியுடனொன்றித்துரிசறுவதெந்நாளோ. (௮)

ஆராருங்காணாதவற்புதனார்பொற்படிக்கீழ்
நீரார்நிழல்போனிலாவுநாளெந்நாளோ. (௯)

எட்டத்தொலையாதவெந்தைபிரான்சந்நிதியில்
பட்டப்பகல்விளக்காய்ப்பண்புறுவதெந்நாளோ. (௧௦)

கருப்புவட்டைவாய்மடுத்துக்கண்டார்நாப்போல
விருப்புவட்டாவின்புருவைமேவுநாளெந்நாளோ. (௧௧)

துச்சப்புலனாற்சுழலாமற்றண்ணருளா
லுச்சிக்கதிப்படிகமொவ்வுநாளெந்நாளோ. (௧௨)

இம்மாநிலத்திலிருந்தபடியேயிருந்து
சும்மாவருளைத்தொடருநாளெந்நாளோ. (௧௩)

தானவனுந்தன்மையெய்தித் தண்டமெனவண்டமெங்கு
ஞானமதயானைநடத்துநாளெந்நாளோ. (௧௪)

ஒன்றிரண்டுமில்லதுவாயொன்றிரண்டுமுள்ளதுவாய்
நின்றசமத்துநிலைநேர்பெறுவதெந்நாளோ. (௧௫)

பாசமகலாமற்பதியிற்கலவாமன்
மாசில்சமத்துமுத்திவாய்க்குநாளெந்நாளோ. (௧௬)

சிற்றறிவுமெள்ளச்சிதைந்தெம்மான்பேரறிவை
யுற்றறியாவண்ணமறிந்தோங்குநாளெந்நாளோ. (௧௭)

தந்திரத்தைமந்திரத்தைச்சாரினவையாமறிவென்
றெந்தையுணர்வேவடிவாவெய்துநாளெந்நாளோ. (௧௮)

போக்குவரவற்றவெளிபோனிறைந்தபோதநிலை
நீக்கமறக்கூடிநினைப்பறுவதெந்நாளோ. (௧௯)

காண்பானுங்காட்டுவதுங்காட்சியுமாய்நின்றவந்த
வீண்பாவம்போயதுவாய்மேவுநாளெந்நாளோ. (௨0)

வாடாதேநாளுவாய்மாயாதேயெங்கோவை
நாடாதேநாடிநலம்பெறுவதெந்நாளோ. (௨௧)

ஆடலையேகாட்டியெமதாடலொழித்தாண்டான்பொற்
றாடலைமேற்சூடித்தழைக்குநாளெந்நாளோ. (௨௨)

மேலொடுகீழில்லாதவித்தகனார்தம்முடனே
பாலொடுநீர்போற்கலந்துபண்புறுவதெந்நாளோ. (௨௩)

அறியாதறிந்தெமையாளண்ணலைநாமாகக்
குறியாதவன்னைக்குறிக்குநாளெந்நாளோ. (௨௪)

ஓராமன்மந்திரமுமுன்னுமனம்பரனைப்
பாராமற்பார்த்துப்பழகுநாளெந்நாளோ. (உரு)

இன்பற்றுமென்னிறைவுபற்றும்பூரணன்பால்
வான்பற்றுங்கண்போன்மருவுநாளெந்நாளோ. (உசு)

ஆண்டான்மவுனியளித்தவறிவாலறிவைத்
தூண்டாமற்றூண்டித்துலங்குநாளெந்நாளோ. (உஎ)

ஆணவந்தோடத்துவிதமானபடமெய்ஞ்ஞானந்
தாணுவினோடத்துவிதஞ்சாருநாளெந்நாளோ. (உஅ)

நிலைபிரிந்தோர்கூடுதற்குபாயம்.

கன்மநெறிதப்பிற்கடுநரகென்றெந்நாளு
நன்மைதருஞானநெறிநாமணைவதெந்நாளோ. (க)

ஞானநெறிதானேநழுவிடினுமுப்பதத்து
ளானமுத்திநல்குமெனவன்புறுவதெந்நாளோ. (உ)

பன்மார்க்கமானபலவடிபட்டேனுமொரு
சொன்மார்க்கங்கண்டுதுலங்குநாளெந்நாளோ. (ங)

அத்துவிதமென்றவணியச்சொற்கண்டுணர்ந்து
சுத்தசிவத்தைத்தொடருநாளெந்நாளோ. (ச)

கேட்டமுதனென்காலேகிடலாநாம்பதமும்
வாட்டமறவெமக்குவாய்க்குநாளெந்நாளோ. (ரு)

என்னறியாமென்பதறவெவ்விடமுமென்றனக்கு
சன்னிதியாகக்கண்டுநிட்டைசாதிப்பதெந்நாளோ. (சு)

நான்பிரமமென்றனடுவேயொன்றுண்டாநா
னேன்பிலவிலாமொன்றாய்த்திகழுநாளெந்நாளோ. (எ)

மூச்சகமேயாதிமுழுதுமகண்டாகார
சச்சிதானந்தசிவந்தானென்பதெந்நாளோ. (அ)

எவ்வடிவும்பூரணமாமெந்தையுருவென்றிசைந்த
வவ்வடிவுக்குள்ளேயடங்குநாளெந்நாளோ. (௯)

சிந்தித்ததெல்லாஞ்சிவபூரணமாக
வந்தித்துவாழ்த்திவணங்குநாளெந்நாளோ. (௧௦)

தாங்கியபார்விண்ணாதிதானேஞானக்கினியா
யோங்குமியோகவுணர்வுற்றிடுநாளெந்நாளோ. (௧௧)

ஆசனமூர்த்தங்களறவகண்டாகாரசிவ
பூசைசெயவாசைபொருந்துநாளெந்நாளோ. (௧௨)

அஞ்செழுத்தினுண்மையதுவானவப்பொருளை
நெஞ்சழுத்தியொன்றாகிநிற்குநாளெந்நாளோ. (௧௩)

அவ்வுயிர்போலெவ்வுயிருமானபிரான்றன்னடிமை
யெவ்வுயிருமென்றுபணியாஞ்செய்வதெந்நாளோ. (௧௪)

தேசிகர்கோனுணதிறன்மவுனிநந்தமக்கு
வாசிகொடுக்கமகிழுநாளெந்நாளோ. (௧௫)

குருலிங்கசங்கமாக்கொண்டதிருமேனி
யருண்மயமென்றன்புற்றருள்பெறுவதெந்நாளோ. (௧௬)

காண்பேனோவென்கண்ணி.

சிந்திக்குந்தோறுந்தெவிட்டாவமுதேயென்
புந்திக்குணீதான்பொருந்திடவுங்காண்பேனோ. (௧)

கேவலத்திலுன்கிடந்துகீழ்ப்பட்டாதின்பலருட்
காவலன்பாலொன்றிக்கலந்திடவுங்காண்பேனோ. (௨)

துரியங்கடந்தவொன்றேதுவெளியாய்நின்ற
பெரியநிறைவேயுனைநான்பெற்றிடவுங்காண்பேனோ. (௩)

மாசற்றவன்பர்நெஞ்சேமாறாதபெட்டகமாத்
தேசுற்றமாமணிநின்றேசினையுங்காண்பேனோ. (௪)

மாயாவிகாரமலமகலவெந்தைபிரா
னேயானுபூதிநிலைபெறவுங்காண்பேனோ. (௫)

பொய்யுலகும்பொய்யுறவும்பொய்யுடலும்பொய்யெனவே
மெய்யநினைமெய்யெனவேமெய்யுடனேகாண்பேனோ. (௬)

வாலற்றபட்டமெனமாயாமனப்படலங்
காலற்றுவீழவுமுக்கண்ணுடையாய்காண்பேனோ. (௭)

உள்ளும்புறம்புமொருபடித்தாய்நின்றசுகங்
கொள்ளும்படிக்கிதயங்கூட்டிடவுங்காண்பேனோ. (௮)

காட்டுகின்றமுக்கட்கரும்பேகனியேயென்
னாட்டமெல்லாந்தீரவுனதாடலையுங்காண்பேனோ. (௯)

தூக்காமற்றூக்கிச்சுகப்பெருமானின்னினைவி
னீக்காமனிற்குநிலைபெறவுங்காண்பேனோ. (௧௦)

வாதவூராளிதனைவான்கருணையால்விழுங்கும்
போதநீரேநின்பொன்னடியுங்காண்பேனோ. (௧௧)

சாட்டையிலாப்பம்பரம்போலாடுஞ்சடசால
நாட்டமறவெந்தைசுத்தஞானவெளிகாண்பேனோ. (௧௨)

மன்றுநின்றாடுமரகதஞ்சேர்மாணிக்கக்
குன்றேநின்றாட்சிக்குடிபெறவுங்காண்பேனோ. (௧௩)

பொய்யென்றறிந்தமையப்போகவொட்டாதையவிந்த
வையகனையக்கமாற்றிடவுங்காண்பேனோ. (௧௪)

தாயினிலுநல்லதயாளுவேநின்னையுன்னித்
தீயின்மெழுகொத்துருகுஞ்சிந்தைவரக்காண்பேனோ. (௧௫)

என்செயினுமென்பெறினுமென்னிறைவாவேழையன்யா
னின்செயலென்றுன்னுநினைவுவரக்காண்பேனோ. (௧௬)

எள்ளத்தனையுமிரக்கமிலாவன்பாவி
யுள்ளத்துமெந்தையுலாவிடவுங்காண்பேனோ. (௧௭)

வஞ்சகத்துக்காலயமாம்வல்வினையேனுங்கெடுவே
னெஞ்சகத்திலையாநீநேர்பெறவுங்காண்பேனோ. (௧௮)

தொல்லைப்பிறவித்துயர்கெடவுமெந்தைபிரான்
மல்லற்கருணைவழங்கிடவுங்காண்பேனோ. (௧௯)

வாளாருங்கண்ணார்மயற்கடலிலாழ்ந்தேன்சற்
றுளாகவெந்தையருள்செயவுங்காண்பேனோ. (௨௦)

பஞ்சாய்ப்பறக்குநெஞ்சப்பாவியைநீகூவியையா
வஞ்சாதேயென்றின்னருள்செயவுங்காண்பேனோ. (௨௧)

ஆடுகறங்காகியலமந்துழன்றுமனம்
வாடுமெனையையாநீவாவெனவுங்காண்பேனோ. (௨௨)

சிட்டர்க்கெளியசிவனேயோதீவினையேன்
மட்டற்றவாசைமயக்கறவுங்காண்பேனோ. (௨௩)

உண்ணின்றுணர்த்துமுலப்பிலாவொன்றேநின்
றண்ணென்றசாந்தவருள்சார்ந்திடவுங்காண்பேனோ. (௨௪)

ஒடுங்கருத்தொடுங்கவுள்ளுணர்வுதோன்றநினைக்
கூடும்படிக்கிறைநீகூட்டிடவுங்காண்பேனோ. (௨௫)

வாக்கான்மனத்தான்மதிப்பரியாய்நின்னருளை
நோக்காமனோக்கிநிற்குநுண்ணறிவுகாண்பேனோ. (௨௬)

இவ்வுடம்புநீக்குமுனேயெந்தாய்கேளின்னருளா
லவ்வுடம்புக்குள்ளேயவதரிக்கக்காண்பேனோ. (௨௭)

நித்தமாயொன்றாய்நிரஞ்சனமாய்நிர்க்குணமாஞ்
சுத்தவெளிவெளியாய்த்தோன்றிடவுங்காண்பேனோ. (௨௮)

சொல்லிறந்தமோனக்கருத்தேயென்கண்ணேயென்
னுள்ளிறந்தமாயையொழிந்திடவுங்காண்பேனோ. (௨௯)

அத்தாவிமலாவருளாளாவானந்த
சித்தாவெனக்குனருள்செய்திடவுங்காண்பேனோ. (௩0)

வினைபிறந்திறந்துவெசற்றேனுசையறக்
காணேனினைநின்கருணைபெறக்காண்பேனோ. (௩௧)

சட்டைபொத்தவிவ்வுடலைத்தள்ளுமுன்னேநான்சுக
நிட்டையைப்பெற்றுநியாநிருவிகற்பங்காண்பேனோ. (௩௨)

எல்லாந்தெரியுநிறைவாவென்னல்லலெல்லாஞ்
சொல்லாமுனிதான்றெருகுத்திரங்கக்காண்பேனோ. (௩௩)

அண்டபகிரண்டமனைத்துமொருபடித்தாக்
கண்டவர்கள்கண்டதிருக்காட்சியையுங்காண்பேனோ. (௩௪)

ஊனிருந்தகாயமுடனிருப்பவெந்தைநின்பால்
வானிருந்திதென்னவுநான்வந்திருக்கக்காண்பேனோ. (௩௫)

தினையத்தனையுந்தெளிவறியாப்பாவியே
னினைவிறப்பரம்பொருணேர்பெறவுங்காண்பேனோ. (௩௬)

துட்டமனநீக்கிட்டனைத்துஞ்சூறையிடவையாவே
யின்பவெள்ளம்வந்திடவெதிர்ப்படவுங்காண்பேனோ. (௩௭)

ஆகாதோவென் கண்ணி.

கல்லாதநெஞ்சங்கரைந்துருகவெத்தொழிற்கும்
வல்லாய்நின்னின்பம்வழங்கினாலாகாதோ. (க)

என்னையறியவெனக்கறிவாய்நின்றருணின்
றன்னையறிந்தின்பநலஞ்சாரவைத்தாலாகாதோ. (உ)

பொய்ம்மையமேயானபுரைதீரவெந்தையின்ப
மெய்ம்மையம்வந்தென்னைவிழுங்கவைத்தாலாகாதோ. (ங)

மட்டிலாச்சிற்சுகமாம்வாழ்வேநின்னின்பமயம்
சிட்டர்போல்யானருந்தித்தேக்கவைத்தாலாகாதோ. (ச)

அத்தாநின்பொற்றாளடிக்கேயனுதினமும்
பித்தாக்கியின்பம்பெருகவைத்தாலாகாதோ. (ரு)

மெல்லியலார்மோகவிழற்கிறைப்பேனையாநின்
னெல்லையிலானந்தநலமிச்சித்தாலாகாதோ. (சா)

சுட்டழகாவெண்ணுமனஞ்சூறையிட்டானந்தமயக்
கட்டழகாநின்னைக்கலக்கவைத்தாலாகாதோ. (எ)

சோதியேநந்தாச்சுகவடிவேதூவெளியே
ஆதியேநின்னையறியவைத்தாலாகாதோ. (அ)

நேசஞ்சிறிதுமிலேனிராமலினைநின்னடிக்கே
வாசஞ்செயவிரங்கிவாவென்றாலாகாதோ. (கூ)

என்னறிவுக்குள்ளேயிருந்ததுபோலையாவே
நின்னறிவுணின்னுடன்யானிற்கவைத்தாலாகாதோ. (கo)

ஆதிப்பிரானேயென்னல்லிருளகலச்
சோதிப்பிரகாசமயந்தோன்றுவித்தாலாகாதோ. (கக)

ஆசைச்சுழற்கடலிலாழாமலையாநின்
நேசப்புணைதந்தாணிறுத்தினாலாகாதோ. (கஉ)

பாசக்கிளைகளெல்லாம்பஞ்சாகச்செஞ்செவே
யீசனென்னைவாவென்றிரங்கினலாகாதோ. (கங)

ஓயாவுள்ளன்பாயுருகிவாய்விட்டரற்றிச்
சேயாகியெந்தைதனைச்சேரவைத்தாலாகாதோ. (கச)

ஆதியாம்வாழ்வாயகண்டிதமாய்நின்றபர
சோதிநீயென்னைத்தொழும்பனென்றலாகாதோ. (கரு)

விண்ணூரக்கண்டவிழிபோற்பரஞ்சோதி
கண்ணூரநின்னிலைமையைக்காணவைத்தாலாகாதோ. (கசு)

சோரமற்சேர்ந்துநின்றுசின்மயனேநின்மயத்தைப்
பாராமற்பாரெனநீபக்ஷம்வைத்தாலாகாதோ (கஎ)

கண்ணாடிபோலவெல்லாங்காட்டுந்திருவருளை
உண்ணாடியையாவுருகவைத்தாலாகாதோ. (கஅ)

மூலவிருள்கால்வாங்கமூதறிவுதோன்றவருட்
கோலம்வெளியாகவெந்தைகூடுவித்தாலாகாதோ, (ககூ)

சாற்றரியவின்பவெள்ளந்தாக்குமதினீமுளைக்கி
தோற்றமறுமென்னவதிலுண்மைசொன்னலாகாதோ. (உ0)

கையுங்குவித்திரண்டுகண்ணருவிபெய்யவரு
ளையனின்றாட்கேமுடிவைநின்றலாகாதோ. (உக)

இல்லையோவென்கண்ணி.

ஏதுந்தெரியாதெரிமலநத்தவல்லிருளை
நாதநீக்கவொருஞானவிளக்கில்லையோ. (க)

பனியற்றநின்றுமைநந்தப்பறவென்கண்ணுடன்
மணியொத்தசோதியின்பவாரியெனக்கில்லையோ, (உ)

எம்மாலறிவதறவெம்பெருமான்யாதுமின்றிச்
சும்மாயிருக்கவொருசூத்திரந்தானில்லையோ. (௩)

நாய்க்குங்கடையனேனாதாநின்னின்பமயம்
வாய்க்கும்படியினியோர்மந்திரந்தானில்லையோ. (௪)

ஊனாகநிற்குமுணர்வைமறந்தையாநீ
தானாகநிற்கவொருதந்திரந்தானில்லையோ. (௫)

அல்லும்பகலுமகண்டவடிவேயுனைநான்
புல்லும்படியெனக்கோர்போதனைதானில்லையோ. (௬)

வேண்டாவோவென்கண்ணி.

கண்டவடிவெல்லாநின்காட்சியென்றேகைகுவித்துப்
பண்டுமின்றுநின்றவென்னைப் பார்த்திரங்கவேண்டாவோ. (௧)

வாதனையோடாடுமனப்பாம்புமாயவொரு
போதனைதந்தையாபுலப்படுத்தவேண்டாவோ. (௨)

தன்னையறியத்தனியறிவாய்நின்றருளா
நின்னையறிந்தென்னறிவைநீங்கிநிற்கவேண்டாவோ. (௩)

உள்ளக்குறையாவகண்டிதானந்தமெனும்
வெள்ளமெனக்கையாவெளிப்படுத்தவேண்டாவோ. (௪)

அண்டனேயண்டரமுதேயென்னாருயிரே
தொண்டனேற்கின்பந்தொகுத்திரங்கவேண்டாவோ. (௫)

பாராதேநின்றுப்கையாதேசும்மாதான்
வாராயெனவும்வழிகாட்டவேண்டாவோ. (௬)

நல்லறிவேயென்கண்ணி.

எண்ணிறைந்தமென்மைபடைத்தெவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிராய்க்
கண்ணிறைந்தசோதியைநாங்காணவா நல்லறிவே. (க)

சித்தாநாமென்சடத்தைநாமென்னவென்றுஞ்
சத்தானவுண்மைதனைச்சாரவா நல்லறிவே. (உ)

அங்குமிங்குமெங்குநிறையற்புதனார்பொற்பறிந்து
பங்கயத்துள்வண்டாய்ப்பயன்பெறவா நல்லறிவே. (ங)

கான்றசோறென்னவிந்தக்காசினிவாழ்வத்தனையும்
தோன்றவருள்வெளியிற்றோன்றவா நல்லறிவே. (ச)

பல்வகைக்கண்ணி.

என்னரசேகேட்டிலையோவென்செயலோவேதமெல்லாந்
தன்னரசுநாடாகித்தத்துவங்கூத்தாடியதே. (க)

பண்டொருகாலின்பாற்பழக்கமுண்டோவெந்தைநினைக்
கண்டொருகாற்போற்றக்கருத்துங்கருதியதே. (உ)

வேறு.

கண்டனவேகாணுமன்றிக்காணுவோகாணுவென்
கொண்டறிவேயெந்தைநினைக்கூடுங்குறிப்பினையே. (ங)

கல்லாலடியில்வளர்கற்பகமேயென்னளவோ
பொல்லாவினைக்குப்பொருந்தத்தான்சொல்லாயே. (ச)

துப்பிதமொன்றின்றியதுதானாகநிற்கவுண்மை
செப்பியதுமல்லாலென்சென்னியதுதொட்டனையே. (ரு)

வேறு.

மாசானநெஞ்சனிவன்வஞ்சனென்றேவாய்திறந்து
பேசாமௌனப்பெருமான்படைத்ததுவே. (சா)

ஏற்பதெல்லாஞ்சற்றேமுக்கண்ணுடையாய்நிட்டணியாய்
நிற்பதுகற்றன்றோநிருவிகற்பமாவதுவே. (எ)

முன்னளவில்கன்மமுயன்றுனிவனென்றே
வென்னளவிலெந்தாயிரங்காதிருந்ததுவே. (௮)

வேறு.

நெஞ்சகம்வேறாகிநினைக்கூடவெண்ணுகின்ற
வஞ்சகனுக்கின்பமெந்தாய்வாய்க்குமாறெவ்வாறே. (௯)

வேறு.

பள்ளங்கடோறும்பரந்தபுனல்போலுலகி
லுள்ளம்பரந்தாலுடையாயென்செய்வேனே. (௧௦)

முன்னினைக்கப்பின்மறைக்குமூடவிருளாகெடுவே
னென்னினைக்கவென்மறக்கவெந்தைபெருமானே. (௧௧)

வல்லாளாமோனாநின்வான்கருணையென்னிடத்தே
யில்லாதேபோனாலெவ்வண்ணமுய்வேனே. (௧௨)

வேறு.

வாக்குமனமுமவனமுறவெந்தைநின்னை
நோக்குமவுனமிந்தநூலறிவிலுண்டாமோ. (௧௩)

ஒன்றாய்ப்பலவாயுலகமெங்குந்தானேயாய்
நின்றாயையாவெனநீநீங்கற்கெளிதாமோ. (௧௪)

ஆவித்துணையேயருமருந்தேயென்றனைநீ
கூவியழைத்தின்பங்கொடுத்தாற்குறைவாமோ. (௧௫)

எத்தனையோநின்விளையாட்டெந்தாய்கேளிவ்வளவென்
றத்தனையுமென்னாலறியுந்தரமாமோ. (௧௬)

தேடுவார்தேடுஞ்சிவனேயோநின்றிருத்தாள்
கூடுவான்பட்டதுயர்கூறற்கெளிதாமோ. (௧௭)

வேறு.

பற்றினதைப்பற்றுமெந்தாய்பற்றுவிட்டாற்கேவலத்தி
லுற்றுவிடினெஞ்சமுனையொன்றிநிற்பதெப்படியோ. (௧௮)

ஒட்டிலாவொன்றேநின்னுண்மையொன்றுங்காட்டாமற்
பொய்ப்பயிலையெய்போற்புதுக்கிவைத்ததென்னேயோ. (௧௯)

அரிசொல்வழிநடவுங்காலத்தேகண்முளைத்தாற்
போலேயெனதறிவிற்போந்தறிவாய்நில்லாயோ. (௨௦)

தன்னரசுநாடாஞ்சடசாலபூமிமிசை
யென்னரசேயென்னையிறையாகநாட்டினையோ. (௨௧)

வேறு.

திங்களமுதர்நின்றிருவாக்கைவிட்டமுசே
பொங்குவிடமனையபொய்ந்நூல்புலம்புவரே. (௨௨)

உன்னவுன்னவென்னையெடுத்துள்விழுங்குநின்னிறைவ
யின்னமிரங்காறுமெலர்தாய்ச்சொல்வேனே. (௨௩)

ஆராவமுதனையவானந்தவாரியென்பார்
றாராமலையாநீதள்ளிவிடவந்ததென்னே. (௨௪)

நின்றநிலை.

நின்றநிலையேநிலையாவைத்தானந்த
நிலைதானேநிருவிகற்பநிலையுமாகி
யென்றுமழியாதவின்பவெள்ளந்தேக்கி
யிருக்கவெனைத்தொடர்ந்துதொடர்ந்திழுக்குமந்தோ. (௧)

இருக்காதிமறைமுடிவுஞ்சிவாகமாதி
யிதயமுங்கைகாட்டெனவேயிதயத்துள்ளே
யொருக்காலேயுணர்ந்தவர்கட்கெக்காலுந்தா
னொழியாதவின்பவெள்ளமுலவாநிற்கும். (௨)

கற்றதுங்கேட்டதுந்தானேயேதுக்காகக்
கட்டுப்படமென்றுருட்டுதற்கோகல்லாலெம்மான்

குற்றமறக்கைகாட்டுங்கருத்தைக்கண்டு
குணக்குறியற்றின்பநிட்டைகூடவன்றே. (௩)

பாடுகின்றபனுவல்.

பாடுகின்றபனுவலோர்க, டேடுகின்றசெல்வமே
நாடுகின்றஞானமன்றி, லாடுகின்றவழகனே. (௧)

அத்தனென்றநின்னையே, பத்திசெய்துபனுவலால்
பித்தனின்றுபேசவே, வைத்ததென்னவாரமே. (௨)

சிந்தையன்புசேரவே, நைந்துநின்னைநாடினேன்
வந்துவந்துளின்பமே, தந்திரங்குதாளுவே. (௩)

அண்டரண்டம்யாவுநீ, கொண்டுநின்றகோலமே
தொண்டர்கண்டுசொரிகணீர், கண்டநெஞ்சுகரையுமே. (௪)

அன்னைபோலவருண்மிகுத்து, மன்னுஞானவரதனே
என்னையேயெனக்களித்த, நின்னையானுநினைவனே. (௫)

ஆனந்தக்களிப்பு.

சங்கர சங்கர சம்பு, சிவ சங்கர சங்கர சங்கர சம்பு.

ஆதியனாதியுமாகி - எனக் கானந்தமாயறிவாய்நின்றிலக்குஞ்
சோதிமௌனியாய்த்தோன்றி - யவன் சொல்லாதவார்த்தையைச்
சொன்னாண்டிதோழி—சங்கர சங்கர சம்பு. (௧)

சொன்னசொல்லையென்றுசொல்வேன் - என்னைச்சூத்திர
யந்தனிக்கவேசும்மாவிருத்தி, முன்னிலையேதுமில்லாதே - சுகமுற்ற
ச்செய்தேயென்னைப்பற்றிக்கொண்டாண்டி—சங்கர சங்கர சம்பு. (௨)

பற்றியபற்றறவுள்ளே - தன்னைப் [illegible]
[illegible]த்தவிட்டதே, [illegible] - [illegible]
[illegible]—சங்கர சங்கர சம்பு. (௩)

பேசாவிடும்பைகள்பேசிச்-சுத்தப் பேயனுமாகிப்பிதற்றித்திரிந்தேன், ஆசாபிசாசைத்துரத்தி-ஐய னடியிணைக்கீழேயடக்கிக்கொண்டாண்டி—சங்கர சங்கர சம்பு. (௪)

அடக்கிப்புலனைப்பிடித்தே-யவ னருகியமேனியிலன்னைவாராதேதேன், அடக்கிக்கொண்டானென்னைத்தனனுட்-சற்றும் வாய்பேசாவண்ணமாப்புரிந்துசெய்தாண்டி—சங்கர சங்கர சம்பு. (௫)

மறப்பைக்கெடுத்தனன்கெட்டேன்-இந்த வாழ்விட்டுச்சொல்லிடும்வாழ்வெனக்கில்லை, கரவுநடுக்ஷமல்லன்-எனைக் காக்குந்தலைமைக்கடவுள்கண்ணின்றேன்—சங்கர சங்கர சம்பு. (௬)

கடலின்மடைவிண்டதென்ன-இரு கண்ணுமானந்தக்கண்ணீர்சொரிய, உடலும்புளகிதமாக-என்ன [illegible] செய்தாண்டி—சங்கர சங்கர சம்பு. (௭)

உள்ளதுமில்லதுமாய்-மன வுணர்வதுமாயுள்ளுங்கண்டதெல்லாந், தன்னெனச்சொல்லியென்னையன்-என்னைத்தானுக்கிக்கொண்டசமர்த்தைப்பாரேதோழி—சங்கர சங்கர சம்பு. (௮)

பாராதிபூதமில்லை-உள்ளிப் பார்த்திடிலிந்திரசாலமேயல்லே, யாராயுணர்வென்றான்-ஐய னன்பாயுரைத்தசொல்லை [illegible] தோழி—சங்கர சங்கர சம்பு. (௯)

அப்பருக்கன்பானமெய்யன்-ஐய னானந்தமோனகுருவாகவந்து தாதன், [illegible] விளக்கிவைத்தான்-என்னைத்தானயிந்தநேரம் [illegible]—சங்கர சங்கர சம்பு. (௧௦)

இ[illegible]-எனக் கெவ்வண்ணமா[illegible]தனென [illegible], [illegible] தோழி—சங்கர சங்கர சம்பு. (௧௧)

மனதேகல்லாலெனக்கன்றே-தெய்வமௌன குருவாகிவந்துகை
காட்டி, எனதாம்பணியறமாற்றி- அவனின்னருள்வெள்ளத்திருத்தி
வைத்தாண்டி—சங்கர சங்கர சம்பு. (௧௨)

அருளாலெவையும்பாரென்றான்-அத்தை யறியாதேசுட்டியென்
னறிவாலேபார்த்தேன். இருளானபொருள்கண்டதல்லால்-கண்டவெ
ன்னையுங்கண்டிலனென்னேடிதோழி—சங்கர சங்கர சம்பு. (௧௩)

என்னையுந்தன்னையும்வேறா -உள்ளத்தெண்ணாதவண்ணமிரண்
டறநிற்கச்,சொன்னதுமோவொருசொல்லே-யந்தச் சொல்லால்வி
ளைந்த சுகத்தையென்சொல்வேன்—சங்கர சங்கர சம்பு. (௧௪)

விளையுஞ்சிவானந்தபூமி-அந்த வெட்டவெளிநண்ணித்துட்ட
விருளாங்,களையைக்களைந்துபின்பார்த்தேன்-ஐயன் களையன்றிவே
றொன்றுங்கண்டிலன்றோழி—சங்கர சங்கர சம்பு. (௧௫)

கண்டார்நகைப்புயிர்வாழ்க்கை-யிரு கண்காணநீங்கவுங்கண்
டோந்துயிறன், கொண்டாற்போற்போனாலும்போகும்-இதிற் கு
ணமேதுநலமேதுகூறாய்நீதோழி—சங்கர சங்கர சம்பு. (௧௬)

நலமேதுமறியாதவென்னைச்-சுத்த நாதாந்தமோனமாநாட்டந்
தந்தேசன், சலமேதுமில்லாமலெல்லாம்-வல்லான் றளாலென்றலை
மீதுதாக்கினான்றோழி—சங்கர சங்கர சம்பு. (௧௭)

தாக்குநல்லானந்தசோதி-யணு தன்னிற்சிறியவெனைத்தன்ன
ருளாற், போக்குவரவற்றிருக்குஞ்-சுத்த பூரணமாக்கினான்புதுமை
காண்மின்னே—சங்கர சங்கர சம்பு. (௧௮)

ஆக்கியளித்துத்துடைக்குந்-தொழி லத்தனைவைத்துமெள்ளத்
தனையேனுந்,தாக்கறநிற்குஞ்சமர்த்தன்-உள்ள சாக்ஷியைச்சிந்திக்கத்
தக்கதுதோழி—சங்கர சங்கர சம்பு. (௧௯)

சிந்தைபிறந்ததுமாங்கே-யந்தச் சிந்தையிறந்துதெளிந்ததுமாங்கே, எந்நிலைகளுமாங்கே-கண்ட யான்றானிரண்டற்றிருந்ததுமாங்கே—சங்கர சங்கர சம்பு. (உ0)

ஆருமென்றுநீங்கென்றுமுண்டோ-சச்சி தானந்தசோதியைக் கண்டவடவாய், ஓங்கிநிறைந்ததுகண்டாற்-பின்ன ரொன்றென்றிரண்டென்றுரைத்திடலாமோ—சங்கர சங்கர சம்பு. (உக)

என்றுமழியுமிக்காயம்-இத்தை யேதுக்குமெய்யென்றிருந்தீருலகீர், ஒன்றுமறியாதீரோ-யம னேலைவந்தாற்சொல்லவுத்தரமுண்டோ—சங்கர சங்கர சம்பு. (உஉ)

உண்டோநம்மைப்போலவஞ்சர்-மலமூறித்ததும்புமுடலைமெய்யென்று, கொண்டேபிழைப்பதிங்கையோ-அருட்கோலத்தைமெய்யென்றுகொள்ளவேண்டாமோ—சங்கர சங்கர சம்பு (உங)

வேண்டாம்விருப்பும்வெறுப்பும்-அந்த வில்லங்கத்தாலேவிளையுஞ்சனனம் ஆண்டானுரைத்தபடியே-சற்றுமசையாதிருந்துசொன்னறிவாகிநெஞ்சே—சங்கர சங்கர சம்பு. (உச)

அறிவாருமில்லையோவையோ-என்னையாரென்றறியாதவக்கதேசத்தில், வறிதேகாமத்திலிச்சி-உள்ளவாறெட்டாருடோர்க்கவேவந்தேனென்றோழி—சங்கர சங்கர சம்பு. (உரு)

வந்தவரைமறந்து-மிக்க மாதர்பொன்பூமியக்கதிலாழும், இந்தமயக்கையறுக்க-எனக் கெந்தைமெய்ஞ்ஞானவெழில்வாள்கொடுத்தான்—சங்கர சங்கர சம்பு. (உசா)

வாளாருங்கண்ணியர்மோகம்-யம வாதைக்கனலைவளர்க்கு முண்மையென்றே, வேளானவனுமெய்விட்டான்-என்னின் மிக்கோர்துறக்கநீயென்றோதோழி—சங்கர சங்கர சம்பு. (உஎ)

விதிக்கும்பிரபஞ்சமெல்லாஞ் - சுத்த வெயின்மஞ்சளென்ன வேவேதாகமங்கள், மதிக்குமதனைமதியார் - அவர் மார்க்கந்துன்மார்க்கஞ்சன்மார்க்கமோமானே—சங்கர சங்கர சம்பு. (௨௮)

துன்மார்க்கமாதர்மயக்கம் - மனத்துயர்க்குப்பற்றுதுசொன்னேன்சனகன், றன்மார்க்கநீதிதிட்டாந்தம் - அவன் றனந்தமானசதானந்தனன்றோ—சங்கர சங்கர சம்பு. (௨௯)

அன்றென்றுமாமென்றுமுண்டோ - உனக் கானந்தம்வேண்டினறிவாயிச்சற்றே, நின்றாற்றெரியுமெனவே - மறை நீதியெம்மாதிநிகழ்த்தினன்றோழி - —சங்கர சங்கர சம்பு சிவ சங்கர சங்கர சங்கர சம்பு. (௩௦)

அகவல்.

திருவருண்ஞானஞ்சிறந்தருள்கொழிக்குங்
குருவடிவானகுறைவிலாநிறைவே
நின்றவொன்றேநின்மலவடிவே
குன்றாப்பொருளேகுணப்பெருங்கடலே
யாதியுமந்தமுமானந்தமயமாஞ்
சோதியேசத்தேதொலைவிலாமுதலே
சீர்மலிதெய்வத்திருவருளதனாற்
பார்முதலண்டப்பரப்பெலாநிறுவி
யண்டசமுதலாமெண்டருநால்வகை
யேழுபிறவியிற்றாழாதோங்கும்
அனந்தயோனியினிலைப்பெறமல்க
வணுமுதலசலமானயாக்கையுங்
கணமுதலளவிற்கற்பகாலமுங்
கன்மப்பகுதிதொன்மைக்கீடா
விமைப்பொழுதேனுந்தமக்கெனவறிவிலா

வேழையுயிர்த்திரள்வாழவமைத்தனை
யெவ்வுடலெடுத்தாரவ்வுடல்வாழ்க்கை
யின்பமெனவேதுன்பமிலையெனப்
பிரியாவண்ணமுரிமையின்வளர்க்க
வாதரவாகக்காதலுமமைத்திட்
நேசமின்றியேதேகநாளென
வறிவுபோலறியாமையியக்கிக்
காலமுங்கன்மமுங்கட்டுங்காட்டியே
மேலுநரகமுமேதருசுவர்க்கமும்
மாலறவகுத்தனையேலும்வண்ணம்
மமையாக்காதலிற்சமயகோடி
யறம்பொருளாதிதிறம்படுநிலையிற்
குருவாயுணர்த்தியொருவர்போலனைவருந்
தத்தநிலையேமுத்திமுடிவென
வாததர்க்கமும்போதநூல்களும்
நிறைவிற்காட்டியேகுறைவின்றிவயங்க
வங்கங்குநின்றனையெங்குமாகிச்
சமயாதீதத்தன்மையாகி
யிமையோர்முதலியயாவருமுனிவருந்
தம்மைக்கொடுத்திட்டெம்மையாளென்
வேசற்றிருக்கமாசற்றஞான
நலமுங்காட்டினைஞானமிலேற்கு
நிலையுங்காட்டுதெனின்னருட்கடனே.

வண்ணம்.

அருவென டைவுமன்றி உருவென் படைவுமன்றி
அகமும் புறமுமன்றி முறைபிற ழாது
குறிபுற குணமுமன்றி நிறைவுங் குறைவுமன்றி
இறையொன் றெனவிளம்ப விமலமதாகி

அசலம் பெறவுயர்ந்து விபுலம் பெறவளர்ந்து
சபலஞ் சபலமென்று ளறிவினர் காண
ஞானவெளியிடைமேவுமுயிராய். (௯)

அனலொன் றிடவெரிந்து புகைமண் டிடுவதன்று
புனலொன் றிடவமிழ்ந்து மடிவில தூதை
சருவும் பொழுதுயர்ந்து சலனம் படுவதன்று
சமர்கொண் டழிவதன்றொ ரியல்பின தாகும்
அவனென் பதுவுமன்றி அவளென் பதுவுமன்றி
அதுவென் பதுவுமன்றி எழில்கொடு லாவும்
ஆருநிலையறியாதபடியே, (௰)

இருளென் பதுவுமன்றி ஒளியென் பதுவுமன்றி
எவையுந் தனுளடங்க ஒருமுத லாகும்
உளதென் பதுவுமன்றி இலதென் பதுவுமன்றி
உலகந் தொழவிருந்த வயன்முத லோர்கள்
எவருங் கவலைகொண்டு சமயங்களில் விழுந்து
சுழலும் பொழுதிரங்கி அருள்செயு மாறு
கூறரியசகமாயையறவே, (௰௧)

ஏனதென் பதையிகழ்ந்த அறிவின் றிரளினின்று
மறிவொன் றெனவிளங்கும் முப்பமதாக
அறியுந் தரமுமன்று பிறியுந் தரமுமன்று
அசரஞ் சரமிரண்டி னுருப்படி யாகி
எதுசங் ததநிறைந்த தெதுசிந் தனையிறந்த
தெதுமங் களசுபங்கொள் சுகவடி வாகும்
யாதுபரமதைநாடியறிரீ, (௰௨)

பருவங் குலவுகின்ற மடமங் கையர்தொடங்கு
கபடந் தனில்விழுந்து கெடுநினை வாகி
வலையின் புடைமறிந்த மறியென் றவசமுண்டு
வசனந் திரமுமின்றி அவரித மூறல்

பருகுந் தொழிலிணங்கி யிரவும் பகலுமின்சொல்
பகரும் படிதுணிந்து குழலழகாக
மாலைவகைபலசூடியுடனே, (௨௫)

பிறகு தனையிசைந்த முலைபொன் றனைதபுகழ்ந்து
வரிவண் டெனவுமுன்று கலிலென வாடுஞ்
சிறுகிணி கிணிசிலம்பு புனைதண்டை கலாமுழங்கும்
ஒலிநன்றெனமகிழ்ந்து செவிகொளநாசி
பசுமஞ் சளின்வியந்த மணமுந் திடமுகந்து
பவமிஞ் சிடவிறைஞ்சி வரிசையி னூடு
காலின்மிசைமுடிசூடிமயலாய், (௩)

மருளுந் தெருளும்வந்து கதியென் பனநடந்து
மதனன் சலதிபொங்க விரணம தான
அளிபுன் டலைவளைத்து விரல்கொண் டுறவளைந்து
சுரதஞ் சுகமிதென்றுபரவச மாகி
பருவந் தொழின்மிகுந்து தினமுந் தினமும்விஞ்சி
வளரும் பிறைகுறைந்த படிமதி சோர
வானரமதெனமேனிதிரையாய், (௩௫)

வியதும் படவெழுந்து பிணியுந் திமிதிமென்று
வரவுஞ் செயலழிந்து விருமலு மாகி
அனமுஞ் செலுதலின்றி விழியுஞ் சுடர்களின்று
முகமுங் களைகளின்று சரியென நாடி
மனையின் புறவிருந்த வினமுங் குலைகுலைந்து
கலகஞ் செயவிருண்ட யமன்வரும் வேளை
எதுதுணைபழிகாரமனமே. (௪)

தாயுமானசுவாமிகள்பாடல்

முற்றிற்று.

அருள்வாக்கிய அகவல்.

இஃது தாயுமானசுவாமிகளுடைய

மாணாக்கராகிய

அருளையரென்பவர்

மேற்படி சுவாமிகளைத் துதிசெய்தது.

திருவளர்கருணைச்சிவானந்தபூரண
மொருவருமறியாவொருதனிச்சித்து
நவந்தருபேதமாய்நாடகநடித்துற்
பவந்தனைநீக்கிப்பரிந்தருள்பராபரங்
கண்ணுங்கருத்துங்கதிரொளிபோல
எண்ணிட[illegible]
யொன்றாய்ப்பலவாயொப்பிலாமோனக்
குன்றாய்நிறைந்தகுணப்பெருங்குன்ற
மண்ணையும்புனலையும்வளியையுங்கனலையும்
விண்ணையும்படைத்தவித்திலாவித்துப்
பந்தமனைத்தையும்பாழ்படநூறியென்
சிந்தையுட்புகுந்தசெழுஞ்சுடர்ச்சோதி
விள்ளொணாஞானம்விளங்கியமேலோர்
கொள்ளைகொண்டுண்ணக்குறைவிலாநிறைவு
தாட்டாமரைமலர்த்தாணினைப்பவர்க்குக்
காட்டாவின்பங்காட்டியகதிநிலை
வாக்கான்மனத்தான்மதித்திடவரிதென
நோக்காதிருக்கநோக்கியநோக்க
மாதியாயறிவாயகண்டமாயகண்ட
சோதியாய்விரிந்துதுலங்கியதோற்றம்
பரவெளிதன்னிற்பதிந்தவெள்ளத்தின்
விரவிவிரவிமேற்கொளும்வெள்ளஞ்

சுட்டுக்கடங்காச்சோதியடியார்
மட்டுக்கடங்கும்வான்பெருங்கருணை
எல்லைக்கடங்காவேகப்பெருவெளி
தில்லைப்பொதுவிற்றிருநடத்தெய்வம்
வாதவூரெந்தையைவரிசையாய்விழுங்கும்
போதவூர்மேவுகர்ப்பூரவிளக்குச்
சுகளையகண்டதூவெளியெல்லாந்
திகழவேகாட்டுஞ்சின்மயசாக்ஷி
செழுந்தமிழப்பரைச்சிவலிங்கமாகி
விழுங்கியஞானவித்தகவேழ
மெழிறருபட்டினத்திறைவனையென்று
மழிவிலாவிலிங்கமாக்கியவருறி
சாந்தபூமிதண்ணருள்வெள்ள
மார்ந்தநீழலைசயாச்சகளப்
பரவுவார்நெஞ்சிற்பரவியமாட்சி
யிரவுபகலற்றவேகாந்தக்காட்சி
யாட்சிபோலிருக்குமகிலந்தனக்குச்
சாக்ஷியாயிருக்குந்தாரகத்தனிமுத
லாணும்பெண்ணுமலியுமல்லாததோர்
தாணுவாய்நின்றசத்தாந்தனிச்சுட
ரெள்ளுமெண்ணெயுமெப்படியப்படி
யுள்ளும்புறம்புமுலாவியவொருபொரு
ளளவிலாமதந்தொறுமவரவர்பொருளென
வுளநிறைந்திருக்குமொருபொற்பணிதி
துள்ளுமனப்பேய்துடிக்கத்தறிக்கக்
கொள்ளுமோனவாள்கொடுத்திடுமரசு
பெரியபேறுபேசாப்பெருமை
யரிவுரிமையளவிலாவளவு

துரியநிறைவுதோன்றுவதீதம்
விரியுநல்லன்புவிளைத்திடும்விளைவு
தீராப்பிணியாஞ்சென்னமறுக்க
வாராவரவாய்வந்தசஞ்சீவி
யாலைக்கரும்புபாகமுதக்கட்டிநீள்
சோலைக்கனிபலாச்சுளைகதலிக்கனி
பாங்குறுமாங்கனிபாதேன்சருக்கரை
யோங்குகற்கண்டுசேர்த்தொன்றாய்க்கூட்டி
யருந்தியரசமெனவறிஞர்சமாதியிற்
பொருந்தியவின்பம்பொழிசிற்சுகோதய
மெய்கணுநிறைந்தவியல்பினையெனக்குச்
செங்கையால்விளங்கத்தெரித்தமெய்த்தேசிகன்
தன்னையறிவித்துத்தற்பரமாகி
யென்னுளத்திருந்தருளேகநாடக
னடிமுடியில்லாவரும்பொருடனக்கு
முடியடியிதுவெனமொழிந்திடுமுதல்வன்
மெய்யலான்மற்றவைமெய்யலவெல்லாம்
பொய்யெனவறியெனப்புன்னகைபுரிந்தோ
னருளும்பொருளுமபேதமாயிருந்து
மிருதிறமென்னுமியல்புமுன்னுடன்றோ
னருளுனக்குண்டேலருளும்வெளிப்படும்
பொருண்மையுந்தனைப்பொருந்துமென்றுரைத்தோன்
சத்தசத்திரண்டுதன்மையுந்தானே
யொத்தலாற்சதசத்துனக்கெனவுரைத்தோ
ளுணவமறுவிடினருளுறுதென்னக்
காணருநேர்மையாற்காணவேயுரைத்தோன்
சென்மமுள்ளளவுந்தீராதிழுக்கும்
கன்மம்விடாதெனக்காட்டியவள்ள

ஞானநிலமெனவுமுறுதலான்மாயை
னளவிலமெனவும்வகுத்தினிதுரைத்தோ
னில்லறத்திருந்துமிந்தியமடக்கிய
வல்லவன்றானேமகாயோகியென்றோன்
றுறவறத்திருந்துஞ்சூழ்மனக்குரங்கொன்
றறவகையறியானஞ்ஞானியென்றோ
னிறவாமனந்தானிறக்கவுணர்த்திப்
பிறவாவரந்தரும்பேரறிவாள
னத்தனதருளாலனைத்தையுமியக்குஞ்
சுத்தமாமாயையின்றோற்றமென்றுரைத்தோ
னிருண்மலமகலவிசைந்ததிலழுத்தும்
பொருளருட்டிரோதைப்பொற்பெனப்புகன்றோன்
வீறுசிவமுதல்விளம்பியபடியே
யாறுமனுநியென்றறிஞருக்குரைப்போன்
கொல்லாவிரதங்குவலயத்தோர்க
ளெல்லாம்பெறுமினென்றியம்பியதயாநிதி
தருமமுந்தானமுந்தவமும்புரிபவர்க்
குரிமையாயவரோடுறவுகலப்பவன்
றன்னுயிர்போலத்தரணியின்மருவிய
மன்னுயிரனைத்தையும்வளர்த்திடும்வேந்தன்
களவுவஞ்சனைகள்செய்கருமிகடமக்குந்
தெளிவுவந்துறவருள்செய்திடுந்திறத்தோன்
தான்பெறும்பேறுசகமெலாம்பெறவே
வான்பெருங்கருணைவழங்கியமாரி
தஞ்சமென்றடைந்ததாபதர்தம்மை
யஞ்சலென்றருளுமறிஞர்சிகாமணி
சிவகோடிகளுஞ்சித்தர்கோடிகளும்
யாவரும்புகழயாவையுமுணர்ந்தோன்

யானெனதென்றவிறைவனெம்பெருமான்
ஞானவனாகியதலைவனெங்கோமா
னருணகிரியார்க்காறுமுகன்சொலும்
பொருணலமல்லதுபொருளெனமதியான்
பூதமுதலாப்பொலிந்திடுநாத
[illegible]
மூலாதாரமுதலாயுள்ள
மேலாதாரமும்வெறுவெளிகண்டவன்
மண்டலமூன்றிலுமன்னியவுருவிலுங்
கண்டவையத்திலுங்கடவுளாய்நின்றோன்
பகர்சமயந்தொறும்பரமேயிருந்து
சுகநடம்புரியுந்தொழிலெனச்சொன்னோன்
[illegible]
போதமிதுவெனப்புகன்றிடும்புண்ணிய
னதுநானெனவேயாற்றிடுமனுபவஞ்
சதுர்வேதாந்தத்தன்மையென்றுரைத்தோ
னல்லும்பகலுமறிவாளோர்க்குச்
சொல்லும்பொருளுஞ்சுமையெனச்சொன்னோன்
சுதனேகுருவாஞ்சுவாமிநாயகற்கெளி
ணதிகமெய்ஞ்ஞானமல்லவோவென்றோ
னேசயோகத்துறுநிருபரெல்லாந்தொழு
மிராஜ்யோகத்திறையிராஜயோகத்தான்
பொறுமைதெளிவுபுனிதவாசார
மறுவிலாவண்மைவாரமியற்கை
தண்ணமர்சாந்தந்தயங்கியகீர்த்தி
யெண்ணெண்கலைபயிலிணையிலாக்கல்வி
நல்லவிரக்கநடுநிலைசத்திய
மில்லையென்றமலைவர்க்குந்தருங்கொடை

நற்குணனெல்லாநண்ணியபெருந்தகை
நிற்குணவாரிதிருவருட்செல்வன்
கரமேலெடுத்துக்கருத்துறவணங்கிப்
பரமேயுனக்குப்பரமெனப்பகர்ந்தோ
னாலடிமேவுமரசினையடுத்தே
சீலமெய்ஞ்ஞானந்தெளிந்தனனென்னவுஞ்
சித்தமௌனிதிடசித்தமாக
வைத்தநிலையின்வளர்ந்தனனெனவு
மூலன்மரபின்முளைத்தமௌனிதன்
பாலன்யானெனவும்பரிவொடும்பகர்ந்தோன்
வடமொழியுந்தமிழின்மகிமையுமுணர்ந்து
திடமுறமுப்பொருட்டிறத்தையுந்தெளிந்து
கண்டமுதென்னக்கனிரசமென்னத்
தண்டமிழ்மாரிதன்னைப்பொழிந்து
சித்தியுமுத்தியுஞ்சிறந்தருள்கொழிக்கு
நித்தியநிரஞ்சனநிராலம்பநிறைவைப்
பாடியுநாடியும்பணிந்தெழுந்தன்பா
லாடியுமரற்றியுமகங்குழைவெய்தியு
முடலங்குழையவுரோமஞ்சிலிர்ப்பப்
படபடென்றுள்ளம்பதைத்துப்பதைத்துப்
பாங்குறுநெட்டுயிர்ப்பாகிப்பரதவித்
தேங்கியேங்கியிரங்கியிரங்கி
யோய்ந்தபம்பரம்போலொடுங்கியேசிறிது
மேய்ந்தவிழிகளிமைப்பதுமின்றிச்
சோர்ந்துசோர்ந்துதுவண்டுதுவண்டுமெய்
யார்ந்தவன்போடவசமுற்றடிக்கடி
யுண்ணெடுக்குறவேயுருகியேசற்றுத்
தன்னுணர்வொழிந்தமுதமுத்திடவே

யுள்ளும்புறம்புமொருமித்துருகி
வெள்ளநீர்போல்விழிநீர்பெருக்கிக்
கன்றுபசுவைக்கருதிக்கதறிச்
சென்றுசென்றோடித்திகைப்பதுபோல
வென்புநெக்குடையவிருகரங்குவித்துப்
புன்புலால்யாக்கைபொருந்தாதினியென
வுணர்ந்துணர்ந்தன்பாயுவகைமேற்கொண்டினிக்
கணம்பிரியேனெனக்கருதியேகுறித்துத்
திருவுருவெல்லாந்திருநீறிலங்க
விருகரநளினமியன்முடிகுவித்துப்
பூரணசந்திரன்போலொளிகாட்டுங்
காரணவதனங்கவின்குறுவெயர்வுற
விளநிலாவெனவேயிலங்கியசிறுநகை
தளதளவென்னத்தயங்கியெழில்பெற
வித்தன்மையெல்லாமிசைந்துமிவனருள்
சித்தெனச்சிவகதிதேர்ந்தவருரைப்பப்
பாத்திரமாடப்பரிவுடனாடிச்
சாத்திரங்காட்டித்தயவுசெய்தருளும்
வல்லவனெனவேமன்னுயிர்க்காக
வெல்லையிலன்பனிவனெனவிளங்கி
யீனவுலகத்தியற்கைபொய்யென்றே
ஞானநூன்மெய்யெனநவின்றினிதிரங்கிக்
கேவலசகலங்கீழ்ப்படமேலாய்
மேவருஞ்சுத்தமெய்யிணைநல்க
வருளேயுருவுகொண்டவனியில்வந்த
பொருளேயிவனெனப்பொலிந்திடும்புனிதனே
சைவஞ்சிவனுடன்சம்பந்தமென்பது
மெய்வளர்ஞானம்விளக்குமென்றிசைத்தோன்

கதிர்விழியொளியுறக்கலத்தல்சித்தாந்த
விதிமுறையாமென விளம்பியமேலோன்
முடிவினிலாகமமுறைமையினுண்மையை
யடியனைக்குறித்துரைத்தருளியவண்ணல்
சிதம்பரநேர்மைதிறமாவுரைத்திறை
பதம்பரவெனப்பகர்பரமமெய்ஞ்ஞானி
முத்திபஞ்சாக்கரமுறைமையிலக்கியஞ்
சத்தியமிதுவெனச்சார்ந்தவர்க்குரைத்தோ
னஞ்செழுத்துள்ளேயனைத்தையுங்காட்டியென்
னெஞ்சழுத்தியகுருநீதிமாதவ
னெல்லாநிறைந்தவிறைவன்செயலெனக்
கல்லாவெனக்குங்கருணைசெய்கடவுள்
குருவருளாலேகூடுவதல்லாற்
றிருவருளுறுதெனத்தெரிந்திடவுரைத்தோன்
குருவுருவருளெனக்கொண்டபின்குறையாப்
பொருண்மயமாமெனப்புகன்றிடுபோத
னைந்தமூர்த்திகளையுமெழிற்குருவடிவெனச்
சிந்தையிற்றியக்கறத்தேர்ந்தவர்க்குரைத்தோன்
சதாசிவமென்றபேர்தான்படைத்ததுதா
னதாவதேபொருளென்றறிந்தெடுத்துரைத்தோன்
கல்லானைக்கன்னல்கவர்ந்திடச்செய்தவ
னெல்லாம்வல்லசித்தெம்பிரானென்றே
னெவ்வுயிர்தோறுமிறைமேவியதிறஞ்
செவ்வியபிரம்படிசெப்பிடுமென்றே
னெவ்வணமெவரவரிசைத்தனரவரவர்க்
கவ்வணமாவனெம்மானெனவறைந்தோ
னொருபாணனுக்கேயொருசிவனோட்டின்
யருமடியார்திறம்வழுத்தொணாதென்றோன்

சிவனடியாரைச்சிவனெனக்காண்பவ
னெவனவன்சிவனேயென்றெடுத்துரைத்தோன்
விருப்புவெறுப்பினைவேரறப்பறித்துக்
கருப்புகாதென்னைக்காத்தருள்செய்தோ
னிருசொல்லுரையாதியாவினின்பமெய்த
வொருசொல்லுரைத்தவுயர்குணபூதர
னத்துவாமார்க்கமாறையுமகற்றி
தத்துவாதீதத்தன்மையைத்தந்தோன்
றிருமகண்மருவியதிகழ்வளமறைசையில்
வருமுணர்வாளன்மருளிலாமனத்தா
னெண்ணியவெண்ணமெல்லாந்தெரிந்தெனக்குத்
தண்ணருள்செய்தவன்றாயுமானவ
னொருமொழிபகர்ந்தவுதவியாலவன்ற
னிருப்தமுப்போதிறைஞ்சிவாழ்த்துவனே.

முற்றிற்று.

PRINTED AT THE FOSTER PRESS:—MADRAS

75

Cond good
checked 5-1-68

Checked
61086